

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ POETICÆ

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.*

PTOLEMÆUS *Hephest. F.*

CONON *Grammaticus.*

PARTHENIUS *Nicaensis.*

ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latinè.

Accessère breves Notæ & Indices necessarii.

LONDINI.

Prostant apud R. SCOTT Bibliopolam.

M. D. C. LXXVI.

1871

ADDITIONAL COPY

...

...

...

Bayerische
Staatsbibliothek
München

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

PAg. I. lin. I. 'Ουεγρδς] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum* [Cælus] & *Terra*, n. apud Græcos; nam in *Ægypto Serapis & Isis*, in *Latio principes Saturnus & Ops*. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Cœlo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*
A
cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

L. 7. Βριάρεων, γύνη,] Apud Hesiodum legis γύνην. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hîc editur, & γύνην eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen., κέπηθον dicitur, & Pæroemiographis Κέπη & Βριάρεω βαρυόπηθον; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖον, cujus Virgilius meminit.

L. 15. Ἄργην] Hesiodo Ἄργη; Schol. Æschyli & Athenag. Ἄργον. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloperum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tiryntem mænibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

ὧς ἐνόησεν αὐτὸν ὁ Ὀυρανός

ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντα,

καὶ φύζιν ἐανομήν

πίπτε βαδὺν γαίης εἰς Τάρταρον

L. 10. Κρεῖον] Alii Κρίον, & Poet. Κρεῖον scribunt.

16. Διῶνίῳ] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρφέως ὑποκλείας — καὶ παροφθαλμίας διοφρίαν.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκεανῷ] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinus abstipuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Coeli & Terræ filios Stephanus Ethnicographus alios recenset in v. *Ἀδρυαὶ & Μίαντος*. *Ἐμπύριον* hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παράδωκεν] Mss. Oxon. & Palat. *παράδωκεν*. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus*. Tertullianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — *αρίως*; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Cretæ, ad cujus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum*. Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc *ἑρμολογίαν* exscripsit.

29. Πία] Orpheæ sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proconneso petatum scripsit. Vocabatur Βαίπλω, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐγνήδιον] L. *ἐγνήσιο*.

2. Μῦπιν] Μῦπιν Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orpheæ *παρορμήσειν*, v. notam 16. p.2. confer Heliod. Theog. v.886.

5. Ἐρ' εἰ] Mss. ὑπ' εἰ. Mox, iidem, *ἔξῃς ἔγχε* legunt. Lineâ 20 restitue *βροντῇν καὶ ἀσπερὶν καὶ Κεραυνόν*. Damascius tamen libro *περὶ ἀρχῶν* Orphei versus adfert, in quibus non datur *ἀσπερὶν* —. De Cyclopibus inquit Orpheus,

Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἔδωκε, πύξαν τε κροτυδὸν
Πρῶτοι πελοπόννηδες —————

25. Ἐν τῇ Τετάρτῃ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν μὲν πάλτερον δῆπας Ζεὺς πελοπόννησον κροτυδόν. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylia ab ipso Jove, titulus indicabat, in qua columnâ gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Eumeri interprete.
- P. 5. l. 5. Σπύξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπύξων, Hesiodus Ζάξω. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hîc retinenda sit, dubium est; quoniam paucæ recensentur, v. p. 67.
- L. 6. Ἀμφιτρίτη] Hesiodus & Cod. Pal. Ἀμφιτρίτη, rectè. Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Amphiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliâ gente.
- L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κοιογόντα vocat. Callimacho Κοινητὴς (mallem Κοινητὴς) & Κοινητὴς dicitur.
- L. 9. Θεία] Hesiodus & Schol. Η. Η. Θ. Hyginus tamen Æthram ei uxorem dat.
- L. 11. Ἐυρυβόλαι] L. Ἐυρυβόλαι, ut & p. 6. Hesiodus emendandus in hac parte, nam apud eum Κοῖνὸς hujus Eurybiæ dicitur maritus, pro quo Κεῖν substitui debet ex nostro & Tzetze.
14. Ἀστας τ'] Mss. hîc & infra legunt τ'.
20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Saturno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Nephelæ.

28. Στυγὸς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. ~~ἐπεὶ~~ ^{ἐπεὶ} ~~διὼν~~ ^{διὼν} egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ~~ἔρπον~~ ^{ἔρπον} ~~διὼν~~ ^{διὼν} ~~δι'~~ ^{δι'} ~~ἐναντίον~~ ^{ἐναντίον} ~~τῆς~~ ^{τῆς} ~~αἰέσι~~ ^{αἰέσι} ~~ἢ~~ ^ἢ ~~τῶ~~ ^{τῶ} ~~πρὸς~~ ^{πρὸς} ~~διεσέχασθαι~~ ^{διεσέχασθαι}. Plura vide apud Stobæum p.129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ~~ἐν~~ ^{ἐν} ~~τῷ~~ ^{τῷ} ~~ἔρπον~~ ^{ἔρπον}, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titanes; nam ut Erynnyes animas punit, ita Styx deos.

P.6.l.5. ~~ἔρπον~~ ^{ἔρπον}] L. ~~ἔρπον~~ ^{ἔρπον}. L.12. pro ~~ἀντιόχῳ~~ ^{ἀντιόχῳ}, uterque codex scriptus habet ~~ἀντιόχῳ~~ ^{ἀντιόχῳ}.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκονόμη, Hesi.& Pal. legunt.
Δολώ,	Δολώ.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Πρωτομέδεια,	Πρωτομέδεια, Hesi. Πρωτομ. O.& P.
Πιόνη,	Ἡιόνη, Hesi.
Ἀλιμέδη,	Ἀλιμέδη, Hesi.
Νέομνεις,	Νημερτής.
Δηϊάνη,	Καλλιόχη, Iat. & Hom.
Πολυδὴ,	Πλυδὴ.
Ἀυσονή,	Ἀυσονή.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰσσίη,	Νησιίη, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωιαμένη,	Δυομένη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur ~~Πρωτὴ~~ ^{Πρωτὴ}, altero in loco ponerem ~~Πλωτὴ~~ ^{Πλωτὴ}, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo Θου, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζδ, ὃ γὰρ ἦν Ἡῶν] Ἰεὺς γὰρ, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inhaeretur: Vulcano octonarium adscribebant, quoniam ex primo matre, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. Ἀγγλω] Lege Ἀγν. Quod autem sequitur αἰγρῶ, &c. scias ex Orphæo deprimi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολγας] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eâque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phisicis Stobæi.

P.8.1.10. Ἐπίρρεψεν] L. Ὀρσε. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectius veritas, ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem. Rem hanc λαγνῶς exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίταλλαι] L. τίταλλαι. O quam piget lolia hæc omni ferè lincæ renascentia devorare!

L.14. Πέρρε] Eustathius ad ιλ.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percenset, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. ῥάκινδον] De hoc v. p. 197. Hesychium in ῥάκινδον, & quæ ad Παλæphatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. Θάμυεις] Adagiographi scribunt Ἀμύεις; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. Ἀργεῖπας] Natalis videtur legisse Ἀγείπας.

30. Στερενός] Lege στερενός cum O. & P. & πληπάται. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. ελ. β.

P.9.1.9. Κορύβαντες] Hos Strabo Ἀπὸ λαῶν & Πυλίας filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non abludit ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varias; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant ζῶα πολύμορφα; Empedocles apud Porphyrium ζῶα γερπία. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim Ἀπολόμορφον ἄνακτα, Σιδὸν Διουῆν, πολύμορφον. Porro, ἀγνεολόγητον & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primùm meminit. Diodorus scribit ἐν ἀπορήτῳ esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. eum lib.3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quòd pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, Ἀρήϊος & Φοῖβος. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Ifidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *δωάμιν φερσηλικήν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infeliciter, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocratonem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; satis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *χωρὶς ἐνῆς*] Ergo Vulcanum *κατηρέμειον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Hesiodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἦν δ' ἤφαιστος κλυτὸν ἐν φιλόπῃσι μυχῷσιν

Γένεσθ ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— *ἐ φιλόπῃσι*, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἀπὸ πύργου* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἱλὼν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas fœda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μίγυν*] *ὃ Ζεὺς δέπῃ*] Commelinus hîc dubitavit *δέπῃ* an *δέμῃ* legeret; sine dubio legere oportet *Μήπῃ*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις*
ἔγκυος

ἔχουσιν ἔτι Ἀθηναίων κατεπόδη ὑπὸ τοῦ Διὸς, item Gale-
 nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ Æschyli
 ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
 δένει ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
 ταβάλλουσι π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
 v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
 auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
 cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
 ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐλεγε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
 v. p. 11. l. 3. an malles ἐλέγῃς? ἔλεγε tamen absolutè
 occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
 respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Κατέπιν αὐτὸν] Ægius post hæc aliquid desiderari
 existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτων] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
 Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
 stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
 dori præceptor) *in eo libro qui inscribitur Minerva,*
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
 apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, *mare*, & *que*, in Lati-
 no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσπερία] Πόλις an νῦν? post
 ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, νῦν
 ἀπ' ἐκείνης, Ἀσπερία φῶτον κληθεῖσα, Ὁρτυγία ὀκαλοῦτο,
 ὕστερον δὲ Ἀῖα, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
 cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
 facit. Callimach. Τόρεξ δ' ἔτ' Ἀσπερίν, αὐτὴ δὲ πο-
 ῖα εὖ ὀκαλοῦτο Ἀῖα. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
 perturbat, v. vers. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβριως] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Lectio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύμβριως.
2. Θέμις Θ.] Delphis *ἁρώτη νύξ ἱεροσμήδισσι, εἴπα Θέμις*, Schol. Pindari; *Themis ante Apollinem responsa dabat.* Schol. Juven. *Θέμις ἐν ἑστία χροσμών, & διμυστὴν propriè χροσμὸς διδόναι.* Diodorus.
4. Χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἑλάτης] Ἑλάτης Oxon. Ἑχάνης, Pal. primam confirmat Apollonius. i. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθώ.
- L. 20. Τὴς παίδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποιεῖν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸ π. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Δήλῳ] Hom. Od. ε. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσέχεια, ὅρη δ' Ἀχαΐας, ἐν οἷς ὁ Ὀρείων ἀπὶ θανε, Hesych. Tzetzes aliiue eum Neptuni & Βρύλλης filium dixêre, sed illam dictionem ex Ἐνριάλης depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάρεπν vocat; alii Ærophen & Acrophen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χαλκίον] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accipit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ περὶ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. l. 2. 'Ερμῶν] Legebatur ἑμῶν in Ægii Codd. 'Ερμῶν in aliis. Commelinus restituit 'Ερμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. l. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. ιλ. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptus Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. *Οἷο ὃ τῇ [τῇ] Κελεῖ] Sic alii, & Μεγαρίδα. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. 71. 7154.

L. 31. Διῖων] Scripti habent Δημοφῶν]. Quàm autem parum sibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τετραλέμω] Pro Μεγαρίδα Mss. legunt Τετραλέμω. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orphea, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Ad Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Ποίαι] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non sinebat.

26. Καλαμαρηνέου] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam Περσεφόνην scriptit, de Ascalapho hoc plura v. ad p. 122.451.

27. Γοργύρας] Porphyrius de Styge apud Stob. conservavit nobis locum Apollodori ex libro αὐτ' 24. ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύχην.

L.30. Καθ' ἑκαστον ἐπιστῆδον] Servius hac in re non consentit, 1 Geor.

P.16. l.6. 'Cυερνῦ]

Ῥους καλέουσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακρότατοι,
Ῥουρεγ. γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματι ἐξανέκτο. Orpheus.

15. Ἐγένοντο] Exortifunt, & φλέγρας. Videtur noster hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii, ejusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugnâ v. Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Sch. α. β. qui Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. Ἀλκυονίδες] Hujus filias recenset Apostolius Cent. II. vox ψαῦδ' propter sequens K ut notant Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419. 443.

27. Λόγον] Oraculum potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] Prodirent, Oriendur.

16. Ἐπὶ τῇ γῆς] F. ωδ. In Ægii edit. legis, ἔξω τῇσι λήναις, quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere. Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ, Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii Rhodii aliter de hac pugnâ scribunt.

20. **Ἡφα]** Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.310. μοχ βοηδὺς l.X.
- P.18. l.1. **Δρυδς]** In Pal. erat **Διδς**. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus **Διδουζον** — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.
12. **Διαρρήξας]** Mss. Oxon. ἀπορρήξας, sed Νήσεσσιν cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.
16. **Γραῖσινα]** Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo **Ἀργίσινα** leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Miman-tem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem **Μοῖσαι**, **Ἀγριον** & operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce **Ἀπάτρεσσιν**.
26. **Τυφῶνα]** Homero **Τυφωνίδς**; Pindaro **Τυφῶς**. Æschylo, utrâque terminatione effertur.
27. **Σικυλία]** L. **Κελικία**. Pind. Pyth. Od. 1. **Τυφῶς τὸν ποτὶ Κελίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄνδρα**, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctiōς, ἐν Κελικίᾳ μὲν ἔγεννήθη, ἐκκολάδην δὲ Τυφῶς ἐν Σικυλίᾳ, v. infra. p.20.
- P.19. l.7. **Χῆρας ἢ ἑχς]** Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλαί] Pindaro , ἐπεσον τὰ κράνη τῶν πλείμων .
Apollodorus in hac descriptione quædam sumpsit ab Æschylo.
33. Ἰδίας μίβαντον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Libera-
lem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hic-
roz.
- P. 20. l. 4. Κατεπρήσαν] L. πῆσαν , ἀδελμαίνον ἀρ-
πη.
6. Κασίε] Oxon. Καυκίσε , Apollonius 2 Argon. hoc
confirmat, ejus tamen Schol. videtur hic legisse Κα-
σίε , nam reprehendit Apollodorum de Sy-
riâ.
- P. 21. l. 10. Τέτων ὃ πάλιν] Sidonius ; *restringens fulmine
fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Da-
mascum , alii Pitheculas insulas positum conten-
dunt.
25. Ἀνδρῶν πλάσας] Ob hæc inventa arâ & statuâ
honorabatur Athenis in Palladis templo ; erat eadem
ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Co-
lon. ex Apollod. περὶ θεῶν.
- P. 22. l. 7. Ἀυτῷ λόβος] Adde πῶ. Infra lege ἔπει. De Pro-
metheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίων] Ejus matrem Clymenen dicit Sch.
Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal.
Homer.) Deucalionem habitasse in Κωῖ , v. ad 4. Ol.
Strab. p. 425. & Eustath. ad β 11.
27. Ἀνέβη] Oxon. ἐσίγη. Hæc omnia Schol. Hom. 11.
αὖ λέγειν exscripsit. Primum diluvium contigit sub
Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dar-
dano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium , quod
in iis partibus terrarum ubi regnabat , (neque e-
nim universale erat) invaluit. Tres alios Deuca-
liones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag.
189.

P.23.l.4. Διόν] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, *συνώματα δὲ Τίμωνα Διόν*, Sch. Hom. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub.ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκείδε] Pal. ἐνδε, mox *συνεχούδην* Æg. *συνεχίδην* Commel.

10. Περνασῶ] Servius, ad Athum. l. 17. *αἰρεῖ* pro *αἰρεῖ*, & ὑπὲρ *καρὰ*, Plutarchus ex Mythologis Græcis ait Deucalionem, emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod peti- tum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid. & Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid factum opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in *Δίμν*.

L.30. Ὁν ἐκ Διδε] Eſſe enim Deucalionis tantum *ἐκ* *ἐπὶ κλη* *κιν* quidam volunt; v. infra p. 267.

P.24.l.2. Κρανᾶν] Lege *Κρανᾶν*, eum enim expulit, p. 225. confirmant Codd. Ægii & Palat.

3. Πρωτογένεια] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hac, ad Olym. e.

6. Ὀρενίδε] Pal. Ὀρνίδε. Virgil. glomerantur Oreides; p. 430. Ὀρνίδε.

7. πῦρ] Pulſus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam, dignuſque viſus eſt Erechtheo, qui ei gener fieret. Pauſ. condidit Tetrapolin, obiit in Ægialo, v. Schol. l. initio.

9. Γραῦς] Scal. ad Euſeb. ait; primò *Γραῖος* dicti ſunt, deinde *Γραῖος*. Stephanus *Γραῖος* facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum Ætolum, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd. Mar- mora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appella- tio prior. Græcis iſtis magis placuit vox *Hellen*; aliis alia, v. Heſych. in *Παινός*. Schol. Apollonii Rhodii ad v. 1089. l. 3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homeri Catalogum nonnulla quæ locum hunc illu- ſtrant.

- P. 24. l. 24. 'Εναρέτιω] Schol. Pindari ad IV. Pyth. 'Εά-
 ρεαν vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem,
 & stirpem tribuit.
 26. Κειδέα] Lege Κηνθ. Schol. Pindari & Lycophronis

'Αιολίδαι δ' ἐγένοντο διωσπόλοισι Καπλῆες,
 Κρηδεύς, ἡ δ' Ἀδάμας, καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
 Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρδυμος σφεὶ κῆρι.

Videtur in his Hesiodus primus Salmonea notasse, nam
 Homerus laudat.

L. 29. Κανέχλω] Palat. & Hygin. ——— κλω.

P. 25. l. Ἀλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
 nobes filiam fuisse scribit.

25. Ἀλωείδης] Schol. l. e. ad v. 385. Hos inter Gigan-
 tes multi recensent, non satis rectè.

P. 26. l. 14. Ἐν ἀμάξῃ] Cubat in mendo locus. Lego ὦ
 Νάξω, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. Ἦλιν ῥήσις] Endymion Elidis rex secundum Iby-
 cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
 Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
 ad v. 55. libri 4.

P. 27. l. 3. Νηϊδός] V. p. 196.

L. 6. Κρηήπιδι] Marcianus Heracl.

————— Ἀιτωλία

Ἐξ Ἠλιδός λαβῆσαι τὴν ἀποικίαν, &c.

L. 11. Ἀφ' ἑαυτῆς] L. ἑαυτῆς.

L. 29. Παρθάονα] L. Πόρδα, ut infra & Palat. Hyginus
 tamen Parthaona legit.

P. 28. l. 4. Ἀπαιείως] L. cum aspiratione, ut in La-
 tin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. Ἀλ-

27. Ἀλθαία] Oxon. addit Ἀθήνη, ὑποφωτισμ. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespis scribatur, in Comment. in πρὸ κλειδίων Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάτρων] Lege ὁ πάτρων.

16. Ἀλθαίαν] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδάς] Rectius παῖδα. Mox post φασὶ omittitur.

P.30.l.4. Ἀτρώϊο] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit; in Latino omittitur vocem *Natura*.

10. Ἐξελάδης] F. Ἐπιδάδης.

19. Ἐχέλεεν] Scripti & Zenob. melius, συντελέεεν.

24. Δρύας] Oxon. habet Γύμας.

30. Θεσπιδίς] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ ἀνδρῶν Θεσπιδίς.

P.31.l.7. Ἀταλάντη] Duas fuisse Atalantas apud plerisque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀταλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγρημα Μελανίον, ἑτέρη δὲ Ἀρχαία [Ἀρχαία] ἢ Σχοινία. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol.Hom.I.11.

9. Θεσπιδίς] Pro Thestio sæpe Thespis occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.

12. Κηφείας] In Latinis lege. *Cepheo Ancædōque ac aliis nonnullis, venatum ire cum feminâ indignum reputantibus.*

18. Ἰάδης] Scripti, Ἰάδης.

25. Ἰάδης] Γύλας Oxon. Γυλάδης & Πίλας Pal. mihi videtur Ἰόλας, ex Hygino, nili forte Κηφείας iterum cum Ancæo conjunges.

P.32.l.13. Τῆς γῆ] L. μῆ, l. 23. l. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol. Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. 11.1. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελαγείδης. Pausan.10.

21. Ἀμφισβ. ἡ δῆρας] Lege τῷ θυρῶς.

P. 33. l. 10. Ἀνέστη] Alii malè ἀνέπαζαν, v. p. 171.

11. Γυῶαίης] Liberalis & Suidas, ἀλεφαί.

15. Ἰσπανός] Is Zenobio est Ἰσπανός, idem ait Πείβοιαν Οἰκδὺς βιάζεσθαι, legendum Οἰνεύς, uti mox hîc sequitur.

16. Θηβαΐδα] Κυκλογράφον intelligit.

21. Τῷ Ἀμαρυγκέως] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycæi. Schol. Pind. Ol. X. ex Heliодо. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.

P.34.l.1. Πόισανδρος] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.

11. Ἀλκμαιονίδα] In Latinis dele *tragædiam*.

P.35.l.4. Μετ' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράστου, quod non probō; lego Ἐυρυάλε, is enim cum Diomede Agrium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.

11. Θυγατέρα] In Latinis lege, *filia*.

17. Τηλέρι ἐσίαν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλφουσαν, est autem Telphussa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.

P.36.l.1. Αὔρις γῆ] Interpres malè, *is verò uxore Nephelæ mortuâ*. Videtur legisse αὐρίδης γῆ. Porro unde illud, *Nephelæ mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apollolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. 11. Schol. Apollonii ad 1. *ἄνδρι γαμῶν*, est *ἑπηγαμῶν*, ut alibi noster loquitur.

P.37.1.5. *Περσίδεσσι*] Al. *Πέρσις*. V.Tzetz.in Lycophr.p. 34-gr.

16. *Καθάλαον*] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Cuius Phrixi *Ἰφρύς* cum servavit. Vel *κείδς* erat *καίρῳ κείδουσιν* quo navigavit.

17. *Καχέως*] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat *ἰππύμων*. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.

18. *Ἄργος*] Inter hos qui hīc *Κύνυρ* dicitur, O. & P. *Κυϊάστωρς* est; aliis *Κυπιάστωρς* & *Κυήστωρς*. Tzetzes inepte duos facit *Κάπν* & *Σῶρον*. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. 1.2. Hyginus f.14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixi in Græciam redierit.

22. *Λίαρχον*] Pal. *Κλίσαρχον*, utroque modo dicitur. Tzetz.in Lyc.

P.38.1.2. *Μηρῶς*] Pal. *μοίρας*. Tzetzes *κρία*.

5. *Κήπας*] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. *Ἄλον* in Theffaliâ cum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonii vicina loca esse dicit.

9. *Λεύκονα*] Tzetzes *Ἐρυθρον*, *Σχέλονα*, *Τιηλωνδν*. Oxon. *Πύον*. Steph. *Πῶον*. Leuconis mentio apud Stephanum, v. *Ἀργεον*, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. *Κήπας*] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhabitasse terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homerus tantum *Ἴνδα* ὃ *Σίσυρ* *ἔκειν*, v. Stephan. *ἡλίπολις*.

15. *Μερόπαι*] Vide p.194. *Σίσυρ* *Ἰόν* *Ἰόν*. Præter Glaucum, habuit Therfandr. Ornytionem & Almun.

20. Κολαΐς] Hæc ex Pherecyde adfert Schol. 11. Z.
24. Τίνες] Lege τίνι.
26. Ἀργίαν] V. p. 213.
30. Δαίαν] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β. Mox pro φαιδῶ, melius φαιδῶ.
- P. 39. 1. 3. Ἀνελίδες] Pal. Ἀνελίδες. Est autem φύλακ Ionium pro φύλαξ.
- P. 39. 1. 23. Πολυδάκης] Pierum hic non γυναικῶν, quia supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis filios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.
28. Ἥλιον] Ἥλις regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η. & Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28. Σαλμώνη Straboni, Σαλμωνίς Diodoro urbs hæc dicitur, quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur videas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori retinuisse. Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom. 11. V.
- P. 40. 1. 4. Ἐξηραμύνας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμύνας siccitas, vel Ἐξηρημύνας, v. Serv. ad 6. Æneid.
15. Κρηθεΐ] Odio novercæ ad Patruum Crethea in Thessaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connubio habuit, p. 42.
21. Ποσειδῶν]
*Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo
 Tænarium facili pressit amore Deus.* Propert.
- Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam Æschinis.
25. Ἐγκυμύων] ἐγκυμύων, expositis.
- P. 41. 1. 1. Ἐκάλει] In Latinis monstrosus illud *jugulavit*, jugula. Νηλεὺς autem παρὰ τὸ μὴ εὐεθδῆναι ὑπὸ τῇ μητρὶ, dicebatur.
5. Μητρὸν] Erat illa Σιδηρῶ.

13. Ἀγριμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriæ^s afficere. Ἠήμησιν, ἀήμως ὕβεισιν, inquit Schol. Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor.4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth.4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p.42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ ἡ παλαιῶν ἰσοειῶν ἀκέρη ἔπος οἷς μὴ ὁμολογεῖσθαι σφίδρα, Strabo.
- P.41. l.16. Πύλον] Condidit Pylas Clefoni f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφίον] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l.4. nam Homerus Odyf. XI. aperte docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156.1.
25. Πεικλύνει] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξέπιδει] L. ——— δις. Vel ἐξέπιδεισι.
- P.42. l.4. Νέστωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γεγεννία.
6. Ἀναξιβίαν] Al. Ἀναξίβοιαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Πελία] Hæc excerptit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὴν αὐτὴ ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδυμῶν] Sch. Rhodii, Δοείπω vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. αἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.

P.43. l.26. Φυλάκῃ] Lege Ἰρίκῃ ἢ Φυλάκῃ. Schol. Rhodii. Ἰρίκῃ quasi Ἰρίκωλῃ. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad 11. β. p. 323. & Schol. Odyss. λ. v. 325. φυλάκῃ Thessaliæ urbs.

31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βίῃ ; lege in Latinis, *Quas cùm Bias nullo pacto abigere posset.*

P.44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P.45. 7. Ἰεῖς δρυὸς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos,

Ἀλλήν μ' ὃ δίδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδῃσι ·
Νῦν δ' Ἀμυδαονίδαις · πῦτον δ' πῶρ' Ἀτείδῃσι.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικας] Vel Προϊτίδας potius.

35. Τάλαθ] Vide quæ Eustath. 11. β. p. 288.

P.46. l. 2. Παρθενόπειθ] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid. Πεφώναξ] Phlegon eum aliter γνεαλογεῖ.

28. Ἐκέτω δώσθῃ] Sic verte, *Pelias promiserat se daturum ei filiam qui ad currum trabendum leonem & aprum jungeret.*

P.47 l. 8. Πεπληρωμένων] Faber πεπλωμένων.

11. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & ἄλλῃ.

20. Ἀλκίσις] Oxon. legit ὑπεραπίδαυε. Xenophon Ἀγ-
πλοχθὶ τῇ πατρὶς ὑπεραπίδαυε.

25. Πολυμήδην] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
rator Lycophr. De matre Jasonis veteres litigant.
Erat ei mater Rhœo fil. Staphyli secundum aliquos;
Alcimedon alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
& Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσχυρῆς. V.
p. 63. n. 24.

27. Ἰώλκην-Ηελίαν] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
us libro 1. hanc historiam tangunt.

P, 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσιῶν ut infra. Sed & Tzet-
zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
in suis.

10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
sanè ἀναύρῃ, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χερσὶν
ῥέων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
aliquando accipitur. Ἀπὸς ἀναύρων νασμὸς ἀνανθήσι. V.
Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
um, & Pindari Scholiastem.

12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
Medeâ.

Σοφώτης ἢ καὶ ἄγδρα Συμβαλεῖν, ἔπει.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud.
Pind. Interp. συμβάλλει τὸ μαγικόν.

19. Ἑσθλὸν] Quid sit ἐπαλθελὴ δυνάμει ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad Il. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἡρας] Ἡρῆς ὃ Πηλεργίδῃ ἐκ ἀλίγιζεν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὡς ἔλθοι ἡ Μύρδα τῷ Περίῳ πατρὶ. Pindarus, κλέψεν τὴν Μηδείαν οὐκ αὐτῇ τὴν Περίῳ φόνον. Apollonius 3.1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medæ. P. 441.
26. Ἀρεῖ ἄλσφι] V.p.27. ἐν Ἀρεῖ.
30. Ἐπὶ τῷ] L. σῷτο.
31. Ἀργοντὴ φείξει] V.p.37. l.18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol. p.1. Post Phrixii mortem ejus filii in Græciam redierunt p.53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἀρεῶς νῆσον. Ἀργοντὴ Ἀρεσσείδῳ vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πατὴρ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἀργὼ ἐκλήθη ὅτι καὶ Ἀπολλόνιον, Ἀργὼ αὐτὸ ἐκκαίγει, ὃ Ἑσπερὶς, ἢ Ἀλέκτορος ἕδε, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P.49. l.1. Περὶ τῶν πλοίων] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p.72. Euripides in Helenâ περὶ τῶν πλοίων vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per περὶ τῶν πλοίων non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od.4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat πελαγονιάζυγον, i. e. ἐξηκόντορον.
6. Φωνῇ] Φωνῇ, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum Ste-

Stephani in *Δωδώνη*. Lycophron vocat *κίωαν λαλῶν-
δρον*.

13. *Ἀγνίη*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κόρων*⊕] Fragmentum Stephani in *Δάπνιον*, *Δωλίδης*
Λαπίδης Κόρων⊕.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμῶν*⊕ Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φησ.*] In fragm. Steph. v. *Δάπνιον* I. *Φηρητίδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐρυσλος*] Apoll. *Ἐρυσλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρυσλος*.

30. *Ἐργῆνος Ποσ.*] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Τάναρο.

P. 50. L. 12. *Ἀνγείας Ἡλίου*] Rectius *Ἡλίου*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰελος*] Rectius *Ἰρῆλος*.

6. *Ἀλιδμος*] L. *Ἰαλιδμος*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀσιέως*] Apollonio *Ἀσφίαν*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habet hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periêre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemnia-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
 Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Ancæus	* Idmon
* Ancæus <i>alter</i>	Iphiclus
* Arciüs	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menoetius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux

Polyphemus

* Talaus

Telamon

Tiphys

Zetes

Atalanta

Autolycus

Euryalus

Ialmenus

Iritus

Laertes

Leitus

Peneleus

Phanus

Poeas

Staphylus

Theseus

Ex Apollodoro his ad-
dantur

Actor

Amphiaraus

Ascalaphus

14. ῥψπύλῳ] Lege ῥψπύλης, & infra ἱππῶν.
V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
XV. Æschylus Hypsipylum drama fecit.

P. 51. l. 1. ἔκγονον] Lege ἔκγονον, vel ἔκγονον. Homer.
ω. Z. Statius 6. ἔκγονον N. Damascenus habet in Ec-
log. Valesii.

4. Δολίχοι] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
ad v. 947. 1. & porro.

25. Κρίελεπον] Ergo Hercules Theocrito λεπινάτης di-
citur. Mox lege ἡρίπυγος.

P. 52. l. 7. Κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
Zenob. exscripsit.

9. Ἡρόδῳ] L. Ἡρόδοτος. ἀρχῇ, redde, ab initio. Post
πλεῖστοι adde πάντες.

14. Ἀφείδης] L. Ἀφείδης. Hesiodus in Ceycis nuptiis
apud Sch. Rhodii.

18. Δημόφρων] L. Δημόφρων.

19. Διονύσῳ] Hanc διαγωνίαν vide apud Schol. Apoll.
v. 1291.

24. Ἀσπιδον] Lege, ἀσπιδον.

P.53. l. 1. Πυγμαλῶν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apolloni-
us 2.

11. Τὴν δε.] L. ῥ.

14. Ἀγνῶροες] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Age-
noris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo
Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2.
ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέα] Adi Diodor. 4.

21. Μητρηά] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. Ἰσθίαν vo-
cat Diodorus.

22. Ἰσθίς] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit
etiam Manandynon & Thynum.

25. Ὀρίξ] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Ecœis. Sch.
Rhodii.

27. Ἀρπίας] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V.
Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère Ἐρ-
είαν & Ἀρπύριαν. Alii γαίδηγοῦσαι Thaumantis & Ele-
ctræ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Vir-
gilium.

P.54. l. 32. Ὠκυδον] L. Ὠκυδέω. Mox Ὠκυπέτω. He-
siod.

P.55. l. 1. Κατὰ ῥ] Rectius πρὸς.

4. Στρυμόνες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad
Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπεληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio
vicinæ. Homerus & Herodotus πελαγίαι vocant. Pin-
darus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi
inspiciendus ejus interpres, p. 257. Alii σιωπερμαδες &
σωπορμαδες & κυανέαι (à colore) nominarunt. Flexuo-
sus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se con-
currere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs trans-
missionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in
Hylâ ἀφ' ἧ τότε χερσίδες ἦν.

20. *Ἰδὲν γὰρ ἴδ']* Idem docet Sch. Theogr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyss. M.
- P. 56. l. 24. *Μαριανδυνὸς]* Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.
- P. 57. l. 2. *Καδορμηθῆσος]* L. *μυθῆσος*. Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.
10. *Παρ' αὐτῶν]* An αὐτῶν? & mox *τέτρε*, l. *τέτρε*.
25. *Ἰδὲν]* L. *Ἰδὲν*. Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.
- P. 58. l. 1. *ἽΟμῶσαν]* Βοῦρ μὲ ὄρεος (Μήδεια) καὶ Νηὲς μαρτυρεῖ. Eurip. & Apollon. initio 4.
3. *Τὸς μὲν]* Lege *μὲλλοντα τὸς*.
20. *Νεὸν ἄλσος]* Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. *ἡγεζόμεναι*.
- P. 59. l. 10. *Ἀψυρῖος]* E lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæα *ἐπερμητις*, ex Nereïde. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.
18. *Φονεῖ]* In ædibus Æetæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.
30. *Διαχρδίντις]* Al. *διαχρδίντις*, & *διαχρδίντις*.
- P. 60. l. 1. *Παρελάσεις]* Nota non usitatam locutionem.
6. *Ἀψυρῖδες]* Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. *Σύρηνδες*. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adj Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.
10. *Ἀυσονίαν]* Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Lavinâs venit littora*.

13. Λιβύων] Rectius Λιγύων, Apollonius 4. Ἐντα μὲν
Κελτῶν καὶ Λιγύων περὶ πάντες.
15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδῶν.
27. Πήγραι παγκλαί] Oxon. & Pal. interponunt Κυάνεαι.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadum, dicuntur Cyaneæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortelius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλάς. Scribit enim Strabo
à Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλάς suas in
Ulyssis erroribus.
- P. 61. l. 1. Ἡγες] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.
2. Θεινακείαι] Al. κίας.
8. Κερκυραίους] L. ex Apollonio, Κερκυραίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.
10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰμυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.
16. Ὁν δώσιν] Lege ὁπείνοισι.
22. Παιπύπῳσι] L. παπύπῳσι.
24. Τὴν Μενοίσιον δὴγαν] Codd. scripti, τὰς Μ. δὴγας. Lege
Μελανθίου δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim καλὴν ἐγείν. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.
- P. 62. l. 4. Ἀιγλαίς] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλίαι, rectius
Ἀιγλήτι. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.
11. Σκώπῳσι] Adde τῶς.

14. Τάλο] Dosiadæ in arâ, γηγάλλει· ἔρ· dicitur.
22. Δίρμα] Ἦλος est πέρβη. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides cum prius in Sardinia fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.
- P.63.l.7. Τελειτῆσαι] Adde λίγυσι. L. 15. pro τίττασι lege τίταταισι. Tzetzes in Lycoph. habet δουδοίμοι.
18. Ἐπεσφῶν] Oxon. ὑπεσφῶν melius. Pro, desperabat, redde, cum non crederet reversuros.
21. Ὁ δ' αἰποιμ.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulans.
24. Μίμρι] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, ὡς φέρε πάλαιον, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πέρμαζον scribe cum Diodoro.
- P.64.l.10. Ἀστερόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. *Nomina Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit. Micon Picior earum imaginibus Asteropéan & Antinoen adscripsit.* Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Ifidocen (alii Polidicen) Hippothoen. V.p. 42. supra.
19. Ἄρρα] Æsonem, Jasonem, Dionysi nutrices cum suis viris ἀνδοποίησε. Jason ideo dictus δουβος, Medea Ἰφάνδρα, Dosiadæ. Hujusmodi παρεφήσεις, vide apud Zenob. c. 4. Pr. 92. V. Argum. Medæ Eurip.
25. Κρεεργῦσι δ'] Κατεψῦσι, leg.
- P.65.l.10. Μίρμιον] Al. Μόρμιον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. Κορίνθιος] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut eadem hanc in ipsam Medéam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medée, p.406.V.Plutar.*Alexandro.*

24. Θεσπῖ] Plutarchus in vitâ.

27. θυγὰς δ] F. & mox δ' αὖθις.

P.66. l.3. Ἀσπίον] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit, cum Argonautas persequeretur.

10. Κατὰ τὸν] Oxon. ἀπὸ τῶν ἱερέων.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I,

P Ag.67.lin.4. *Ἰνάχῃ*] Al. — *χθον*, ut p.147. Sic & Oxon.cum Pal.

5. *Ἰνάχῃ*] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam navi in Peloponnesum venit.

Ibid. *Ποταμὸς*] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait, dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v.Hesiodum) 3. Inachus.

6. *Μελίτῃς*] Tzetzes in Lycoph. Schol.Eurip.& Schol. Hom. *ιλ.* legit *Μελίτῃς*. Syncellus, Inachi & Niobæ filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epidamni filia est, Stephano in *Δυρρῆχον*. Melissæ Jovis nutrices (v.p.3.) fuere; has Callimachus *Μελίτῃς* vocabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdûs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δωα-
 πύων videtur post περὶ Σαρπηδόνης ponendum.
21. Νιόβη] Alia est Tantalî. Habuit & fil. Spartum
 five Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχῖνθ] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
 Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad
 Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραμις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
 autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
 ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
 apud Cl.Alex. scribit *Apin loculo (σέρω) conditum,
 repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
 dictum fuisse.*
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
 decima sexta à Niob.Diod.& D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκουσίλαθ] Hic Heliiodum non tantum με-
 τάλλαξεν, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
 dissentit. Interpretæ autem non rectè vertit; redde,
Sed & Pelasgus quoque (Acuililao teste) à quo Pelo-
 ponnesi incolas dictos fuisse Pelasgos.
15. Πελασγὲς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia, Argos,
 Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
 Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
 neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
 rip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰάκων] Oxon. Ἐκαστον. Pal. Ἀργεον & Ἀργεον. Sed
 nihil muto. Qui hîc est Πείραθθ Ms. Pal. est Πεί-
 ρας Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
 Peranthus. Ἐπιδάυρθ secundum Magnas Eceas fili-
 us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
 ασθ aliis, inquit Pausanias, est Πείρασθ. Augustinus
 & Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
 Πείρασος (five Κρίασθ) successit in regno quintus.

Ei uxorem Augustinus jungit Melanronicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. Ἰάσος] Hygino est Βάσος; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐκβάσος; accedit Oxon. cui supra, Ἐκβάσος.

Ibid. Ἀγίνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγίνωρ & Ἀρέστωρ γίνεθ' τέκνον Ἀργύου. Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. Ὀφθαλμὸς] Unum oculum ei Juno dedit insomnem, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phoenissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Λίγηρ] Adde post ὅ, ὅπ, ut sit λίγη ὅ ὅπ.

10. Ἰάσος] Oxon. & Pal. Ἰάσος. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰώ] Vehementer dubitat de hac Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Africanus apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iōnem hanc. Deinde Iūs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Πύρρος] V. p. 68. ubi Πύρρος. Lege Πύρρος. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰεσώλω] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primo, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *ἱεροποιῶν*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p. 24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Ius cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Ionis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βίοτοι*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωρεῖς*] Latina non rectè se habent. Verte, *cum ab illo v. f. p. h. f. c. tactu suo in buculam c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit.* Omissa est particula, & leg. *αὐτῷ* pro *αὐτῶν*.

P. 70. l. 1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadæ esse tradit.

5. *Ἀρσίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æsch. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γηνῆ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *fili-um*.

7. & 8. *Ἐλεμῶν*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *ἄλγρον* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — τ οἰσεσθῆναι αἰ-
 Cos Ἰνάχου κένης.
12. Ααθῶν] Schol. Hom. ad ιλ. ι. λαβεῖν, minus recte.
 Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Eubœâ.
 Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Argu-
 riâ.*
19. Ἰόνιον] Hos errores late describit Æschylus in Prom.
 à v. 570.
- P. 71. l. 1. Ἐπαφον] Ex Διὸς ἐπαφῆς Ἐπαφον γεν-
 νῆ.
9. Ἐμυδάτο] Pro τῷ substitue ὤς.
18. Ἰον] Ideo & Thebis Bœotiis Ceres colebatur, quo-
 niam Cadmus Epaphi ἀπογονῶ eas condidit. Sch.
 Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βύσεις.
20. Μάμριον] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. Ἀγάνωρ μὲν δὲ] L. ἕν. Præter hos geminos, Leligem
 & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus;) de qui-
 bus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versi-
 bus reddidit.
32. Ἐπιρρησιῶν] Deesse videtur λέγειν. Non solet Epi-
 tomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. Ἀγχινόω] Schol. Hom. α. ιλ. hunc locum ad
 verbum exscripsit. Tzetzes Chil. legit Achiroen.
 Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato histo-
 rico.
6. Ἀιγυπῶν] Josephus contra Apionem. Ἀιγυπῶ
 qui Sethon, Danaus qui Herméas dicitur.
7. Ἐπειρίδης] Arato Κηφῆς Ἰασίδης. Nam Io, Epaphus,
 Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hic à Tzetze
 collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Age-
 norem refert. His à nonnullis filia Damno addi-
 tur.
10. Καίφκησιν] Leg. — ιπν. Μοχ κατὰ τὴν ψάμφορ. Eu-
 stath. ex Schol. Hom. locum descripsit καὶ λέγειν, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. merito non comparent.

15. Παῖδες γ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot sustulisse filios.

20. Παῖδες γ] Usque ad ἀνῆλε uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὲ πρὸς καὶ ἐκ χ. ἑκάστην ὅτι φ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. εἰς quæ imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. τὴν καλὴν δῆ] Usque ad ἐν ᾗ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πενήκοντορες à numero πενήκοντα καρῶν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericæ admittunt. Qui corrumpit hunc locum eis os suble- vit.

34. Περσέων] Schol. Homer. & Mss. περσῶν, περσίων. priùs περσίονσι Λήμω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνω] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἐλ.--- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνω, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthia- cis.

5. Ἀυθῆ] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — ἀνύδρη. Hinc autem dicta est Argos Ἀψιον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde ὕδρευθῆν, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. i.

P. 74. l. 6. Ἀργυφῆ] Tzetæ Ἀργύρη, aliis Ἰζα dici- tur.

11. Ἐυρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pau- sanias. Cæterum quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήων] Oxon. ———— ως l. 29. Pal. Ἀμαθονάδων malè, 32. Pal. Κερκίους.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐν Θηίῳ.

19. Κισδὲ] Pal. Κιστὺς, & pro Ἀυλοῖδῃ, Ἀγανδῇ, pro Ἑσπῶ, Pal. Ἑυραπῶ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc percussisse marito suo.

28. Ἑκκλησάσις] Supra l. 12. παρ.

P. 76. l. 1. Πυλάρη] Pal. l. Πηλάρη, l. 2. in Græcis οὕτω promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηνῆς, deinde ἐγχεῖς: Νίδων, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἐλίκω & Ἀρκιδίκω, quarum nulla hîc mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐκκλησάσις, habet --σας-- supra δεκλήρη-- & hîc ἐστῆς.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuère Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posteri erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amy-mone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀγρίως] Oxon. l. Καρρίως; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster duos hos debuit distinguere.

14. Κέρκωψ] O. & P. Κέρκωψ malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ὡς ἔτι τῶν νῦν, Ἡρακλῆς τε (l. Ἡρακλῆδαι) ὡς ἔτι Ἡρακλῆς, Περσίδαι ὡς Περσῆς ἔτι Λυγκῆδαι ἔτι Δαναΐδαι, ὡς ἔτι Δαναῦ Ἀργεΐδαι, ἔτι Φορβείδαι. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆιον Ἀργος. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὠκλαίαι] O. & P. legunt Ἀγαλαίαι. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαίαι.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδαι] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantem Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιάνθρωποι] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Proetus & Acrilius.
20. Τίρωθῶ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- Ib. Ἐυρυδίκη] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Προίτηρ] Politianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάνησαν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Ξόανον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyss. O.

P.79.l.6. Ἐιδυμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis. Diodorus Aglaiam vocat.

10. Ἐυρεκῶς] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80.l.7. Σικυῶν] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in ἁλυσσος & Ἀζανία. Καθαρμῦ in P. & Ox. est καθαρμοῦν. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dici postea cœpit.

14. Μελαμπίδ] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγαπίνδω] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεορόντης] Præter ea quæ jam sunt uncis constricta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἀργῶ, omittit. Præterus Tirynthe regnabat. Pro Δηλιάδω scripti habent Ἰλιάδω. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. l. 4. Μαχεδῶναι] L. μαχίσιδς, ex Homero.

9. Ἀλκίον] Errore typorum, pro Λυκίων, & pro π, l. τῇ, vel τότε.

P.83. l.14. Λάγριας] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. οὗ σωνδίσιας.

19. Ὀμομήτις] Deest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. "Εγενον] Fingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περσὺς ὃ εἶπεν] Videtur ex Pal. hic addendum, καὶ ὅτι τῇ καρδίῃ τὸ Γοργόνος, deinde ὃ vel καὶ ἐκ ἀντίθεσι. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. Γίγνη] παρὰ γίγνη. Zenob.

L.6. 'Εντὶ, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro 'Ενυδὶ, Περμυρηνδῷ. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Γοργόνῳ.

15. 'Αποδιδόν] Mallem δίδόν, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad εἶχον ὃ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hic adducatur non video. Κίβεζις quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβεζις; Schol. Rhod. κίβηζις. Faber vult, κίβοζις. Grammatici olim Scutum habuere pro Ἰδδωπράδω, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi foetum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. 'Ερμῦ] Eratosthenes ait à Vulcano, forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. 'Ερμῦ.

22. Χάχῃς] Adde καὶ-- hæc Tetz. in Lycoph. excerpfit.

L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. τὰ χεῖρα.

30. 'Απομνηστῆρας] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum 2 Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, Φορμίδης.

P. 86. l. 4. 'Ο ῥ' Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περιουγ.] L. περιουγῶν.

23. Συγχελεύσεις] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάπαμιν] L. Τάπαμιν, Dion. Halic. in I. Antiq. R.

20. Τυμικὸν ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πένταθλον. Quod verum non est, nam πένταθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσις. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alexandrinum Chron. eum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetzaḗ Ἕλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰππονόμης.

25. Τάρων] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβοῶ] V. Stephanum in Τηλεβοῖς.

P. 90. l. 3. Ἀσίοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Ἐυώρης, Φιλώνυμος.

30. Μυκηῶν] Interpres non distinxit, adeòque pervertit. Lege, Πτορεβαί filii καὶ cum Τάρβιο.

P. 91. l. 7. Προβλήσις] L. συμβλ. nisi mallets περιλήσις.

11. Εὐήρης] L. ὅς καὶ τὰς ναῦς & Ταφίων-- ἀπίπληξ. Μυκήνας, ἀντι.

P. 92. l. 21. Στραπύην] Στραπύη Όχον. & συλλαβίς ; Pal. habet συλλαμβάνει.

- P.92.l.28. ῥποςάνης] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumeliâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.
- P.93.l.2. Ἀρπαξίσση] Scripti, ἀρπαξίσση.
10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.11. Palæph.c.de Pasiphac. Anton.Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.
19. Ἑλνς] Scripti, Ἑλένης. L. Ἑλνς ῥ, & Ἑλιον.
29. Τείχη] Vides vestigia historiæ de Sampsône. Adi p. 236.
- P. 94. l. 4. Κεφάλω] Confer Eustath. ad β. ια. p. 307.
7. Πρὸς τῷ] L. οὐδ. L. 12. malè omittitur γενέ-
ματος.
- P.95. l. 22. Ἐπιλήξω] Ἐπιλήξω, increpo, hoc in loco.
30. Ἀξάνης] Mallem ἄξάνης, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπύου habet Oxon. rectè.
- P.96.l.7. Τετραπυῶν) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὧν-- sunt autem duo ferè choliambi. Barth.
21. Θεσίων) L. Θεσιών. Pal. Θεσιῶν. Paulò post δῆ-
ραν.
29. Μεγαμήδης) L. ——— δης, ——— ῖης Ἀγνέ. Ox-
on.
- P.97.l.15. Κλύμενον ῥ] L. ῥ. Infra ἡμιδνής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.
- P.98.l.25. Κατὰ ῥ) L. μετὰ.
- P.99.l.2. Πέπλον) L. πάλτον vel παλτόν. Ineptè Herculi *replum* dat Interpres.
17. Προσηγέωσιν) τὸ ὃ οὐδὲν vel τὸ δ legendum. Ora-
culum hac de re extat apud Tzetz. in Lycoph.

25. Κεφ. Δ.] Scribe, in Græcis Κεφ. ε. in Latino, C.V.
30. Νεμέιν] L. Νεμεάιν.
- P.100.l.7. 'Ιερή] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερήον, aut ἱερήια.
19. 'Αμφισομον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.
- P.101.l.11. 'Ηλόιν] Adde, filium.
22. Πεδίον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.
25. Κεφαλὰς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.
- P.102.l.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad *Il.* p. 37. Ed. Rom.
7. Θᾶλλον ὦ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege πατέρω. Zenob.
21. 'Αναφροσίνων] Al. ἐπρ. & ἐφρὺμ. mox πτεγνύω.
30. 'Ανάσαις] L. 'Αναχίσαις, vel ἀναρήξαις; prior lectio apud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.
- P.103.l.3. Παρεγύνητο] L. πτεγύνητο. Semper in hac voce peccatum est.
5. Κοράσιω] Palat. Κερύτιν. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερύτιν ex 7 Pausanias.
9. 'Αρτίμωτο] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.
19. Τοξεύσαις] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hac re narranda utitur φθάνει καὶ συλλαμβάνει. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναν] *Quod occidere vellet ; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑποπημυσάμενος] *Malletm υποπαισάμενος.* Vel ὑποψάμενος, quod propius accedit.
- P. 104. l. 2. Ὑπέρθε] *Malè pro ὑπέρθε.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλίσαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P. 105. l. 1. Τὸ γόνας] *Pal. γόνατον, Tzetzes γόνατα.* Deest εις.
7. Ἐπίθικαν] *Videtur hîc deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπήλαιον ἀλλείων] *Rectius ἀπαλλείων.*
12. Προμηθεΐ] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐ.* Mihi simplicissima placet. Προμηθεΐα. V. p. 120. l. 1. de seipso Prometheus — ὅτω δαεῖν μὲ ἔστιν ἐπιπροσώπων apud Æschylum.
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὀλεον, ex p. 107.*
23. Ἐλυσίνα ὄρε] *Oxon. ὄρε.*
28. Εκ νεκρῷ] *Ex cadavere.*
30. Χειρὸς ὀλιγοῖσιν] *Ὀλιγοῖς.*
- P. 106. l. 5. Ἐχόμεσιν] *Credo addidisse ἔμπην, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v. p. 103. l. 30.*
9. Ἀνγείη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀνγείας. Sed Ἀνγείας & Ἀνγείας longo usu invaluêre.*
11. Ἠλίη] *An Ἠλίη ? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172 l. 1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in certam. Herculis.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκρεν.*
- P. 107. l. 2. Ἐπιτετέλεις] *L. ὅπιτετέλεις, nisi omittas ὅπι.*

4. Ἡρεῖτο] L. Ἡρηῖτο. Paulo infra Ἡρα omisit typo-
theta, cujus Sphalmata confer cum Augeæ sterqui-
linio.
- P. 108. l. 6. Παύσις] Oxon. & Pal. ἀπαύσις ut p. 19. l. 1.
Ægius ex Apollonii 2 posuit παύσις; ubi videndi
Grammatici, & Etymol. in Συμφορίαις. Aiunt *has aves
emissis pennis suis jaculatas esse*. Non potuisse autem
Herculem ἀπαύσις διὰ τὸ πῆθ' ὅτι. An igitur ἀβλη-
τοί scripserit Apollodorus; an f. ἀνυπέρβλητοι, ut
p. 1.
17. Ἀνίπαυσις] Mallem ἀνίπαυσις.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης χ] Hic aliquid desideratur, quod
suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, &
Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. Λαβεῖν ἀξίον] Lege, ἡξίον, postulabat Her-
cules. Quanquam Anonymus, Μίνως ὃ λαμβάνειν ἡξίον
ἔσται διαγωνισθῆναι. Totum locum sic constituo — ἐπεὶ δὲ
λαβεῖν ἡξίον, Μίνως ἔπειν αὐτῷ, &c. Taurum porrò hunc
Eurystheus sacrum abire permittit, non Hercules. Infra
lege δειλυμαίνετο.
29. Ἡρίμυ] O. & P. Ἐρμῦ. Tzetzes Ἡρίμυ. Sed re-
ceptam lectionem confirmat Ethnicographus in Ἀβ-
δηρ. V. Hesychium in Διομύδι' ἀνάγκη.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρ] Alii Ἀβδηρ, & Ἀβδηρ ut Gabala,
Ecbatana.
7. Τὸς ἱππας] L. τῶς.
8. Μεδέη] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de
more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de
equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀφείας.
Platonem de Homero e r. p. emissio.
25. Τρίφοιον] Verte, *fiberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐυρυμέδων χ] Illud χ] deest Oxon.
recte.

23. Ἀμύκη] Unci notant non reperiri vocem in scriptis: Imo contra historiam hic ponitur, & pro Βεβρύκων res ipsa postulat Μαριανδυνῶν. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cujus frater Amycus à Polluce castibus vicus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.

32. Θειμοσύρεν] L. ~~μύρεν~~ λ. mox ~~μύ~~ deest, & ὡς ἀνίστη. Oxon.

P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscripsit ipsum laudans Apollodorum, aliâque sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum devictarum nomina exhibet Stephanus in Θηβαίς.

30. Κῆρ⊙] In Lat. *qui*, & *offendit*.

P. 113. l. 11. Δώσει] In Latin. *Hæc* pro Hoc.

31. Πολύρρον] Tzetzes hæc enarrans, legit Tmolum.

P. 114. l. 6. Ἐρυθρία] De hac vide doctissimum Vossium ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Roman. & alii Ἐρυθράν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.

14. Ἐχιμ.] L. ἐχιμ.

30. Ἀντιστόχων] Al. — χος.

P. 115. l. 3. Χρύσειον] Χρυσόειον ἢ λέβητι μίαν διηνήξατο πόντον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobi. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.

6. Ἀβανί] Uterque scriptus, Ἀβανί.

11. Μενόϊπ[ο] In Mss. Μενόϊπ[ις], ut infra p. 122. ubi Σκυδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.
19. 'Ενδύμο[ρ]ο] Χημεί[ο] ἀνδρ[ῶ]ν βυβληδ[ί]ο[ρ]ο] ἔξ' Εὐρυθείας. Euphorion.
23. 'Αβδ[ι]ή[ι]αν] Vox nihili; lege 'Ιβηρίαν. Mss. 'Αυδηρίαν, οἷς Λιγύλιον non potest ferri. Pono Λιγυσίνιον. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρεσι l. Ταρτησιν.
31. Διαπλάσσιμ[ο]ν] Scripti διανηξάμ[ο]ν].
- P. 116. l. 3. 'Ερυκί[ο]ν] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliae urbs erat.
4. 'Ερυξ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.
25. 'Ηγ[ο]ν] O. & P. ἡγαν. Deinde Σπ[ι]νύμωνα ἀμφ' Ἰαλύν[ο]ν. Quod & Canterus vidit. Et mox pro π[α]λίδ[ι]ον, ὄν. Lego π[α]λίδ[ι]ον θ[ε]ν, dele in Latinis, accusans, & lege, tradiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπ[ι]νύμωνα, posuit 'Ορρόντιον, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.
- P. 117. l. 3. 'Αθλ[ο]ν ἐν[ι]] L. ἐν μιν[ι], vel ἐν[ι] μ[ιν].
9. Κομί[ζ]ι] — ἴσον. Oxon. & Pal. h. c. — μίσιον.
12. 'Αθλα[σ]ιον] 'Ατλαν[τ]ι[ο]ν — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.
20. 'Αγ[α]ν] 'Ερυθεία & f. 'Εσπερία. Nam ἐρίαν inter has nusquam legi. Pro 'Αρίθ[η]σα Cod. Pal. habet 'Ερίθ[η]σα.
30. Μί[σ]ον] Pal. μί[σ]ος.

34. Διδε εἰ] Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hic & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.

P. 118. l. 2. Συλλαβῶν] Verte; *quem comprehendit* —

10. Ἀρτῶθ] Erat ἑκκροστάρχης. Herodorus. *Gabinium historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingen) Antei sepulchrum esse, & sceleton cubitorum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse.* Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deportata ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. Ἐγχεσ] Forte ἐγχεσ, vel ἀγχεσ. Scripti, ὑμῶσσι quod accedit ad ἄμῶσσι. Pro θάλασας, κλάσας. Lucanus l. 5. describit hanc lucram. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. Φαίοντα] Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si iteram suam tangeret. Lego ἰσχυρότερον.

21. Ἐξήη] Melius, δεξήη.

23. Λυσιανέωνος] Alicubi legere memini Λυβυανέωνος, p. 71. Λιβύης. Tzetzes vulgatam retinet. Busiris Ægypti fil. supra p. 74.

29. Ορεῖηθ] Oxon. Φεῖσιθ. Mox παύσαιτο.

P. 119. l. 2. Ἐφασ] L. ἔσφαξε.

7. Ἀμφιδάμαντα] Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἐριδιμάντα.

10. Ἀσίαι] Ἀσίαν magis probo.

11. Θερμύδρσι Ῥοδίων] Ῥωδίων Oxon. & Pal. reponc Ἀινδίων, ex Conone p. 253. & Paroemiographis. Tzetzes l. Θερμύδρσιν Ῥόδον. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Αἰνδρῶν.

25. Δείναι] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.

l.4.

33. Δείλυσσι δειμὸν ἔλαμ.] Lego δείλυσσι, δειμὸν ἐλδιδρον
 & ἔλ. qui elegit vinculum ex oleâ. Lectio hæc con-
 firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
 Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
 am priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρὶ-
 γη καὶ Διὶ Χείρωνα, ἀδινάστον ὄντα, δινάσθην αὐτῷ ἀντὶ δειλόν-
 τα. Πεσμαθιὺς λυδιδρὸς Æschyli erat drama veteribus
 notum. De vinculis Promethæis Scriptis Herodorus.
 Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ me-
 ritò affectus; prius enim inspiciebant exta, tantum ad
 salubritatis & pestilentia signa percipienda. Ci-
 cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviis in
 Phasi.

P.120. l.4. 'Τροδίν] Oxon. & Pal. ἐπὶν] Prome-
 theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
 lem de iis omnibus quæ eum exequi oport-
 uit.

12. Τρία μῆλα] V. Suidam in ἡγεμῶνις ἀγαλα, & ἡγε-
 κλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
 versus dixit se nolle cælum recipere, poma vero ad
 Eurythea delaturum. Hercules (Promethei moni-
 tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
 capiti spiram componeret, dolum non intellexit A-
 tlas, cælum recepit, eique vale dixit Hercules. V. Sch.
 Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
 dent.

33. 'Οσσειν] Oxon. addit ἐκ.

P.121. l. 10. 'Ευμολπος] Schol. Sophocles ad Oedip.
 Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
 fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine
 quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐκείνῳ] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. *ἐκ. Θ.*, ad Verbum exscripsit. Et post, *μυσταὶ δὲ τῶν Πυλίων εἰσὶν γένε' ἡμῶν, καὶ μεγαλόμυθοι μυσταί.* Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μεγάλα*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κενταύροι] Sch. Hom. 1. *ἡ γένε' αὐτῶν τῶν Κενταύρων φάνε.*

20. Ἐκμήθη] Prius enim tantum *μύσθης*, nunc factus est *ἐπὶ πᾶσι*.

P. 122. l. 8. Ἠγάρε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσκαλάρη] Supra p. 15.

17. Προσκελ.] L. *προκαλ.* & *μίσθ.*

31. Ἀνῆκε] Pal. *ἀρῆκε*; non muto.

P. 123. l. 1. Ἐπείσι] Oportet sit *ἐπίσι*.

6. Ὠπυ] Uterque scriptus habet *ὄνον*. An is est qui Ocni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam. 5. & Hesych. de Oto.

P. 123. l. 8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Ghiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhulius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum H. Vossium.

25. Ἱφίτη] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Autolycum.*

19. Ἀρικῶν] ——— ρικνῶν].

25. Διφύβη] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διλλῶσι] O. & P. λατρώσει v. p. 99. Diodorus paulò explicatius, ἡ ἰαυτῆ πικρῶ, ut servitutis pretium nomine poenæ penderet.

20. Τιμὴν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ.*

25. Κέρκωπις] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Pássalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδὸν facile fit Ἀυλίδι.

P.126.l.3. Πίσση] Forte Πισά.

15. Καδῶσαι] Olim Canterus emendavit κατῆραι, appulisse.

19. Ὀμπικίδις] Homerus, 6 tantum. Il. ε.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ἐνεστὶς λίξεις.

30. Τίδι ποτε δῶξεν] Pal. τί ποτε δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηνᾶν] L. δι' Ἀθηνᾶς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα] Pari numero Deucalion prius. V.Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Περικλυμένον] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomēn. Pausan. Post ἡγεῖα deest in Oxon. xj lin. 3 1.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone ejecerat. V. p. 200.

25. Ἀλκυ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλέφω] Hujus historiam narrant Diodor. Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τελφονίαι] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπεὶ] Legit Sch. Soph. τὸ αἰετὸν ἦν, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Paroemiographos.

30. Διῶαμιν ἔχῃ] Sch. Soph. εἴχε. Mox ἀφθονίαν τε καὶ ἀπρονον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλᾶς Diodoro. Infra Phylantis filiæ Antiochus filius est.

7. Θέσπον] Interpres hîc nihil vidit. Redde, *misit, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

niam, deductâ colentâ, destinare. Pro πῶρας Cod. Pal. habet πῶραχος. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. ^{Εὐρυμῶν}] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro πῶρας Codd. scripti habent αἴξας. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccatis pro pugno, pone talitro, pro, pocula, aquam ei affundentem, ex historia.

P. 134. l. i. Δίβη] Scripti διή, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. Διδασκείας] Aliter Διδάσκων. L. 3. ἐπὶ τῷ τῶν, l. — ψ Νέων, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. Ἀνακαλύπτεις] — ζέουσ.

10. Πελοποννησιακῶν] Enarrator Sophocli. & Zenob. rectè hic habent Διδάσκων.

25. Λύδης] In Oxon. defunt ἡ σφάξας ἡ ἐφῆσας. Et Sch. Soph. non habet ἡ ἐφῆσας. Pro ἦσαν, Oxon. & Pal. ἦσαν.

31. Ἀργυμύ] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpallum ultimum Doriensium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. Ααυγέαν] Mss. Ααυγέαν. Schol. Sophoclis Ἀλαυγέαν. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. Μελίων] Μηνίων, P.

33. Ἐπικνημίδων] — μιδων. In Latin. verte Meliensibus Trachinè oriundis. Et, Epicnemidiis.

P. 136. l. i. Ἐυρύστον] De hoc quid veteres scripsêre docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. Ἐς Τραχίνα] Lege, ὅς Κίον & Λίαν ἐπιμ.

18. Δείσομαι μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κείνῳ. Alii ἐκείνῳ.
Rectè.

21. Τέτε] L. τέτρ.

27. Καὶ ἠκόνησιν] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glauco Pontio.

Ἐυβοίᾳ χαμπὴν ἀμφὶ Κινάου Δίδε

Ἀλὶν, καὶ αὐτὸν πύμβον ἀδλίε Λίχα. Athen.

30. Συναπαῶντο ᾗ] Oxon. π. L. — ὅτε ᾗ αἱ.

P. 137. l. 4. Ὑλλο] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Solum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllonatum.

10. Ἐκείδων] Ἐπείδων P. pro ἐπείδων, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπείδων cum Sch. Sophoclis & Zenob. μοχ εὔπο non τέτε, & φιλοκλήτης non ποίᾳ officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἥραν] L. Ἥρα.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεοψίππας] Ox. θεψ. lego θεψίππας.

34. Ἐμείδης] Oxon. Ἐυμίδ. f. Ἐυμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

Ib. Ἐπλάιδων] Ægius scribit ἐπίλαδων. Divinandum est.

Ib. Κράδης] Pal. Κίρδης ᾗ Ἰόβης, Ἐυρύβιδων. Sed Ἐυρύβιδας probabilior lectio.

P.138.l.3. Μελέτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. Ἰπρῶ ἔλαθ' ἐν Μελέτης. Fuit ἘΝΑΥΣΙΘΟΙ.

5. 'Ευρύπυλῶ] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.11.

6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.

8. Λυσδ.] Oxon. Λυσδ. & Ægius.

10. 'Ιπποδρόμῳ] Ægius & Ox. — δρομῶ.

11. Τελδοπαγέας 'Ευρυπύλῶ] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4, & 5. 'Ιππῶ] forte est ἱππόδω.

13. 'Ολυμπῶ] Oxon. & Ægius 'Ολυμπέως Νικέδωμος, V.l.28.v.Steph.'Ολυνδῶ.

14. Κλειόλαῶ] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.

15. 'Εξέλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολῶ.

16. 'Ομόλυπῶ] Ægius 'Ομόλειπῶ & Ξηρόβινκῶ.

17. 'Απρόμης] Ægius & Oxon.'Απρόμος.

19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλασμήνδῶ. Nolo ὀνισσολογῆν.V.Steph.'Αέλη.

23. 'Ευρύπυλῶ] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχέδικῶ. Eustathius inter hos 'Ρόπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.

27. Λυγκίδης] Oxon. Λυγκῆῶ.

28. 'Ολυμπέως] L.13. supra.

29. 'Ηπυχίης] 'Ηπυχίης μοχ 'Ευρυόπης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδχίης suspecta est Ægio, mihi ignota.

31. 'Απμάχης] Oxon. & Æg. 'Ανίμαχῶ; μοχ, itidem Πύειπῶ.

34. Λύσιπῶ] Oxon. Λυσίππης & 'Εράππῶ, ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Ἀδελφῶν*] Ox. & Æg. & Hyginus
 — πΘ.
5. *Θεῶν θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.
8. *Γλυκισσύνης*] L. *Γλυκῶ*, *Ὀνήης* confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausania.
11. *Δήλῳ*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἀντιά* Argivo γενεολογῶν.
13. *Ἀγία*] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Læmus.
15. *Ἐυρυπύλῳ*] Regis Coi; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.
16. *Ἐπιγένης*] *Ægeas* quis sit quæro; an *Ἀυγέης*?
20. *Ἀσυόχης*] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. *Ἀυδύωνος*] Tzetzes; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonos, Toxoclytus, Menebrontes, Chersibius, Lamion, & qui apud Hyginum; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide, V. Herod. p. 4 & 227; Scal. in *Συναγ. ἱς* p. 358.
- P. 140. l. 3. *Ἐλένῳ*] Statius in XII de hac eleganter; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassasse huc spectantia.

17. ῥῶθ] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.

34. Ἡλδον] In margine Oxon. ἀνελών in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.

P. 141. l. 2. Τανπόμενος] Argis jam habitabat. L. 8. ἰλδων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ἰλ. Nec enim legitimus cum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α. β.

25. Κατά] L. κατὰ. Heraclidarum Κάδοδος prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.

34. Κασαλέν] Phlegon Κασάδων rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κασάδων. Eusebius Ἀρίδαων. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.

P. 142. l. 4. Πεδόντα] Mallem πεδόντας, ita & Commelinus restituit. Loquitur de Hyllō aliisque se prioribus.

10, 11. Καὶ Στένυρον] Lege Στένυραν, ἢ ἑρμυγία, ἢ ἑρμυγία, ἢ ἑρμυγία. Ambiguitas Oraculi erat in voce στένυρον. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus exiitavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios determinat; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ἢ ἑρμυγία, ἢ ἑρμυγία. Oraculum erat,

Νηλεὺς τοὶ φαίνομενοι δὲ δὲ δὲ δὲ στένυρον.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitūs Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπαύσετο τὸ Λοκρῆδος ἐνθα νῦν. Pro τὸν Faber l. κόλπον.
25. Ἀντισίωνος] Hujus meminit Schol. Pind. Pyth. 4. ejus filius Theras, qui Theram condidit. V. Scal. ad Euseb. Animad. p. 37.
- P. 143. l. 3. Φύλαχος] Series hæc est; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reineſius Epist. 24.
13. Μάνην] Pal. τὴν μάντιος. Alii Carnum vocant. V. Euseb. Præp. 5.
16. Καὶ διὰ τοῦτο δύο ἔτη] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponnesum sæpius tentarunt Heraclidæ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.
23. Ἀνδραίμωνος] Pausan. l. 5. Ἀίμωνος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEneci fil. Thoantem genuit. Fuit ergo Oxylus Heraclidarum consanguineus.
24. Μογορδαλῶν] Pausan. ὁ δὲ ἔπρος Διερδαρῆς τῶν ἡμῶν τὸν ὀφθαλμῶν. Mox l. ἐκκόπητο.
- P. 144. l. 3. Δύμας] Apud Steph. Δυμᾶς scribitur. Et Ἀιγίμος. Horum meminit Pausanias.
26. Δαίρεας δὲ τὸ κλ.] Lego, δὲ λίβε δ. V. Polyænum l. 1.
- P. 145. l. 14. Εὐρύπυλον] Hujus meminisse videtur Stephanus in Δρυόπ. Pausanias filios ei dat Κῶσον, Φάλακην, Ἀγρᾶιον, Κερύνην.
17. Διήφοβον] Stemma. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.
20. Τετῶνας] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμᾶνας? erant ij populus Dorienſis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινὰς reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco.

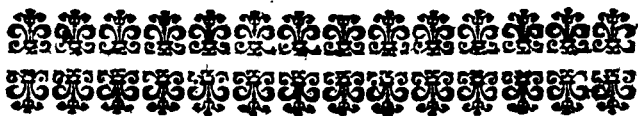
28. *Φοιδάδης*] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. *Ἀντῶν* *ἥ*] *Αλ. αὐτῶν, ἥ* *ἡ*. Fortè ἐκ τῶν. Vel αὐτῆς *ἥ*.

P. 146. l. 3. *Ἀιγυπῶν*] Haud dubiè *Ἀιγυπῶν*. Hyginus vocat Telephonem.

4. *Παγῖ*] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. ἈγῆνορⓈ] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.

12. Περίρρητος.] Verte', *quas supra recensuimus.*

14. Τηλεφάκταν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Βοίσις.] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίππ] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πέππ Pal. unde κλέππ quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡλίῳ ἐμπιστῶν. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nominis

missima scribit Europam habere tauro insidentem.

V. infra pag. 279. ἀπομίμει, *admiratur*.

L. 11. καὶ Ὅμηρον] Mirum duos confudisse Sarpedonas. Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. αἰὲς] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus προκίλεξ, Oxon. I. καίκε, scilicet κίλεξ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Schol. Eurip.

35. ἐν Θράκη] In Thervam appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. θάσσιν] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. καρρία] Rectius καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit κρηρία.

9. ἀδελφίονα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. ἐκείνου] Pal. Ἀγγέλιου. Paus. Ἀγγελλίον. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. θαλασσοκράτησας] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratia non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργιστοίς] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. κρατίως] Scripti habent κατὰ κράτος, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθιμήνης] Pro ἡλ. Oxon ἡλ.

23. Περίκη] Oxon. περιχί, rectè.

24. Κρήνιαν] Pal. Κερίνιαν. In Latin. dele *de* *se*.

26. Ἀπβύειον] Pal. ἈπβίειΘ, male. Est autem Ἀπβύειον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. ὈρεαΘ] L. ὈιακΘ. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro ναῖς posuere ναῖς, pro ἡρώσι, ἡρώσι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μῦθον, unde facies μῦθον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τριχόμαλον] Malleμ τριχόμαλον, & paulò infra pro δέαν, Oxon. habet χέαν, ut μοχ.

P. 155. l. 9. Συμπάδοι] Al. — Δη. Enarrator Lycophronis — δέαν ἀγχιῶσι δέανον, ὅπως ἀναίρεθ' ἔσ' αὐτῷ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνέαν, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ εἶμα] Tzetzes, εἰς τὸ ἑαυτῷ εἶμα. Quod autem sequitur, μέλει σῆδε μοι λολέχθω, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέλφει] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. ελ. β. unde quædam hic emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα γὰρ ἡ πόλις.

18. Ἀδινῶ] Oraculum iussit μελαμφύλλω φθονὶ βέζεν.

20. Τινὰ ὄν] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πνᾶς — ἀνηφόρῳ. Et sic Schol. Hom. β.

P.157. l. i. Σπερδὲς] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p. 14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέντε] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l. 3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androtion inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Αἰδίου ὀνταύδον] Aliter dicitur μέγας ὀνταύδης, & οὐκ οὐκ annis constabat. Suidas in Κᾰδμῶ. Et Clem. Alex. Strom. I.

21. Βασίλει] F. — λείαν.

P.158. l. i. i. Ἐξαπατηθεῖσα] Lucianus Σεμέλῳ καταλθῆσα ἡ Ἥρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Κατανδύουτος] Nutus Jovis est quasi juramentum, ἰλ. α.

Ὁ, πέντε κεφαλῇ κατανδύω, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀνανεύσαι

22. Ἐξαμνησίων] Lucianus ἑπταμνησίων.

26. Λοισαῖ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Manilii.

P.159. l. 7. Ἀέρεχον] V. p. 37, supra.

21. Σισύρου] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmîa.

P.160. l. 23. Ἐπαύου] Ox. & Pal. Ἐπαύου. In his Canibus Actæonis plane videas ἀντιπαιπινθεῖ. Adeo discerpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apot-

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) jactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. $\xi\delta\gamma\epsilon\iota\tau\omicron\iota$ — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sæminæ sequebantur $\mu\epsilon\lambda\alpha\tau\alpha\lambda\tau\alpha$ in illo versu $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\delta\epsilon\iota$, &c. habebantur tres qui eum consumpsērunt, uti meminit Hyginus, forte $\Lambda\upsilon\gamma\kappa\delta\epsilon\iota$, $\text{Ἰχθυόεσσι πόδας αἰνέσθες, ἡδὲ Μελάμπους}$. Quod autem sequitur, $\chi\tau\omega\delta\omicron\nu\omicron\mu\alpha\sigma\iota$, sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post $\epsilon\mu\mu\epsilon\mu\alpha\omega\tau\epsilon\varsigma$ versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postulet. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v. p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. Ἀφικνεῖ] Omiserunt operæ $\kappa\alpha\kappa\eta$. Pro $\kappa\upsilon\beta\alpha\lambda\alpha$ rectius $\kappa\upsilon\beta\epsilon\lambda\alpha$. Habet Lucianus & $\kappa\upsilon\beta\epsilon\lambda\omicron\nu$. Interpres Homeri ad Z. 11. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. Ἰλυσίων] Prope montes Ceraunios.

32. $\Lambda\alpha\iota\omicron\nu$] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. $\chi\epsilon\iota\omicron\nu\varsigma$] Mss. $\Theta\omega\lambda\iota\sigma\theta$. Vid. Pausan. l. 9.

26. $\Pi\epsilon\rho\iota\text{'Επωπ.}$] Aliqui legunt $\mu\epsilon\theta\epsilon$, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. Μίνυλον] Tzetzes in Chil. vocat Ἐπινύσιον . Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur Ἀγάνωρ est

est aliis Ἀρχήνω. Ἐδδαίαν Cod.Oxon. scribit Ἐδο-
αίαν ut & Pal. mox pro Θήραν iidem bene habent
Νέαιραν, ita enim hanc alii quoque appellant. Φάσαν
etiam, Φάσαν vocant. Tzetzes Φάσαν. Pro Astycratea
alii ponunt Chlorida. Sch.Eurip. ad Phoen.inter has
ponit Νάσαν. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
Thebaid. Hyginum fab.XI. Parthenium c.34. Tzetz.
Chil.4.Hist.141.

29. χλωεῖς] Homerus Odyss. λ. facit alterius Am-
phionis filiam, nempe Ιασιδά, ut prius osten-
di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum
est.

P.168. l.9. καλᾷ] Restitue μιᾷ.

P.169. l.18. Σπινῶ] Pausan. p. 616. χιτῆν vo-
cat.

P.170.l.11. Ἀστυγμία] Habetur apud Sch.Eurip.Sopho-
clis, Æschyli, & Lycophronis.

21. Σωιδόντες] Rectius ἐν Σωιδόντων & ἀερίσπου, &
πολλὰν pro πολλὰς, ut p.192.

P.171. l.3. Ἀνδρωπον] Schol.Æschyli ineditus rem ver-
bis complexus est.

Κλυδίχ' ἐκ ἐδέλευσα, κακὰ κέρεε μῦσα θανόντων,
Φωνῆς ἡματέρης σὸν τέλει ἀμπακίης.

Ἀνδρωπον κατέλειξα· ὅς ἦν ἱκε γαῖαν ἐφίρσθι,
Πρῶτον ἔφου τετραπύς νήπιον ἐν λαγόνων.

* Γεραιόνθ' ὃ πέλων, βίτατον πίδα, βάλρον ἐρείδθ'
Ἀυχίνα φρονίζων, γήραϊ καμψόμηνθ'.

19. Ἐυρυγίαν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
ρυγίαν Περιφανίθ' dicunt; scripti Τεύραν-
τθ'.

26. **Ἀγῶς*] Pelops ob raptum Chrysippum execrabatur Laïum; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. *Θυγαδιδῶς*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. **Ὀρμον*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exitialē.
21. *Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. *Γενομήνης*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀδράστα Νέμει* C. 16. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. **Ἀεισίαι*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. **Ἀμφιάρατος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oïcles, Amphiarus.
19. **Ἰφιν*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alektor, Iphis.
29. **Ἀντίφω*] L. *ἀντίφω*.
- P. 174. l. 1. *Γενομήνης*] Pro *ἀντίφω* lego *ἰφιν*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphyles permitturum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. **Ἀδράστον ἐγκατέστη*] Imo *ἀνδρα ἀντρα*. ut Commenlinus ante nos vidit, & admonuit.

19. **Συναδελφους**] Deest **τραφιδν**. Aut aliquid tale, si vox **Λωαδρους** sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius **Λωδήςους** posse substitui vel, **Λωδοινηούς**. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. I. vel **Λωωμύους**, ut apud Pausaniam.
24. **Ἀεισομήχην**] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. **Ταλαῦ**. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. **Ἰφίον**] L. **Ἐπίκλον Ἰφίον**. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. **Ῥψπύλην**] Deesse aliquid videtur, si omittas **ἥπε**, constabit melius sententia.
14. **Λυκέρην**] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. **Σημέιον ὄντο**] O. & P. **πρ**. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. **Ἐπὶ αἰσῶν**] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. **Ἀγκάιδης**] Ox. & Pal. **Ὀχνηίδης**. Pausan. **Νηίδης**. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, **Ὅστις ἐν τῇ Ἀιγυπτῷ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἢ Ἀθηνᾶ**. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. **Ῥψίας**] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter **Ῥψις**, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. **Ἠλέκτρας**] Alii malunt **Ἠλεκβίδας**; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. ^{Ἰού}] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiaræus, Polynices. Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. ^{Εὐήρης}] Phlegon, ^{Εὐμήρης}.

21. ^{Ἐπὶ πάντα}] F. ^{ἑπιβάντα}, vel ^{ἑπιστάτα}.

28 ^{Διακιδάρας}] Faber ^{Διακιδάρας} ^{ἄν πᾶσαν}. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. ^{Δευγενεία}] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt ^{μοῖραν ἑσῶν δῖα}, & ^{ἄνδρα τίρπεδον} & ^{μίαν}, ^{τὴν δὲ γυναικα} ^{τὰς ἐννεία}. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Auctor Amorum apud Lucian. & ^{ἡ δὲ ἄλλα τίρπις ὅλη τῇ μοίρᾳ} ^{πλεονεκτεῖ} & ^{ἄρρητα}. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. ^{Νικήσει}] Malè, ^{εὐτε}, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. ^{Πρὸς ἧς}] L. ^{πρὸς ἧς} π. prima pugna erat apud Ifmenum.

8. ^{Αὐτῆς}] ^{Αὐτῆς}.

20. ^{Λαίδης}] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. ^{Ἀμφίδικοι}] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. Λοιπὸς ἦ] Oxon. Ἀσύντως addit, sc. Ἀσύντως. Mox pro ἡμιθνήτε, idem Oxon. ἡμιθνήτε.

P. 180. l. 6. Ἐκτινεν αὐτὸν] Aliter, ἔπνευ αὐτὸν.

7. Διελὼν δ' ἐγκέφαλον] Veteres non edebant, imò non nominabant ἐγκέφαλον, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πᾶν δ' κεφαλῆς. Lycophron vocat Tudea Κερφόβωρον, Doziades in secunda arâ, ἀνδροβρότα. Sextus Emper. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X.

P. 180. l. 10. Ἐπίχρη] L. ἀπίχρη.

16. Βάπωνι] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum; vidit sepulchrum utriusque.

19. Ἀδύνατον] Idcòque ejus μαντήιον passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.

22. Ἀρείων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adraſti, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. Ἐλίε] V. quæ supra. Cæterum Adraſtus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. Ἰριδῶ] Ut Ἀπιδῶ; Codd. tamen scripti Ἰριῶ; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. Μυτίεα, ὅμως] Barthius mallet ἑδαιμῶς.

P. 182. l. 2. Θερσάνδρου] Hujus posterius, Autefion, Tifamēnos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ἄρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ἄρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ἄρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἀλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράν. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχη] Pugna hæc commissæ est apud Glifantem.

P. 183. l. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Stephano, vel Τέλρωφ. Τελρωσαῖον apud Diodorum, uterq; ex scriptis habet Τραυσίαν. Τράρρα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebani post mortem affecerunt.

P. 184. l. 6. Ὀϊκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.

9. Ἀρσινόω] Ἀλφεισίβοια dicitur Pausaniæ.

18. Πύλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τα quod mox sequitur, otiosum est.

P. 185. l. 15. Τεμένε καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaëoni.

P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνέστη] Phocensis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.

P. 187. l. 5. Ἀγορίπεια] Verte, mercatum esse in servam.

17. Ἐπὶ τῷ γὰρ] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. *Μαίναλον*] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.
- P. 188. l. 6. *Ἑυμονα*] Al. *Ἐυαίμονα*.
8. *Μαίναλον*] Prius. Mox pro *Φθίων* & *Λύκον* Tzetzes legit *Φθίων* & *Λύκον*, Pausanias *Λυκία*.
16. *Νύκτιμον* & *νεώτερον*] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.
19. *Ὅντι πάντες*] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecætæi Milesii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altiùs provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.
25. *Ἐπὶ χρεῖαν*] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.
- P. 189. l. 3. *Ἐκκαύωνσι*] Hecætæus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in poem. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in *Λυκίων*.
10. *Παραλαβόντος*] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias *πρεσβύτερον* vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.
- P. 190. l. 15. *Λεωνείας*] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant *Λεωνήϊας*.

19. χρυσοπία] Mss. χρυσοπλία. Tzetza Περυσπία; Ἐπιμελιάδ. Pausaniæ. Qui autem hic Ἐλάδ. Schol. Eurip. dicitur Ἐλάτι. Tzetzes cum nostro facit & Pausanias.
28. Ἀυγῇ] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc repetitio tam prolixa satis ostendit libellum hunc non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. discrepantia est.
29. Ἀμφιδάμοι] His addunt Amphidamanta Apollon: & Paus. v. infra.
- P. 191. l. 10. Ἐφιδάμοι] Supra γυναικὶ ἐπίνοια. Non sunt ἀνύκατα.
24. Κλεοφάνης] Scripti, — φύλας. Idæus qui statim sequitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam mox, Ἰάσος γ', & Schol. Rhodii ad v. 233. l. 1.
32. Ἀρρένων] In Latinis adde, *Mascula*.
- P. 192. l. 16. Παλίσ] Hos ludos funebres patri instituit Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr. 44.
- P. 193. l. 7. Μὴ Σαρδωστας] Canterus Ἰσωθυρ. V. Palæphatum.
12. Ἀταλάντις] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoticam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in Dianam ea omnia, quæ noster hæctenus de Atalantâ scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ Jalii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hic Schoenci filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Athamantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut saltem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat'. Sch. Hom. Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippomenes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H. 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαν[Θ]] Adi p.5.

P.194. l. 6. Λύκ[Θ]] Aliqui Λεύκον scribing. Ex hæc Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐλδδ[Θ]] In Latinis dele filiam. Καλλίστω additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hîc de Therâ sermonem fieri crediderat.

P.195. l. 12. Αῖσαν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Πεσδιακομίους] Divide πρὸς Δία κομίσαι.

P.196. l. 8. Ἀντιδιδου] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μαστιχὴν ἐπιδεῖν] Divinatio ei contingeret. ἐπιδείσεις & δώρις ἐπιδείσει, & δεῖς μοι ὑπνιον ἥλθεν ὄνει[Θ], & ἐπιδεικώπτεον apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.

23. Ἐκ Δίδε] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς[Θ], quod deest, ἀπὸ καινῷ intelligitur.

29. Νηΐδ[Θ]] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.

32. Ἀμύκλας] L. Ἀμύκλα vel — κλα.

P.197. l. 10. Τυωδάρων] Eustath. ad ιλ. 6. hos γυνεολογῶ ab Οἰβάλῳ.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἂ Ἀρήνης ἢ Αἰόλου, ex variante Scripturâ.

16. Ἡνεγχαν] Scripti melius δῆνεγχαν.

19. Καὶ θυλοδίκης ἢ Ἰνάχῃ] Hæc verba defunt Oxon. Cod.

29. ΚορωνίδαΘ] Theodoretus de Græc. affect. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ῥ re-
pone τῷδε κ.
- P.198.1.2. Τῷ] Faber ἔπειτα, mihi placet μετὰ τῷπ ῥ &
ἐλομένη. Nam illud ε subscriptum sæpe in ν abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτν ὑφ scripti habent Καίνας
ἀδελφῶ, quod est otiosum glossēma.
7. Καίλαρᾶ] δε] L. 87. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p.443.
21. Γοργόνης] ΓοργόνΘ. Zenob. locum exscrip-
sit.
30. Καπνία] Locum hunc ad se transtulere Sch. Pind.
Pyth. O. III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stesichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post αε dele ῥ. Mox scribe Ἐειρύλλω κ Ἰπ-
πολ. de iis enim Auctor Naupacticorum. De Glaucō
Μνησαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnēsagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l. i. c. 12.
- P.200.1.3. ἘμάρχορΘ] ἘνάρχορΘ vel ἘναραφόςΘ.
Pro τίςρρ Faber ΣίβρΘ reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.
- P.207.1.5. Κάσω] Adde κ Κλυταίμνηςρ.
- P.201.1.7. Νημίσιως] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.
- P.202.1.26. ΚριθάνΘ] L. περκειθάνΘ.
- P.203.1.5. ΝυμρίΘ] Ὑπὸ pro ὑπὸ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est ; nam X bis poni-
tur.

16. Δέλης] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *θυλῆ παιδα* vocat. Sophocles in *Electra* ex eâ *δπαῖς παῖδας* dat, Hesiodum secutus; Eustath. ad Γ. ιλ. Nicostratum, *Αιθιόλαν* (Tzetzes *Ἐθιόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. *Τηειδῆς*] Oxon. *Τηρηίδῃ*.

P.204.l.9. *Ἀνώγων*] Tzetzes legit ἡ *Ἀναξίς* καὶ *Ἀνλοῖδῃ*. V. Pausan.

11. *Βελσίων*] Pal. *βῆν λοίων*, f. *βειὼν λ.* & proximis lincis *δελῶν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.

20. *Πρωτὴν Ἰδης*] Al. *πρωτῇ*.

29. *Αυγαδῆς*] *Ἀμφότεροι ἐλόντων ὑπὸ τῇ δρυϊ, μόνον δ' Αὐγακὺς ἃ Κάτορα* οἶδε inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P.205.l.3. *Πίθα*] Tzetzes in Chil. 11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *ἐήλω λιθίνω* raptam è sepulchro Aphaeci.

17. *Ἠλέκτρας*] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. *Νεμώμβρις Τεῦκρος*] Scholiast. ιλ. Θ. Vide p. 284.

P.206.l.1. *Βάτηαν*] De hac plenè Eustath. ιλ. p.351. ed. Rom.

7. *Γενομένην αὐτῶν*] L. *αὐτῶν*. Infra post *παρελαβὼν* abest *τὴν βασιλείαν*. Post *καμερόβω* pro *τῷ* scribe *τὴν*.

- P.207. l.1. *Καλααζών*] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph-
lege mox *πάλλω*.
12. *Φρυγίας Ἀπης*] Sic dicebatur ab Oraculo cujus Tzet-
zes meminit. Sed & Ἀκίη à Trojanis, ut Stephanus
in Ἰλίων docet, & sane Tzetzes legit hîc Ἀκ-
της.
21. *Συμβεβηκός*] Pedibus cohærentibus. Vid. Hesy-
chium in *Δαίδαλῳ*. L. ult. pro illatum l. illatu-
ræ.
- P.208. l.7. *Ἐβανον*] Pherecydes scripsit *Παλλάδιον* esse
τὸ ὑχέον ποιεῖν μερφορίαν, καὶ οὖν τὸ ἐξ ὑχέοντος ποδὸς γὰρ
παλλόμενον, καὶ τὸ Παλλάδιον ἐ' Ἀδωνίαν ποιεῖτο ἦν, vide
Tzetzen; ut Palladium non solius Palladis fuerit ima-
go. V. p. 274.
9. *Πειδιῶνα*] Et lin. 1. *οὐδῶνα*, sed Oxon. utro-
bique — *δῶνα*. Pro *κλεισποδέουσαν*, magis
placet *κλεισποδέουσι*, aut delenda est vocula
κλ.
10. Ἦν ἔδιδεν] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes
enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' *ἀέγων*
αἰγίδα.
13. *Καί' ἃ φθορὰν*] Interpres errat. Loquitur Apollodo-
rus de stupro Electræ à Jove illato, v. p. 205. dele igitur
per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) ac-
cessisse Electram, illum autem simul cum Ate de-
milisse Palladium, &c. lego enim *Δία ῥίψαι μὲν Ἀπης*
confirmat hanc correctionem Eustath. *il.* p. 157. De
Palladio v. Clem. Alex. Suidam in *Διοπτῆς* & *Παλλά-
διον*. Cononem p. 275. Dionys. Halic. l. 1. Antiq. Eust.
ad *il.* p. 627.
22. Ἀδριάς] Fuit is Meropis filius, princeps re-
gionis quæ cum aliis novem Trojanis pare-
bat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri
il. β.

23. Σφουμῶ] Pal. Σφουμῶ, Tzetzes Σφουμῶ habet.
27. Λαλίσταν] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo matrem dedisse *Λαλίσταν*; Hellenicum, *Τρυμῶ*; Starnis in Lesbicis adfert Thoasan Teucri filiam. V. infra p. 324.
29. Αἰμυπυια] Homero Λάμπη.
- P.209.l.1. Καλύβης] Schol. Apoll. Καλύκη. De Bucolione v. 11. Z.22.
31. Ἡρόδω καὶ Κίλλω] Tzet. in Lycoph. Videtur legisse, bis, *Αἰθουλλαν*, idem Tzetzes alibi alterius *Κίλλας* meminit. V. p.211.n. 30. cæterum *Αἰθουλλαν* hanc Eustath. *11.2.* vocat *Ἀθουλλαν*; Polyænus editus, 7, *Ἀνθίαν*; Mss. *Ἐνθίαν*.
- P.209.l.10. Μικρὸν ὀρέδιον] Pal. & Oxon. μικρῶ. V. p. 127.
17. Ἀσπερίτω] Legit Pal. Σπερίτω, Tzetzes vocat *Μερίττον*. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.
25. Κισσίως] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.
28. Ἐκίωρ] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri 11. Γ. & Lycophronis.
- P.210. l. 7. Γενέσθαι] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, alitèrque ac Faber intellexit.
13. Ἀγέλας] Pal. legit Ἠγέλας.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ παύειν τὸν μέγαν. Schol. Hom.
- P.211.1.2. Μανικὴν] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ἕως τῆς μανικῆς μετέλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μανικῆς αὐτῇ ante πηδῆν deest τὸ.
9. Ἀνθρον] Iliados ultimo Ἀντίφρονος legis & Ἀγαυόν, qui hic omittitur.
14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐννακαίδεκα ἐκ μᾶς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab.XC. infra lege Ἀγύνοσ, Ὑπέρχοσ, Ἐχέμων vel Ἐχέμων. 11. 6.
30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgersius v. Lect. 1. 6. de hac re aliter, sed minus recte.
- P.212.1.7. Μὰ παῖν] Hic elapsa est (ἐπὶ) vocula. Rheæ sacra est quercus inquit Ger.Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.
16. Οἰνώην] Repudii memor ; ideo μνησίκανσ, & Lycophroni βαρύζηλσ dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox uncis circumscripta veniunt, non habentur in Mss.
30. Πηρῆς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui 1. 2. sic scribit Ἀσωπὸς Κηγάσις καὶ ποσειδῶνσ. Pro Μετώπιω ex Diodoro repone Μετώνην.

- P. 213. l. 1. *Λάδον* θ' ὃ τῷ] Lege *Πελαμῶ* *δυγαλῆ*ρ
δελφῆ.) *Δύομ*. Pelagontem Diodorus Pelasgum vo-
 cat.
3. *Ἔκον*] Harum aliquot commemorat Pausa-
 nias. Sed Diodorus disertè 12 tantum po-
 nit.
5. *Ἀργεῖαν*] Quæ sunt circeillis circumscripta in Ox-
 on. non leguntur.
9. *Σισύφου*] Consentit Pausanias, 2.
22. *Μύρμηκας*] Tzetzes ad Lycophron. hæc &
 alia.
26. *Χείρων* θ'] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, te-
 stis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quod uter-
 que Mss. sic legit.
29. *Ἀλκίαν*] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione.
 Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea fa-
 miliarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. me-
 minit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto
 igitur reponendum *Ἀκλός* θ', aut *Ἀκλῶν* θ' ex p. 25.
 pro *Ἀλκίαν*. Pro *Κηνθίως* legi oportere *Κυχρεί* θ', cui
 lectioni favent Mss. qui legunt hîc *Κυθρίως*. Variè
 autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodo-
 rum, (ubi de Telamone agit) *Κυχρείως* *δυγάτης*
Γλαύκη; apud Tzetzem utroque modo pingi-
 tur.
32. *Ψαμμάδην*] *Ἐς πύλιν* quid sit, non constat. *Ἐς φύκιν*
 Cod. Oxon. legit. Mox corrige. *Διὰ τὸ μὴ βελ. Γω-*
ελδῶν. Præter jam dictos Æaci filios Theo-
 criti Schol. Crotona & Alcimum commemo-
 rat.
- P. 214. l. 5. *Ἀφρῆας*] Pausan. in fine Atticorum & alibi
 rem narrat.

22. Τὰς καὶς τῆ ᾄδης] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra pagina. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἔχει δὲ ὁ Πλάτων καὶν καὶ λέγειν ἐπ' αὐτῇ τὸ καλέσθαι Ἀδην καλεῖσθαι — Axiochus Platonis, τὸ δ' ὑπόπυλα τὸ εἰς Πλάτων. ὁ δ' ὁ σιδυροῖς καλεῖσθαι καὶ καλεῖν ὡς ὕψισται. Novit Homerus & Pythagoras πύλας αἰδοῖτο. In Apollodoro hic & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πεισοῖαν] Alii, Ἑεισοῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκᾶδου Oxon. & P. legunt Ἀλκᾶνδρου. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Pausanias.

20. καὶ σεπιδωμένῳ] Latinus non satis cautē. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam*, &c. Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Περὶς Ἑυρύτιονα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Ἑυρύτιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytiona unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hic ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδῶρη] Iliados II v. 175.

10. Ἐκ θείας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Περίῃ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμεια] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpres ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σωζέει] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutam — χείρωνος, ὅς κ' ἔμαχθεον αὐτῆ ἐκζηήσας δίδω-
Cιν αὐτῇ.
23. Γαμῆει] Quæ sequuntur usque ad πενοῖ, excepta voce Πηλῶς, defunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμῆει ἃ Πηλῶς Πολυδάμαν τὴν Πειλῆος ἐξ ἧς αὐτῇ γίνεει Μενίδιος ἐπιτελλω ὁ Σπερχεῖς τῷ ποταμῷ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* v. 177.
- P. 218. l. 2. Θέπειος] Lego Θείμειος. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀποχόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεῖα] Æschylus inter cætera Promethei merita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber L. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide p. 519.
26. Γαμῆει] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparfit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamæstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Hesiodus.
33. Ἡρατος] Apollodorus hoc non scripsit; defunt Oxon. omnia usque ad ἀδάντοισι. Vides hûc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quod Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. Ἀπαίροντα] Oxon. Ἀπαίρον-
τα.

16. Νηϊΐδης ἄχχο] Sophocles ideo decessisse ait, quoni-
am Peleus ei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi
supra.

31. Δι' αὐτῆς] Melius. δι' αὐτῆς.

P. 220. l. 9. Παρίδειο] Hic deesse videtur hujusmodi
quid εἰς ἃ Λυκομήδης παρδενῶνα ἐν τῇ Σκύρῳ καλεῖται σφ.
Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in Δ. 11.
testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum
accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzet. p. 54. in Ly-
cophr.

13. Πύρριϑ] Sic dictus à Lycomede, Neoptolemus à
Phoenice. Pausan.

21. Φοῖνιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus,
Amyntor, Phoenix & Euæmon cujus fil. Eurypy-
lus.

24. Καταψευμένης] L. φθονῶν, ut p. 231. infra. Cly-
tiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suf-
fragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque
aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres
Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eusta-
thium conantur purgare Heroem Phœnicem hoc
crimine; imo Euripides ἐν Φοῖνικι, inquit Eustathius,
ἀπαίρον ἢ ἥρωα σωτηρεῖ. Et noster fictum innuit cri-
men. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Ad-
huc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluferit,
an diris & imprecationibus eum prole privaverit.
Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc
excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius pri-
ori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scri-
bit

Id quod Amyntorides, videas.

31. Πάριος] Consanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλει] Lego Πολυμήλης τῆς Π.

7. Κλυτώνυμον] Schol. Hom. ιλ. Μ. Κλητώνυμον, Palat. Κλυτώνυμον, Oxon. Κλητώνυμον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc est lacuna uti Fabro videtur, nam μέλει τῶν Τροϊκῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κίχης] Certum est non fuisse ἄνδρα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Atheniensibus, qui hoc nomine plurimùm sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops δρυὶς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἔμφυχον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facillè videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκτῆν Palat. Mss. legit Ἀκτῆν, Marmor Ἀκτικὴν, Pausan. Ἀκταίαν.

P.222.l.2. Ἐλαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαρωγῆς librum inscripsit.

10. Κρανίδν] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ὅδ' Ἐρεσίχθονα.

23. Ἀκταίη κέλετ' Ἀγρᾶυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγρᾶυλη. & Stephano populus Atticus Ἀγρᾶυλή. Actæus iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατέρας] Vide Stephanum in Ἀγρᾶυλή.

P.223.l.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p.31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θ' ἢ ἐνάγων Θ', ἐν Α. π. κρίνεθ', διὰ ζόντων τ' δώδεκα θεῶν, Ἀρης, καὶ ἡπολύεθ'. Sed Græci sic loquuntur, κρίνεθ' Ἄρης disceptat cum Marte; sic & C. Pal. quare nihil hic mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleæque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v.1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat πρώτῳ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίζειν. Dicebatur locus primò πάγος, Saxum; post hoc judicium Martis, Ἀρεῖος. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talam, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixere.

11. Τιθωνόν] Non hunc, sed Phaethontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτριος, quanquam ad λ. Iliad. v. i. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.

14. Σάνδακος] O. & P. Σάνδακος. Κελλένδεριν, P. Σαινάκω, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαρινακὴν. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθυσίω. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megessaro Megarum invenio in Cypro in Chronologis Μεγάλαρον.

20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κερία & Μαρία.

21. Πάφον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυρσίδα.

26. Πυγμαλίον] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.

27. Ουγαλίδας] Cyprum Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.

P. 224. l. i. Ἀδωνις] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ὃν Ἀιγυπτίον ὄντα Κύπριοι καὶ Φοίνικας ἰδοποιῶν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.

6. Θείαν] Lege Θείαν. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutar-

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. 'Η ὃ παρῆλθ'.] Mallem παρῆλθ'. mox O. & P. ἀπαρῆλθ'.

27. 'Απιδίδ'.] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Orphei in Adonidem.

P. 225. l. 5. 'Τπὸ αὐδὲ] Fingunt Martem 'Ανίστασθαι Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzetzes.

6. Κέκροτο] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem. Alex.

7. Κεραυδὲς] Pro asterisco pone βασιλίδ' vel ἱβασίλιδος. Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Scallig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit, regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Diluvium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Augustinus l. 8. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus prius.

20. 'Αυλόχον] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé. Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio, non est ergo credibile illum fuisse Cranai filium. Lego igitur αὐλόχονα cum Oxon. Cod. Quod autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civitas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg. i. Stephan. Βιωβία.

23. 'Ηραϊς] Lege 'Ηραϊς καὶ Κεραυὶ θυγατρὶς 'Αθηνᾶς Tzetzes in Chil. 'Επειδὴν ——— 'Ηραϊς παῖς καὶ 'Αθηνᾶς τὴν Κεραυὶ ἑτάχον, in margine scribitur 'Ατρίδ. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per texens sine ullâ varietate 'Αθηνᾶς habet. Athena non nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραΐς καὶ τὴν Κραναῖ θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀθηναῖς] Apollolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγύς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς, πολλῶν, &c. Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. iplis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθίδος.

27. Ἀπ' αὐτῆ] L. ὡς αὐτῆ.

P. 227. l. 5. Παναθηναίων] Suidas & Meursius.

6. Παναθῖαν] O. & P. Παναθηναῖαν. Tzetzes Παναθῖαν & Παναθηναῖαν vocat. Mox post ὅς τις Oxon. addit αὐτῆ. Mallem αὐτῆ. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, τῇ] Lego ἐν τῇ αὐτῇ πύλῃ. Sceliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκλύσαντες] Pal. ἐλαύσαντες, sed rectius Oxon. ἐκλυσαντες; & mox fortè νύσαντες pro νοήσαντες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανδίων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθίσει καὶ] Hic quædam exciderunt in Latino, nimia properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τέτων] Deesse possit καὶ. Mox παρατίθηται quàm περιτίθηται magis placet.

- P. 229. l. i. Περὶ Ἰάλησσι] Pal. Ἐπεὶ Ἰάλησσι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορεῖν].
7. Ἀποδανύσι] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βέπτε] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκίρον. Suidas, Hesych. in Βεπάδαι Porphy. in π. ἀποχ.
16. Ἐχέπαιδες] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.
18. Θυγατέρες] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθέναι. Porphyrium περὶ ἀποχῆς, 2.
24. Διόνειος] Recte, utcunque Pal. & Oxon. Διόνειος, & Apostolius Δήνιος. Infra lege Πτελίσι.
- P. 230. l. 9. Ἐχρίσθαι αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλε glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲ αὐτῷ ἔντοχον ἀκόντιον καὶ κίνα παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum sum.
13. Πίλ] Minus frequens, quam πίνι.
20. Ἐπὶ θήραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit θωκέσις καὶ αὐτῆς ἐν τῇ — Pal. autem λόσχη, noster λογχμῶ retinet.
24. Τυχὸν] Oxon. πυχόν, & Ἀρεῖα πάγην, & φυγὴν, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρκίους Βορέαι] Eam raptam scripsit Chœrilus ἄνδρ' ἀμείλυνε ὑπὸ τῆς Κηφισοῦ πηγῆς ; Simonides, prope Briliffium, alii prope Ἰλίουσιν, vel Ἐλίουσιν ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Ori-thyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinefius.
4. Χιόνιν] Sch. Rhodii addit χθονίαν. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τήνον] Lego Αἴνον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.
13. Πάξιπποϑ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβις & Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigonem.
23. Κολαΐζομαι] Hercules eum λακίσεις ἀπείλδεν, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem s. haufit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quam incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ βίνδου κύματος, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βίνδου κύματος.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἴσμαρην] Apud Clementem Immarus, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleuthiis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον, Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. πένυρα.

P.232. l.30. Θυγατέρων [ράξη] V. Suidam in Παρδίνῳ. Plutar. Paral. Minor. Porphyr. 2. l. αὐτὴ Ἀποχῆς.

P.233. l.29. Ἀιγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scribit.

P.234. l.5. Πᾶν κράτῳ Ἀιγυῖς] Quoniam erat αἰγυῖα πατρίῳ inquit Pausanias.

13. Ὁ δὲ δὲ.] Oxon. Ὁ δὲ δὲς.

14. Ἀσκή] Pro ποδάρκῃ (quam lectionem hinc Tzetzes retinuit) Plutarchus legit πόδα μέγα; Schol. Eurip. ποδάρκῃ; hunc vide ad Medæ v. 678. ubi eidem ἀσκή vertitur γαστήρ, ποδάρκῃ, αἰδοῖον.

15. Πρὶν εἰς ἄκρον] Schol. Eurip. γένον Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπὶ ἑλῆς] Palatin. melius ἀπὸ ἑλῆς.

10. Μαχαθώνιον] Pausanias, p.50.

25. Πάρῳ] P.III. Minoam dictam notat Stephanus ex Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p.89. lege mox Μίνας δὲ Μεγάρων.

17. Λοιμῆ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c. 3. p.93.

20. Τακίνδῃ] Lego Ἀνδρῆδα, (deinde omitto Ἡνδηνίδα quam ex priori factam suspicor) Ἀνδρῆδα, sic enim Pal. & Oxon. Ὀδρῆδα, hanc quippe addit Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vocat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit lib. 4.

25. Τάκινδῃ] Suidas in Τάκινδῆς. Μοχ pro ἀπείπεν pone ἀνείλεν.

P.237.l.3. 1.δ.] Omitte 1.δ. V. p.238.

12. Κατεσπύει] Lege κατεσπύει.

17. Ἀγαμέμνων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαίδαλον. Erant autem antiquis ξόανα dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariae addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Παλæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδίκη dicitur.

20. Τάλω) Palat. & Tzetzes vocant Ἀπάλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάνηαλ. Diodoro τάλως rectè. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Ποσειδῶν) Ταύρη) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tetzem in Chil. 1. hist. 19. Παλæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρπασ) Canterus voluit Σωήρπασ; Commelinus Σωήρπασ, Faber Σωήρπασ. Ego lego Σωήρπασ. Sic loquitur noster alibi, Σωήρπασ τῷ Δίδω & p. 57. Σωήρπασ ἀντὶ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς ἀντὶ Σωήρπασ.

P.238.l.5. Μινωταύρη) Confer p. 151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros à Minoe non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consensuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidisse, in quo Icari nativitas; Dædali incarceration; utriusque ad Cocalum fuga continebantur,

tur. Possumus τὰ λεγόμενα supplere ex Tzetze, vel
 potiùs ex Zenobio, qui ut aliàs, ita fors ferat, hac in
 re etiam conservârit nobis ipsa Apollodori verba.
 Scribit enim Δαίδαλον ἢ ὣς Ἰκάρου πατρὸς παιδὶ καθεύξε
 Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ οἰργάσαντο μύσος ἐπὶ τῷ
 ἑ Παριφάης ἑρῶσι, τῷ πατρὶ ἑ Ταύρον · ὁ ἢ πῆρὰ κλισ-
 αιδάσας βασιλῆα καὶ τῷ παιδί, ἐξήλθε τῷ Λαβυρίνθῳ, καὶ
 ἀναπαύμενος ἔφυγε ὣς Ἰκάρου. Ἰκάρου μὲν ἐν μεταπορείῳ
 φερόμενον, καὶ ἑ κούρης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τακίσαι, αἱ πῆρυγες
 διελύθησαν· καὶ ἔπεσεν μὲν εἰς τὸ ἅπ' ἐκείνου κληθῆναι Ἰκάρειον
 πύλαγρον κλισίῃ. Δαίδαλον ἢ διασωζέει · ὁ Μίνως ἐν
 ἐδίῳκε Δαίδαλον, καὶ κατ' ἐχέτω χάραν ἐρδυνῶν ἐκδύμζε
 κόχλον, καὶ πολλὰ ὑπὸ γυναικὶ δουῖναι μωδὸν τῷ διὰ τοῦ κοχλίου
 λίθον διέρξαντι · διὰ τούτου νομίζων ἐυρήσθην Δαίδαλον ·
 ἐλθὼν ἢ εἰς Κώκαλον, παρ' ᾧ Δαίδαλον ἐκρύπτετο, δέκνυστο
 ἑ κοχλίαν · ὁ ἢ λαβὼν, ἐπιγυρᾶντο διέρξαν, καὶ Δαίδαλον
 δίδωκεν · ὁ ἢ ἐξέλας μύρμηκα λίθον, καὶ πρήσας ἑ κο-
 χλίαν, εἰσσεύει αὐτὸν διελθόν · λαβὼν ἢ Μίνως ἑ λίθον
 διφρασμένον, ἔδειξεν ἑ παρ' ἐκείνου ἑ Δαίδαλον, καὶ ἐυθὺς
 ἀπῆγε. Κώκαλον ἢ ὑποχόμενον δώσαν ἐξένιστον αὐτὸν · ὁ
 ἢ λυσάμενος ὑπὸ τοῦ Κωκάου θυγατέρων ἀνῆλθε, ζῆυσεν
 πῖσαν ἐπιχευμένων ἀνίσκω.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrin-
 tho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset
 amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans
 Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro.
 Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum
 ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod
 delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem
 & Minos est persecutus, & omnibus regionibus ve-
 stigando cochleam portavit, ingens etiam pretium
 pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dæda-
 lum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero
 delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei
 cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immiffurum fe nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenfo formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit fe per illam iturum. Minos vero accepto fune, latère apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi fibi poftulavit: Cocalus autem daturum fe promittens, hofpiti-
tio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti refinâ infusâ necatus eft.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod.Sic. Pauf.Bœot. Strabo 6. Arist. Pol. 2. Stephanus in Κάμικθ. Euseb. Chron.

10. Πέσαν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusè tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobi-
um 1 Sat.c.17. & Tzetzem ad Lycophronem pag. 144.

29. Πισογάμῃς ἐκαλεῖτο) Pal. & Oxon. ἐπεκαλεῖτο, unde fiat commodè ἐπεκαλεῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς δόλῳ διὰ τὴν πισογάμῃν ὤψιν ἐδικώς. Præter hos sustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P.239.l.6. Ἀπόλλω) L. ἀπόλλυτο.

Δ Ε Ι Π Η Ι Π Ο Λ Λ Α'.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit fe scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῆς ἀρπαγῆς ἐκδύς ἀχρὶ τοῦ ἐν πῖσι ἰβσῶσι γνησιμῶν; hæc erant Ὀδυσσεύς, ἡ Φαιακίη τε ἱερμία, ἡ Ὀδυσσεύς, ἡ πῦρ, ἡ Ὀδυσσεύς, ἡ πῦρ.

πάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος. καὶ ἡ Αἰόλη ἀνέμων δια-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχει τῷ μνηστέρων πτωρίαι. Item ἡ παῖς
 Παλαμήδους ὀπίβουλη. Ναυπλίη ὀργή. Αἰαντος μαρία, καὶ ἡ
 πατέρου ἐν ταῖς πύλαις ἀπώλεια. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro haulisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G-

Fragmenta

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

Ἀμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕπερ σφελδύσας εἰς Τροίαν
μὲν χερσὶν ἀπὸ τῆς Μίφον· καὶ ὑπὲρ τῆς βασι-
λείας μονομαχῶντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

Amphilochus Alcmæonis filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contententes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophronem.

Γυνὴς εἰς Λιβύην λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ γαῖας, ὅττι Κινύρα ποταμὸν
ἐλθὼν καπνικῇ. Μάγνης δὲ καὶ Περδίου ἐν Ἐυβοίᾳ περὶ
τῆς Καφαρέας σὺν πολλοῖς ἔργοις διαρθείοντα. Νεώπλεμος
δὲ μὲν ἔκ τῆς ἡμέρας περὶ εἰς Μολοσσὸς ἀφῆλθε μὲν Ἐλένη,
καὶ δὲ δάφνας καὶ Φοίνικας. Τῷ δὲ Περδίου περὶ τῆς Καφα-
ρέας γαυγύσαντι, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφόν-
τες φησιν.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam prope Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, eiecti Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πώλησιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου καὶ Ἀθυσίλλης, Ἀστυόχης, Μήδισσας μὲν καὶ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκείσιν γενεῖναι τὴν Ἰταλίαν, ἐυλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα δὲ Διόαν, πρὸς σκάφη ἐπέστησαν, ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιδος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναικες Ναυπηρίσθεις, οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληες ἀπολήσαντες πρὸς σκάφη, ἐκείνῃ κληθήσονται.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiæ (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medificaste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submisērunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censeui. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisse Apollodori ἀποδόμια, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi bene multos, in eodem Ulyssæ concludam; si prius ma-

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,
Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.
Agamemnon Atrei F.
Agapenor Atrei F.
Ajax Oilei F.
Amphilochus Amphiarai F.
Antiphus Theffali F.
Demophoon Thesei F.
Diomedes Tydei F.
Epistrophus Iphiti F.
Euryalus Mecistei F.
Eurypilus Euxemonis F.
Guneus Enianum Dux,
Jalmenus Martis F.
Idomeneus Deucalionis F.
Lestus Boeotorum Dux
Leonteus Coroni F.
Meges Phylei F.
Menelaus Atrei F.
Menestheus Petei F.
Meriones Moli F.
Neoptolemus Achillis F.
Nestor. Nelei F.
Nireus Charopi F.
Phidippus Theffali F.
Philoctetes Porantis F.
Phoenix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertæ F.

F I N I S.

ANDREÆ

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α.

CAPUT I.

ΚΕΦΑΛ. Α.

CŒLUS omnium primus mundi universi imperio præfuit: ductaque uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gynæ, ac Cœum. Qui, quod singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore cæteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem & Cælo Tellus Cyclopes, Harpen, Steropen, & Bronien, quorum singuli unum oculum in media frontē habe-

ΤΡΑΝΟΣ ὁ πᾶν-
τος ἐδωκάσθαι
κόσμου γήρας ὃ
Γῆν ἐπεκίωσεν πρῶτος τῶν
ἑκατόγχεράς περσασσά-
δοντας, Βριάρεον, Γύναιον,
Κοῖον. οἱ μέγιστοι τε ἀν-
θρώποι καὶ δυνάμει κα-
θεστώσαντες χεῖρας μὲν
αἰεὶ ἑκατόν, κεφαλὰς
δὲ αἰεὶ πνιγκόντα ἔχον-
τες.

§ β. Μετὰ τούτους δὲ,
αὐτῶν πενησὶ Γῆ Κύκλωπας,
Ἀρπύην, Σπέρπην, Βρον-
τίην, ὧν ἑκάστος ἑῷ
ἑνὶ ὀφθαλμῷ ὅπῃ τῷ με-

Α

πάντων. διὰ τούτοις μὲν οὐρανὸς δόσεις, εἰς Τάρταρον ἔρριψεν· τόπος δ' οὗτος ἐρεβώδης ὅστις ἐστὶν ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ ἑρηνῶς γῆς.

§. γ. Τειχοῖ δ' αὖθις ἐκ τῆς παῖδας μὲν τὰς Τιτάνων προσαγορεύσαντας, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον. θυγατέρας τε τὰς κληθεῖσας Τιτανίδας, Τιθύω, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θέαν. ἀναγκάσσει δὲ τῇ ὅττι τῇ ἀπωλείᾳ ἧς εἰς Τάρταρον ριζίντων παίδων, παῖδες τὰς Τιτάνας ἐπιδέδειται τῷ πατρί· καὶ διδόντων ἀδαμαντίνην ἀπὸ τῆς Κρόνου. οἱ δὲ, Ωκεανὸν καὶ Κοῖον, ἐπιδέονται. καὶ Κρόνος ἀποτιμών τὰ αἰδοῦσα τῷ πατρί εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν· ἐκ δὲ ἧς σαλαγμῶν σὺ ρέοντες αἵματος Εριννύες ἐκκρόνοντο, Ἀλκτώ, Τιςφώνη, Μεγάρη τῆς δὲ ἀπ' ἧς ἐκβαλόντες τυς τε καταρταφθέντας ἀνή-

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phæbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis profluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus , Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Caelus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent , singulos , ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur , ita devorabat : & Vestam prius , Cererem deinde , & Junonem ; post has Plutonium & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam , quo tempore Jovem in utero ferebat , proficiscitur , ubi in antro Dictæo illum parit ; & Curetibus , Adrasteæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes , in antro armati infantem aservantes , hastilibus scuta ; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret , quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

γαρον ἀδελφεύς. καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδωκεν. Ο δὲ τέ-
τοις μὲν τῇ Ταρταρῷ, πάλιν
δήσας, κατέειξε. ἥ δὲ ἀδελ-
φὴν Ρέα γήμας· ἐπειδὴ γῆ-
τε, καὶ Οὐρανὸς ἐδρασιώδην
αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
ἰδίῃ ἥ ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεται,
κατίπνευε τὰ θυνώμματα, καὶ
περὶ τὴν μὲν θυνηθεῖσαν ἔστια
κατίπνει· εἴτα Δήμητραν, καὶ
Ἡρᾶν μετ' αἷς Πλείωνα καὶ
Ποσειδῶνα· ὀργισθεῖσα δὲ
ὅτι τέτοις Ρέα, παρεχίνα-
ται μὲν ἐς Κρήτην, ὀπνίκα
ἥ Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύ-
χανε. θυνᾷ δὲ ἐν αὐτῇ ἡ
Δίκητις Δία. καὶ τῷτον μὲν
δίδωσι τρέφειν Κούρησί τε,
ταῖς Μελισσέων παῖσι νόμ-
φαι, Ἀδραστία ἥ καὶ Ἰδῆ.
αὐταὶ μὲν οὖν ἥ παῖδα ἐτρέ-
φον τῷ ἡ Αἰμαλθείᾳ γάλακ-
τι. οἱ δὲ Κούρητις, ἑνοπλοὶ
ἐν τῇ αὐτῇ τὸ βρέφος φυ-
λάσσοντες, τοῖς δόρασι ταῖς
ἀσπίδασι συνέκρουον, ἵνα μὴ ἥ
ἥ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος
αἰκέσῃ. Ρέα δὲ λίθον παρ-
γανώσασα, δίδωκε Κρόνον
καταπιεῖν, ὡς ἥ γήμηνον
παῖδα.

Ε Παιδὸν δὲ Ζεὺς ἐξυμύθη
 τέλειος, λαμβάνει Μη-
 πην τ' Ωκεανοῦ σῶεσθρον· ἣ
 δῖδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καδύεις, παρθόν μ' ἔξμεν
 τ' λίδον, ἐπιτα τοὺς παῖ-
 δας, αὐτὸς κατίπει. μεθ' οὗ
 Ζεὺς τ' παρὲς Κρόνον, καὶ
 Τιταῖας ἐσθνεύει πῆλεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυ-
 τοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ
 ἔχρησε τ' νίκη, τοὺς κα-
 ταπάρσεν δύντας αὐτῶν συμ-
 μάχους. ὁ δὲ, πῶς φευ-
 εῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμά
 Κάμπῳ ἀποκλείνας, ἔλυ-
 σεν. καὶ Κύκλωπις τότε
 Διὶ μὲν διδῶσι βροχὴν, καὶ
 κρεμυδόν. Πλούτωνι δὲ κη-
 νέῳ, Ποσειδῶνι δὲ πείαι-
 ναν. Οἱ δὲ, τούτοις ὅπλι-
 δέντες κρατῶσι Τίτάνων. καὶ
 κατέρ' αἱτες αὐτοὺς ἐν τῷ
 Τάρταρῳ, τοὺς ἑκατόβυ-
 χους κατήσαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακληρωῦται
 περὶ τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, πῶς ἐν
 οὐρανῷ δωαυτίαν Ποσει-
 δῶν δὲ, πῶς ἐν θαλάσσῃ.

M Ox ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adscisceret, vari-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cœli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Pallantem, Persen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detruxit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Ventī & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Pallanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτων δὲ ; πῶς ἐν αἴδι.

§. β. Εἰόνοντο δὲ Τιτάνων ἕκτροι, Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος, τειχόμεναι Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ηλεκτρα, Δωρις, Εὐρύνομη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις· Κοίῃ δὲ καὶ Φοίβῃς, Ἀσθῆνίᾳ, καὶ Λητώ. Τυττειονοῦ δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἡλίου, Σελλῶν· Κεῖν δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῇ Πόντι, Ἀστῆϊ, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίας τῇ Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὅς ἐστι τοῖς ὁμίς τῷ οὐρανόν· καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μεινοίπῳ, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, κατεπαρτάρασαν.

§. δ. Εἰσέειο δὲ ὃ Κρόνος καὶ Φιλύρας, Χείρων διφυῆς Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστῆν, ἄνθρωποι καὶ ἄσπρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσσειας, Εἰκάτη. Πάλλαντι δὲ καὶ Στυγὸς τῇ Ωκεανοῦ, Νίκῃ, Κράτος, Ζῆλῳ, Βίᾳ.

§. ε. Τὸ δὲ τῇ Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πίπτας ἐν αἴδι ρέον, Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, πάντῃ αὐτῇ

πικρὸν διδόντες, αὐτὸν ὦν αὐτῶν
 χθ' Τιταίων μὲν ἦν παίδων
 σωσιμῶχισι.

§. 5. Πόντῳ δὲ καὶ Γῆς,
 Φόρκῳ, Θαύμῳ, Νηρεὺς,
 Εὐρύβοιᾳ, Κητώ. Θαύμαν-
 τῳ μὲν οὖν καὶ Ηλέκτρῳ
 ἦν Ὠκεανοῦ, Γῆς, καὶ
 Ἀρπυιᾶς, Αἰλλῶ, Ὠκυπέ-
 τῃ. Φόρκῳ δὲ καὶ Κηΐδ' ὅς φορ-
 κυάδες Γοργόνες. αὐτὸν ὦν
 ἐρεῖ μὲν, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
 σέα λέξομεν.

§. 6. Νηρείῳ δὲ, καὶ Δω-
 είδῳ ἦν Ὠκεανοῦ, Νη-
 ρεΐδῃς ὦν τὰ ὀνόματα,
 Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
 κοδόη, Ναυσιδόη, Ἀλὶή,
 Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
 Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
 Ἀγαυή, Εὐδώρα, Δότω,
 Φέρρυσσα, Γαλαΐαία, Ἀκταίη,
 Πρωτομέδουσα, Ἰπποδόη,
 Λυσισάσσα, Κυμώ, Πίονη,
 Ἀλιμίδη, Πλησαύρη, Εὐ-
 κράτη, Πρωτώ, Καλυψώ,
 Πανόπη, Κραντώ, Νεόμνησις,
 Ἰππονόη, Δηϊάνηρα, Πο-
 λιωόη, Αὐτονόη, Μελίη,
 Διώνη, Ἰσάη, Διερῶ, Εὐα-
 γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
 Ἴονη, Δυναμένη, Κητώ,
 Λιμνώρεα.

religione decoravit : quod
 ipsi contra Titanas unā cum
 filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
 hi sunt filij, Phorcus, Thau-
 mas, Nereus, Eurybœa ;
 Ceto. Ex Thaumante autem
 & Electra Oceani filiis, natæ
 sunt Iris, Harpyiæ ; Aëlle &
 Ocypete. Phorco ex Cetone
 gignuntur Phorcyades Gor-
 gones : de quibus dicendum
 erit, ubi de Persei rebus age-
 mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filia fuerunt, quæ his-
 ce nominibus appellantur,
 Cymothoë, Speio, Glauco-
 thoë, Naufithoë, Halia,
 Erato, Sao, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agave, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Actæa, Pro-
 tomedusa, Hippothoë, Ly-
 fianassa, Cymo, Pione, Ha-
 limede, Plesauze, Eucrate,
 Proto, Calypso, Panope,
 Cranto, Neomeris, Hippo-
 noë, Dejanira, Polynoë, Au-
 tonoë, Melie, Dione, Isæa,
 Dero, Evagore, Psamathe,
 Eumolpe, Ione, Dynamene,
 Ceto, Limnorea.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cœli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachessin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morfu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεὺς δὲ γαμέει μὲν Ἡΐραν, καὶ πεκνοῖ Ἡΐκην, Εἰλειθυῖαν, Ἀργῆν. μίγνυται δὲ πλλαῖς, διηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὸ Οὐρανὸν, γυνᾶ δὲ θυγατέρας Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην. Μοίρας, Κλωθὰ, Λάχρην, Ἀΐτροπον. ἐκ Διώνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρύνομης δὲ τὸ Ὀκεανὸς Χάριτας, Ἀγλαΐην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μούσας, πρῶτην μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελομένην, Εὐτέρπην, Ἐρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάργου, κατ' ὀπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπὸ κλέψεως καὶ Ὀρφέως, ὁ ἀσκήσας κιθαριδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθοις τε καὶ δένδρα ὑποδαυέσης δὲ Εὐρυδίκης τὸ γυναικὸς αὐτῆς διχθυσίσης ὑπὸ ὄψεως, κατέηλθεν εἰς ἄδου,

δέλων ἀγαγεῖν αὐτὴν· καὶ Πλέτωνα ἐπέσειν ἀραπμύαι· ὁ δὲ ὑπέχετο ὅτε ποήσειν, αὐτὸ μὴ πορδέμεν· Ορφέος ὁπισσάφῃ περὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς παρελθόντα· ὁ δὲ, ἀπὸ τῶν, ὁπισσάφεις ἐδείκνυτο τὴν γυναικα. ἡ δὲ, πάλιν ἐπιστρέψεν· εὖρε δὲ Ορφέος καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τέταπται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπαδείς ὑπὸ τῇ Μανιάδων.

Μανadibus, ad Pieriam

§. γ. Κλειὼ ἢ Πιέρη ἥ Μάγνητις ἡράδι κατὰ μῦθον Ἀφροδίτης· ἀνείδιτο γὰρ αὐτῇ τὸν ἦ Α'δωνίδος ἔρωτα. σιωπῶσα ἢ ἐγλόνησεν ἐξ αὐτῇ παῖδα Τ'άκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ φιλαμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης, ἔχεν ἔρωτα, περὶ τοῦ ἀρξάμεν· ἐρᾶν ἄρ' ῥένων. ἀλλ' Τ'άκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρῶμενον ὄντα, δίσκα βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε· Θάμυρις δ', ἁλλήθι νεγκὼν καὶ καθαυτῇ, ἀείμονι σικῆς ἤεισε Μῦσαις, σιωπῶμεν, αὐτὸν μὲν κρείττων ὕριδι, πῶσι δ' αὖτις· ἐαυτῇ δ' ἡπιδῇ σερηνῇ· οὗ αὖτ' ἐκτεῖναι δέλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus Pluto ei reducendæ uxoris potestatem facit, ea lege, ut inter redenndum Orpheus conjugis conspiciendæ gratiâ antea nunquam respiceret, quàm cùm jam domum pervenisset suam. Ille autem haudquaquam fidens, conversus Eurydicen uxorem insequentem spectavit : quæ tum ad Inferos remeavit. Post hæc Orpheus Dionysij mysteriis inventis, discerptus & sepultus fuisse proditur.

§ 3. Clio Pierum Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, deperivit, cujus compressu Hyacinthum filium concepit. Hujus amore Thamyris, Philammonis & Argiopes Nymphæ filius, inflammatus fuit; ac masculâ Venere primus usus dicitur. Sed Hyacinthum amasium disco percussum Apollo invitus occidit. Thamyris cùm forma corporis præstans, tum fidibus clarus, de cantu Musas provocavit, omniumque concubitu victor, victus autem, illarum arbitratur se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyrin, oculorum luce
& citharœdica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec defunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline, & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
concupitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cœlo præ-
cipitem dedit. Nam conjugem,
quod Hérculi ad Ilium
devastandum naviganti tem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Vulcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum, & eo casu claudum
factum, Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam, cùm

καθυπέρτεται ὃ αἱ Μῆσαι γ-
τόρῃσιν, καὶ τῶν ὁμμάτων αὐτὸν
καὶ τὴν κιθαρῳδίαν ἐστέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ὃ καὶ πο-
ταμοῦ Στρυμόνου· Ρῆσος.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πύκτεινεν. ὡς ὃ ἐνίοι λε-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρ-
χεν. Θαλίας ὃ καὶ Ἀπόλ-
λωνος ἐγρόντο Κορύβαν-
τες· Μελομένης ὃ καὶ Ἀχ-
αλῶος, Σειρήων· περὶ δὲ ἐν
ποίσι περὶ Οδυσσεὺς ἐρῶ-
μεν.

§. 5. Ἡστὶς ὃ, χωρὶς ὧ-
νῆς ἐγρόντην Ἡφαιστον· ὡς
ὃ Ομηρος λέγει, καὶ τῶτον
ἐπὶ Διὸς ἐγρόντη. ῥίπτει ὃ
αὐτῷ ἐξ οὐρανοῦ Ζῆς,
Ἡρὰ δὲ θείῃσιν βοηθοῦντα.
ταῦτῃ γὰρ ἐξεχρέμασθαι Ζῆς
ἐξ Ολύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πέμψασαν Ἡρακλεί, ὅτι
Τροίαν ἐλὼν ἔπει. πτόν-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πρῶτόντα τὰς βάσεις,
διέσωσε Θέτις.

§. 6. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσιν εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὥστε τῇ μὴ
συνελθεῖν. καὶ αὐτῷ ἥμισυ.

μίνλιν ἔγκυον , καταπίνει
 φάσας· ἐπίπρ' ἔλεγε γυνή-
 σιν παῖδα , μετὰ τ' ἔμμεσαν
 ἐξ αὐτῆς γινέσθαι κάρλιν , ὃς
 ἔρανος διδάσκει γυνήσταν·
 οὗτο φοβηθεὶς , κατίπιν αὐ-
 τῷ. ὡς δ' ὅτ' ἔμμεσας ἐνέσθ
 χεῖν Θ , πηξάντ Θ αὐτῷ τ'
 κεφαλῇ πλέκει Περμη-
 δέως , ἥ , καλὰ φρ' ἄλλοι λέ-
 γουσι , καὶ Ἡφαίστου , ἐκ κορυφῆς
 ὅπῃ ποταμὸς Τείτων Θ , Ἀθη-
 καὶ σὺν ὅπλοις ἀνέδρα.

Κ Ε Φ . Δ .

ΤΩΝ δὲ Κοῖν θυγατέ-
 ρων Ἀστεία μ' , ὁμοιω-
 θεῖσα ὄρνυμι , ἐαυτῷ εἰς δά-
 λασσαν ἔρριψε , φεύγουσα
 πῶς πρὸς Δία σπουδαίαν ,
 καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ἀσ-
 εία πρῶτον κληθεῖσα , ὕστε-
 ρον δὲ Δῆλον Θ . Λιπὴ δὲ ,
 σμειβθεῖσα Διὶ καὶ πῶς γλῶ
 ἄπασαν ὑφ' Ἡρας ἠλαύνε-
 το , μέχρις εἰς Δῆλον ἐλ-
 θεῖσα , γυνὰ πρῶτῳ Ἀρτε-
 μιν· ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕστε-
 ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
 τέμις μ' οὐκ , τὰ φρὶ θήραν
 ἀσκήσασα , παρθένος ἔμει-
 νεν· Ἀπόλλων δὲ , πῶς μαν-
 τικῶς μαδῶν φρὶ τῷ Πανός

gravidam esse persensisset ,
 absorbere occupat , quoniam
 post natam ex ea puellam ,
 filium se parituram dicebat ,
 qui cœli dominatione potitu-
 rus esset . Id futurum veritus
 eam absorbuit . Ubi verò pa-
 riendi tempus advenit , Pro-
 metheus , sive , ut alij tra-
 dunt , Vulcanus , ejus caput
 securi percussit , deque illius
 vertice secus Tritonem am-
 nem armata Pallas exilivit .

C A P . I V .

CÆterum de Cœi filia-
 bus Asteria fugiens Jo-
 vis complexum in coturni-
 cem mutata seipsam demisit
 in mare , quæ ab ea urbs
 Asteria appellata fuit , quæ
 postea Delos nomen acce-
 pit . Siquidem Latonam ab
 Jove compressam per uni-
 versum terrarum orbem Ju-
 no infectata est , donec De-
 lum pervenit , atque ibi Dia-
 nam prius peperit : qua ob-
 stetrice adjuta mater Apol-
 linem deinceps edidit . Enim-
 vero Diana venationis studio
 delectata , virgo permanfit :
 Apollo autem divinandi fa-
 cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orchomeni filia natum interemit: quam Jupiter ubi comprefsit, Junonis meru sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitata magnitudinis in lucem edidit. Hicigitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio delectatus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias invenisset, quas Minerva, quod informe vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musicâ provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τυτῷ, ἥκειν
 ἡς Δέλφοις, χρησιμωδύ-
 σης τότε Θέμιδος. ὡς δ' ὁ
 φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύ-
 θων ὄφρις, ἐκώλυεν αὐτὸν
 παρελθεῖν ὅτι τὸ χάσμα,
 τῷτον ἀελαῖν, τὸ μαντεῖον
 ὄφθαλμοῦ. κτείνει δ'
 μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν·
 ὃς ὡς Διὶς υἱὸς, καὶ πῆς
 Ορχομενοῦ θυγατρὸς Ελά-
 ρης, ὡς Ζῆς, ἐκμηδὶ συ-
 νῆλθε, δεισας Ἡραν, ὑπὸ
 γῆν ἔκρυψε καὶ τὸν κυο-
 φορηθέντα παῖδα Τιτυὸν
 ὑπερμέγῃ, εἰς φᾶς ἀνήγα-
 γνεν. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύ-
 θωνα, Διὶ δεισας, πύ-
 θω καταχευεῖς ἐπιπαῖται· ἡ
 δ' ὅς, τὰς παῖδας ἐπιχαλεῖται,
 καὶ καταπαύεισιν αὐτόν· κο-
 λάζεται δὲ καὶ μετὰ δά-
 ναον· γῆρας γὰρ αὐτῷ πῶς
 καρδίαν ἐν ᾧ δου εἰδίου-
 σιν.

§. 3. Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλ-
 λων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα
 Μαρσύαν. ἔτ' γὰρ, εὐρῶν
 αὐλῆς, ὅς ἔρριπεν Ἀθηνᾶς,
 διὰ τὸ πῶς ὄψιν αὐτῇ ποιεῖν
 ἄμορφον, ἦλθιν εἰς εἶν
 φεῖ μουσικῇ Ἀπόλλωνι.
 σιωδόμενων δ' αὐτῶν, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ἠπηνέμερον, ὃ κρείστος
 ἡγομένης. τὴν κιδάρην ἐρέ-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ Απόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε ὃ Μαρ-
 σίαν. τῷ δὲ ἁδυνάτουός,
 εὐρεθείς κρείστων ὁ Απόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτείνους πίτυθ', ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέρμα, ἕως διέρ-
 ρηεν.

§. 3. Ωρίωνα δὲ Ἀρτε-
 μιν ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ.
 τῶτον γηγῆν λήρυσιν ὑπερ-
 μεγέθη τὸ σῶμα· φερεχύδης
 δὲ αὐτὸν Προσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρύαλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Προσειδῶν δια-
 ζαίνειν τὴν θάλασσαν. ἔπος
 μὲν ἔγχετο Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αἴθου πρὶ μερ-
 φῆς εἰσαπασαν Ἡρα. αὖθις
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπην τὴν Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοίμωμόνον
 ἐτύφλωσε, καὶ πρὸς τοῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριψεν. ὁ δὲ,
 ὅτι τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἔνα,
 ἐπὶ ἡμῶν ὤμων ἐπιδήμε-
 νθ', ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 πρὸς τὰς ἀπυλάς. ἐκείνῳ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitratu suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marsyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequireret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marsyanè
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excēcavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ærariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis exal-
ctus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Nepruno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§. 4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Delum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum discolo luderet, invitasset,
occisum fuisse. Sed aliis pro-
ditur inferentem vim Opi-
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
sagittis confixum fuisse.

§. 5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupsit, orti sunt.

CAP. V.

PLuto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ἐξαγρόμηντο, ἀνέβλεψεν
ὀκλαεὶς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ· καὶ διὰ ταχέων ὅτι
τὸ Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. ἀλ-
λὰ πρὸ μὲν Ποσειδῶνι, Ἡφα-
ίστει κتون ὑπὸ γλῶσσει κατέ-
υασεν οἶκον.

§ δ. Ωείωντο δ' Ἡὼς
ἐραδεῖσα ἦρπασε, καὶ ἐνό-
μισεν εἰς Δῆλον. ἐποίησε γὰρ
αὐτῷ Ἀφροδίτη συναεχὲς ἐ-
ρεῖν, ὅππῃ Ἀρεὶ συνδράσθῃ.
ὁ δὲ Ωείων, ὡς μὲν ἐντοὶ
λέγουσιν, ἀνῆρέθῃ, δισκόλειν
Ἀρτεμιν περὶ χαλκὸν ἄλκιμος· ὥς
δὲ πνεύς, βία ζόριμος ὤπῃ,
μίαν ἤν' ἐξ Ὑπερβορέων
παρὰ ἡμιόμων παρδένων,
ὑπὸ Ἀρτίμιδι ἐπὶ ξυ-
νῇ.

§ ε. Ποσειδῶν δὲ Ἀμ-
φιτρίτῃ πλὴν Ὀκεανοῦ γα-
μεῖ· καὶ αὐτῇ γένεται Τεί-
των καὶ Ρόδη, ἧν Ἡΐλιος
ἔγνημε.

Κ Ε Φ. Ε.

ΠΛύτων δ', Περσεφόνης
ἐραδεὶς, Διὸς συναε-
ρωῦτος, ἦρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δήμητρα δὲ, μὲν λαμ-
πρῶν νυκτὸς τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν πλὴν γλῶ

ζητῶσα κρήνη· μαθεῖσα δὲ παρ' ἑρμῆος, ὅπ Πλούτων αὐτῷ ἤρπασεν, ὄρμιζομένη θεοῖς, ἀπέλιπεν ἔρπον'· εἰσαδεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ελευσῖνα· καὶ πρῶτον μὲν ὅτι πῶς ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαον ἐκάλεσαν, πῶς παρὰ τὸ Καλλιχρον φρέαρ καλέμβρον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθεῖσα τὸν βασιλεύοντα τόπῳ Ελευσινίων, ἐνδον ἑστῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καθεζέσθαι, χαῖα περὶ ἰάμβη, σκώψασα πῶς θεῶν, ἐποίησε μαιδιάσαι· ὅτε τῷτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπῃεν λέγουσιν. ὄντων δὲ τῇ Κελεῷ γυναικὶ Μετανείρᾳ παιδί, τῷτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παρελαβῶσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατέδει τὸ βρέφος, καὶ πεινῇ τὰς διητὰς σάρκας αὐτῆς.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμενῳ τῷ Διῖ φωνεῖν, τῷτο γὰρ ὡς ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετίθησεν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciat, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cælum reliquit, mortali quæ assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλαον de suo mœtore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniorem Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut assideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq; ratione risum illi excussit: quæ de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjugis filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalē facere veller, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticūmque con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptoleum Eleu-
sinis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret,
id ipsum confecit. Ceres As-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μεταίρεα ἢ πορεύει δια-
κὺ καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἐγκα-
χυμένον ἀνέβησε. διότι
τὸ μὲν βρέφους ὑπὸ τῇ πυρὸς
ἀνελώθη, ἡ δὲ δια δὲ αὐτῷ
ἐξέρχεται. Τριπτολέμῳ δὲ πρὸς
προσβυτίῳ ἢ Μεταίρεας
παῖδων, δίδωρεν κατακτά-
σασα πλῶν δρακόντων, κὺ
πυρὸν ἔδωκεν, ὥς πῶ ὅλιον
εἰκαμένῳ δι' ἕρποντος αἰε-
τῶν κατίσπειρε. Παρύσιας
δὲ, Τριπτολέμον Ελευσίνῃ
λέγει φησὶ γὰρ Δήμωσαν πρὸς
αὐτὸν ἔλθεῖν. Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ωκεανὸς κὺ
Γῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλήτων
πῶ Κόριον ἀπαπέμψαι κε-
λεύσαντο, ὁ Πλήτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ
μητρὶ καταμείνη, ῥοιᾶς ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ὃ
δὲ, ὅτε σπειρομένη τὸ συμ-
μασόμενον, κατέλωσεν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντο
δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῆς
Αχέρωντος, καὶ Γοργύ-
ρας. τούτῳ μὲν Δημή-
τηρ ἐν ᾧ δου βαρεῖαν ἐπέ-
θηκε πέτραν. Περσεφόνη
δὲ, καὶ ἔχουσαν ἐν ἑαυ-
τῇ, τὸ μὲν γένιον, μὲν

Πλάτων Θ' ὑπαγκέσθη μέ-
νειν τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ
τοῖς θεοῖς. οὗ μ' οὐδ' ἀή-
μητες ταῦτα λέγεται.

Κ Ε Φ. 5.

ΓΗ δὲ, ὅφ' Ἰτιταίων
ἀγανακτοῦσα, ἤνυσεν
Γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ, με-
γίστοι μὲν σωματίων ἀνθρώ-
ποισι, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγώνιστοι· οἳ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο,
κατειμένοι βαδίζαν κόμην
ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων·
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φοι-
δίας δρακόντων· ἐξήρουντο δ',
ὥς μὲν πνέες λεγούσιν, ἐν
Φλέγραι· ὥς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλῶνῃ. ἡκόνπιζον δὲ εἰς
οὐρανὸς πύργους, καὶ ὄρυς
ἡμμένους· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κωνίδας, ὅς δ' ἡ καὶ ἀδά-
τατ' ὧ, ἐν ἧ ὅφ' ἐξυ-
νήθη γῆ μαχόμεν'· οὗτ' ὅ-
δε καὶ τὰς Ἡλίου βόας ἐξ
Ερυθίας ἤλασε· τοῖς δ' θεοῖς
λόγον ὧ, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δὲνα ἤν' ἡγαίων ἀπολέ-
σαι δυνάσθαι· συμμαχοῦν-
τ' ὅ δ' ἀπαιτοῦ πνέοντες, πλεον-

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

C A P. V I.

O P s ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cælo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, præditi esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegræis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cælum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium faciliè principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

rituros esse. Quod cum Terra præsensisset, ne mortalis cujuspiam viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyrión autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Qui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi replem descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πῶσιν. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῷ δουρηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοὶ τε καὶ Σελήνῃ, καὶ Ἡλίῳ· τὸ μὴ φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας. Ἡρακλῆα δ' αὖμαχον δ' Ἀθλῶαῖ ἐπεκάλεστο, κακῆιν⊕ παρῶν μὴ ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ὅπῃ τῆς γῆς μάλιν ἀνεδύλπτο· Ἀθλῶαῖ δὲ ὑποθιμένης, ἔξω τῆς Πελλῶνῃς ἔλκυσεν αὐτόν. κακῆιν⊕ μὲν ἔτιω ἐπιλεύσα.

§. β. Πορφυρίων δ' Ἡρακλῆα καὶ τὴν μάχην ἐφώρμησε, καὶ Ἡρᾶ. Ζεὺς δ' αὐτῷ πίδον Ἡρᾶς ἐπέβαλεν, ἥ τις καπαρρήγνυστο⊕ αὐτῇ τοὺς πέλους, καὶ βιάζεσθαι διέλοντο⊕, βοηθὸς ἐπεκαλείτο. καὶ Διὸς κερκυνώσαντο⊕ αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ἧς δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὴ Εφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτάξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρυτον δὲ θυρεῶν

δρυὸς ἔκτεινε· Κλόπον δὲ
 φασὶν ἔχῃ· μᾶλλον δὲ
 Ἡφαιστος, βαλὼν μύδροις.
 Ἀθλῶα δὲ Εὐκελάδω φεύ-
 γοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥῆϊφε δὲ
 νῆσον. Πάλλαντι δὲ δὲ
 εἶν ἐκτιμῶσα, ταύτῃ κτῖ
 πλὴ μάχῃ τὸ ἴδιον ἐπίσκηπ-
 τῶμα. Πολυδάμης δὲ διὰ δὲ
 θαλάσσης διωχθεὶς ὑπὸ τοῦ
 Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ.
 Ποσειδῶν δὲ τῶς νῆσος μέρ-
 [διαρρήξας] ἐπὶ ῥῆϊφεν αὐ-
 τῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον.
 Εὐρυπύλῳ δὲ, δὲ Αἰδῶ κυνέῳ
 ἔχων κτῖ πλὴ μάχῃ, Ἰππό-
 λυτον ἀπέτεινεν· Ἀρτεμὶς δὲ
 * Γραπύωνα· Μοῖραι δὲ Θόα-
 να χαλκείας ῥοπάλοις μαχ-
 μένοισι· τὸς δὲ ἄλλοις κερκυ-
 νοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθευρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυ-
 μένοισι ἐτόξασεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν
 οἱ θεοὶ τῶν Τιγάντων, Γῆ
 μᾶλλον χολώθεισα, μύγνυ-
 ται Ταρτάρῳ, καὶ γέννῃ Τυ-
 φῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμέ-
 νῳ ἔχοντα φύσιν, αὐτὸς δὲ
 θεός. ὅς μιν καὶ μεγάλῃ
 καὶ θανάτῳ πάντων διη-
 νύκεν, ὅσοις ἐγέννησε Γῆ.
 ὧς δὲ αὐτῷ τὸ μὲν ἄλλῃ

telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Vol-
 cano candenti ferro occisum
 fuisse scribunt. Minerva En-
 celado fugienti Siciliam insu-
 lam injecit. Pallanti autem
 pelle detracta in pugna, suum
 sibi corpus contextit. Poly-
 botes item per maris fluctus
 Neptuno insectante, in Cō
 tandem pervenit. In hunc
 Deus insulæ partem revul-
 sam pro telo conjecit: quæ
 Nisyron dicitur. Mercurius
 Orci galea tectus pugna con-
 fecit Hippolytum, * Gratio-
 nem Diana, Agrium deinde
 Parcæ & Thoonem, ænea
 clava pugnantes contude-
 runt. Reliquos autem fulmi-
 ne ictos Jupiter interfecit;
 sed & Hercules ita pereuntes
 sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos
 à Superis Gigantas Terra
 longè atrocius indignata
 Tartaro immiscetur, ac Ty-
 phonem duplici natura, hu-
 mana simul atque ferina con-
 stantem in Sicilia parit. Hic
 & corporis vastitate & ro-
 bore cæteris omnibus quos
 Terra genuerat, antecelle-
 bat. Huic etiam crurum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; exque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cœlum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cœlum prospiciunt irrupentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μετῶν ἀπλετον μέγας ἀνδρόμορφον, ὥς ὑπερῆχεν μὲν τῶν πάντων θῆρ' ὅρων ἢ δὲ κεφαλῇ, πολλάκις θῆρ' ἄστρον ἔβλυε· χεῖρας δὲ εἶχε, πῶς μὲν, ὅτι πῶς ἐσπέραν ἐκτεινόμενῳ. πῶς δὲ, ὅτι πᾶς ἀνατολάς. ἐν τούτων δὲ ἐξείχεν ἑκάτον κεφαλὰς δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθους ἐχιδνῶν· ὧν ὀλκοὶ πρὸς αὐτῷ ἐκτενόμενοι κορυφῶν, σπειγμῶν πολὺ ἐξέεισαν· πάντῃ δὲ αὐτῷ τὸ σῶμα κατεπλήρωτο, αὐχμηραὶ δὲ ἐν κεφαλῇ καὶ ὤμοις τείχεσ' ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδίδεκετο τοῖς ὀμμασι. τοιοῦτος ὁ Τυφὼν καὶ περικουῖτος, ἡμμένας βάλων πῆγας ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐν τῷ σώματι πυρὸς ἐξέβρασε ζάλη. οἱ δ' ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγὰς ἐφύεροντο, καὶ διωκόμενοι, πᾶς ἰδέας μετέβαλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πέρρων
 μὲν ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 παραποῖς· πησίον δὲ ἥρο-
 μῆμον, ἀδαμαντίνης καπ-
 πῆσεν, ἐφείγντα ἄρσι τῷ
 Κασίῳ ὄρεσι, συνεδίωξε·
 τῷτο ᾧ ὑπέρεσται Συείας.
 καὶ διδὼν αὐτὸν καταπετρω-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σάβ-
 βαλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς σπει-
 ραῖς περιπλεχθεὶς, κατέχευ
 αὐτὸν καὶ πῶς ἄπῃ πε-
 λόμην, τὰ τε ἥρ' ἡρώων,
 καὶ ἥρ' ποδῶν διέτεμε νεῦρα,
 ἀρῶμην δὲ ὅπῃ ἥρ' ἄμυν,
 διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς δα-
 λασσῆς, εἰς Κιλικίαν· ἐπὶ πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκιον
 αἶθρον κατέβητο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄκ-
 τε δόρα· καὶ διὰ ἀπέβητο,
 καὶ κατέστησε Δελφικῶν θρά-
 κιναν· (ἡμῖ τῆς δὲ λῷ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἑρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπαν ἐκκλέφαντες τὰ
 νεῦρα, ἥρμισαν πῶς Διὶ
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, πῶς
 ἰδίαν ἀνακομισάμεν ἰσ-
 χυῷ, ἐξείφθηκε ἐξ οὐρανοῦ
 ὅπῃ πῆλιν ὀχρῶμεν ἵπ-
 πων ἄμματι, βάλλον κε-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρῳ ἐδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspicatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit : ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est : ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempta, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit : quocūm per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in ursi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Egipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos currui re-
 pente jungit, eumq; ætῆρα
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nyfam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parcæ deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum commis-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contra nova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tūnque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

CAP. VII.

INtereà verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendūnque

σαν· ἔπευ Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἐπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅπῃ ῥωθήσεται μᾶλλον, ἐγυ-
 σατο ἥβῃ ἐφ' ἡμέραν καρτῶν·
 διότ' ἐπιδιωκόμηντο αὐτὸς,
 ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μα-
 χόμεντο περὶ τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἐβαλεν ὄρη. τέτων δ' ἐ-
 π' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
 πάλιν ὠδεμένων, πολὺ δὴ
 τῷ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐκ τούτου τὸ ὄρε-
 κληθῆναι Αἷμον. φάσκει δ'
 ὀρμηθέντων αὐτῷ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπ' ἤρῃ· τὴν Αἴτναν ὄρε-
 ον Σικυλίᾳ· τούτῳ δ' ἐφ' ἡμέ-
 ριδες ὄρε-· ἐξ οὗ μίχρε
 δεῦρ' φασὶ ὑπὸ ἥβῃ βλη-
 θέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πύρρ' ἀναφυσήματα. ἀλ-
 λά περὶ μὲν τούτων μέ-
 γ' ἔτι δεῦρ', ἡμῶν λε-
 λέχθω.

ΚΕΦ. Ζ.

Προμηθεὺς δ' ἐξ ὕδα-
 τοῦ καὶ γῆς ἀνθρώποις
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ
 κάρη Διὸς, ἐν τῷ θηκά-
 ρῳ· ὡς δ' ἤδετο Ζεὺς,
 ἐπέταξεν Ἡφαιστῶ τῷ Καυ-
 κασῶ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ

προσηλαῶσαι· ὅτε δὲ Σκυ-
θικὸν ὄρεθ' ὄρεν. ἐν δὲ τούτῳ
προσηλαθεῖς Προμηθεὺς,
πολλῶν ἐπ' αὐτῶν ἐδέδε-
το· καὶ ἐκείνῳ δὲ ἡμέραν
αἶστος ἐφιπιάμενθ', αὐτῷ
λοβοῖς ἐδέματο ὅτ' ἡπάντων
αὐξανόμενων διὰ νυκτὸς. καὶ
Προμηθεὺς μὲν πρὸς κλα-
πίντθ' δίκλῳ ἔκπνε ταύ-
τῳ, μέγας Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν
τοῖς κατ' Ἡρακλῆα δηλώ-
σεται.

§. β. Προμηθεὺς δὲ παῖς
Δευκαλίων ἐγένετο. οὐτὸς
βασιλεύων ὅτ' ἦν πῶ
Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρ-
ραν πῶ Επιμηθεὺς καὶ
Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν
θεοὶ πρὸς τῷ γυναικί. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλ-
κὸν γένος ἠδέλυσεν, ὑπο-
δεδυμένου Προμηθεὺς, Δευ-
καλίων τεκτὴν ἄμενθ' ἀφ-
ναίκα, καὶ τὰ ὀπιτήδεια
ἐνδείμενθ', εἰς ταύτῳ με-
τὰ Πύρρας αἰέειν. Ζεὺς
δὲ, πλεὺς ὕστερον ἀπ' ἑρα-
νοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέ-
ρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυ-
σεν· ὥς διαρδαρῶναι πά-
ντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χω-

dedit. Scythiæ mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
mansit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succres-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc poenam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, uxo-
rem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſalicos montes aquarum diluvij immunes fuiſſe ferunt, necnon, quæ ſunt Iſthmum extra & Peloponneſum loca, undarum vi omnia conteſta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnaſſum demum appellit, ibique cùm imbres deſuiſſent, egreſſus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus operi ferre conſuevit] ſacris operatur. Jupiter intereà demiſſo ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit. Quo factò Deucalion humani generis reparationem depoſcit: inde Jovis monitu ſumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos miſit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jactu tranſmiſſi ſunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod eſt populi, translatione quadam dicti ſunt, quaſi lapidei. λάας enim lapidem ſignificat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωέφυγεν εἰς τὰ πηλοῖον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωερέθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λαφύρῃ, διὰ τῆς θαλάσσης φερέμενος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἵσας, τῷ Πarnaσσῷ προσίχεται, καὶ αὐτῇ τῷ ὄμβρον παύσαν λαβόντων, ἐκαστὸς ἔδυσεν διὰ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ, πῦμας Ερμιῶν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αὐτῷ εἶναι ὅ, π βούλεται. ὁ δὲ, αὐτῷ τὰ ἀνθρώποις αὐτῷ γινέσθαι καὶ Διὸς εἰπόντων, ὑπερκαλίῳ αἰετον ἐβάλετο τοῖς λίθοις καὶ οὐς μὲν ἐβάλεον ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὐς δὲ Πύρρα, γυναῖκες· ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάσθησαν ἀπὸ τῆς Λάας λίθου. γίνονται ὅ ἐν Πύρρας Δευκαλίῳ παῖδες, Ἕλληες μὲν πρῶτον. ὃν ἐν Διὸς [ἔνιοι] γηγενῆσαι λέγουσι [δευτέρως] nati ſunt, Hellen, ante eſſe nonnulli tradunt: inde

δι'] Ἀμφικτύον ὁ μετὰ
Κρεναῦ βασιλεύσας τ' Ἀτ-
τικῆς· θυγάτηρ δὲ Πρωτο-
γένεια· ἐξ ἧς καὶ Διὸς,
Ἀΐδου. Ἑλλήνου ἢ καὶ
νύμφης Ορσείδος, Δῶρος,
Ξῦθος, Αἰόλου.

§. β. Αὐτὸς μὲν ἦν ἀφ'
αὐτῶ, τὸς καλεμένοις Γραι-
κὲς, προσηγόρευεν Ἑλλήνας·
τοῖς δὲ παῖσιν ἐμίεισε τ' χρί-
ναι. καὶ Ξῦθος μὲν λαβὼν τὴν
Πελοπόννησον, ἐκ Κρενῆς
τ' Ερεχθίδος Ἀχαιὸν ἐγέννησεν,
καὶ Ἴωνα, ἀφ' οὗ Ἀχαιοὶ καὶ
Ἴωνες καλεῖνται· Δῶρος δὲ,
τ' ἴσταν χώραν Πελοποννήσου
λαβὼν, τὸς κατοικοῦς ἀφ'
ἐαυτοῦ, Δωριεῖς ἐκάλεσεν·
Αἰόλου δὲ, βασιλεύων τῆς
ἐπὶ τ' Θεσσαλίαν τόπων, τὸς
ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προση-
γόρευσε καὶ γῆμιν Εναρέτιν
τ' Δηϊμάχην, παῖδας μὲν ἐγέν-
νησεν ἑπτά, Κειδίαν, Σίσυφον,
Ἀδάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊό-
ντα, Μάγνητα, Πειρήνιον·
θυγατέρας δὲ πέντε, Κανά-
χην, Ἀλκυόνην, Πεισιδί-
κην, Καλύκην, Πειριμή-
δην. Πειριμήδης μὲν οὖν καὶ
Ἀχελῷον, Ἴπποδάμην καὶ
Ορέστην· Πεισιδίκης δὲ καὶ

Amphiſtyon, qui cum Cra-
nao Atticæ imperavit. Huic
inſuper Protogenea filia fuit;
ex qua & Jove Aëthlius pro-
creatur. Ex Hellene verò &
Orſeide Nympha, Dorus,
Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de ſe Hel-
lenas, qui poſtea Græci vo-
cati ſunt, nominavit: filiis &
hic loca partitiſtus eſt. Xuthus
adeptus Peloponneſum, ex
Creuſa Erechthei filia, A-
chæum genuit & Ionem, à
quibus Achivi & Iones nun-
cupantur. Dorus autem, quæ
trans Peloponneſum eſt, ter-
ram naëtus, incolæ ſuo de
nomine Dorienſes appella-
vit. Æolus verò locis quæ cir-
ca Theſſaliā ſunt imperans,
populis Æolenſibus nomen
impoſuit. Qui ducta Enare-
te Deimachi filia, ſeptem
ex ea filios procreavit, Cri-
theum, Siſyphum, Atha-
mantem, Salmoneum, Deio-
nem, Magnetem, & Perie-
ren. Sed & filias quinque,
Canachen, Halcyonen, Pi-
ſidicen, Calycen, ac Peri-
meden. Ex Acheloo verò
& Perimede, Hippodamas
& Oreſtes. Ex Piſidice &
Myrinidone

Myrmidone Antiphus & Μυρμιδόν , Ἀνφ and
Acton nati sunt. Ἀκτων.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Ne-reum, Epopeum, Aloëum-que & Triopem genuerunt. Sed Aloëus Iphimediæ Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum ferebat; quæque à Neptuno compressa geminos peperit, Otum & Ephialten, quos Aloëidas appellarunt. Hi quotquot annis, latitudine cubitum, longitudine verò ulnam incresebant: qui ubi nonum explevere annum, latitudinem cubitum novem, & ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum inferre non erubuere.

§. γ. Ἀλκυόνῳ δὲ, Κῆϋξ ἐγνημὺ Εὐσφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπόλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἐλεῖν ἤθελεν ἢ δὲ, τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπωρνώσει· καὶ ἔμ', Ἀλκυόνῳ ἐποίησε, τὸ γ', κήρυκα.

§. δ. Κανάχη δὲ ἐποίησεν ἐκ Ποσειδῶν Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Εὔπεια, καὶ Ἀλοέα, καὶ Τείωπα. Ἀλοεὺς μὲν ἐν ἐγνημὺ Ἰφί- μέδειαν τὴν Τείωπα· ἥ τις Ποσειδῶν ἠγάθη, καὶ συνεχθὺς φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀνυμέ- νη τὰ κύματα τοῖς κή- ροις ἐνεφόρει. σωμαδῶν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγό- νησε παῖδας, ὧν πρὸ Εὐφιάλτῳ, πρὸ Ἀλοείδης λεγόμενοι· ἔπει κατ' ἐνιαυ- τὸν ἡῤῥανον πλάτθ' ἑκά- στῳ, μῆκθ' δὲ ὀρ- γυαῖον ἐνέα δὲ ἐτῶν ἡρό- μοι, καὶ τὸ μὲν πλάτθ' ἑκά- στῳ ἔχοντες ἐνέα, τὸ δὲ μέγθ' ὀργυῶν ἐνέα, πρὸς Θεὸν μάχεσθαι διανοῦντο.

καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ὅπῃ ἔ
 Ολυμπον ἔθεσαν· ὅπῃ δὲ
 τὴν Ὀσσαν θέντις τὸ Πή-
 λιον, διὰ τῆς ὁρεῶν τού-
 τῃ ἠπέλουσιν εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσασθαι· καὶ τὴν μὲν θά-
 λασαν χάσαντες τοῖς ὄρεσι,
 ποιήσιν ἕλερον ἠπειρον· ἔ
 ἔ γὰρ, θάλασσαν· ἐμνῶντο
 δὲ, Εὐφιάτης μὲν Ἡραν·
 ὦτ' ἔστι δὲ Ἀρτεμιν· ἔδνησαν
 δὲ καὶ Ἀῖαν· τῶτον μὲν οὖν
 Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν· ἀνέειπε ἔ
 τὲς Ἀλωείδας ἐν αἰμάξῃ
 Ἀρτεμις δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σα γὰρ ἔιδεαν εἰς ἑλαφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπίδησεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι ἀποχῆσαι
 τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἡ-
 κόνισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γίνεται· ὅστις ἐν Θεσσαλίᾳ
 Αἰολέας ἀγαθὸν, Ἡλιν
 ἔκρησε· λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνὲς ἐν Διὸς γυνέσθαι· τέ-
 του κάλλει διενεγκόντ' ἡ-
 ἐσχόθη Σελῶν· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπιν ὃ βύλεται ἐλέ-
 σθαι· ὃ δὲ, αἰεῖται κοι-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 νατ' καὶ ἀγήρω μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, eum in mo-
 dum cælum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quineriam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto cri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis coniectis
 occiderunt.

§. ζ. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque vellet, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 tutem concedi postulavit.

§. 6. Cæterum Ætulus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, sive, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypæte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Steropen, Stratoniceque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxius. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiúmque conceptos peperit.

§. 6. Ενδυμίωνος καὶ Σηίδος νύμφης, ἢ Νηίδος, ἢ, ὡς πυνε, Ἰφιδάσσης, Αἰτωλός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήπιδαν χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδξαμένους, Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλὸς δὲ καὶ Περγόνης τῷ Φόργου, Πλευρόν καὶ Καλυδὼν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθυσαν.

§. 7. Πλευρόν τῇ οὐδ' γήμας Ξανθίππῳ τῇ Δώρῳ, παῖδαν ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίκην καὶ Λεοφόντην. Καλυδὼν δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθῶνος, Ἐπικάστην [καὶ] Περγομένην· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεῖ, Ὄξύλῳ. Ἀγηνῶρ δὲ ὁ Πλευρόν, γήμας Ἐπικάστην τῇ Καλυδὼν, ἐγέννησε Παρθάονα καὶ Δημονίκην· ἧς καὶ Ἄρει, Εὐνῳ, Μῶλῳ, Πύλῳ, Θέστιῳ.

§. η. ΕὐνήΘ μ' οὐδ' ἐχρύ-
νησι Μάρπασαν. ἡὲ Απόλλω-
νΘ μνησδομένου, Ἰδας ὁ
Ἀπαρέως ἥρπας, λαβὼν
ᾧδ' Π:σειδῶνΘ ἄρμα, ὑπό-
πτερον· δῶκαν δὲ ΕὐνήΘ
ἐφ' ἄματΘ, ὅτ' ἂν τὸν Λυ-
κόρμαν ἤλθε ποταμὸν· κατα-
λαβὲν δ' ἐδωάμηνΘ, τὲς
ἵπποις ἀπίσφαξεν· ἑαυτὸν
δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε·
καλεῖται ΕὐνήΘ ὁ ποτα-
μὸς παρ' ἐκείνου.

§. ζ. Ἰδας δὲ εἰς Μεσ-
σόνην ᾧδ' ἀγ' ἔνεται, καὶ αὐτῷ
ὁ Ἀπέλλων ἐρίπυχῶν, ἀφαι-
ρεῖται τὴν κόρην. μαχόμε-
νων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς
παιδὸς γάμῳ, Ζεὺς διαλύ-
σας, ἐπίτρεψεν αὐτῇ τῇ παρ-
θένει ἐλέειν ὁποτέρῳ βού-
λεται σιωοικεῖν. ἡ δὲ, δει-
σαζα ὅς αὐ μὴ γηρῶσαν
αὐτῇ Ἀπέλλων καταλίπη,
καὶ Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα.

§. ι. Θεσίφ' ὃ ἐξ Εὐρυδέ-
μιδος καὶ Κλεοβοίας, ἐγένοντο
δυογατῆρες μὲν Ἀλθαΐα, Ἴφρ-
μνήστρα· ἄρρενες δὲ, ἼφικλΘ,
Εὐἵππος, Πλήξιππος, Εὐ-
ρύπυλΘ.

§. κ. ΠαρθάωνΘ ὃ καὶ Εὐρύ-
της ἸπποδάμαντΘ, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Mar-
pessam, quam cum Apollo
sibi collocari in matrimo-
nium quaeritaret, Idas Apha-
rei filius, accepto à Neptune
curru pennato, rapuit: illum
inde è curru insequens Eve-
nus, ad amnem Lycormam
venit, neque assequendi vo-
ti compos factus equos jugu-
lavit, seque ipsum deinceps
in fluvium præcipitem dedit:
eique Eveno nomen inditum
fuit.

§. 9. At Idæ Messenen pro-
ficiscenti obviam factus A-
pollo virginem aufert. qui
cum inter se de puellæ ma-
trimonio concertarent, Ju-
piter eorum lite diremptâ,
virgini, utri collocari vellet,
optionem dedit. Hæc verita-
ne se anum factam Apollo
defereret, Idam sibi virum
esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eu-
rythemide Cleobœæ filia,
fœminei sexus quidem, Al-
thæam & Hypermnestram
sustulit: mares autem, Iphi-
clum, Evippum, Plexippum
Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò &
Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἰνεύς, Αχιϑ,
Αλκάθοϑ, Μέλας, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπί.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώης, Σειρήνας
γενέσθαι λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam transilie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extingueretur, cum stipes
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

Οἶνεύς δ', βασιλεύων
Καλυδῶνϑ, παρὰ
Διονύσου φυτόν ἀμπέλου
παρῶτϑ ἔλαβε. γήμας δὲ
Ἀλθαΐαν τῷ Θεσίῳ, θυ-
γᾶ Τοξέα· ὃν αὐτὶς ἔκτει-
νεν ὑπερηδύσαντα τὸν τά-
φρον καὶ παρὰ τῷτον, θυ-
ρία καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραί-
μων ἔγημεν· καὶ Διϊάνειραν·
ἣν Ἀλθαΐαν λέγουσιν ἐκ Διο-
νύσου γενῆσαι· αὐτὴ δ' ἡνιό-
χι [καὶ τὰ] χεῖ πόλεμον ἦσεν·
καὶ παρὰ τῇ γάμῳ αὐτῆς Ηρα-
κλῆς παρὲς Ἀχελῶον ἐπάλαμ-
σεν.

§. β. Εγγόνησι δ' Ἀλθαΐα παῦ-
δας ἐξ Οἶνεως Μελέατρον·
ὃν ἐξ Ἀρεϑ γεννηθῆναι φασί.
τῷτῃ δ' ὄντϑ ἡμερῶν ἐπὶ δ',
παρὰφρομένας τὰς Μοῖρας,
φασὶ δὲ εἰπῶν· Τότε τελευ-
τήσῃ Μελέαχϑ, ὅταν ἐκεί-
μενϑ· ὅπῃ τῆς ἐχάρας δα-
λὸς κατακαίῃ· τῷτῳ ἀκύνει-

σα, τὸν δαλδὸν ἀνείλετο Ἀλ-
 δαία, καὶ κατέθετο εἰς λαφ-
 νακᾶ. Μελέαγρ' οὖ δὲ, αἰὲρ
 ἄτρωτος καὶ θῆναϊ' ἥμο-
 μῦ', τίνδε τὸν τρώπον
 ἐτελεύτησεν. Επησίων καρ-
 πῶν ἐν τῇ χώρᾳ θηομένων
 παρ' ἀπαρχᾷ Οἶνους θεοῖς
 πᾶσι δύναν, μόνης Ἀρτέμι-
 δος ἐξελάθετο. μῦθ' Ἰάσας
 δὲ ἡ θεὸς, χάσας ἐφῆκεν
 ἕξαχρον μέγας τε καὶ ῥώμη,
 ὅς τιν' ἐπὶ γλῶσσαν ἀπορεν ἐπ-
 δεῖ, καὶ τὰ βοσκήματα κῆ-
 τοις ἐντυλχάνοντας διέφθε-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
 σον, τοῖς ἀείσοις ἐκ τῆς
 Ἑλλάδος πάντας ἐκάλεσε,
 καὶ πρὸ κτήνασι τὸν δῆ-
 ρα, τίω δόξαν δώσειν ἀρι-
 στεῖον ἐπηγρέλατο. οἱ δὲ
 συσπλύνοντες ἐπὶ τίω τῷ χά-
 σον θῆσαν, ἦσαν οἷδε·
 Μελέαγρ' Οἶνους· Δρύας
 Ἀρε' ἐκ Καλυδῶνος ἔτοι.
 Ἰδας κ' Λυγκεύς Ἀφάρεως,
 ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ
 Πολυδεύκης, Δίδος καὶ Λή-
 δας, ἐκ Λακεδαιμόνων·
 Θησεύς Αἰγέως, ἐξ Ἀθη-
 νῶν· Ἀδμητ' Φέρητ',
 ἐκ Φερῶν· Ἀγκάος καὶ
 Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
 tum, intra arcam asservandi
 causâ condidit. Porro Me-
 leager cū naturâ esset in-
 vulnerabilis ac fortis, hunc
 in modum occubuisse dici-
 tur. Cū annuæ in agro fru-
 ges rediissent, earum primi-
 tias Oëneus Diis omnibus,
 unâ tantū Dianâ per obli-
 vionem prætermisâ, conse-
 cravit. Quocircâ irata Dea
 aprum immisit, & magnitu-
 dine & robore insignem, qui
 terram coli, ac in ea sata fieri
 minimè sinebat, pecorâque
 omnia, & obvium quemque
 tollebat è medio. In hunc ita-
 que aprum valentissimum
 quemque convocavit, eïque
 qui feram tam immanem oc-
 cidisset, pellem pulcherrimi
 facinoris præmium se daturū
 pollicetur. Qui autem ad apri
 venationem convenerunt, hi
 fuere; Meleager Oënei,
 Dryas Martis, hi Calydonij
 sunt. Idas & Lynceus Apha-
 rei, Messenij: Castor ac Pol-
 lux fratres, Jovis & Leda
 filij, Lacedæmonij: Theseus
 Ægei Athenienfis: Admetus
 Pheretis, domo Pheris: An-
 cæus Cepheúsq; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OEnëus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Ancæumq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpeßæ filia erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprū ipsum circumstitissent , Hyleus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit ; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰάσων Αἰώνος, ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρύωνος, ἐκ Θηβῶν· Πει-
εΐδους Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης· Πηλεὺς Αἰακοῦ, ἐκ
Φθίας· Τελαμῶν Αἰακοῦ,
ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρύτων
Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας· Ἀτα-
λάτῃ Σχοινέως, ἐξ Αρχα-
δίας· Ἀμφιάρεος Οἰκλέους,
ἐξ Ἀργείων. μετὰ τούτων καὶ
οἱ Θεσίης παῖδες. σωμαλ-
δόντας δὲ αὐτοὺς, Οἰνέως
ὅτι ἐννέα ἡμέρας ἐξένισε.
τῇ δέκατῃ δὲ, Κηφέως καὶ
Ἀγκαίου καὶ Πύων θυγῶν
ἀπαξιέντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι τὴν θύραν ἐξένει, Με-
λέαρχος, ἔχων γυναικὴ
Κλεοπάτραν, τὴν Ἰδοῦ καὶ
Μαρπίαν θυγατέρας, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιήσασθαι, σιωπή-
νάγκασεν αὐτοὺς ὅτι τὴν θύ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξένει. πε-
ρισσόντων δὲ αὐτῶν τὸν χά-
ρα, ὧς αὖτε καὶ Ἀγκάιος
ὑπὸ τοῦ θυγῆος διεφθάρησαν·
Εὐρύπωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατακόντισε. τὸν δὲ χά-
ρα προσέτι καὶ Ἀταλάτῃ εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν· διὰ πε-
ρὶ ἧς Ἀμφιάρεος εἰς τὴν ὄφ-

δαλμών. Μελέαγρος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κενεῶνα πη-
ξας, ἀπὶ κτείνει· καὶ λαβὼν
τὸ δῖραι, ἔδωκεν Ἀταλάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων
ἀνδρῶν, γυνὴ τὰ ἀφεισία λή-
ψεται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ ἦρος αὐτοῖς προσ-
ῆκιν λέγοντες, εἰ Μελέα-
γρος λαμβάνειν μὴ σεραεῖ-
το· ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος,
τὸς γὰρ Θεσίου παῖδας ἀπέκ-
τεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ
Ἀταλάντῃ.

§. γ. Ἀλθαία δὲ, λυ-
πιθεῖσα ὅτι τῇ ἡρ' ἀδελ-
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαλὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φα-
σὶν ἔχ' ἕτω Μελέαγρον τε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητούντων
δὲ τῆς θύρας [φασὶ] ἡρ'
Θεσίου παίδων, ὡς Ἰφί-
κλου πατρὸς βαλόντος,
Κύρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνεῖναι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαγρου, καὶ π-
νας ἡρ' Θεσίου παίδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀεὶ
σαδα κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὀρ-
μίζουσαν οἶκοι μένουν. ἥδη
δὲ ἡρ' πολέμων τοῖς τί-

neravit: inde Meleaget trans-
fosso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam è
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sistisse. Dehinc hostibus ad
mœnia

mœnia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborâti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse desuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploravere mulieres, in aves sunt commutatae.

§. 4. OEneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hippo-
poni filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, OEnea. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaiæ oppido, defloratam ab Hippostrato Amyrincei filio, Hipponoum patrem misisse ad OEneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè aliquo amandaret, præcepisse,

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cum filiam suam ab OEneo vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm OEneo

χρησάμενη πλάζοντων, καὶ ἤν' πολυτῶν ἀξιοῦμένων μεθ' ἱκαθείας βονδεῖν, μόλις πεσόντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελεῖν, καὶ τὸς λοιποὺς κτείναντα ἤν' Θεσίου παίδων, ἀποδανεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελεάχου θάνατον, Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνέστησαν. αἱ δὲ θρηνῶσαι τὸν νεκρὸν γυναικες, ἀπωρενώθησαν.

§. 4. Α'λθαίης δὲ ἀποδανούσης, ἔγημεν Οἰνεὺς Πειβοίαν πῦρ Ἰππονόου. ταύτῃ δὲ, ἡ μὲν' χάψας πῦρ Θεβαῖδα, πολεμνδεῖσης Ὠλένου, λέγει λαβῆν Οἰνέα γέρας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ Ὠλένου τῆς Α'χαιᾶς ἐφ' Ἀρμίνῃ ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Α'μαρυγκίῳ, Ἰππόνου τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ὅντιν' ἀμείνον' ἀποσῆλαι.

§. 5. Εἰς δὲ πνευσι λέγοντες Ἰππόνου ἐπιγόνου πῦρ ἰδὼν θυγάτηρα ἐφ' Ἀρμίνῃ ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκουσαν αὐτῇ πρὸς τὸν ἀποπεμψαι· ἐγνήθη δ' ἐν ταύτῃ

Οἱ νῆ Τυδεὺς. Πίσσανδρῳ δὲ αὐτῷ ἐκ Γόργης ἤε-
 σται λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
 τρός Οἱ νῆα κατὰ τὴν βέλ-
 λησιν Διὸς ἐρεδύωκε. Τυ-
 δεὺς δὲ, αὐτὴρ ἡμόμυθῳ
 ἡμυαῖθῳ, ἐφουγαδεδυθῆ, κτεί-
 νας, ὡς μὲν πνεύς λέγουσιν,
 ἀδελφὸν Οἱ νῆως Αλκχ-
 δουον· ὡς δὲ ὁ τῷ Αλκ-
 μαονίδῃ γαλαφῶς, τοὺς
 Μέλανθ παῖδας ἐπιβου-
 λεύοντας Οἱ νῆι, Φινεύα,
 Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Αν-
 πόχην, Εὐμήδην, Στίρρο-
 πα, Ξαῖδιππον, Σθένε-
 λον· ὡς δὲ Φερεκύδης φη-
 σῇ, Ωλένιον ἀδελφὸν ἰδίων.
 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγνυθῶ
 αὐτῷ, φυχὸν εἰς Ἀργῶ,
 ἦκε πρὸς Ἀδράστου· καὶ τῷ
 τέτου γήμας θυγατέρα. Διὶ-
 πύλῳ, ἐχρόνησε Διομύδῳ.
 Τυδεὺς μὲν οὖν, ὅπῃ Θήβας
 μετὰ Ἀδράστου στρατεύσαμ-
 ενθῶ, ὑπὸ Μελαλίππου τρα-
 χιδίς ἀπέθανεν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀγρίοι παῖδες
 Θέροππος, Οἰχιστὸς, Πέρ-
 δουος, Κελεύτωρ, Λυκωπύς.
 Μελαλίππος, ἀφελόμενοι δὲ
 Οἱ νῆος βασιλείαν πατρὶ
 ἔδωκαν· καὶ πρὸς τὴν ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge or-
 tam esse ait, OEneúmque ita
 volente Jove, filiam arden-
 tissimè deperisse. Tydeus ve-
 rò, cùm jam vir fortissimus
 evasisset, interfecto, ut qui-
 dam docent, OEnei fra-
 tre Alcathoo, in exilium
 fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
 mænidem tragœdiam scrip-
 sit, testatur, Melanis filios
 OEneo insidiantes, nempe
 Phineum, Eurialum, Hyper-
 laum, Antiochen, Eumedem,
 Sternopem, Xanthippum, ac
 Sthenelum: ut verò Phere-
 cydes ait, Olenium fratrem
 ipsum suum: Agrio autem ipsi
 dicam impingente, confugis-
 se ad Argivos, Adrastúmque
 adisse; ductáque ejus filia
 Deiphyle in matrimonium,
 Diomedem procreasse. Ty-
 deus itaque adversùs Thebas
 cum Adrasto in bellum pro-
 fectus, à Menalippo vulne-
 ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrij filij, Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopus, Mela-
 nippus, occupatum OEnei
 regnum patri attribuerunt:
 quinetiam viventem adhuc

ΟΕνεum in vincula conjec-
tum flagris cædebant. Dein-
de verò Diomedes ab Argis
regressus cum altero clancu-
lùm, Agrij quidem filios pre-
ter Onchestum, Thersip-
pùmque omnes è medio su-
stulit, quoniam illi in Pelo-
ponnesum ex fuga sese antea
recepissent. Atqui regnum,
cùm jam senio confectus
Oneus esset, Andræmoni
ΟΕnei filio marito concessit
habendum, ΟΕνεύmque in
Peloponnesum abduxit. Sed
qui periculum evaserant, A-
grij filij in insidiis latitantes,
circa Telephi Vestam in Ar-
cadia senem occiderunt. Ve-
rùm vitâ functum Diome-
des Argos translatus, hîc,
ubi nunc ab eo urbi nomen
est inditum ΟΕνοῦς, sepelivit:
& ducta uxore Αἰγιάλῃ A-
drasti filia, sive, ut aliis pla-
cet, Αἰγιάλει, contra Thebas
Trojámque militasse perhi-
bent.

τὸν ΟΙῆνα κατέφξαντες ἠκί-
ζοντο ὕστερον δὲ Διομήδης
ἐξ Ἀργεὺς Ὀδυσσεύm
καὶ ἄλλοι κρύφα, τὰς μὲν
Ἀχίλλου παῖδας, χερσὶν Οἴ-
χιδος καὶ Θερσίππου, πάν-
τας ἀπὸ κτείναν· ἔπειτα γὰρ,
φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
σον ἔφυγον· τῶν δὲ Κασσι-
λῆαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ὦν·
ὁ Οἶνεὺς, Ἀνδράμονι τῷ
τῶν Δυγατῆρα τοῦ ΟΙῆως
γῆμαι περὶ δέδωκε· τὸν δὲ ΟΙῆ-
να εἰς Πελοπόννησον ἦλθον.
οἱ δὲ διαφύροντες Ἀχίλλου
παῖδας, ἐπεφύσαντες πε-
ρὶ τῶν Τηλέφου Εἰσαν τῆς
Ἀρχαδίας, τὸν πρεσβύτην
ἀπὸ κτείναν. Διομήδης δὲ,
τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεὺς κο-
μίστας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν
πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἶνόη κα-
λεῖται, καὶ γῆμαι Αἰγιά-
λειαν τῶν Ἀδράστου, ὡς
ἔνιοί φασιν, τῶν Αἰγαλῆως,
ὅτι τὴν Θήβας καὶ Τροίαν ἐστρά-
τευσε.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

Æterùm ex Æoli filius
Athamas Bœotiz Re-
gulus, ex Nephele marem
genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰόλου παῖδων,
Ἀθάμας Δωασέων
Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης πεννοῖ
μὲν παῖδα Φρίξον, Δυγατῆρα δὲ
Ε ij

Εἰ μὴ αὐτῆς δὲ Ἰνώ γε-
 μῆτι ἐξ ἧς αὐτῷ Λεάρχης καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὁπότε
 λεύεσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νεφε-
 λῆς τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυ-
 ναῖκας τὸν πυρὸν φεγγῆν
 λαμβάνεσαι δὲ κρύφα ἥρ
 αὐδρῶν, ὅτε ἐπερασον. Ἡ
 δὲ, πεφυγμένοις πυρὸς
 δεχομένη, καρπὺς ἐπισίοις
 ἔκ ἀεδήδου. διὸ πέμπων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὸς ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
 ρείας. Ἰνώ δὲ τὰς πεμφθέν-
 τας ἀπέπεισε λέγειν, ὥς εἴη
 κεχρησμένον παύσασθαι τινὶ
 ἀκαρπίει, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
 ὁ Φείξῃ. ὅτε ἀκύντας Ἀ-
 δάμας, στυγερὰ καζόμεν
 ὑπὸ ἥρ τινὶ γλῶσσοι κοινώ-
 των, τὸ βυμῶ παρήσει
 φείξον. Νεφέλη δὲ μὴ τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀήρησε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβύσα χρυ-
 σόμαλλον χρυδὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φερόμενοι δὲ ἕρηνον, καὶ
 μεταξὺ γλῶσσοι ἠσπείσαν, καὶ
 δάλασαν. ὥς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τινὶ μεταξὺ κειμένῳ
 δάλασαν Σιγείου καὶ Χερ-
 ρονήσου, ὅλιδεν εἰς τὸν
 βυθὸν ἡ Ἑλλη. καὶ κατὰ θα-
 νείας αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης

Hellen. & is uxore Nephele
 mortuâ, Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed insidias nectens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quod
 fruges tostas exceperat, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocirca Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quod ubi acce-
 pit Athamas, cum ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephele interim ipsum cum
 filiâ eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit: quod cum per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Post cum ad id
 freti, quod Sigeum inter &
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decedit, ibique extincta, ab ea

hellespδtus appellatur. Phrixus autem in Colchos usque penetravit, huc scilicet, ubi Æetes Solis ac Perseidis filius imperabat. Hanc Circes & Pasiphaes, quam Minos conjugem habuit, sororem fuisse perhibent. Æetes itaque Phrixum hospitio suscepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit: & ejus pellem Æetæ socero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone sustulerat, orbatus fuit. Ipse enim furore percitus Learchum sagittâ interemit. Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit. Is è Bœotia pulsus Deum rogavit, ubinam gentium esset habitaturus; oraculo verò monitus est, eo in loco, ubi ab agrestibus animantibus hospitio exceptus fuerit, sedem poneret. Qui, cum

Εἰλήποντο· ἐκλήθη τὸ πῖλαρος· Φεῖξ δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης ἐκασίδει παῖς Ἡλίου καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασφάης, ἡ Μίνως ἑγνημένη. ἔτ' αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν ἤν'· θυγατέρα Χαλκιόπῃ δίδωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ δῶκε Φυξίῳ· τὸ δὲ τέτοιο δέρας Αἰήτη δίδωσιν. ὁρῶν δὲ αὐτὸ φεῖ δρυὶ ἐν Ἀρεῖ ἄλσει κελύωνσιν. ἐγὼ νόντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτι πένταρες Φεῖξ παῖς, Ἀργός, Μέλας, Φρόντις, Κύτωρ.

§. β. Ἀθάμας δὲ ὄντων διὰ μύθῳ Ἡρῆς, καὶ ἤν' ἐξ Ἰνός· ἐστερήθη παίδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μαρτύρ, ἐτόξασε Λεάρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτῃ μεθ' ἑαυτῆς εἰς πῖλαρος ἔρριπεν. ἐκπῶν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυδάνατο ὅτ' οὐδὲ ποὺ κατοικήσει· χρυσόμαλτος δὲ ὑπὸ κατοικεῖν ἐν ὅτ' αὐτὸς τὸ πῶ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ· πολλὰ γὰρ χόρον διελ-

δὴν, ἐνέπυχε λύκοις πορ-
 βάτων μερὲς νεομμένοις·
 οἱ δὲ διωρήσαντες αὐτὸν,
 αἰ διηρυῖτο ἰσχυροὶ πάντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κτίσας
 πύλινον, Ἀθαμαντίαν αὖ
 ἐαυτῷ προσήγετο. καὶ γή-
 μας Θμισὰ πύλινον, ἑ-
 σθέρησεν Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόνῳ, Σχρινείᾳ, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λου κτίσας Εφύραν πύλινον
 λεγόμενον Κόρινθον, γα-
 μεῖ Μερόπην πύλινον Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίγνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγχο-
 ρήθη· ὃς ἐκτενε πύλινον πεί-
 πον Χίμαιραν. κολλάζε-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν αἰῶνι,
 πύλινον παῖς χερσὶ καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίων, καὶ τῶτον
 ὑπὸ βάλλειν θέλων, οὐτὸς ὃ
 ὠδόμενος ὑπὸ αὐτῇ, ὠδμή-
 ται πάλιν εἰς τὴν πύλινον. πῖνες
 δὲ ταῦτῳ πύλινον δίκην, διὰ
 πύλινον Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴ-
 γιναν. ἀρπάσαντα γὰρ αὐτῷ
 κρύφα Δία, Ἀσωπῇ μινύσκει
 ζητοῦντι λέγειται.

§ δ. Διὸν δὲ Φωκιδέων
 τῶν Φωκίδος, Διομήδην δὲ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obviū : quem
 cū illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiæ imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypseï fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schœ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditā Ephyrā, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit : ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem
 ex Eurymede suscepit. Hic
 ignivomam Chimeram occidit.
 Ad hæc Sisyphus apud inferos
 saxo manibus & capite subvolvendo
 cruciatur, idque, ubi in summa
 subvolvit, de integro mox
 ad ima devolvitur. Sunt, qui
 hanc pœnam ob Æginam A-
 sopi filiam illatam ei fuisse
 dicant, quod occultum illius
 raptorem Jovem Asopo fi-
 liam vestiganti detexisse fer-
 tur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Asteropeam parit, & mares Ænetum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Messena potitus, Gorgophonem Persei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarius filij orti sunt. Plerique verò Perieren asserunt non ex Æolo, sed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydectem ac Dictyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmonæus autem prius quidem circa Thessaliam habitavit; at reversus ipse in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumeliosus foret, seque Jovi adæquaret, suæ ipsius impietatis pœnas luit. Nam se Jo-

υῖδου γαμεῖ. καὶ αὐτῷ γί-
νεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερ-
πίαι· παῖδες δὲ Αἰνέτος,
Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κίφα-
λῶ, ὃς γαμεῖ Πρώκριν
τὴν Ἐρεχθίδος. αὐτὸς δὲ ἢ
Μῶς αὐτὸν ἀπάγει ἐκ-
δεῖσαι.

§. 6. Περειήρης δὲ Μεσση-
νίῳ γαμίζων, Γοργόφονίῳ
τῷ Περσείῳ ἐγγυμῶν· ἐξ ἧς
Ἀφάρειος αὐτῷ καὶ Λεύ-
κκιππος, καὶ Τυνδάρεως, ἔπ-
τε Ἰκάρῳ, παῖδες ἐγένον-
το. πολλοὶ δὲ ἢ Περειήριον
λέγουσιν, ἢ κ' Αἰόλου παῖδα,
διὰ Κυνόρτην τὴν Ἀνύκλα.
διότι τὰ περὶ τῆς Περειήρης
ἐκγόγων, ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ
γίνεαι δηλώσονται.

§. 7. Μάγνης δὲ Αἰόλου
γαμίζῃ Νυμφῇ Ναϊάδῃ. καὶ
γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πο-
λυδέκτης, καὶ Δίκτης. οὗτοι
Σέριφον ὥκησαν.

§. 7. Σαλμωνεύς ὅς, τὸ
μὲν πρῶτον περὶ Θεσσα-
λίαν κατέκειτο. παραγυρόμε-
νός δὲ αὐτὸς εἰς Ἠλίδιν,
ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὕβρις
ἢ ὅτι καὶ τῷ Διὶ ἐξισεῦδαι θέ-
λων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκο-
λάθη. ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν ὅτι

Δία, καὶ τὰς ἑαίνε ἀφελόμενον θυσιὰς ἑαυτῷ προσέπαρε δύνειν. καὶ βυσσας μὲν ἐξηρημέναις ἐξ ἄματ' ὑπὸ λεβήτων χαλκῶν σύρειν, ἔλεγε βροτῶν. βάλλων δὲ εἰς ἑρανδὸν αἰθρὰς λαμπάδας, ἔλεγον ἀσπράττειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κηρυττῶσαν ὡς αὐτὴ πόλιν καὶ τὸς οἰκήτορας ἡράνισαι πάσας.

§. η. Τυχὸν δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Αλκιδέης, παρὰ Κρηδεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ παρομένη, ἔρωτα ἔχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ καὶ σιωχῶς ὅτι τὰ τούτου ρεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀποδύρετο. Προσιδὼν δὲ εἰσεδὼς Ἐνιπὶ, συγκατεκλίσθη αὐτῇ, ἡ δὲ, γυνή(α)σα χρύφα διδύμοις, παῖδας ὠκίσθησιν. ἐγκυμένων δὲ ὧν βρεφῶν, παιδύτων ἰσποφορῶν, ἵππος μία προσεφάμενη τῇ μητρὶ, δαίτην τοῖς βρεφῶν, πλείον τι τοῦ προσώπου μέγας ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰσποφορὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενον ἔδραχε. καὶ τ. μ.,

vem esse prædicabat; & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum lebetibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentibus faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat; urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo æquavit.

§. 8. Cæterum Tyro Salmo-
nei filia ex Alcicide gnata,
cum apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enipei
fluvij amore flagravit, atque
ad illius fluentia continenter
accedens, propter amnem
conqueri minimè desinebat.
Neptunus interim sumptâ
Enipei formâ, cum ipsa con-
cubuit. Hæc autem, cum ge-
minos clanculum peperisset,
infantes exponit. Expositis
autem pueris, & equariis pa-
storibus prætereuntibus, e-
quarum una, cum infantium
alterum ungulâ tetigisset, fa-
ciei partem lividulam reddi-
dit. Tum equarius infantes
ambos suscepit alendos, &
cui lividula reddita est faciei
pars,

pater, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cum ad justam integramque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quod ejus operâ parentem malè affectam perciperent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

§. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hoscæ, Taurum, Astesium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πρωτόν τε, Περίαν ἐκάλουν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νηλεῦ. πρωτόν τε, ἀπὸ μητρὸς, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδῆρος. κακούμενον γὰρ πάντες ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθασαυ, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος· κατέφυγον. Περίαν δὲ ἐπ' αὐτῇ τῇ βωμῇ αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ κατόλυσεν διέτελει τὴν Ἥραν ἀπμαΐζων.

§. 10. Εξαΐασαν δὲ ἔπειρον πρὸς ἀνθρώπους. καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπύον, ἦεν εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῇ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται θυγάτηρ μὲν Πηρσφ. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος, καὶ Ἀστειός, Πυλάων, Δηϊμαχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαμος, Ράδιος, Εὐρυμηνής, Εὐάγρος, Ἀλάτωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ὃ δὲ Ποσειδῶν διδῶν μεταβάλλει τὰς μορφάς· καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξέπυρσεν Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων· ὅτε δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μάλιστα, ὅφ' Ἡρα-
κλῆς μὲν οἷον ἦσαν Νηλέως
παίδων ἀπίδαγεν· ἐσάθη δὲ
Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
Γερωνίοις ἐτρέφετο. ὃς γή-
μας Ἀναξιβίαν ἔκρεπτες,
δυγατίρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ
Πολυκάστῳ ἐξήνησε· παῖ-
δας δὲ, Περσία, Στράτι-
χον, Ἀήτην, Εὐφρόνα,
Πεισίφρατον, Ἀντίλοχον,
Θρασύμηνον.

§. 1. Πελίας ὃ καὶ Θεσ-
σαλίαν κατέκει· καὶ γήμας
Ἀναξιβίαν τῷ Βίαντος, ὡς
δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Φιλομά-
χῳ ἔκρεπτον, ἐξήνησε
παῖδας μὲν Ἀχαιον· δυγατίρας
δὲ, Πεισιδίκην, Πελοπίαν,
Ἱπποδόκῳ, Ἀλκίον.

§. 1α. Κρηθεύς ὃ κήσας
Ἰωλκὸν, γαμῆ Τυρῶ ἔκρεπ-
των ὡς [ἔκρεπτον ἀδελφιδῶν]
ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες,
Ἀΐων, Ἀμυδάων, Φέρης.
Ἀμυδάων μὲν ἐν οἴκῳ Πύ-
λον, Εἰδομένην γαμῆ τῷ
Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπος. ὃς
ἐπὶ τῷ χωρίῳ διατελῶν, ἔσθι
καὶ οἰκίσσας αὐτῷ δρυὸς, ἐν
ᾗ φωλεὰς ὄφρων ὑπῆρχον,
ὑποκλινάτων τῷ διακρίοντων

nunc in apem facie conversâ,
ab Hercule tamen cum cæte-
ris Nelei filiis occisus est. So-
lus autem Nestor servatus est
incolumis, quippe qui apud
Gerenios educabatur: & du-
ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
filiâ, fœminas Pisidicen &
Polycasten: mares autem
Perseum, Straticum, Are-
tum, Echephronem, Pifi-
stratum, Antilochum & Tra-
symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
liam incolebat: ductâ Biantis
filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
dam volunt, Philomache ex
Amphione orta, filium Aca-
stum genuit, & fœminei se-
xus Pisidicen, Pelopean,
Hippochoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
Iolco, Tyronem Salmonei
filiam cepit uxorem: ex qua
ipsi filij nascuntur Æson, A-
mythaon & Pheres. Amy-
thaon igitur Pylum habitans,
Idomenen Pheretis filiam fr-
bi conjugio sociavit, cui ex ea
liberi oriuntur Bias & Me-
lampus; qui, cum ruri ageret,
ac pro ipsius ædibus quercus
esset, in eâq; serpentum late-
bra esset, occisus à ministris

serpētibus, cætera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cū ad justum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumstant, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem exprefactus, excitatusque, ac perterrefactus, supervolantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat, per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Ex verò ad Phylacam urbem custodiâ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cū nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποις ὄρεται, τὰ μὲν ἐρπύ-
τῃ, ξύλα συμφορήσας,
ἔκαυσεν τοὺς δὲ ἦν ὄρεων
νεοσσοὺς ἰδρύσεν. οἱ δὲ,
ἡρόδομοι τέλειοι, περὶ αὐ-
τῆς αὐτῷ κοιμωμένῳ ἦν ὅ-
μων ἐξ ἐκαστέρου, τὰς ἀ-
κοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκεί-
σαιεν· ὁ δὲ, αἰσας, καὶ
ἡρόδομος περὶ αὐτῆς, ἦν
ὑπερπυρρομένων ὄρεων τὰς
φωνὰς σωίει· καὶ παρ' ἐκεί-
νων μαρτάνων, περὶ αὐ-
τῆς τοῖς ἀνθρώποις τὰ μάλ-
λοντα. περὶ αὐτῆς δὲ καὶ
τὴν ὅτι ἦν ἱερῶν μαρ-
τυρίων. περὶ δὲ τὸν Αλφειὸν
σωπυλῶν Απόλλωνι, τὸ λοι-
πὸν ἀπὸ αὐτῆς μᾶλλον.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Αμυ-
θῶν ἐμνηστεύετο Πηρὸν
τὴν Νηλεως. ὁ δὲ πολλῶν
αὐτῷ μνησθέντων τὴν θυ-
γατέρα, δύσκειν ἔφη τὰς
φυλάκων βόας κομίσαντα
αὐτῶν. αὐτὰ δὲ ἦσαν ἐν φυ-
λάκῃ. καὶ κύων ἐφύλασ-
σεν αὐτὰς· ὃν οὐτε ἀνθρώ-
πος, οὐτε θηρίον πύλας ἐλ-
θεῖν ἐδύνατο. πάντας ἀνι-
στατὶς Βίας τὰς βόας κλέ-
ψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχει· καὶ περι-
πινὸν φωρεθῆσθαι κλέπων·
καὶ διδούς ἐνιαυτὸν, ὅτε
ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
τὴν ὑπόθεσιν, εἰς φυλά-
κην ὤπηεν· καὶ κατὰ τὴν
περιεῖπον, φωρεθεὶς ὅτι τῇ
κλοπῇ, δειμοῖς ἐν οἰκῇ μα-
κροῦ ἀπῆτο. λοιπομένους δὲ
τῷ ἐνιαυτῷ βραχέως χρόνον,
ὅτε καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς
σῆψης σκωλήκων ἀκούει. τῷ
μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέρος
ἦδη τῷ δοκοῦ διαβέβρωται·
ὅτε δὲ, ἀποκριναμένων λοι-
πὸν ἐλάχιστον (ἔτι), καὶ ταχέως
ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔπειρον
οἴκημα μεταγαγεῖν. ἡγομέ-
νους δὲ τούτους, μετ' ἑὸν πολὺ
κατέπεισε τὸ οἶκημα· θαν-
μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαδῶν
ὅτι ὅτι μάστιγι, λύσας παρ-
εκάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
τοῖς παισὶ Ἰφίκλῳ παῖδες
γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρ-
χο, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
ψεται, καὶ κατὰ δύσας ταύ-
ρους δύο, καὶ μελείσας,
τὰς οἰωνοὺς περιεχέουσιν·
ὅτε ἡγομένους δὲ αἰγυπῶν, ἵνα
se vaticinaturum pollicetur. Inde mactatis duobus tau-
ris, eorūmque visceribus particulatim concisis, ad inau-
gurandum aves evocavit, ad quem cum vultur advola-

podis fratris opem sibi con-
stituit implorandam. Id illi
germanus se praestitutum
pollicetur, eiq; abigeum de-
prehensum iri praedixit: qui,
si jam annum planè exactum
in vinculis jacuerit, ita de-
mum boves habiturum se ce-
cinit. post ejusmodi pollici-
tationem Phylacēn versùs
contendit, atque, ut praedixe-
rat, deprehensus in furto,
conjectus in vincula domi
custodiebatur. Deinde verò
toto propè anni circuitu re-
voluto, teredinum in summo
tecti culmiue trabem corro-
dentium sonum audit: &
quantum è trabe derosum
esset, percontante, teredini-
bus tum minimum superesse
respondentibus, aliò se sta-
tim traduci jubet, quò vix-
dum facto, domicilium illud
corrui. Id admiratus Phyla-
cus, ubi vatem illum opti-
mum esse animadvertit, solu-
tum vinculis, quì posset Iphi-
clus filius prolem habere, ut
vaticinetur, efflagitat. Tum
ille, quatenus boves recipiat,

fer, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu perculsus cùm se in fugam coniecisset, in sacra quercu gladium defixit, eúmque obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrafam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu re prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrafam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratrique Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vefania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ἦν δὲ τότε μανθάνει δὴ, ὅτι φύλακος ποτὲ χριοὺς τέμνων δὴ ἦν ἀγρῶν, παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἢ μασιγνὴν ἐπὶ κατέδειπο· δέσσαν δὲ τῷ παιδὶ, καὶ φυζόντο αὐτῷ, καὶ τῆς ἐρεῖς δρυὸς αὐτῷ ἐπιξέ, καὶ τῷ τῷ ἀμφοτεροχῶσας ἐχέλυον· ὁ φλοῖός. ἐλαβον οὖν εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ξύσων τὸν ἰδὸν δὴ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δὴ πείν, καὶ αὐτὰ ἡγήσθαι. ταῦτα μανθὼν παρ' αἰγυποῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὗρε, τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰδὸν ξύσας, δὴ ἡμέρας δέκα δέδωκε πείν, καὶ πᾶσι αὐτῷ Ποδάρκης ἐχέειτο. πῶς δὲ βίαις εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Μηλέως θυγάτηρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ μέχρι μὲν πνέον ἐν Μεσσῆνῃ κατῴκει. ὡς δὲ πᾶσι ἐν Ἀργεὶ γυναικάς ἐξέμηνε Διόνυσος, ὑπὸ μέρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος αὐταί, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατῴκει.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ Πηλοῦς Ταλαῶς, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀβαντος

τῶ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθινοπαῖς, Πρώταξ, Μηκιστεύς, Αἰσιόμαχος, Εἰφύλη, ὡς Ἀμφιάρεος γαμέτη. Παρθινοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τοῦ Ἐπιγόνου ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστῆς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦεν εἰς Τροίαν. Πρώτακτος δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράστου τὸ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρώτακτος, θυγατέρος μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ Αἰγιάλειος, Κυανίππος.

§. 13. Φέρης δὲ ὁ Κρητίστας, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐξήνησεν Ἀδμειτον καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὖν περὶ Νεμίαν κατὰ κησὶν γήμας δὲ Εὐρυδίκῃ, ὡς δὲ ἐνιοί φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐξήνησεν Οφελτίῳ κληθέντι Ἀρχέμορον.

§. 14. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶ Φερῶν, ἐδήτῳσεν Ἀπίλλων αὐτῷ μνηστευομένην Πηλὶν θυγατέρα Ἀλκυσιν· ἐκείνη δὲ δώσεν ἐπαγγελιαμένου Πηλὶ τῷ θυγατέρι, τῷ κατὰ ζῆξιν αἶμα λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Peliae filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aptum junctos ad Regem perduxit: & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & a Parcıs deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultró subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio ę vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursum in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissę cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

§. 16. Jason autem ęsone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, qui alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Primó cum id genus oraculi mi-

κείραν Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκίστην λαμβάνει. δύνων δὲ ἐν ταῖς γάμοις, ἐξελάδεται Ἀρτέμιδι δύνουσι. διὰ τοῦτο δὲ θάλαμον αἰοίξας, εὖρε δράκοντων σείσμα πληρωμένων. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκειναι τὴν θεόν, ἥ τίσαστο πρὸς Μοῖρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμητῷ μέλλει πλωτῆάν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὴ ἐκείνης τῆς ἡμέρας αὐτῇ θήσκειν ἔληται, πατὴρ, ἢ μήτηρ, ἢ γυνή. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τῇ θήσκειν ἡμέρα, μήτε τῷ πατρὶ, μήτε τῇ μητρὶ ἢ αὐτῇ θήσκειν θελόντων Ἀλκίστις ἡμέρας αὐτῇ ἀπέδωκεν. ὃ αὐτῇ πάλιν ἀπέπεμψε ἡ Κόρη. ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχόμενος Ἀδμ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τῷ Κρηδείας καὶ Πολυμέδης τῆς Αὐτολύκκου, Ιάσων. οὗτος ᾧ κεῖ ἐν Γῶλλκῳ. τῷ δὲ Γῶλλκῳ Περίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδεία, ᾧ χρωμένῳ πρὸς τῆς βασιλείας ἐδάσπισεν ὁ θεός, τῷ μονοσάδαλον φυλάξασθαι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον, ἡγήσας

ἢ χρησμὸν, αὐτοῖς ὃ ὕπερ
 αὐτὸν ἔγνω. τελευτῶν γὰρ ἐπὶ
 τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, ἄλλοις τὲ πολλοῖς ἐπὶ
 ταῦτη, καὶ ἢ Ἰάσονα μα-
 τιπέμφατο. ὃ ὃ πύθω γωρ-
 γίας ἐν τοῖς χωρίοις διατε-
 λῶν, ἔπαυσεν ἐπὶ τῷ θυ-
 ῳ. διαβαίνων δὲ ποτα-
 μὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μο-
 νοσάμαλθ', τὸ ἔτερον
 ἀπολέσας ἐν τῷ βείθρῳ πί-
 διλον. διασπόμεν' ὃ Πι-
 λίας αὐτὸν, καὶ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἔρωτα προσελ-
 θὼν, τί αὖ ἐποίησιν ἐξέσθαι
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὶν πν' ὅσον δὴ δέσσειν ἢ
 πολιτῶν. ὃ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 θεν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθων
 ἤρας, ἢ ἐλθοι κακὸν Μή-
 δεια Περίε'. ἢ γὰρ Ἦραν ἐκ
 ἐπίμα' τὸ χρυσόμαλλον δί-
 ρας, ἔφη, προσέτατόν αὐ
 φέρειν αὐτῷ. οὗτο Περίεας
 ἀκούσας, ἐλθὼς ἐπὶ τὸ δέρας
 ἐλθὼν ἐκέλευσεν αὐτὸν, οὗ-
 το ὃ ἐν Κόλχοις ὑπὸ Ἀρε-
 ῶσι κρεμᾶμενον ἐν δρυός.
 ἐφρυγῆτο ὃ ὑπὸ δράκοντ'
 αὐπνίς. ἐπὶ οὖν πεμπόμεν'
 Ἰάσων, Ἀργον. παρεχάλασε ἢ
 φέρε. καὶ κείν' Ἀθήνας

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd rei rusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum aecedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Peliae, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 ponderet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phruxi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit: ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jafoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permisit,
 cū totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt: Tiphys Hagnia filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Telo-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cepheus Alex, Laer-
 tes Arceſij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menæcius Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelia, Eurytus
 Mercurij, Meleager Oenei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 ſij, Erginus Neptuni, Peri-

ἰσοδιμένης πεντηκόντορον
 ναὺν κατασκευάσει ἢ κατα-
 ροῇ διῆσαν ἀπὸ τῆς κατα-
 σκευῆς αὐτῆς, Ἀργώ. καὶ ὃ
 πρὸς πρῶτον ἐν ἡρώσειν Ἀδῆ-
 νᾶ φωνῇ φησὶν ἢ Δωδωνί-
 οδος ξύλον. ὥς ὃ ἡ ναὺς
 κατασκευάσθαι, καὶ χρωμένῳ,
 ὃ διὸς πλεῖν ἐπιτρέψαι συν-
 αδροῖσάν τε αἰετοῖς ἢ
 Ἑλλάδος. οἱ ὃ σιωπῶντες δὲν-
 τες εἶπὸν οἷδε Τίφης Ἀγνίου,
 ὃς ἐκυβέρνα ἢ ναυῶ. Ὀρφῆς
 Οἰάγης, Ζήτης, καὶ Καλαῖς
 Βορέου. Κάτωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διός. Τελαμῶν, καὶ Πη-
 λῆς Αἰακῷ. Ἡρακλῆς Διός.
 Θησεύς Αἰγέως. Ἰδῆς καὶ
 Λυγκῆς Αφάρειος. Ἀμφιά-
 ρα. Οἰκλῆς. Καϊνέως Κό-
 ρων. Παλαίμων Ἡφαιστῆ,
 ἢ Αἰτωλῷ. Κηφῆς Ἀλεοῦ.
 Λαέρτης Ἀρκείσιον. Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῷ. Ἀταλάντη Σχε-
 γέως. Μεινοίπιος Ἀκλίου.
 Ἀκτωρ Ἰππόσιον. Ἀδμητος
 Φέρη. Ἀκαστος Πελίου.
 Εὐρύτιος Ἑρμῷ. Μελέαγρος
 Οἰνέως. Ἀγκῆος Λυκέρῳ.
 Ἐργίνιον Ποσειδῶντος. Ποίαις
 Θαυμάκιον. Βύτης Τηλεόντιος.
 Φάνος καὶ Σταφύλος Διονύ-
 σιον. Ἐργίνιος Ποσειδῶντος. Πε-

εικλόμεν⊕ Νηλείως· Αὐ-
γίας· Ηλεί· Ιφικλ⊕ Θεσί·
Ἀργε· Φείξ· Εὐρύαλος·
Μηκισίως· Πιυέλεως· Ιπ-
πάλμ· Λήϊτος· Αλέκτορ·
Γείλ⊕ Ναυβόλ· Ασκάλα-
φος· ἤ· Αλφειός· Ἀρε·
ειός· Κορμίτ· Πολύφημος·
Ελάτ· ἔπι ναυαρχεῖντ⊕
Ιάσωνος· αἰνεχρίντις, πρε-
ίχουσι· Λήμν·

§. 17. Εὐτυχὲς δὲ ἡ Λήμ-
ν⊕ αἰδρῶν πτὴ ἔσα ἔρη-
μος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ
Τυπύλ⊕, τὸ Θάνατος, δι'
αἰτίαν πῶδε. αἱ Λήμνιαι
πῶ Αφροδίτῳ ἐκ ἐπί-
μου· ἡ δὲ αὐτῆς ἐμβάλλει
δυσουμίαν, ἐξ ἧς αὐτοὶ οἱ
γῆμαντες αὐτῇ ἐκ τῆς πλη-
σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
μαλὰ ἥδε συνδράζοντο
αὐτῆς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὸς τε πα-
τέρας, καὶ τὸς ἀδελφούς·
ἐπὶ αὐτῇ δὲ ἔσσαν Τυ-
πύλῃ πὺν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θάνατα. πρεχρί-
ντις οὐδὲ τότε γυναικοκρα-
τεμένη τῇ Λήμνῳ, μίσ-
χονται τῆς γυναιξίν· Τυ-
πύλῃ δὲ Ιάσωνι συνδ-
ράζεται, καὶ γυνῆ παῖ-

clymenus Nelei, Augeas Ho-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrxi, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalmi, Leirus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almemus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Jasone
evecti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filiae imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viti è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quod
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
scuditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Qui nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius a quantum emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαι, εὐλυσεν καὶ Νεβροφόνον.

§. 18. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσέχουσι Δολίοσιν, ὧν ἑβασίλιδε Κύζικος. ὧς αὐτὰς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν τῷ θύμῳ καὶ περιπλέοντες ἀπὸ πλοίαις, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσέχουσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἔπυχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σιωπῶν πολέμαρχοι, μάλιστα δὲ νυκτὸς σιωπήουσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποσπόμενοι πάς τι κόμος ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυπλῶς ἔδειξαν. καὶ μὲν πλεῖστον πᾶσάντας, Μυσιάαν προσέχουσιν.

§. 19. Ἐν τῷ θύμῳ, Ἡρακλῆα καὶ Πολύφημον κατέλειπον. Ἦλθε γὰρ ὁ Θιοδάμαντος παῖς, Ἡρακλῆος ὃ ἐρώμενος, ἀποσπείσας ὑδρασίδου, διὰ κλέαντος ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκύνσας αὐτὴν βοήσας, ἀπασπόμενος τὸ ξίφος,

ἐδιώξεν ὑπὸ ληστῶν ἄρκαδι ἀ latrone abduci putans , per-
νομίζων· καὶ δημοῖ σιω- secutus est, idque Herculi ob-
τυχόντι Ἡρακλῆ. ζητου- viam facto indicat. Interea
των δὲ ἀμφοτέρων ἔτ- verò dum puerum Hytan u-
ταν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. καὶ terque perquirunt, navis in
Πολύφημος μὲν ἐν Μυ- altum ducta fuit; Mox Poly-
σίᾳ κήσας πῶλιν, Κίη ἐβα- phemus conditâ in Mysia ab
σίλωσεν· Ἡρακλῆς δὲ ὑπέ- se urbe Cio, regni sedem illic
σπειρεν εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδο- collocavit. Verùm Hercules
τος δὲ αὐτὸν ἐδὶ ἔτ' ἀρ- Argos remeavit, quem Hero-
χλὺ φησι πλεῦσαι, ἀνὰ dotus neque jam tum statim
παρ' Ομφάλῃ δουλάειν. navigasse, sed apud Ompha-
Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Α- len servitutem servisse affir-
φρετῆς τῆς Θεσσαλίας ἀπο- mat. Pherecydes autem illum
λειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀρ- in Aphetis Thessaliæ urbe re-
γοῖς φειγξάμενης, μὴ lictum fuisse refert: propterea
δυνάσθαι φέρειν τὸ τέτυ- quòd Argo hujus herois pon-
βάτο. Δημάρετος δὲ αὐ- dus perferre haudquaquàm
τὸν εἰς Κόλχους πωλ- posse dictitabat: Atqui De-
κάτω παρέδωκε. Διονύσιος μα- retes ipsum in Colchos us-
μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡμέονα que navigasse tradidit. Nam
φησι ἔφ' Ἀργοναυτῶν ἡμέ- Dionysius quidem ipsum Ar-
ῶται.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπῶλ-
θην εἰς τὴν Βεβρυκῶν γῆν, ἥς
ἐβασίλευσεν Ἀμυκος Ποσει-
δῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος·
ἡν αὖτε δὲ ὦν ἔτετο, τοὺς
περιγόντας ξένοις ἠνάγκα-
ζε πυκτᾶν, καὶ τῶτον
ἔτ' ἐρύπον ἀνέχει. περιγυ-
μῶτος οὖν καὶ τότε ἐπὶ πλὴν
Ἀργὸς, τὴν ἄεισεν αὐτῇ

à latrone abduci putans , per-
secutus est, idque Herculi ob-
viam facto indicat. Interea
verò dum puerum Hytan u-
terque perquirunt, navis in
altum ducta fuit; Mox Poly-
phemus conditâ in Mysia ab
se urbe Cio, regni sedem illic
collocavit. Verùm Hercules
Argos remeavit, quem Hero-
dotus neque jam tum statim
navigasse, sed apud Ompha-
len servitutem servisse affir-
mat. Pherecydes autem illum
in Aphetis Thessaliæ urbe re-
lictum fuisse refert: propterea
quòd Argo hujus herois pon-
dus perferre haudquaquàm
posse dictitabat: Atqui De-
maretes ipsum in Colchos us-
que navigasse tradidit. Nam
Dionysius quidem ipsum Ar-
gonautarum ducem fuisse re-
censuit.

§. 20. Inde à Mysia in Be-
brycum terram, ubi Amycus
Neptuni, ac Bithynidis filius
regnabat. Is Amycus, cum
viribus egregiis polleret, qui
in sua regna venirent, secum
cestibus contendere cogebat,
& devictos ita perdebat. Tum
igitur advectus ad navim Ar-
go, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebryces in Pollucem impetum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptunoid factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Ex verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant; ac reliqua perpau-

εἰς πυγμῇ περιελαίτο. Πολυδάκης δ' ὑποχρῆμος πυκτεύσιν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κτ' ἢ ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. ἥ δ' Βεβρυκῶν ὄρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀπάσαντες οἱ ἀειεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέρντας φονδαῖσιν αὐτῶν.

§ κα. Εντεῦθεν ἀναχθέντες, κατατῶσιν εἰς τὴν Θρηκῆς Σαλμυδδαῶν, ἔνθα ὦ και Φινεὺς μαίης, τὰς ὕψις πεπρωμένῃ. ἔστων οἱ μὲν τὸν Ἀγνίορος τῆς λέγουσι, οἱ δὲ Ποσειδῶντος υἱόν. καὶ περωθῶναι φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅππῃ εἴλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τῇ Ἀργοναυτῇ, ὅππῃ παιδεὺς μητρὸς, τὰς ἰδίους ἐπύφλωσε παῖδας. πνέει δ', ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅππῃ τοῖς Φερίε πασι καὶ ἐκ Κόλχων εἰς τῇ Ἑλλάδα πλοῦν ἐμμένουσιν. ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπύιας οἱ Διοί. πρὸς ταῖς δὲ ἦσαν αὐταὶ. καὶ ἐπιδαὶ τὰ Φινεὺς παρεπείθετο τέτραξα, ἐξ ἑκατοῦ καὶ διπλάσιαι, τὰ μὲν πλείονα ἀνέπαζον, ὀλίγα δ'

ἔσται ἔσπερος ἀνὰ πλῆθος κατὰ
 λαίπυρ, ὥς τε μὴ διωά-
 νται πορσιν ἐγχεῖται. βελο-
 μένους δὲ τοὺς Ἀργοναύτας
 τὰ ἔφ' ἃ τοῦ πατρὸς μαθεῖν,
 ὑποδύσαντες τὸν πλοῦν ἔφθ,
 ἔφθ' Ἀ' ῥπυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέειδον αὐτῷ τράπεζαν
 ἐστειλάντων. Ἀ' ῥπυαι δὲ
 ἐξ αἰθέρος εὐὰ βοῇ κατὰ
 πῆλ' αὖ τὴν τροφὴν ἥρπα-
 ζον. θεασάμενος δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πρεσβυταί, παα-
 σάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰέ-
 ρα ἐδύκον. ὡς δὲ τοῖς
 Ἀ' ῥπυαῖς χρεὼν τιθιάναι
 ὑπὸ ἔφ' Βορέου παίδων
 τοῖς δὲ Βορέου πασι, τό-
 τε τελευτήσων, ὅτε αὖ
 δώκαρτες μὴ καταλάβω-
 σι. διωκομένων δὲ ἔφ' Ἀ' ῥ-
 πυῶν, ἡ μὲν κατὰ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγρην πο-
 ταμὸν ἐμπέσκει. ὅς τοι αὖ αἶφ'
 ἐκείνης Ἀ' ῥπυς καλεῖται.
 πάντως δὲ, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλῳ, οἱ δὲ Ἀελλόπου
 καλεῖσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τῇ κα-
 λυμένη Ὠκυπύτῃ, ὥς δὲ
 ἔνιοι, Ὠκυδόν. Ἡσιόδους δὲ
 λέγει αὐτῷ Ὠκυπόδιον.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore foedata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per aërem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat : sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 infectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decidit : qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pyp. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum :
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocypthoen ;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quip pe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi litus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boreæ filios Harpyiarum infectionem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quòd jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadam petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitatæ vicissim concurrabant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Πεποντι-
δα φεύγουσα, μέχρις Εχ-
νάδων ἤλθε νήσων· αἱ γὰρ
αἱ δὲ οὐκ αἰσθύνονται Στροφάδες κα-
λουμέναι· ἐφάρη γὰρ αἱ ἡλ-
θὼν δὴ ταύται, καὶ ἦμο-
μή· ἡ κατὰ τὴν ἡῖονα ὑπὸ
καμάτου πίπῃ σὺν τῷ Διὶ
Ποσειδῶνι. Ἀπολλωνίου δὲ ἐν
τοῖς Ἀργοναύταις ὡς Στρο-
φάδων νήσων φασὶν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μηδὲν πε-
θεῖν, δούσας ὄρεον, τὸν
Φινέα μεκίστη ἀδικῆσαι.

§. 22. Απειλαγῆς δὲ
ἦν Ἀργυῶν Φινεύς, ἐ-
μιώησεν τὸν πλοῦν τοῖς Ἀρ-
γοναύταις. καὶ ἐπὶ ἦν Συμ-
πληγάδων ὑπέδειτο πηχῶν
ἦν κατὰ θάλασσαν. ἦσαν
δὲ ὑπὸ μεγίστης αὐτῶν, συγ-
κροίεσθαι δὲ ἀλλήλας
ὑπὸ τῆς ἦν πηδύματων
κίτας, τὸν δὲ θαλάσσης
πέτρην ἀπὸ κλονίου. ἐφίετο
δὲ πολλὰ μὲν αὐτῶν
ὀρύχλην, πολλὰ δὲ πάντα
γὰρ· ὡς δὲ ἀδυνάτον ἔ-
στιν τοῖς πηχίοις δὲ αὐτῶν ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεί-
ναι πηχεῖα διὰ τὴν πηχῶν,

καὶ πάντῃ ἐὰν μὲν ἴδω-
σι σπιδεῖσαν, διαπλῆν κα-
ταφρονουῦντας; ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένῃ, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. πάντα, ἀγέροντο,
ἀκούσαντες· καὶ ὡς πλη-
σιον ἦσαν ἤν' πτεῶν, ἀ-
φιάσιν ἐν τῆς περὶρας π-
λειάδα τῆς δι' ἱππαιμέ-
νης; τὰ ἄκρα τῆς ἕρας
ἢ σίμῳσις ἤν' πτεῶν
ἀπιδείσιν. ἀναχωρούσας
οὐκ ὀπιτήσαντες τὰς πέ-
ρας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
ρου, συλλαβομένης Ἡέρας,
διήλθον, τὰ ἄκρα ἤν'
ἀφλάσων τῆς νηὸς δε-
κοπίσης. αἱ μὲν ἔν' Συμ-
πληγάδες ἔκτοτε ἔσησαν.
ῥεῶν γὰρ ὡς αὐταῖς νηὸς
ἐφαιωδείσης εἶναι παντι-
λῶς.

§. κγ. Οἱ δ' Ἀργοναῦται
πρὸς Μαιανδρῶν πρεγ-
ντο. καὶ κεῖ φιλοφρόνους ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἐνθα δήσκει μὲν Ἰδμων
ὁ μάης, πλέξαντος αὐτὸν
κέρως. δήσκει δ' καὶ Τίφυς.
καὶ τὴν ναὺν Ἀγκῆος ὑπερχεῖ-
ται κυβερνᾷν. ἀπλεύσαν-
τες δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καί-
ρασον. ὅτ' ἡ φάσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cum accepissent,
solutâ navi discedunt, & cum
proximè Symplegadas perve-
nissent, de prora columbam
dimittunt: quæ cum per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coccuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum recef-
su, acerrimo remigationis ceti-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hinc etiam moritur: &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vecti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent , enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes sereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus severat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum depereire cœpit. Hæcerat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, beneficiis & incantationibus insignis. Quæ verita ne Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos , atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum , & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὧς τῆς Κολχικῆς
δα. γῆς. κελδορμεισεως δὲ
τῆς νηὸς, ἦκε καὶ παρὲς
Αἰήτιω Ιάσων. καὶ τὰ ἐπι-
ταγήματα ὑπὸ Πελίᾳ λέγων,
παρὶ κάλει δοῦναι τὸ δέρας
αὐτῷ. ὃ δώσειν ὑποχέτο, ἐὰν
τοῖς χαλκόποδας ταύροις
μόνῃ καταζεύξῃ. ἦσαν δ'
ἄγριοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταύροις δύο μέγδι διαφέ-
ροντες, δῶρον Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς μὲν ἔχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ σωμαίων ἐφύων.
τέτοις αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται πατέρα δράκοντ'
ὀδόντας. εἶχε γὰρ λαβὼν
παρ' Αἰδώς τοῖς ἡμίσεις
ὦν Κάδμῳ ἑσπερην ἐν
Θήβαις. ὑπερωῶντ' δὲ τ'
Ιάσωντ', πῶς αὖ δοῦναι το
τοῖς ταύροις καταζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔρωτα ἵχει.
ὣς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης
καὶ Ἰδύης τ' Ὠκεανῶ, φαρ-
μακίς. διδοικύα δὲ μὲν παρὲς
τ' ταύρων διαφθαῖν, κρυφα
τ' πατρός σπερμῶσιν αὐτῷ
παρὲς τ' κελιάζειν τ' ταύρων
ἐπηγείλατο, καὶ τὸ δέρας
ἐλχειεῖν, ἐὰν ὁμώσῃ αὐτῷ
ἔξιν γυναικα, καὶ εἰς Ελ-
λάδα σύμπεσον ἀγάγηται.

ὁμύσαντες ὃ Ἰάσων Θ. φάρ-
μακον δίδωσιν, ὃ κατὰ ζευ-
γυῖται τὸς μάλλοντα ταύρους,
ἐκέλευσε χρίσαι πῶς ἂν ἀπεί-
δα, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σά-
μα. ταῦτα γὰρ χρίδέντα ἔφη
πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὖ
ὑπὸ πρὸς ἀδίκηθῆσθαι,
μὴτε ὑπὸ σιδήρῳ. ἐδήλωσε
δὲ αὐτῷ, ἀπειρημένων ὅτι
ὁδόντων, ἐκ γῆς ἀνδρας μέλ-
λιν ἀνὰ δύνειν ἐπ' αὐτὸν
πρὸς πλοῖμας. ἔς ἔλεγε
ἐπειδὴ ἀνὰ δυνεὶς θάσσηται,
βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀ-
ποδιν. ὅταν δὲ ὑπὸ τῆς
μάχωνται πρὸς ἀλλήλους,
τότε κτείνῃν αὐτούς. Ἰάσων ὃ
ἔπειτα ἀκύνει, καὶ χρίσας μὲν
τὸ φάρμακον, καὶ χρίσας
τοὺς εἰς τὸ γυνεὶ ἀλυσσῶν, ἐμά-
στευε τὸς ταύρους καὶ σὺν πολ-
λῷ πρὸς ὁρμήσαντας, αὐτοὺς
κατὰ ζευξε. σπείροντ' δὲ
αὐτῶν τὸς ὁδόντας ἀνέτιλον
ἐκ τῆς γῆς ἀνδρες ἑνοπιοί. ὃ
ὃ πεπλοῖνας ἐώρε. βάλλον
ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτούς,
μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
πρὸς αὐτῶν ἀνέρει. καὶ κατὰ ζευ-
γυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδι-
λε τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβόλετο
ὃ πῶς τε Ἀργὼ καὶ ἀφλέξει, καὶ

præstiturum se juravit Jason,
pharmacum, quo tauros sub
jugum mitteret, dedit : eoque
clypeum, hastamq; , ac mem-
bra corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unum dumtaxat diem, nullâ
neque ignis, neque ferri vio-
lentiâ læsum iri assererat: Sed
& illi indicavit, ut è satis den-
tibus viri terrâ orituri essent,
& armari quidem in ipsum in-
cursuri, quos statim quàm
frequentes spectarit, inter eos
eminus lapides conjiceret.
Posteâ verò quàm ea de re
inter se pugnam commise-
runt, tum illos interimat. Sic
itaque instructus Jason, &
pharmaco inunctus, in templi
lucum penetrat, tauros per-
quirat, quos cum multa flam-
marum vi erumpentes, edo-
muit. Satis deinde dentibus,
armati è terra viri statim pro-
filiere. Tum Jason ubi plures
esse vidit, conjectis inter eos
occultè lapidibus, pugnantes
inter se adortus, occidit. Por-
rò perdomitis tauris, tantum
abest ut vellus aureum ex pa-
cti & conventi formulâ tra-
dat Æetes, sed & Argo navim
inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem beneficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apfyrtus frater consequebatur, illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam cingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacet: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi defuit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπλέοντας. φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσωνα νυκτὸς, ὅπῃ τὸ δέρας ἦραγε καὶ τὸ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ιάσων ἐχούσα τὸ δέρας, ὅπῃ πῶν Ἀργῶ παρεῖχέτο. σωμαίεπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνέχθησαν.

§ καὶ Αἰήτης δὲ ἐπὶ πρὸς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολημμένα, ἀγρῶσι πῶν ναῦν διώκειν. ἰδῶσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸ ἀδελφὸν φονεύει καὶ μαλίσσασα, χτείνουσι ῥίπτει. σωμαδροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τῷ πατρὶς μέλη, τῆς διώξεως ὑσέρησι. δίοψας ὑπερέβας, καὶ τὰ σπένοντα τῷ πατρὶς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσσηρόρῃσι Τόμοις. πολλοὺς δὲ ἄλλ' Κόλχων ὅπῃ πῶν ζήτησιν τῆς Ἀργῆς ἐξέπεμψεν ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξοισιν, αὐτὸς πείσασθαι τὰ ἀκείνης. οἱ δὲ, διαχθέντες ἀπὸ ἀνέχου, ζήτησιν ἐπεύκτον, τοῖς Ἀργοναύταις τὸν

Ἡεῖδαν δὲν ποταμὸν ἦδη πα-
ραπλίοισι. μῦνίσας δὲ Ζεὺς
ἰσθ' ὅτ' ἐφ' ὀρέωντας Ἀψυρ-
την, χημῶνα λάβεν ἐπι-
πύμας, ἐμβάλλει πλανῶ-
καὶ αὐτῇ τὰς Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλέοντων, ἡ ναὺς
φθίγγεται, μὴ λήξοιν τῶν
ὄργων τῷ Διὶ, εἰ μὴ πε-
ρδόντες εἰς τὴν Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρτίαν φόνον καταρῶσιν
ἰσθ' ὅτ' ἐφ' ὀρέωντας Ἀψυρ-
την, χημῶνα λάβεν ἐπι-
πύμας, ἐμβάλλει πλανῶ-
καὶ αὐτῇ τὰς Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλέοντων, ἡ ναὺς
φθίγγεται, μὴ λήξοιν τῶν
ὄργων τῷ Διὶ, εἰ μὴ πε-
ρδόντες εἰς τὴν Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρτίαν φόνον καταρῶσιν

§. κε. Παραπλέοντων δὲ
Σειριῶας αὐτῶν, Ὀρφεὺς δὲ
ἐναντίαν μέσαν μελωδῶν,
τὸς Ἀργοναυτῶν κατέχευε μῶ-
νος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς
αὐτὰς, ὅν ἀπ' ὅσων Ἀφροδίτη
ἐν Αἰλυσαίῳ κατῴκισεν. μὲν
δὲ τὰς Σειριῶας τὴν ναὺν Χά-
ρυβδος ἐξεδέχετο, καὶ Σκύλ-
λα, καὶ πίπτει πλῆγκαί.
ἰσθ' ὅτ' ἐφ' ὀρέωντας Ἀψυρ-
την, χημῶνα λάβεν ἐπι-
πύμας, ἐμβάλλει πλανῶ-
καὶ αὐτῇ τὰς Ἀψυρτίδας
νήσους παραπλέοντων, ἡ ναὺς
φθίγγεται, μὴ λήξοιν τῶν
ὄργων τῷ Διὶ, εἰ μὴ πε-
ρδόντες εἰς τὴν Αὐσονίαν,
τὴν Ἀψυρτίαν φόνον καταρῶσιν

nautis occupantur, Eridanum
amnem jam prætereuntibus.
At Jupiter ob Apfyrti cædem
iratus, ingenti immisâ tem-
pestate, Argonautis errores
injicit: ac dum secus Apfyrti-
das insulas navigant; Argo
navis eos alloquitur his ver-
bis: Jovis iram nunquam an-
teâ desituram esse, quàm in
Ausoniam profecti, Apfyrti
necis ergò à Circe fuerint ex-
piari. Hi autem Libyæ Galliæ-
que gentes prætervecti, &
per Sardinia pelagus delati,
Hetruriam legunt. Inde ad
Æxam contendunt, ubi à Cir-
ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
nas navigarent, Orpheus,
quod contrariam occineret
cansionem, Argonautas inhi-
buit. Verùm solus omnium
Butes ad eas enâtavit, quem
raptum, Venus ad Lilybæum
habitarium relegavit. Pòst à
Sirenibus navim Charybdis
excepit, Scylláque, & erran-
tia saxa: è quibus ingens flam-
marum vis ac fumus eruictari
videbatur. Atqui per ea The-
tis cum Nereidibus; Junonis
monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellant, ubi Rex Alcinous imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoο reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ερχομένησιν ὑπὸ Ηέας· παρμαίφάμοις δ' Οεινακρίας νῆσον, Ἠλίῳ βῆς ἔχουσαν, εἰς δ' Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον. ἥτε βαπλευς ἰὼ Ἀλκίνοῳ· ὅψ' δὲ Κολχικῶν δ' ναῦν εὐρὴν μὲ δωαμέων, οἳ μὲ τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρῶκησαν· οἳ δὲ εἰς τὴν ἀλμυρὴν κομίζοντες, ἔκπσαν Ἀψυρτίδας νήσους. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατήλαβον, καὶ δ' Μήδειαν ἀπ' ἡτοῦ παρὰ Ἀλκινόου. ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲ ἤδη σιωελήλυθον Ἰάσωνι, ἔδωκ' αὐτῇ ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὄζει, τῷ πατρὶ ἀπ' ἡμῶν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι σιωεῖ δόξεν· ὅθεν οἳ μὲ Κολχικοὶ μὲ Φαιάκων κατ' ὥκησαν.

§. 25. Οἳ δὲ Ἀργοναῦται μὲ τῆς Μηδείας ἀπ' ἡχθῆσαν. πλείοντες δὲ τυκτὸς, σφοδρῶς περιπέησι χεῖμῶνι. Ἀπόλλων δὲ σὰς ὅπῃ τὴν Μενειπίου διέβην, τοξεύσας τῷ βέλῃ, εἰς τὴν δάλασσαν κατέρρεψεν. οἳ δὲ, πηλίσσον ἐδιέσσαντο νῆσον· τῷ δὲ ὄψ' αὖ πρὸς

δολίαν ἀναφανῆναι περισσ-
 μοδίντης, Ἀνάφω ἐκάλει-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βαρὺν
 Ἀπόλλωνος Αἰγλαίε, καὶ
 δυσάσαντες, ἐπ' ἐυωχίαν
 ἐτραπίσαν. δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα δι-
 εράπαιλαι, τὴς ἀεισίας ἐκω-
 πῆον μὲν παιγνίας. ὅθιν' ἔπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ δυσίᾳ σωη-
 δὴς ὄρετο σκάρπην γυναιξίν.
 ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, κο-
 λύονται Κρήτην περὶ γαίαν
 ὑπὸ Τάλω. σῦτον, οἱ μὲν,
 σὺ Χαλκοῦ γένους ἔστι λέ-
 γουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου
 Μίνω δοθῶναι· ὅς μιν χαλ-
 κοῦς αἰήρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέγουσιν· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένος
 κατατείνυσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέξιμα
 τὴς φλεβὸς ἦλθε διήεισο
 χαλκός. ὅτ' ὁ Τάλως πρὸς
 ἐκείνης ἡμέρας πλὴν νῆσον
 περιτροχάζων ἐτῆρει. διὸ καὶ
 τότε πλὴν Ἀργῶ περιωλέυ-
 σαν διωρῶν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπέδα-
 νεν· ὥς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῇ μα-
 νίαν Μηδείας ἐμβάλεισσι·

veniunt, ac præter spem osten-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt: ubi Apol-
 lini Eglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacri-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arete duodecim ancillæ
 Medæ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lufum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 cti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreο genere produnt;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt: atque in hujusce ve-
 næ cute olavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat; Demùm Medæ
 beneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medæ poculis ad
 insaniam redactus, excessit è

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omniq; ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obiisse narratur. Nec defunt qui illum a Pœante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna conferitur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemq; navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὥς δὲ πνέει, ὑποχρμένης ποιήσεν ἀδάνατον αὐτὸν, καὶ τὴν ἥλον ἐξελύσας, ἐκρύνει τοὺς παρτὲς ἰχθῆρας ἀποδαίνειν. πνέει δὲ αὐτὸν τοξιδέντα ὑπὸ Ποιαντῶν εἰς τὸ σφύρειν, τελευτῆσαι· μίαν δὲ ἐν ταῦτα νύκτα μέιναντες. Αἰγὴν περιόχουσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται ὅτε τὴν ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. ὁκῆδιν δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἤλθον, τὸν πάντων πλοῦν ἐν τήρᾳ μισὶ τελευτῶσαντες.

§. κζ. Πελίας δὲ ἀπογνὸς πλὴν ὀπισθοφύλῃ τῇ Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἰσωνα κλείνειν ἤθελεν. ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀρελεῖν, δυσίας ὀπιτελῶν ἀδελῶς τὴν ταύρου αἷμα πασάμενος ἀπέδανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐκδραμένη Περίαν, κήπον ἀπολιπῶσα παῖδα, ὥς πρὸς πῆλμον ὄψμαχον, ἑαυτῷ ἀνῆρτησε. Πελίας δὲ καὶ τὴν καταλειφθέντα παῖδα ἀπὸ κλίνης αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσονος κτελῶν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. ὅτε ὦν δὲ ἡδίκηθη

μετελθὴν ἐδάλων, καὶ οὐκ
ἐξεδίχθη. καὶ τότε μὲν εἰς
Ἰσθμὸν μετὰ τοῦ ἀφίσταν
πλεύσας, ἀνέθηκε τῷ ναυῷ
Ποσειδῶνι. αὐτὸς δὲ Μή-
δειαν ᾤχεσθαι ζητῶν
ὅπως Πελία· αὐτῷ δίκας
ὑπόσκη. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
σίλεια τοῦ Πελίου παρελ-
θούσα, πείθει τὰς θυγα-
τέρας αὐτῆς [Ἀστέροπειαν
Θηλαδὴν, καὶ Ἀντιόκην]
τὸν πατέρα κτενεῖν, καὶ
κατεψῆσαι, διὰ φαρμάκων
αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
σειν νέον. καὶ τοῦ πτεῦσαι
χάειν, κρὶνὸν μελίττωσα,
καὶ κατεψῆσασα, ἐποίησεν
ἄνα. αἱ δὲ πτεῦσασα, καὶ
πατέρα κτενεῖν, καὶ κα-
τεψῆσαν.

§. κη. Ἀκαστος δὲ μὲν τὸ καὶ
Ἰωλκὸν οἰκένει, καὶ πατέ-
ρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσονα μὲν
τὸ Μηδείας, τὸ Ἰωλκοῦ ἐκ-
βάλλει. οἱ δὲ ἦκον εἰς Κόριν-
θον καὶ δίκας μὲν ἐπὶ Διέτι-
λῳ εὐτυχῶντες αὐτὸς δὲ
τὸ Κόρινθον βασιλεύει Κρέον-
τος καὶ θυγατέρα Γλαύκην
Ἰάσωνι ἐγσυῶντος ὁρᾷμι-
ψάμενος Ἰάσων Μήδειαν.
ἐγάμεν. ἡ δὲ εἰς τὸν Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
pectabat. Proinde sumptis se-
cum lectissimis heroibus, in
Isthmum navigavit, ac navim
Neptuno dedicavit. Inde Me-
deam monet ut rationem
ineat, quâ Pelias illi tot inju-
riarum pœnas luat. Tum illa
Pelias regiam ingressa, Regis
filias, Asteropeam nempe &
Antinoen, patrem dissecan-
dum, elixandumque suasu in-
ducit suo: atque eundem in
vitam mox ætate juvenem
suis se beneficiis revocaturam
esse pollicetur. Idque ut faci-
lius credi posset, arietem in
frusta dissectum, elixatum-
que agnum reddidit. Tum illi
credulæ, patrem occidunt,
membratimque concisum eli-
xant.

§. 28. Acastus autem unâ
cum Iolcensibus patrem sepe-
livit: Jasonemque & Me-
deam Iolco eiecit. Hinc illi
Corinthum commigrant: ubi
decennium totum fortunatè
transegerunt. Inde cum Glau-
cen Creon Corinthiorum
Rex filiam Jasoni despon-
disset, eam, dimissâ Me-
deâ, in matrimonium duxit.
Tum illa quos Jason Deos
jurasset,

jurasset, obtestata, ingrátumque illius animum subinde detestata, uxori quidem pel-
plum venenis infectum mi-
sit: quem simul ac illa sibi
induit, cum adjutore patre,
valido igne correpta confla-
gravit. Medea insuper quos
ex Jasone filios habebat,
Mermerum nempe ac Phe-
retem, trucidavit, & sum-
ptum ab Sole alatorum dra-
conum currum conscendit,
in eoque profugit Athenas:
qua in fuga, ut quidam fe-
runt, filios infantes adhuc,
supplices ante Acræ Juno-
nis arant. constitutos, omi-
sit: quos surgere jussos, Co-
rinthij multis vulneribus con-
trucidarunt. At Medea, quæ
convolarat Athenas, mox
ibi Ægeo nupta, filium, cui
Medo nomen fuit, gignit.
Postea verò, cum Theseo
comparasset insidias Athe-
nis, in fugam acta cum Me-
do filio ejicitur; Qui ma-
gnum apud Barbaros impe-
rium consecutus, subjectam
sibi provinciam universam
Mediam vocari voluit; &
bellum contra Indos infe-
rens vitam cum morte com-

συν δούς ὀπκαλισμένη,
καὶ τῷ Ιάσονι ὁ ἀχαι-
σίαν μεμψαμένη πολλάκις,
τῇ μὲν γαμουμένη πόπλον
μεμψυμένον φαρμάκῳ ἐ-
πιμύεν· ὃν ἀμφισαμένη,
ῥῶ τῷ βοῦδοῦντι πατρὶς
πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἴ-
χεν ἐξ Ιάσονος, Μέρ-
μερον καὶ Φέρητα, ἀπί-
κλινε. καὶ λαβοῦσα παρὰ
ἡλίῳ ἄμμα πηλώων δρα-
κόντων, ὅπῃ τούτῃ φεύ-
γουσα, ἤλθεν εἰς Ἀθή-
νας. λέγεται δὲ ὅπ φεύ-
γουσα, τοὺς παῖδας νη-
πίες ἐπ' ὄντας κατέλιπναι,
ἐκείναις καὶ δὲ Ἰάσονα ὅπ τὸν
βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀ-
χραίας· Κορίνθιοι δὲ αὐ-
τοὺς ἀσείσαντες κατε-
ψευμάτισαν. Μήδεια δὲ
ἦλθεν εἰς Ἀθῆνας. καὶ καὶ
γαμυθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γυ-
νῆ Μῆδον ὅπτελευσε δὲ
ὕστερον Θησέϊ· φυγαῖ δὲ
Ἀθηνῶν ῥῶ τῷ πατρὶς ἐκ-
βάλλεται. ἀλλ' ἔτις μὲν πολ-
λῶν κρατήσας βαρβάρων, ἢ
ὑφ' ἑαυτὸν χάραν ἄπασαν
Μηδίαν ἐκάλειτο, καὶ στρα-
τὴν ὁρμήσας ὅπ τὸν Ἰνδοῦ ἀπὸ-

Ἰατρὸς. Μήδεια δὲ αἰς Κόλ-
χοις ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ κα-
ταλαβούσα Αἰήτιον. ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ Πέρσεως τῆς βασι-
λείας ἐκτεθνήσκον, κτείνουσα
ἦντο, τῇ πατρὶ τὴν βασι-
λείαν κατέσχευεν.

mutavit. Sed Medea nulli
suorum agnita, ad Colchos
remeavit : quæ cum Æeten
patrem Persei fratris dolo
ab regia sede ejectum inve-
nisset, illi regnum recupe-
ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS
BIBLIOTHECES

Liber secundus.

C A P U T I.

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ Β΄.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM verò Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachus igitur ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Hujus & Melissæ Oceani fi-
liæ, Phoroneus ac Ægialeus
filij fuerunt. Ægialeus tametsi
nullâ de se prole relictâ, sit ex-
tinctus, Ægialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio potitus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
Δευκαλίωνος διαζού-
σας ἀλλήλους γένος
ἐξημῖνας ἀγγαγῶν τὸ Ἰνά-
χου. Ωκεανὸς καὶ Τηθύος
γένεταί πᾶσι γένος. ἃς
ἔ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνὰ
χὸς καλεῖται. τότε, καὶ Με-
λίσης τῆς Ωκεανὸς, Φο-
ρυνός τε καὶ Αἰγιάλεος
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιάλεος
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ἀποθανόν-
τος, ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ Αἰ-
γάλεως ἐκλήθη. Φορυνός
δὲ ἀπὸ τῆς τῆς Ὑσπερς Πλο-
σποννῆς ἀρροαγῶν δει-
σης, ἐκ τῆς Λαοδίκης νύμφ-
ης, διωσάμενος, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴ
μὲν οὐδ' εἰς περὶ ἀνδρῶν
ἐαυτὴ μεταστῆσαι δυνάμεν, καὶ

βίαι· ὁ δὲ τῆσανθ' ὄνομασας ἀφ' ἑαυτῆς πλὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελξίου καὶ Τελχίνος ἐπεβλάδιδε, ἀπὸ αὐτῶν ἀπιδαν· καὶ νομιμαίς διδὸς, ἐκλήθη Σαράπης. Νιόβης δὲ, καὶ Διὸς, ἣ φασὶν ἔγωγε καὶ Ζεὺς διηδῆ ἐμύγη, παῖς Ἀργὸς ἐγένετο. ὅς δὲ Ἀκυσίλαός φησι, καὶ Πελασγὸς, ἀφ' οὗ κληδύται τοῖς ἑπελοπόννησον οἰκουῶτας Πελασγοῖς. Ἡσιόδῳ δὲ, ὃ Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν. ἢ). ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πέλει ἐρεός μιν.

§. β. Ἀργὸς ὃ λαβὼν φασὶν Φορωνέως ὃ βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὃ Πελοπόννησον ἐκτάσσειν Ἀργὸς. καὶ γῆμας Εὐάδιδι καὶ Στρυμόνῳ καὶ Νεαίρῃ, ἐτέκνωσεν Ἰάσον, Πείρανθον, Επιδάυρον, Κεῖασον· ὅς καὶ ὃ βασιλείαν παρέλαβεν. ἐξ Ἰάσου ὃ, Ἀλκίνοος γίναται· τούτου ὃ Ἀργῷ ὃ Πανόπτης λεγόμενος. ὃ καὶ ὃ ὀφθαλμοῖς μὲν ἐν παντὶ [πρὸ] σώματι ἐσφράλλων, δὲ διωάμην, ὃ μὲν ὃ Ἀρκάδιαν λυμαινόμενον πύειν οὐκ ἔλιν, ὃ τούτου φασὶν ἡμ-

planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apriam suo de nomine vocari iussit. Is demùm Thelxionis ac Thelchinis infidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ducta uxore Evadne, Strymonis ac Neærae filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculo fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

conitexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim inferebat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idemque sublati cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ismenes Asopi filiæ Jasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignorance conscripsit, necnon complures tragœdiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilaus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit: à quo cum violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vacuam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φύσαστο. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρκάδας ἀδικουῦντα, καὶ ἀφαιρῶντα τὰ βοσκήματα, ὑποταξάμενον ἀπέκλεινεν· λέγεται δὲ καὶ Τάρταρον καὶ τῆς Ἐχιδνῆς, ἢ τῆς περιόντας σωήρπιζεν, ὅπτηρήσας κοιμωμένην, ἀπέκλεινεν. ἐξεδίκησεν δὲ καὶ Ἀπίδα φόναν, τὸς αἰπῶν ἀποκλείνας.

§. γ. Ἀργὸν δὲ καὶ Ἰσμένους τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ φασὶν Ἰὼ θυγατέρα. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἱστορικῶν, Ἰνάχου τινὲς Ἰὼ λέγουσιν. Ἡρόδοτος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρήνην αὐτῷ φασὶν ἦν πάντων· ἐκφοσίνῃ τῆς Ἡρας ἔχουσαν, Ζεὺς ἐφθάρσε. φθορὰς οὗτο· Ἡρας, τῆς μὲν κόρης ἀφαιρῶντος εἰς βῆν μεταμόρφωσε λευκὴν· αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. διό φησιν Ἡρόδοτος ὅτι ἐπιστάδαι τινὲς ἀπὸ τῆς θεῶν ὀργῆς τοῖς νομῶντες ὄρκους ὑπὸ ἑρῶτος· Ἡρα δὲ αἰτωσαμένη παρὰ Διὸς τινὲς βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργὸν τὸν Πανόπην· ὅς

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέστωρ
 λέγει ὅτι· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰνάχης· Κέρκωψ δὲ, Ἀργεῖ,
 καὶ Ἰσμιλῶνς τῇ Ἀσσοπιδίᾳ
 γατρὸς. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς γηθρῆται αὐτὸν λέγει.
 ὅτι ἐκ τῇ ἐλαίας ἐδέσμιεν
 αὐτῷ, ἥπερ ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπερ. Δίδε
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῆ κλέ-
 ψαι τὸ βοῦν, μιλύσαντος
 Ἰέρεκος, ἐπειδὴ λαοτῶν ἐκ
 ἠδωάτο, λίδω βαλὼν ἀ-
 πίκλινε τὸν Ἀργεῖ. ὅθεν
 Ἀργεῖφόντης ἐκλήθη. Ἡ
 δὲ τῇ βοὶ ὄϊον ἐμείλλων. ἡ
 δὲ, ὅθεν ἦσαν εἰς τὴν
 ἐκείνης Ἰόνιον κάλπον κλη-
 δόντα· ἐπιτε διὰ τῇ Ἰλλυ-
 ρίδος ποταμοῦ, καὶ τὸν
 Αἴμων ὑπερβαλοῦσα, διέ-
 βη τὸ τότε μὲν καλύμνον
 πορὸν Θράκιον· νῦν δὲ
 ἀπὸ ἐκείνης Βόσπορον ἐπιλ-
 δοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὰ
 χέρσιν πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλὰ διασηξαμένη δα-
 λασαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, τελευτῶν ἦσαν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν
 μορφὴν ἀπολαβοῦσα ἦν
 παρὰ τῇ Νείλῳ ποταμῷ

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes,
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Mycæneo luco erat,
 alligabat. Cùm verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtim ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari amplius posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cogno-
 mentum accepit. Juno de-
 mùm bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primùm in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penetravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cùm in Scythiam penetrasset,
 & Cimmericam terram, cùm-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Ægyptum tandem pervenit:
 ubi cùm pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluenta

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit. Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cūm Syriam propè universam pervagata esset, quòd illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuatam collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunò-que gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Ἐπαφον παῖδα. ᾧ τὸν διὰ
Ἡῶα διῆται Κυρήτων ἀφα-
νῇ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἡφαί-
σαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν
αἰσδόμενος, κτείνει Κε-
ρηταις. Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ
παιδὸς ἐνθάπτετο. πλανω-
μένη δὲ καὶ Συρίαν ἀπε-
σαν καὶ ᾗ ἐμμενέτο τῇ
Βυβλίαν βασιλείῃς γυνὴ
ἐπιδύει τὸν υἱόν. καὶ τὸν
Ἐπαφον εὐρύσκει, εἰς Αἴγυ-
πτον ἐλθεῖσα, ἐγαμύθη Τη-
λεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε
Αἰγυπτίων. ἰδρύσας αὐτῷ ἅγαν
Δήμητρος, ᾧ ἐκάλεσαν
Ἴσιν Αἰγυπτίοι, καὶ ᾗ Ἰὼ.
Ἴσιν ὁμοίως προσεκηρύ-
σαν.

§. 5. Ἐπαφὸς δὲ βασι-
λεύων Αἰγυπτίων, γαμύ-
σκει Μέρφιν τῇ Νείλῳ θυγατρί-
τι, καὶ ἀπὸ πάντης κτίσει
Μέρφιν πόλιν. καὶ περὶ αὐτῇ
θυγατρίτι Λιβύην, ἀφ' ἧς
ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Λη-
γόνος δὲ καὶ Ποσειδῶνος,
γίνονται παῖδες δίδυμοι,
Ἀγνώρ καὶ Βήλος. Ἀγνώρ
ᾧ αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλα-
γῇς ἐκασιόλκισεν καὶ κατὰ τῆς
μεγάλης ῥίξης ἐγένετο γε-
νησῆς. ὅθεν ἐκφθερόμεθα

οὐ τίτῃ. Βῆλθ' δὲ ὑπο-
 μέρας ἐν Αἰγυπῷ βασιλεύει
 μὲν Αἰγυπῶν. γαμῆ δὲ Ἀγχι-
 νόω ἢ Νείλῳ θυγατέρα· καὶ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυ-
 μοι, Αἰγυπθ' καὶ Δαναός.
 ὅς δ' ἐφθισεν Εὐειπιδῆς, καὶ
 Κηφύς καὶ Φινεύς προσίπν.
 Δαναὸν μὲν οὐδ' Βῆλθ' ἐν
 Λιβύῃ κελίῳ κησιν· Αἰγυπθον
 δ' ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς καὶ κατα-
 σκεψάμεθ' ἢ Μελαμπό-
 δον χώραν [ἀφ' ἑαυτῶ]
 ὠνόμασιν· Αἰγυπθον· γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπθῷ μὲν παῖδες πνιτήκον-
 τα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πνιτήκοντα· πασιπασάντων· διὲ
 αὐτῶν πρὸς ἀμήλοισι παρὶ τῆ
 ἀρχῆς, ὅς τ' ἐρῶν Δαναὸς τοῖς
 Αἰγυπθῶν παῖδαι, πλὴν ἑνὸς
 ἢ διουοῖν, διὰ τῆς ἑαυτῶν θυ-
 γατέρας ἀνείλε· διεδίχας
 [καὶ ὅτι καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι
 φανείδησται ὑπὸ ἑνὸς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδιδυμένης Ἀθη-
 νᾶς αὐτῷ, ναυῷ περὶ τοῦ κα-
 πτωκέως, [ἢ κληδεύσαν
 ὡς καὶ τὸ ἀνιδμεῖν τῆς θυ-
 γατέρας αὐτῷ πνιτήκοντα]
 ἐν ἣ καὶ κόρας ἐνδέρμεθ'
 ἔφυγε. περὶ αἰῶνος δὲ Ρόδου,
 τὸ τῆς Λιβύης Ἀδελφῶν

cere supersedebo. At Belus;
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset, Ægypti regnum
 consequitur: atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem, de qua filios geminos
 creavit, Ægyptum ac Da-
 naum; sed &, ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineúmque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam
 incolendam, Ægyptúmque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cùm devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur:
 at fratri Danao filia totidem.
 Qui, cùm de regno inter se
 contenderent, Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum opera
 necavit: nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat:
 metu percussus Minervæ con-
 silio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro πνιτήκοντα, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filibus
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cùm appul-
 sus esset, Minervæ Lindiæ
 statuum

statuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui cum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jactit, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ incundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se simultatem componerent, sese cohortantur, & Danai filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἄγλημα ἰδρύσασθαι. ἐντεῦθεν δὲ ἦσαν εἰς Ἀργυρῶν, καὶ ᾧ βασιλείαν αὐτῷ ᾤχεσθαι. Ελαίωρ ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατῆσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτῆς τὸς ἐποικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] αὐτοῦ δὲ τῆς χώρας ἐπαρχίᾳ, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν μνηστῆρ' Ἰνάχῳ, διότι ᾧ χόρεν Ἀθηνᾶς ἐμαρτύρησεν ἔϊναι. τὰς θυγατέρας ὑδροδομένους ἐπιμύσει. μία δ' αὖτ' Ἀμυμώνη ζυτοῦσα ὕδωρ. ῥίπτει βέλῳ ὅπῃ ἔλαρον, καὶ κοιμωμένους Σάτυρον τυγχάνει. καὶ καὶ νῦν ὤχεσθαι, ἐπιδύμει συγγινώδαι. Ποσειδῶν δ' ἐπιφανεῖντος, ὁ Σάτυρος μὲ ἐφύγην. Ἀμυμώνη δὲ, τέτρωσανδράζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηλὰς ἐμυλύνει.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγυπτίου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεὺς, τῆς τε ἑχθρῆς παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῷ γαμῶν ἡξίουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν σοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνηστῆρ' ὄντων ἐφύγας,

αἰμολόγει τοὺς γάμοις, καὶ
 διεκλήρεται κόρας. Τῶν μὲν ἑ-
 σταν μὲν οὐκ, ἢ πρὸς βυτί-
 ραν, ἐξῆλε Λυγκίη, καὶ
 Γοργοφόνῳ Προθεῖ. ὅτοι γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγαμόνευσαν Αἰγύ-
 πτω. ἥ δὲ λοιπὴν ἔλαχον,
 Βύσις μὲν καὶ Εὐκάλαιος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων, καὶ
 Δαναὸς Ἑλληθεΐσας ἐξ Εὐ-
 ρόπης, Ἀυτομάτῳ, Ἀμυμό-
 νῳ, Ἀγαύῳ, Σκαίῳ. αὗ-
 ται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγόνον-
 το Δαναῶν. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργοφόνῃ καὶ Τῶν μὲν ἑ-
 σταν. Λυγκίης δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχον. Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκῶν, Ρωδίαν·
 Ἀγνώωρ, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τος, Ἀσείαν· Διοκορυΐς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κῳ· Ἀλκμήων, Ἰππομέ-
 δειαν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐχλῶν, Ἰριμέδυσαν· Ἰπ-
 πόλυτον, Ρόδῳ. ὅτοι μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίης· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπτολέμῳ δὲ ἔλαχε Πει-
 ρήνῳ· Κέρκετι δὲ Δάειον· Εὐ-
 ρυδάμας, Φάρτῳ· Αἴγιος,

injuriam haudquaquam oblī-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titō puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjuge Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 fortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycūsque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona fatas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen sorte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolemo Pi-
 rene, Cerceſti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra, Evippe Argio: Μνήστρα Ἀργιό, Εὐίπ-
 Anexibia Archelao, Mena- πλώ Ἀρχέλαο, Μενά-
 cho Nelo, obvenerunt. Hi χίω Μίναχο, Νηλώ. οἱ
 septem è Phœniffa conjuge δὲ ἐπὶ Φοινίσσης γυναι-
 orti sunt: at puellæ, ex Æthio- κός. αἱ δὲ παρθένοι, Αἰ-
 pide. Qui verò ex Tyria erant, θιόπιδος. ἀκλεροῦ ἧ ἔλα-
 sine sorte duxerunt eas quæ χον δὲ ὁμωνυμίαν τῇ Μέμ-
 ex Memphide erant, idque φιδος, οἱ ἐκ Τυρίας. Κλει-
 propter similitudinem nomi- τὸς Κλειτῶ. Σθένελος
 num, Clitus, Cliten; Sthe- Σθένελος. Χρύσιππος Χρυ-
 nelus, Sthenelen; Chrysip- σίππῳ. οἱ δὲ ἐκ Καλιαάν-
 pus, Chrysippen. At qui ex δος [καὶ Νηίδος] νύμφης
 Caliane & Naide Nympha, παῖδες δώδεκα, ἐκλερό-
 præter eos filij duodecim nati σαντο, ὧν ἑξὶ ἐκ Πολυ-
 erant, cum totidem Polyxo- ξοῦς Ναίδος. ἦσαν δὲ οἱ
 nis filiabus, sortito matrimo- μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
 nium contraxerunt. Illorum Φαίτης, Πειρίδης, Ερ-
 hæc sunt nomina, Eurylochus, μος, Δρύας, Ποταμών,
 Phantes, Peristhenes, Her- Κίσιος, Λίξος, Ἰμβρος,
 mus, Dryas, Potamon, Cif- Βέρμης, Πολύκωρος, Χρό-
 feus, Lixus, Imbrus, Bro- νιος. αἱ δὲ κόραι Νύμ-
 mius, Polyctor, Chthonius. φης, Αὐτονόη, Θεανώ &
 Hæ verò sunt ex Nympha Ηλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
 natæ, Autonoe, Theano, Ele- ρυδίκη. Γλαυκίππη, Ανθή-
 ctra, Cleopatra, Eurydice, λία, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Ε-
 Glaucippe, Anthea, Cleo- ρατώ, Σπύρρη, καὶ Βρύκη.
 dora, Evippe, Erato, Stygne. οἱ ἧ Γοργόνων Αἰγυπῶ γα-
 Bryce. Qui verò de Gorgoni- νόμοι, ἐκλερόσαντο ὧν
 bus Ægypto nati sunt, eas, quæ ἑξὶ ἐκ Πιερίας, ἧ λαγχά-
 de Pieria genitæ fuerunt, for- νει, Πείρας μὲν Αἰγυπῶ.
 titi duxerunt. Nam Periphan- Οἰνέως Ποδάριος. Αἰγυ-
 ti obtigit Actæa, OEneco Po- πῶ. Διοξίππῳ Μενάλ-
 darce, Ægypto Dioxippe, Me- κης δὲ Αδύτῳ Λάμπρος,

Πυλάργῳ Πυλάργῳ Ἰδ-
μων. ὁκτὸ δὲ εἰσι νεώ-
τατοι· Ἰδας, Ἰπποδίκῳ·
Δαίφρων, Ἀδιδάτιῳ (αὐ-
τῷ δὲ ἐκ μητρὸς ἐχθρον-
το Ερσῆς) Πανδίων, Καλ-
λιδίκῳ Ἀρβηλῷ, Οἰμέλῳ·
Ἵππεριῳ, Κελαινῷ Ἰπ-
ποκορυκῆς, Ἵππερίῳ. ἔ-
τοι ἐκ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ
ἐκ Κρινοῦς. ὥς δὲ ἐκλη-
ρόσαντο τοὺς γάμους, ἐ-
στάσας ἐγχειρίδια διαδί-
δωσι ταῖς θυγατράσιν· αἱ
δὲ κοιμώμενοις τοὺς νυμ-
φίους ἀπέκτυνεν, πλὴν
Ἵππερμνήστῃ· αὐτῇ δὲ Λυ-
κία διέσωσε, παρθένον ἀν-
τιὸν φυλάξαντα· διὸ κα-
λεῖται αὐτὴν Δανίδος,
ἐφευρμένη. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν
ἐκ τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας,
καὶ ἐκ τοῦ κεφαλῆς ἦν νυμ-
φίαν ἐν τῇ Λέρνῃ κα-
τὰ τὴν ἑρμῆα, καὶ δὲ σῶμα-
τα, πρὸ τῆς πόλεως ἐκ-
δόσαν· καὶ αὐτὰς ἐκείνη-
σαν· Ἀδιδά τῃ καὶ Ερ-
μῆς, Διὸς καλεῖσθαι·
Δαναὸς δὲ ὕστερον Ἵπ-
περμνήστῃ Λυκίῃ συνώμι-
σι· ταῖς δὲ λοιπαῖς θυγα-
τέρας εἰς Γυμνακὸν ἀγῶνα

pro, Pylarge Idmoni. Sex au-
tem novissimi, Idas, qui Hip-
podicen : Daiphron, qui A-
dianten (hæc autem sunt ex
Herse matre natæ) Pandion,
qui Callidicen : Arbelus, qui
Oëmen : Hyperbius, qui Ce-
læno : Hippocorystes, qui
Hyperipten sibi conjugarunt.
Hi ex Hephæstine oriuntur :
æ puellæ matre Crinone fue-
runt. Post, ubi suam quisque
sortitus conjugem duxerunt,
acceptos in convivium cun-
ctos Danaï filix datis à patre
pugionibus somno sepultos,
suum quæque sponfos occi-
dunt, unâ tantummodò exce-
ptâ Hypermnestrâ : hæc enim
sola Lynceum, quod ejus vir-
ginitate abstinuisset, incolumem servavit. Quamobrem
hanc Danaus onustam vincu-
lis custodiri jubet. Reliquæ
Danaï filix præfecta sponso-
rum capita in Lerna defode-
runt, corpora verò ante ur-
bem deplorata sepelienda cu-
raverunt. Has autem Miner-
va Mercuriûsque Jovis impe-
rio exierunt. Demùm post-
eà Danaus Hypermnestram
Lynceo copulavit, cæteras in
gymnicum certamen produ-

τας victoribus habendas dedit. Amymone Neptuni semine prægnans, Nauplium peperit. Hic longævus factus, mare navigans, morientium casum permolestè ferebat: sed & ipsi tandem aliquâdo obiisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi mortissimè conspiciebat. Verùm antequàm è vita discessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philiram duxisse ait. Cercopis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, OEacem, Naufimedontem gignit.

CAP. II.

LYnceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit: ex quo & Ocaleâ conjuge Mantinei filiâ, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cùm in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi verò per ætatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

τοῖς νικῶσιν ἴδωκαν. Ἀμυμῶνῃ δ' ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησεν Ναόπλιον. οὗ μακρότης ἡρόμεται, πλέον τιμὴν θαλάσσης, τοῖς ἐμπόροις ἐπὶ θανάτῳ ἰδυσφόροι. σιωπῶν αὐτὸν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἀκρίβη τῷ θανάτῳ, ὥς ὅτι θύον τελευτῶσάντων ἰδυσφόροι. πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἐγγράβη, ὡς μὲν οἱ Τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τιμὴν Ἀτρείδης· ὡς δὲ ὁ ποιητὴς νόστιμος γράφει· Φιλύραν· ὡς δὲ Κέρκυρα, Ἡσιόνην. καὶ ἐγέννησεν Πάλαμην, Οἰάκην, Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥκανὸς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεῖς διωκόμενος, ἐξ Ὑπερμνήστρας τέκνοντι παῖδι Ἀβαντα. τύτῃ δὲ καὶ Ουκαλείᾳ τῇ Μαντινέῳ, δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ Προίτιος. ὅτοι, καὶ ἡ γὰρ ῥαφὶς ῥαφὶς ἐπ' ὄντις, ἐκασίαν σφὲς ἀλλήλοις. ὡς δὲ αὐτοὶ τρέφουσιν, οὗ τῆς βασιλείας ἐπιλέγουσιν. καὶ πολε-

μῦντις εὖρον ἀπείδας πορῶ-
τοι. καὶ κρατήσας Ακρίσιος,
Προῖτον Ἀργεῖς ἐξελαύνει·
ὃ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πορὸς
Ιοβάτῳ· ὡς δὲ πνες φα-
σι, πορὸς Ἀμφιδάκτῃ· καὶ
χαμεῖ τὴν τούτου θυγατέ-
ρα, ὡς μὲν Ὀμηροῖς, Ἀν-
τειαν· ὡς δὲ οἱ τραγικοὶ,
Σθενέβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεὺς μὲν φρατοῦ
Λυκίων, καὶ καταλαμβά-
νει Τίρυνθα· ταύτῃ αὐτῷ
Κυκλώπων τέχισαίτων· Με-
εσάρμοι δὲ, τὴν Ἀργεῖαν
ἅπασαν κατὰ κοινῶν. καὶ Ακρί-
σιος μὲν Ἀργεῖς βασιλέ-
υει· Προῖτος δὲ Τίρυν-
θος· καὶ γίνεται Ακρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μονίας, Δαναή.

§. β. Περί τῃ δὲ ἐν Σθεν-
εβοίᾳ, Λυσίππῃ, καὶ Ἰφι-
νόῃ, καὶ Ἰφιανασᾷ. αὗται
δὲ ὡς ἐπιλωάθησαν, ἐμάρ-
νησαν, ὡς μὲν Ἡσιόδοῖς
φησιν, ὅτι καὶ Διονύσου πε-
λαγὸς ἐκατέδοντο. ὡς δὲ
Ἀκυσίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηυτί-
λισαν. ἡρόδοτος δὲ ἐμ-
μανεῖς, ἐπλανῶντο ἀπὸ τῆς
Ἀργεῖαν ἅπασαν. αὗται δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragœdiarum scriptoribus fi-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demùm socer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
infantiam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : Ab
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram decurrabant. Inde ite-

ῥῖμιν Arcadiam ac Pelopon-
 nesum reversæ, cum omni de-
 decore per deserta discurre-
 bant. Melampus autem Amy-
 thaonis filius, & Idomenes,
 quæ fuit Abantis, vaticinandi
 cognitione insignis, & qui po-
 tionandi, expurgandique ra-
 tionem primus invenerat, se
 virginibus sanitatem restitu-
 turum pollicetur: si tertiam
 regni partem accipiat. Proe-
 tus tantâ mercede deterritus,
 filiarum curationi minimè af-
 fectitur. Quocircâ virgines
 longè majori vesaniâ concit-
 antur, imò verò etiam reli-
 quæ mulieres cum virginibus
 simul furere cœperunt: ete-
 nim desertis propriis sedibus,
 in suos ipsarum desæviebant
 liberos, atque in deserta sese
 fugâ abdebant. Cùm verò id
 calamitatis genus in dies ma-
 gis incresceret, postulatam
 mercedem Proetus Melam-
 podi ultrò concessit. Tum ille
 eas se curaturum esse promit-
 tit, si regni tantundem fratri
 suo Bianti attribuat. Inter
 hæc Proetus veritus ne, si
 filiarum curatio longius tra-
 heretur, mercedem ille pete-
 ret ampliorem, postulatis af-

τῶν Ἀρχαδίων καὶ τῶν Πε-
 λοπόννησον διελθούσαι μὲν
 ἀκοσμίαις ἀπάσης, διὰ τῆς
 ἐρημίας ἐντροχάζον. Με-
 λάμπος δὲ ὁ Ἀμυθαό-
 νου, καὶ Εἰδομένης τῆς
 Ἀβάντος, μαίης ὦν, καὶ
 τῶν διὰ φαρμάκων καὶ χει-
 ραρμῆς θεραπεΐαν ποιεῖ-
 ται δὲ ῥηκῶς, ὑπερχεῖται
 θεραπεύειν τὰς παρθένοισι,
 εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρ-
 ος τῆς δυναστείας. ἐκ ὅτι
 πέποντος δὲ Περίτευ θε-
 ραπεύειν ὅττι μυστοῖς τηλε-
 κούτοις, ἐπὶ μάλλον ἐμαί-
 νοντο αἱ παρθένοι· καὶ
 προσέειπεν μετὰ τούτων αἱ
 λοιπαὶ γυναικες· καὶ γὰρ
 αὐτὰι τὰς οἰκίας ἀπολι-
 ποῦσαι, τοῖς ἰδίοις ἀπώλ-
 λυον παῖδας, καὶ εἰς τὴν
 ἐρημίαν ἐφοίτων. προσελαν-
 θης δὲ ὁππότεύσειν τὴν συμ-
 φορᾶν, τοῖς αἰτηδένται
 μυστοῖς ὁ Περίτευ εἰδὼς,
 ὁ δὲ ὑπέχετο θεραπεύειν,
 ὅταν ἔπειν τοσούτον τῆς
 γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς λά-
 βῃ βίαν. Περίτευ δὲ εὐλα-
 βηθεὶς, μὴ βραδυλόους
 τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶς
 καὶ πλέον, θεραπεύειν

συναχρόησεν ὅτῃ τούτοις.
 Μελαμποις δὲ ᾤδρα-
 βῶν τοῖς δυνάτωτάτοις
 ᾧ νιανῶν, μετ' ἀλα-
 λαγμῶν καὶ πνέονδ' ἐνδὲ
 χορείας ὅα ᾧ ὄρεσιν αὐ-
 τὰς ἐς Σικυῶνα σιωπῶ-
 ξε. καὶ δὲ τὸν διωγμὸν,
 ἢ φρεσβυτάτη ᾧ δυραπί-
 ρον, Ἰφινόη μετήλλαξε.
 ταῦς δὲ λοιπαῖς πυρόσους
 καὶ θάρμῳ σφελυνῆσαι σιω-
 ῆβη. καὶ πάντας μὲν ἐξέ-
 δοτο Περίτῳ Μελάμπῳδι
 καὶ Βίαντῳ. παῖδα δὲ ὕψι-
 ρον ἐγέννησε Μαγαπένθη.

sensus, filias Melampodi cu-
 randas commisit. Quare Me-
 lampus, adhibitis validissimis
 adolescentibus ejubilatum si-
 mul, & entheam quandam
 choream imitatus, de monti-
 bus virgines ipsas in Sicyo-
 nem est usque infecurus. Has
 dum persequeretur, Iphinoë
 natu maxima vitam cum mor-
 te commutavit. Reliquæ ve-
 rò, repurgatâ vesaniâ, resipue-
 runt. Harum demùm, Melam-
 podi unam, & Bianti alteram
 Proetus in matrimonium col-
 locavit: neque longo post
 tempore Magapenthem fi-
 lium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

ΒΕΛΛΕΡΟΦΩΝΤΟΣ δὲ ὁ
 Γλαύκῳ ᾧ Σισύφῳ,
 κλείνας ἀκουσίως ἀδελφὸν
 Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέ-
 ρασι, Περσῶα· ἄλλοι δὲ,
 Αλκυμένῳ, εἰς Ἀργῷ
 πρὸς Περίτον ἐλθὼν κα-
 θάρνεται. καὶ αὐτῷ [γυνὴ]
 Σθηνόβοια, [ἢ καὶ Ἀν-
 τία] ἔσθ' ἔχει, καὶ
 φρεσβυπῶν λόγῳ πρὸς συν-
 ουσίας· ᾧ δὲ ἀπαρνού-
 κιν, λέγει πρὸς Περίτον.

CÆterùm Bellerophon-
 tes Glauci, qui Sisyphī
 fuit, cùm per imprudentiam
 Deliadem fratrem, sive, ut
 quidam ferunt, Pirenem, aut,
 ut alij volunt, Alcimenem
 peremisset, ad Proetum Argos
 confugit, ab eoque expiatur.
 Mox autem cùm illius amore
 Sthenobœa, quæ & Antea di-
 cebatur, deperiret, spargit ver-
 ba de concubitu. Qui, cùm
 mulieris libidini minimè con-
 sensisset, Sthenobœa Proeto
 Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas hujusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognitâ, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facilè perdomari poterat. Nam primâ in parte leo, postremâ draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammâ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trium belluarum viribus sub una duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ nutritam fuisse, natâque ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Conscenso igitur Pergaso, quem ex Medusa ac Neptuno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ἔπ' Βελλεροφόντης αὐτῇ πει-
εῖ φθορᾶς περὶ ἐπιμύχαστο
λόγους. Προΐτ' ὃ πρὸς ἐν-
σας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ
πρὸς Ἰοβάτῳ [τὸν πενθε-
ρὸν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐνε-
χρησθῆναι, Βελλεροφόντῳ
ἀπακτεῖναι Ἰοβάτης ὃ ὄπι-
θου, ἐπέταξεν αὐτῷ Χί-
μαιραν κτεῖναι, νομίζων
αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θείου δια-
φθαρήσεσθαι. ὡς γὰρ ὁ μόνον
ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκ ἐυά-
λωτον. εἶχε δὲ περὶ τοῦ
μὲν λέοντος, ἔχεν ὃ δρά-
κοντος, τεῖναι ὃ κεφαλῇ
μίστω αἰγῶν· δι' ἧς πῦρ
αἶψα, καὶ τὴν χώραν διέφ-
θιρε, καὶ τὰ βροχήματα
ἐλυμαίνετο. μία γὰρ φύσις
τεῶν θείων εἶχε δυνάμιν,
λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν
ταύτῃ τραφῆναι μὲν ὑπὸ
Ἀμισοδάρι, καὶ δούρῳ εἰρηκα
καὶ Ὀμηρῷ. γνηθῆναι δὲ
ἐκ Τυφῶντος καὶ Ἐχιδνῆς,
καθὼς Ἡσίοδος ἰσορεῖ.

§. 3. Αναβιάσας οὖν
ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ὄντι
τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν
ἵππον ἐκ Μεδέης πηλὸν
γεγνημένον, καὶ Προσείδω-
ντος, ἀφ' οὗ εἰς ὕψος, ὑπὸ

τέτε κ' ἐπτόξευσε ἢ χίμαιραν. μὲν δὲ τὸν ἀγῶνα τῶτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχεσθῆναι, ὡς δὲ ἐπιδότωσι καὶ τῶτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ καὶ πάντας ἀπέκλεινε, τοῖς τε νεότητι Ἀλκίων διαφέρειν ὁδοῦντας ἐπ' ἑλίκας, ἐπέταξεν ἀποκλίνειν λοχίσαντας. ὡς δὲ καὶ τοῖς αὐτοῖς ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας πῶς δυνάμει αὐτῷ ὁ Ἰοβάτης, τά τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δοῦν' αὐτῷ θυγατέρα Φιλονόω. καὶ θηήσκων, τινὲς βασιλείαν κατέλιπον αὐτῷ.

Κ Ε Φ. Δ.

Α Κείσῳ δὲ, πρὶ παιδῶν γένεσιν ἀρρένων χρησθεῖαζομένῳ, [ὁ θεός] ἔφη, γινέσθαι παῖδα ἓκ' ἢ θυγατέρας, ὅς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δείσας οὐδ' Ἀκρίσιος τῶτο, ὑπὸ γῆν' ἀλάλων κατακλίσας χάλκεον, ἢ Δαναὸν ἐφ' ἐρύρει. πάντων

ram sagitis impetebat. Quādemum peractâ pugnâ, Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit. Quibus item devictis, collectam Lyciorum juventutem, quæ cæteris præcellere videretur, in insidiis considerare jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit. Ubi autem & hosce ad unum omnes ab eo cæsos accepit, admiratus juvenis præstantiam Iobates, literas illi Proecti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogavit: eique Philonoen filiam uxorem dedit. Qui demum, cū fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorē instituit.

C A P. IV.

Ι Nterim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui avo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cùm in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys de-
sumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterùm, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potiri nequiret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamiæ OEnomai filiæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quod equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἔφθηρε
Περσίδι, ὅθεν αὐτοῖς καὶ
ἡ γὰρ ἐκείνη. ὡς δ' ἐνιοὶ
φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς
εἰς χρυσὸν. καὶ διὰ τὸ ὄρετ
φῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσ-
ρυεὶς κόλποις, σωθῆλθεν.
αἰσθάνμεθα δὲ Ἀκρίσιον
ὑπερὸν ἐξ αὐτῆς γεννημέ-
νον Περσίαν, μὴ πειθεύσας
ὑπὸ Διὸς ἐφθάσαι, πλὴν
δυοτάρα μὲν τῷ παιδὶ εἰς
λάβαν καὶ βαλὼν, ἔρριπεν εἰς
θάλασσαν. προσνεχθείσης δ'
τὸν λαγόνα Σειείφω, Δίκτυς
αὐτὸν ἀνέθρεψε τῷτον.

§. β. Βασιλῶν δὲ τῆς
Σειείφω Πολυδέκτης, ἀδελ-
φὸς [ὁμομῆταιον] Δίκτυος.
Δανάης ἐραστὴς, καὶ ὑπὸ τῷ
μῆτι Περσίως. μὴ δυοτά-
ρα αὐτῇ συνελάττειν, συνεχ-
θῆναι τὸν φίλον, μεθ' ὧν καὶ
Περσία, λέγων ἔρανον σω-
τῆρην ὅτι τὸς Ἰπποδαμείας τὸν
Οἰνομάχου γάμος. τὸ δὲ Περσίως
οἰκόντων ὅτι πῦρ ὁ ἔρανός
ἐσθλὸν; τῷ δ' ὁφείσαντων
ὅτι Ἰππῶν Περσεύς δ' εἶπεν,
ὅτι τῇ καραλῇ τὸν Γοργόνιον.
ἐκ αὐτῆς Πολυδέκτης. πα-
ρὰ μὲν οὐδ' ἄλλοι πῶν ἢ πῶν
Ἰππῶν παρὰ δ' ὅτι Περσίως

ἔλαβ' ἄν τοις ἵπποις, ἐπι-
 ταξε δ' Ὀργον· κομίζεν
 δ' κεφαλῷ. ὁ δὲ Ἑρμῶ καὶ
 Ἀθλῶαί περ κηρυγμένων,
 ὅττι τὰς Φόρκυς γινεται θυγα-
 τέραι, Ἐνπὼ, καὶ Περμφρηδῶ,
 καὶ Δεινῶ. ἦσαν [δὲ] αὖται
 Κητῆς τε καὶ Φόρκυς Ὀργόνων
 ἀδελφαί, χαῖαι ἐκ γενεῆς·
 ἵνα τι ὀφθαλμὸν αἰτρεῖς, καὶ
 ἵνα ὀδόντα εἶχον. καὶ παῦτα
 ὡς μέρ· ἡμεῖον ἀλλή-
 λαις. ὦν κειράσας ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπ' ἡτοῦ, ἔφη ὑπο-
 δάσειν, ἀδ' ὑψηγῆσονται τὴν
 ὀδὸν τὴν ὅττι τὰς νύμφαι
 εὐσαν. αὖται δὲ αἱ νύμφαι
 πῆλ' αἰ εἶχον πέδιλα, καὶ δ' κί-
 βισιν, ἣν φασὶ πνεεῖν πῆλ' αἰ.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Λαπίδι, ἐπὶ τῷ Περσείῳ·

Παῦ δὲ μετὰ φρενον εἶχε
 κάρ' αἰ δεινοῖο πελώρου
 Ὀργον, ἀμφὶ δὲ μιν κί-
 βισις δέε.

Εἴρηται δὲ ὡς τὸ καὶ ἰδοὺ
 ἐκεῖ ἐδῆτα καὶ τὴν προφῶν·
 εἶχον δὲ καὶ δ' Ἀἰδὸς κυ-
 νῆν. ὑψηγῆσάμε' ὦν δ' ἔφ'
 φορκίδων, ὑποδύς τὸν τε
 ὀδόντα καὶ δ' ὀφθαλμὸν αὐ-
 τῆς, καὶ ὡς ἀγῶνιμος περὶ
 τὰς νύμφαι, καὶ τυχὼν ὦν

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæ
 fuere Cætyisque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim anus factæ,
 unoque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi potitus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibisfin
 latet.*

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse viderur. Ad hæc
 Orci galeam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quod viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit; Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talia accommodavit: postremo galeam capiti imposuit. Hac igitur rectus, quoscunque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hîc Gorgones dormientesprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertiæ Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demùm Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quo resecto, Pegasus alatus equus

ἐπαίδατο, ἥ μὲν κίβισιν περιβάλετο· τὰ δὲ πίδαλα τοῖς σφυροῖς προσήρμυσε. πλὴν δὲ κυκλῶ τῇ κεφαλῇ ἐπίδeto. ταῦτῳ ἔχων, αὐτὸς μὲν ἔς ἥδεγεν, ἐβλεπεν, ὑπὸ δὲ ἡῶν δὲ ἔχῃ ἐωρεῖτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Εὐρυάλῃ ἀδαμαντίνῳ ἄπῳ πτόμενθ' εἰς Ἡφαιστον ἦκεν. καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δὲ αὐτῷ, Σθενώ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. μὴν δὲ ἦν θυγὴν Μένειαν. διὰ τοῦτο ὅτι τὸ ταύτης κεφαλῶν Περσεὺς ἐπέμφοθη. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περικεραμμένας φολίσσας δρακόντων, ὁδόντας δὲ μέγαλοις ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκὰς πέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπτόντο· τὰς δὲ ἰδόντας, λίθους ἐποίουν. ἐπταὶς ἔν αὐτῷ ὁ Περσεὺς κοιμωμένας, κατευδυνούσης τὰς χεῖρας Ἀθηνᾶς, ἀπετραμμένθ', καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῶν, δι' ἧς πλὴν εἶκονα τῆς Γοργόνος ἐβλεπεν, ἐκατόμηνον αὐτῷ. ὑποτμήθει δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνος ἐξέδορε Πήγαιος πλωδὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρύωνε πα-
τὴρ. τέτοισι δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶν Θ.

§. γ. Ὁ μὲν Περσεύς ἐν-
δύμενος εἰς τὴν κλισίαν ἢ
κεφαλὴν τῆς Μεδύσης, ὅπ-
ωπαλιν ἐχώρει. αἱ δὲ Γορ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης αἰσᾶ-
σαι ἢ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
συνιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡλύ-
ναντο διὰ ἢ κυ ἦν. ἀπε-
κρύπτετο γὰρ ὑπὸ αὐτῶν. παρε-
γμύμενος ἢ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὗρε
τὴν τέτονι θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρεκκεμένῃ
βορᾷν θαλασσίῳ κήτῃ Κασ-
σιόπειᾳ γὰρ ἡ Κηφεύς γυνή,
Νηητίσιν ἦεισε πάλιν κάλ-
λους· καὶ παῶν ^ἢ _ἢ κρείσ-
των ἦ· χισ. ὅθεν αἱ Νηητί-
δες ἐμνήνισαν· καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς σωοργαδὲς,
πλημμύραν τε ὅτῃ ἢ χόραν
ἐπέμψε, καὶ κῆτ Θ. Αμ-
μων Θ. δὲ χήσαντ Θ. ἢ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ
Ἀνδρομέδα περὶ τῇ τῷ κή-
τει βορέᾳ. τῷτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῆς Αἰ-
θιοπίων, ἐπαρξέ, καὶ περὶ
ἐδῆσε τὴν θυγατέρα πύττα.

repente profilivit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Hoscæ
autem è Neptuno creavit.

§. δ. Igitur Perseus reposito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant : quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit : quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum intempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multò post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verùm id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisse deprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, averfus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formæ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talaria, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

ταύτῳ προσάμειβει ὁ Περσεύς, καὶ ἐρχομένους, αὐτὰρ ῥήσσειν ὑπέχετο Κηφείῳ πατρὶ, εἰ μέλλοι σωθῆσαν αὐτῷ αὐτῷ δώσειν γυναικά. ὅππότε τοις θυμομένων ὄρκων, ὑποσῶν τὸ κῆρυγέ κτείνει, καὶ ἢ Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν ὀπταλμόν. τὸ δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφεὸς τοῦ Κηφείου, ἐγγυώμενος ἑσφύτῳ ἢ Ἀνδρομέδαν, μαδῶν ἢ ὀπταλμῶν, πῶς Γοργόνα δείξας, μὴ ᾗσι συνεπτελιδόντων, αὐτὸν ἐλίδωσι παρεχρήμα. ὅττω θυμὸς δὲ εἰς Σείριφον, καὶ καταλάβων ὑπεπιδρύαν τοῖς βομῶσι μὴ τοῦ Δίκτυου ἢ μυτίερα διὰ πῶς Πολυδέκτη βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκατέσταντο τοῦ Πολυδέκτη τοῖς φίλοις, ἀπεπράμιντο πῶς κεφαλῇ τῇ Γοργόνῃ ἐδείξε. ᾗσι δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἔχετος ἐπυχερήμα ἔχον, ἀπὸ λιδῶν κατὰ σῆσας δὲ τῇ Σείριφου Δίκτυω βασιλεῖα, ἀπὸ δὲ πᾶσι μὲν πῶς δὴ λα, καὶ πῶς κίβισον, καὶ ἢ κυνῶν Ἑρμῆ ἢ δὲ κεφαλῇ τῆς Γοργόνῃ

Αθωα. Ερμῆς μὲν οὐκ πα
 ρεσχημένα πάλιν ἀπὸ δωκε
 ταῖς νύμφαις. Αθωα δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, ἣ Γοργόν
 ἣ κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέγε-
 ται δὲ καὶ ὡς ἐνίωκ, ὅππ
 οῦ Αθωα ἢ Μένουσα ἐνα-
 ρετομένη. φασὶ δὲ ὅππ καὶ
 πρὸς ἄλλοις ἠδύλῃσιν ἢ Γορ-
 γῶ αὐτῇ συγχρινεῖναι.

§. δ. Περσεύς δὲ μὲν Δα-
 νάης καὶ Ἀνδρομέδης ἔσσω-
 δέν εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίστον
 δεῖσονται. ὁ δὲ δεδουκὼς τὸν
 χησμόν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς ἣ Πελασγῶν ἐχώρησε
 γῆν. Τούτῳ δὲ τῷ Λαερ-
 σαίων βασιλέως ὅτι κατοιχο-
 μένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντι
 γυμνικὸν ἀγῶνα, παρέθηκετο
 καὶ ὁ Περσεύς ἀγωνίσασθαι
 δέλων. ἀγωνιζόμενος δὲ
 πάντα δλον, ἣ δίσκον ὅππ τὸν
 Ἀκρίστου πόδα βαλὼν, ὡς
 χῆμα ἀπὸ κλίενεν ἀπὸ τόν. αἰ-
 σδόμενος ἣ ἣ χησμόν τελε-
 λασμένον, ἣ μὲν Ἀκρίστον ἔξω
 ἣ πύλεως ἔδωκεν. αἰχμωό-
 μος ἣ εἰς Ἀργεῖ ἐπανελ-
 θεῖν ὅππ ἣ κλήρον ἣ δὲ αὐτῷ
 ἣ ἄλκιμος, παρὰ γούμενος
 εἰς Τίρυνθα πρὸς ἣ Περίτε
 πρὸς Μεγαπέντην, ἢ ἡλᾶξα-

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec desunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. 4. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 seruit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymni-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decertaturus
 advenit: ac etiam quinquert-
 tium ludens, disci jactu Acri-
 sij pede percussio, actutum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit; Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quieus operâ occubuisset, re-
 meare pueret, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus vero Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Alcæum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo, atque Hipponome Menœcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestote, ac Lysidice Pelopis filia Hippothoe gignitur: quam, cum rapuisset Neptuneus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eaque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideo quod procul à patria iverit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptuneus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Ceterum Pterelai septem filij

π. τὸν τε τὸ Ἀργεὶ ἐνο-
χρίειον, καὶ Μεγαπένθεα, καὶ
ἐξ Ἀσπιδόων Ἀργεῖον. Περ-
σὺς δὲ Τίρυνθας, Περσέων
ῥίσις Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.
§ 5. Εἰσόντο δὲ ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες ἑπτά. πρὶν γὰρ
εἰλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σιον,] ὃν ἔδωκε Κηφείῳ κατὰ
λεῖπον. Ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸς Περ-
σῶν βασιλεὺς λέγεται γένε-
σθαι ἐν Μυκῆναις ὁ Ἀλκῆος,
καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλᾶς,
Μήστωρ τε καὶ Ἡλεκτρυών,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφωνα. Ἐν
Περσέων ἐγγύθι. πάλιν ἐξ
Ἀλκῆος Ἰππονόμης τὴν Με-
νοικίαν Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐν δὲ
Μήστωρ καὶ Ἀνσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰσποδῆς. ταύ-
την ἀπάσας Ποσειδῶν, καὶ
κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας
νῆσις, μίγνυται, καὶ γένε-
ται Τάφιον, ὃς ὥς τις Τάφον
καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβοᾶς
ἐκάλεσεν, ὅτι πολλοὶ τῆς
πατρίδος ἔσθην. ἐν Ταφίῳ δὲ,
πᾶσις Πιπρέλατος ἐγένετο.
τῆτον ἀθάνατον ἐποίησεν
Ποσειδῶν, ἐν τῇ χρυσα-
λῇ χευσθῆν ἐνδὲς σείχε-
ται Πιπρέλας δὲ ἐγένετο θυ-
γὰς

γάτρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμιος, Τύραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήτωρ, Εὐήρης. Ἡ ἑλεκ-
 τρύων δὲ γήμας ἔ Αλκίμου
 θυγατέρα Αναξῶ, ἐξήνη-
 σι θυγατέρες μὲν Ἀλκμώ-
 νῳ, παῖδες δὲ Στρατο-
 βάτῳ, Γοργόφονον, Φιλο-
 νόμον, Κελαινέα, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χιρ-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχι-
 λαον. μὲν δὲ τῦτες, καὶ
 νόστον ἐν Φρυγίᾳ γυναικὸς
 Μιδέας Λικύμνιον. Σθενέ-
 λε δὲ καὶ Νικίππης ἔ Πέ-
 λουπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδε-
 σι· ὕστερον δὲ καὶ Εὐρύστειος
 ἐξήγετο, ὃς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡ ἑ-
 κλῆς ἑμμελλε γυνάμει, Ζεὺς
 ἐν θεοῖς ἔφη, ἔ ἀπὸ Περ-
 σέως γυνηδυσόμενον τότε
 βασιλεύειν Μυκηνῶν· Ἡ ἑ
 δὲ διὰ ἔ ζήλον, Εἰληθυῶν
 ἑπίσιε ἔ μὲν Ἀλκμώνης
 τόκον ἐπιχεῖν, Εὐρυδία ἔ
 πον Σθενέλε παρσιδάσει
 γυνηδύμει, ἐπαμυνισαῖον
 ὄντα.

§ 5. Ηλεκτρύωνος ἔ βουσι-
 λδόντος Μυκηνῶν μὲν Τα-
 φίου, οἱ Πτερελαίου παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 mætho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcæi filia,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurystheus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 dired, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
avo materno repetunt : qui,
quòd ab eorum postularis ma-
ximè abhorreret Electryo, ip-
sius boves abegerunt. Tum
Electryonis filij vim vi repel-
lentes, mutuo concursu peri-
muntur. At ex Electryonis li-
beris Licymnius, quòd puer
admodum esset, servatur in-
columis. Atqui ex Pterelai na-
tis Everes, qui naves asserva-
bat, superstes fuit. Tum qui
de Taphiis evasissent, vela
vento dederunt, & abactas se-
cum boves Polyxeno Elien-
sium Regi commendarunt.
Cæterùm Amphitryo redem-
ptas de Polyxeno boves My-
cenæ abduxit. Interea verò E-
lectryo filiorum cædē ulturus,
regno simul cum Alcmene fi-
lia in Amphitryonis potesta-
tem tradito, jurisjurandi reli-
gione illum priùs adegit, ut ad
reditum usque filiam virgi-
nem servaret intactam, Bel-
lum enim contra Teleboas
conflare cogitabat. Is autem
cùm boves reduceret, earum-
que unà aufugeret, in ipsam
Amphitryo tum quam mani-
bus fortè clavam gestabat,
immisit. Quæ de bovis corni-

δόντες, πλὴν Μήστορος ἀγχιὺν
τῆς μητροπάτορι ἀπὴ' τοῦ.
καὶ μὴ προσέχοντο· Ἡ' ἑκ-
τρυόντο, ἀπὸ λαυρὸν τῆς
βόας. ἀμυωμένων δὲ τῶν
Ἡλεκτρυόντο παίδων, ὅτε
περὶ λήστεως ἀγῆλους ἀπὴ' κ-
τείναν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἡλεκ-
τρυόντο παίδων Λικύμνιο·
ἐπὶ νεὸς ὑπάρχων. τῶν δὲ
Πτερελάε, Εὐήρης, ὅς καὶ
ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Τα-
φίων οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
λαύσαν τῆς ἐλαθείσας βόας
ἐλόντες καὶ παράδιντο τῇ
βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ-
ξένῳ. Ἀμφιτρυὸν δὲ παρὰ
Πολυξένου λυτρωσάμενον
αὐτῶν ἤγαγον εἰς Μυκὴναι.
ὁ δὲ Ἡλεκτρυὸν τὸν τῶν
παίδων δάνατον βουλόμε-
νον ὁμοεικῆσαι, παραδὲς
τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυό-
νι, καὶ πλὴν θηγάτερά Αἰκ-
μώλῳ, ἐξορκίσας ἵνα μέ-
χρ' ἧς ἐπανόδου παρδίνον
αὐτὴν φυλάξῃ, σπατεύειν
ὅτι Τηλεβόας διενεεῖτο. ἄπο
λαμβάνοντο δὲ αὐτῶν τὰς
βόας, μαῖ' ὁμορρύσας, Ἀμφι-
τρυὸν ἐπ' αὐτῇ ἀφῆκεν ὁ μὲν
χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ
δὲ ἀποκρυδὸν ἀπὸ τῶν κερ-
α-

των εἰς τὴν Ἡλεκτρυόνα κα-
 φαλῶν ἐλθόν, ἀπέρτατον
 αὐτόν. ὅστις λαβὼν τὰύτῳ
 τὴν περὶ τὴν Σθένελον,
 πάντες ἄρρηκτο ἐξέβαλε
 Ἀμφιτρύωνα, καὶ τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς Μυκηνῶν, καὶ τὴν
 Τίρωδος αὐτὸς ἀπώλετο, καὶ
 εἰς Μίδειαν, μεταπηλῶ-
 ντο τὴν Πέλοπος παῖδα
 Ἀγέα καὶ Οὐέστω, παρέ-
 δοτο τούτοις. Ἀμφιτρύων δὲ
 σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
 ἐξέφυγον, καὶ ὅτι ὅλως,
 ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσαντο καὶ
 δίδωσι τὸν ἀδελφὸν Πει-
 μέδω Λικυμνίῳ. λεγούσης
 τῆς Ἀλκμήνης γαμψοσπιδῆ
 τῇ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς δαδ-
 κήσαντι τὴν δάταν· ὑποχό-
 νητο δὲ Τηλεβοῶς στρατὸν
 ὑπὸ Ἀμφιτρύων, καὶ παρεκ-
 λει συμβάλλεσθαι Κρέοντι. ὁ
 δὲ ἔφη στρατὸν, ἐὰν πο-
 τεύῃ ἐκείνῳ τὴν Κασμίαν τὴν
 ἀλώπηκος ἀπελάξῃ. ἔφθετο
 ῥῶ τὴν Κασμίαν ἀλώπη-
 κος. ὑποσάπας δὲ ὄμωσ,
 εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μὴ δέ-
 νονα καταλαβείν.

§. 7. Ἀδικομένης δὲ τῆς
 γυναικός, ἵνα τῇ ἀπὸ πα-
 ἰδα εἰς Θεβαῖας πρὸς μῆνα

bus repulsa in Electryonis ca-
 pit resiliens, ipsum vitâ pri-
 vavit. Sthenelus itaque hanc
 naetus occasionem, è tota
 Argivorum terra Amphitryo-
 nem exegit. Inde non modò
 Mycenarum, sed etiam Ti-
 this ditione potitus est : mox
 autem Pelopis ad se filius A-
 treo Thyestéque accersitis,
 Mideam commendavit. Am-
 phitryo verò cum Alcmena
 & Licymnio Thebas profe-
 ctus, à Creone fuit expiatus,
 ac Perimeden sororem Li-
 cymnio tradidit. Interea verò
 Alcmene dictitante ei nuptu-
 ram se esse, qui fratrum suo-
 rum interitum ulcisceretur,
 cum Amphitryo pollicitus ad-
 versus Teleboas sese bellum
 moturum, Creontem quoque
 ad id sibi socium advocavit.
 Tum is socium se belli fore
 inquit, si prius ille Cadmiam
 à vulpe liberaret : nam fera
 vulpes Cadmiam devastabat.
 Hic etsi recepisset, fato ta-
 men cautum erat, eam à nul-
 lo unquam mortalium ca-
 prum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
 vulpe diripiuntur, unum ex
 urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephæum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliatorum parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem eum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephæum à Thorico , qui Articæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis finit , Taphum capere nunquam potuit. Post , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profectus : inde Pterelai morte infectâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

αρετιπιδισαν αὐτῇ , πολλὰς ἀπαξίσαν , τῶντ' εἰ μὴ γοιστο. ὁ παλαιότερος οὐδ' Ἀμφίτρυον , εἰς Ἀθῆνας πρὸς Κέφαλον τὸν Διόνειος σὺν ἐπίδον ὅτι μέγα ἦν καὶ Τηλεβοῶν λαφύρων ἄρσεν ὅτι τὸ θῆραν τὸ κύναι , ὃν Πέρικρις ἤγαγον ἐκ Κρήτης , ὅπως Μίνως λαβῆσαι. ἦν δὲ καὶ τέτταρ' παρρημέκον , παῦν , ὃ , πᾶσι δώκον . λαμβάνειν . διωκομένης οὐκ ὦπ' ἔκλυος τὸ ἀλώπηκος , Ζεὺς ἀμφοτέρους , λίθοις ἐπέκρουεν . Ἀμφίτρυον δὲ ἔχον ἐκ μὲν Θοείκῃ τῆς Ἀπικῆς Κέφαλον συμμάχου ὄντα ἐκ δὲ Φωκίων Παροπίας ἐκ δὲ Ἐλίου τῆς Ἀργείας Ἐλεον τὸν Περσίδος . ἐκ δὲ Θεβῶν Κρεόντα , καὶ ἦν Τηφίων τὴν ἴσσαν ἐπὶ ῥῆσιν . ἔχον μὲν οὐκ ἔξῃ Πίτερελαῶν , ὅτι ἐδύνατο τὴν Τάφον ἐλθεῖν . ὡς δὲ ἡ Πίτερελαῶν θυγατρὶς Κομαιδῶν ἐκδιδέσκει Ἀμφίτρυον , καὶ ἔχον ἔξῃ τῆς πατρὸς ἐκ τῆς περὶ αὐτῆς ἐξείλετο , Πίτερελαῶν τελευτήσας , ἐχρησάτο καὶ τῆς ὡς πατρὸς . καὶ μὲν οὐκ Κο-

μυδῶ κτείνας Ἀμφιτρυῶν,
 καὶ ἢ λείαν ἔχων, εἰς Θήβας
 ἔπει, καὶ ταὶ νήσους Ἐλείω
 καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. καὶ κεί-
 νοι πόλεις αὐτῷ ἐπωνύμους
 κτίσαντες, κατῴκησαν.

§. 8. Πρὸς τῷ δὲ Ἀμφι-
 τρυῶνα παρελθόντι εἰς Θή-
 βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
 θὼν, καὶ ἢ μίαν περιεσπᾶσας
 νύκτα, ὁμοίως Ἀμφιτρυῶνι
 Ἀλκμήνῃ σωματεύει· καὶ τὴν
 γυμνάσια παρὰ Τηλεβόων
 διηγῆσται. Ἀμφιτρυῶν δὲ
 παρελθὼν, ὡς ἔχῃ ἰά-
 ρα φιλοφρονεῖν μὲν τῷ θεῷ
 αὐτὸν ἢ γυναικί, ἐπωδά-
 νει· ὃ ἂν αἰπὴν εἰπίσης, ὅτι
 τῇ περὶ τὴν νύκτα παρελθόν-
 τινι αὐτῇ συγκοιμῶνται.
 μαιδάνη παρὰ Τειρεσίῃ ἢ γ-
 νομένῳ τῷ Διὶ σωματεύει.
 Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο
 παῖδες· Διὶ μὲν Ἡρακλῆα μᾶ-
 νυκτὴν ὀρεσβύπτεσιν Ἀμφι-
 τρυῶνι δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ
 πατρὶ ὄντι ὀκταμηνίῳ
 δύο δράκοντες ὑπεμείδεις
 ἦσαν ὅτι ἢ ἐν τῷ ἐπιμύει,
 διαφραγῆναι τὸ βρέφος δι-
 λυσαν. ὅτι βρομῶντος ἢ Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρυῶνα, Ἡρακλῆς
 διαναστὴν, ἄλχον ἐκείνης

post Comæthone, captis spo-
 liis Thebas renavigat, & in-
 sulas Eleo Cephaloque tra-
 didit. Mox illi conditas sibi
 cognomines urbes habitatum
 commigrarunt.

§. 8. Prius autem quam
 Amphitryo Thebas redisset,
 per noctem Jupiter ad Alc-
 menam contendit, cum qua
 trinoctio facto mutatus in
 Amphitryonis viri formam,
 concubuit: quæque adversus
 Teleboas gesta essent, omnia
 recensuit. Ubi verò Amphi-
 tryo rediit, ac se à conjuge
 negligentius excipi videt, ab
 ea hujusce rei causam postu-
 lat. Cui cum Alcmena respon-
 disset, priore nocte concu-
 buisse: à Tiresia Jovis cum
 uxore concubitum factum re-
 sciscit. Alcmena verò duos
 peperit filios: Jovi quidem
 Herculem, unâ nocte gran-
 diorem: Atque Amphitryoni
 Iphiclem. At cum Hercules
 octo jam menses natus esset,
 dracones duos inusitatæ ma-
 gnitudinis Juno infantem per-
 dituros in lectum demisit: Alc-
 menâ Amphitryonis opem
 implorante, Hercules in pe-
 des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cum Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cum quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contra, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῖς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βεβλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἡ τοῦ παιδὸς ἐκείνου, τὸς δράκοντας, εἰς τὴν οὐνὴν ἐμβαλεῖν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φερόντος, οὗ δὲ Ἡρακλέους ὑποσώσεως, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εἰδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀμαθληατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος παλαίην δὲ, ὑπὸ τοῦ Αὐτολύκου τοξέειν δὲ, ὑπὸ Εὐρύτου. ἐπιμομαχεῖν δὲ, ὑπὸ Καστωρός κιδάρειν δὲ ὑπὸ Λίνου. ἔτι δὲ ὑπὸ ἀδελφοῦ Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαίων ἡρώμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κωδάρῃ πληγῇ ἀπέθανε. ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὄργισαί τι ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαρόντων πρὸν αὐτῷ, φόβου, παρενέγνω νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντος, Ὅς αἱ ἀμύννεται τὸν χεῖρον ἀδίκων ἀξίαν, ἀδίκον εἶναι. καὶ ἔπος ἀπὸ λαῶν. Δίσεις δὲ Ἀμφι-

πρῶτον μὲν πάλιν π ποιήσῃ
 τοιοῦτον, ἔπειτα μὲν αὐτὸν
 εἰς τὰ βοῦφόρβια, καὶ καὶ
 πρεφόμεντο, μετὰ δὲ π καὶ
 ῥώμῃ τῶντων διήνεγκαν. ἦν
 δὲ καὶ διαμενηδὲς φοβερὸς,
 ὅτι παῖς Διὸς ἦν, παρὰ
 πυρκαϊὸν μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 σῶμα. πρὸς δὲ ἐξ ὀμ-
 μάτων ἑλάμην αἰγῶν.
 ἔκ ἡσυχίαι δὲ ἔπι τοξάνων,
 ἔπι ἀκοντίζων. ἐν δὲ τοῖς
 βοῦκολίαις ὑπαίχων ὀκτω-
 κμηδαιῶν, τὸν Κιθα-
 ρωνιον αὐτίλα λόοντα. ἔ-
 τ' ὀρμήμεντο ὡς πῦ Κι-
 θάρωντο, πρὸς Ἀμφιτρυ-
 οντο ὁφθαλμοὺς ἔκρινε, ὃ πρὸ
 Θεσίου.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τ' Ὀβριπῶν, πρὸς δὲ
 ἀφίκατο Ἡρακλῆς, ἐλθεῖν
 βουλόμεντο τὸν λόοντα.
 ἦ δὲ, αὐτὸν ἐξέμισε σπν-
 γήκοντα ἡμέρας καὶ ὅτι
 πῶν ἡμέρας ἐξέμισε πυκ-
 τὰς ἐκείνης μίαν σπινθῆ-
 ρα δυνάστηκα. πρὸς τῇ-
 κοντα δὲ αὐτὸ ἦσαν οὐ
 δαίματι δὲ γαλυνόμενοι
 τῇ Ἀργείῳ. ἱερούδαζε
 γὰρ πᾶσαι ἐξ Ἡρακλείας
 σπινθῆρας ἦσαν. Ἡρακλῆς

rem Amphitryo ne quid ite-
 rùm ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta es-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone impetu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves dissi-
 pabat.

§. ιο. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnæi fi-
 lia natas habebat: qui summâ
 ope nitēbatur, ut Herculis
 semine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules

unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatus galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigalve exacturi, obviàm facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributariivæ erant. Clymenum Minyarum Regem Menœcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes, forte quadam obviàm habens, ignominiam affecit, defectis auribusque & naribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων ἔτι) ἢ ἀεὶ σωδυναζομένων, σωήλθαι πάσαις. καὶ χειροσάμηνον ἢ λέοντα, τὴν μὲν δὲ εὖν ἡμφιάσαστο· τὰ χάσματα δὲ ἐχέουσιν κόρυδι.

§. κα. Αναχρησθέντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, σωήντησαν κήρυκες ὧσα Εργίνου πηροδύντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων τὸν διασπὸν λάβωσιν. ἐπύλουν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν διασπὸν Εργίνῳ δ' αἰπὴν τῷδε· Κλύμερον ὧς Μινυῶν βασιλέα κίθῳ βαλὼν Μενοικίως ἡνίοχος, ὄνομα Περειήρης, ἐν Ορχιστῷ Ποσειδῶνι τεμνέμεναι πετρώσκει. ὁ δὲ, κομωδὴς εἰς Ορχομενὸν ἡμιθανὴς, ἐπισκήπτην τελευτῶν Εργίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι ἢ θάνατον αὐτοῦ. στρατοσάμηνον δὲ Εργίνῳ ὅτι Θήβας, κτείνας ἐκ ὀλίγοις, ἐσπεύσαστο μὲν δὲ ὄρεων ὅπως πύμπων αὐτῷ Θεβαῖοι διασπὸν ὅτι εἰκοσὶν ἔτη, ἥτις ἔτος ἐκαστὸν βόας ὅτι ἑκάτον ἢ διασπὸν τὰς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπὸντας σωπυχῶν Ἑρακλῆς ἐλωθήσαστο λαπτεμένων γὰρ αὐτῷ τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χοινίων τὰ χεῖρας δῖσας ἐκ
 αὐτῶν τετραχίλων ἔφη τῷτον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τῶν ἐπράττεσιν ὅτι Θέβας.
 Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθίνας καὶ πολυμή-
 χον, Εὐγῆνον μὲν ἔκτεινε-
 τας δὲ Μινύας ἐπείψατο.
 καὶ τὸ δασμὸν διπλοῦν ἡνά-
 κασε Θηβαίοις φέρειν σω-
 εῖν δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα Ἰωναίως μαχομένον
 τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ
 Ἡρακλῆς τῶν Κρέοντος
 αἰετῶν τὴν πρεσβυτάτην
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο πρεῖς,
 Θηείμαχος, Κρέοντιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέραν
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφίκλω
 δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδύσης
 τῆς Ἀλκείδους. ἐγγίμει δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τὸ Ἀμφι-
 τρύωνος θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθους. κατ' ὅ-
 κει δὲ ἐν Ὀχελίᾳ τῇ Βοιω-
 τίας πεφύγας. περιμαδὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν
 Ἡρακλῆς, ἐλαβε τῶν Εὐρῦ-
 τοῦ ξίφος, παρ' Ἀπίλλωνος δὲ
 τόξα, περὶ Ἡφαίστου, θώ-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cùm fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob
 rem præclarè gestam natu-
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathei filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bœo-
 tiæ in exilium eiectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ense
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum, & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæ sylva cæ-
lam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam, Junonis
odio in furorem incidit, ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos, unà cum duobus
Iphicli liberis, in ignem con-
jecit: qua de causa se ipsum
exilio mancipavit, expiatur
demum à Thestio. Inde Del-
phos profectus, Deum scisci-
tatur, ubinam habitatum itu-
rus esset. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit:
nam prius Alcideꝯ nomine vo-
cabatur: eúmque Tirynthem
habitaturum esse dixit, Eury-
steóque annos duodecim ser-
viturum, & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis, ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur, faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæ leonis pel-
lem afferre jubet: id verò

εἰς χρυσὸν ᾧ δὲ
Ἀθηνᾶς πέπλον. ῥόπαλον μὲν
ἑὸς αὐτὸς ἐπέμψεν ἐν Νε-
μείᾳ.

§. 13. Μετὰ δὲ πλὴν τοῦ
Μινύας αὐτῷ μάχῃ, σωῖν ἐν
κτιζήλον Ἡῤας μαρῆναι. καὶ
τὴν τε ἰδίους παῖδας, εἰς ἐν
Μεγάρᾳ εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμ-
βαλεῖν, καὶ ἑῷ Ἰφίκλῳ δύο.
διὸ καταδύσας ἐαυτῷ φυ-
γὼν, καὶ αἰρεῖται μὲν ἐπὶ Θε-
σίᾳ· ᾧ δὲ ἑρμῆς ὁμῶς δὲ εἰς
Δελφούς, πωδάνεται τῷ θεῷ,
ποῦ κατακίησιν ἢ δὲ Πυθίᾳ
τότῃ τοῦτον Ἡρακλέα ἀπὸ τῶν
προσηγρόδων. ὃ δὲ ἑὸς τοῦτον
Ἀλκίδας προσηγρόδετο. κα-
τοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυνθι, Εὐρυστεῖ λατρεῖν ὅντα
ἔτη δώδεκα, καὶ τὴν ἐπιτασ-
σομένους ἀδελοὺς δώδεκα ὀπι-
ταῖν. καὶ ἔπειτα τῷ ἀθλῶν
συμπλεθέντων, ἀθάνατον
αὐτὸν εἶσθαι.

Κ Ε Φ. Α.

ΤΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ δὲ προσηγόμενον ἐπὶ
Εὐρυστεῖ εἰπέει. τοῦτον μὲν
οὐδὲν ἐπέταξεν αὐτῷ τῷ Νεμείῳ
λέοντος τῷ δὲ ῥάπῃ κομίζεσθαι. τῷ

δὲ ζῶον ὡς ἄτρωτον, ἐν
 Τυφῶνι γλυννημένον. πο-
 ρόδρομος οὖν ὅτι τὸ λέοντα,
 εἰς Κλεωναί ἦλθε, καὶ ξε-
 νίζεται ὅθι ἀνδρὶ χερνύ-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύειν
 ἰσραὶ δίλοντι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη τηρεῖν τετακέν. καὶ αὖ
 ἡμ' ἀπὸ τῆς θύρας σῶθ' ἔ-
 πανέλθη, Διὶ σωτῆρι
 δύειν· ἐὰν δὲ ἀποδάνη, τότε
 ὡς ἥρωι ἐναγίζεν. εἰς δὲ
 τὸ Νεμέαν ἀφικόμεν, καὶ
 τὸν λέοντα μακρύνει, ἐτό-
 ξε δὲ σῶτον. ὡς δὲ ἔμα-
 ριν ἄτρωτον ὄντα, ἀνα-
 τεινόμεν τὸ βόταλον,
 ἐδίωκε συμρυγόν. δὲ εἰς
 ἀμφίστομον ἀπῆλθον, αὖ-
 τὲ πάλιν ἐπείραν ἀφροσύμη-
 σιν εἰσπῶν, διὰ δὲ τῆς
 ἐπείρας ἐπεισῆλθε τῷ θη-
 εῖω, καὶ περὶ τὴν χεῖρα
 τῷ τραχήλῳ, κατέχον ἄγ-
 χων ἔως ἐπιζῆ· καὶ δέμα-
 ν' ἐπὶ τῷ ὤμῳ, ἐκό-
 μιζεν εἰς Μυκῆνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πελοταίᾳ τῷ ἡμέ-
 ρῳ ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ
 ἱερεῖον ἐναγίζεν, Σωτῆρι
 δύσας Διὶ, ἥμ' εἰς Μυκῆ-
 νας τὸν λέοντα. Εὐρυπύς

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quaeritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigessimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione inco-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Pòst, ubi in Nemeam perve-
 nit, quaesitumque leonem re-
 perit, sagittis illum priùs im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositam-
 que humeris Mycenæ impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 deprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

stheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolium sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Co-preum caduceatorem Eliensis Pelopis mittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam. obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cùm pervenisset, equos sistit, Hydram

δὲ καταλαβὼν αὐτῇ τὴν ἀνδρίαν, ἀπέπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσέναι. διηκνύειν δὲ πρὸς ἧς πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἀδελούς. φασὶ δὲ, ὅτι δέσσαι καὶ πίδον αὐτῷ χαλκοῦ εἰς κρυβῆναι ὑπὸ γῆς κατακτάσκει. καὶ πύμπων κήρυκα Κοπρέα Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπέταττε τὰς ἀδελούς. οὗτος δὲ ἴφριτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ πυχὸν παρ' Εὐρυδίου κατασίων, ἐκεῖ κατέκει.

§. β. Δεύτερον ἡ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Ἀερναίαν Τύδραν κτείνειν. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, τὰ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ Τύδρα ὑπερμέγεις σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ, θηητὰς; τὴν δὲ μέστω, ἀδαάστον. ὁπταὶ οὖν ἄμα τῷ, ἡνιοχουῦ τῷ Ιολάῳ, παρεχόρετο εἰς τὴν Λέρνιν. καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔσκησε. τὴν δὲ Τύδραν

εὐρὺν ἐν πνι λόφῳ, παρὰ
ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
ὅπου ὠλεὲς αὐτῆς ὑπῆρ-
χε, βαλὼν βέλεσι πεπυ-
ρφαμένοις, ἠνάγκασεν ἐξελ-
θεῖν. ἐκβαίνουσιν δὲ αὐτῶν
κρατῆσας χετεῖχεν· ἡ δὲ
λατὴν ἧς ποδῶν ἐνείχετο
παρακαίσει· τῷ ῥοπαλῳ
δὲ τὰς κεφαλὰς κόπῃων,
ἐδὲν αὐτῶν ἐδύατο· μᾶς
γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς,
δύο ἀνέφύοντο. ἐπεσφύθει
δὲ καρκύνῃ τῇ γ' ὅρα ὑπερ-
μιγῆς, δάκνων τὴν πόδα.
διὸ τῦτον ἀποκτείνας, ἐπι-
καλέσας καὶ αὐτὸς βοηθὸν
τὸν Ἰόλαον. οἱ μὲν τὴν χε-
ταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης
τοῖς δαλοῖς ἐπικαίῃν τὰς
ἀσπίδας ἧς ἀναφυσμένων
κεφαλῶν, ἐκάλυεν ἀνίσταί.
καὶ τῦτον τὴν τρόπον ἧς ἀνα-
φυσμένων κεφαλῶν περιγι-
νόμενῃ, τὴν ἀθάνατον ἀπο-
κόψας χετάρυξε· καὶ βαρύναν
ἐπίθηκε πέτραν παρὰ τὴν ὁδὸν
πρὸς φέρουσιν διὰ Λέρνης
εἰς Ελεούτα. τὸ δὲ σῶμα
τὸ γ' ὅρας ἀναΐσας, τῇ χο-
λῇ τὴν δότις ἐβαλεν. Εὐ-
ρυστεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κα-
ταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα

in tumulo quodam nactus,
propter Amymones fontes,
ubi ea latitare consueverat:
quam cū ignitis sagittis im-
perisset, de latebris exilire
compulit, egressamque ipsam
manu prehensat, prehensam-
que tenet: ea verò pedibus
statim circumplicata cohibe-
bat. Hercules capita contun-
dens clavâ, nequicquam ela-
borabat: namque uno contu-
so, duo subnascebantur. In-
super Hydræ pervasti corpo-
ris Cancer admorso Herculis
pede, opem ferebat. Quocir-
câ, interfecto Cancro, Iolai
& ipse opem imploravit. Qui
cū proximæ sylvæ partem
succendisset, inflammatis tor-
ribus renascentia Hydræ ca-
pita inurens, eum in modum
renascentium capitum ortus
suboriri prohibebat: victor
caput illud morti haud obno-
xium recisum defodit, eique
ingentis ponderis lapidem su-
perimposuit, secus viam, quæ
per Lernam ducit Eleuntem.
Ad hæc Hydræ corpore con-
ciso, sagittas suas ejus felle
tinxit. At Eurystheus hunc
Herculis laborem duodecim
ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quod Hercules non solus, sed Iolai adiumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenæ vivam adferret. Erat enim ad OEnoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quod eam neque occidere, neque vulneribus afficere vellet, annum totum est infecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviâ facta, cervam recipit: atque Herculem, quod facrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenæ importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄβλον. ὃ γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ Ἰολαίῃς τῇ δυνάμει περιτρίβει.

§. γ. Τρίτον ἄβλον ἐπέταξεν αὐτῷ, πῶς κερᾶν εἶλον εἰς Μυκῆνας ἔμπουον ζωνεῖν. ὡς δὲ ἡ εἶλον ἐν Οἰνόνῃ χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερά. διδὲ καὶ βελόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μήτε ἀνελθῆναι, μήτε πρῶσαι, σιωπῶντες ὅλον ἐν αὐτῷ. ἐπὶ δὲ χάμονος τὸ θηρίον τῇ διώξει, σιωπῶντες εἰς ὅσον τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅτι ποταμὸν Λάδωνα· καὶ τῶτον διαβαίνειν μέλλεσαν, τοξεύσας· σιωπῶντες καὶ θύμην ὅτι τῷ ὄμῳ, διὰ τῇ Ἀρκαδίᾳ ἠπείχετο. μὴ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμὶς σιωπῶντες ἀφῆρτο· καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμειο· ὃ δὲ ὑποπνυσάμενος πῶς ἀνέγκω, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδία γερονταί, φραῦνας πῶς ὀργῶν τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμεν ἔμπουον εἰς Μυκῆνας.

§. δ. Τέταρτον ἄβλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάν-

θιον κάρπρον ζῶντα κομάζον.
 Ττο δὲ τὸ θηρίον ἠδὲ καὶ ῥΨα-
 φίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρεος, ὃ
 καλεῖσιν Ἐρύμανθον. διερχόμε-
 νος οὐκ φοβόμην ἐπιξενεῖ-
 ν. Κενταύρων Φόλω Σιληνῷ
 καὶ Νυμφῆς Μελίᾳς παιδί. ὧν
 Ἡρακλῆς μὲν ὁπλὰ παρῆχε τὰ
 κρέα· αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρήτο.
 αὐτοῦ τ' ὁ δὲ οἶνον Ἡρα-
 κλῆος, ἔφη διδοίκεναι τῷ κοι-
 τῶν τῷ Κενταύρῳ αὐοῖξαι πί-
 στον. παρῆεν δὲ παρακαλῶσα-
 μένος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοι-
 ξε· καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρήσαν
 οἱ Κενταῦροι πίνοντας ὥπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάττωσιν ὅτι τὸ
 τῷ Φόλῳ σπῆλαιον. τοῖς
 μὲν οὐκ ὡς πρότερος τολμή-
 σαντας εἶσω παρελθεῖν,
 Ἀγχιον καὶ Ἀγχιον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐτρέψατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξασιν δρώκων ἄχει τῷ
 Μαλλέας. ὁκνεῖδεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυγον. ὃς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, ὧν Μα-
 λίαν κατήκησε, τούτῳ
 ὡπιπῆκώτας τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἴησι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ἐνεγχεῖν Ελά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti costas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : at
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luissent, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit : reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum

per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitia affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datūque à Chirone remedium vulneri imposuit. Ille verò immedicabili vulnere sauciatus, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cūm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occulit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspiciatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actum ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τῷ βραχίονι τοῦ γένους τῷ χεῖριν ἐμπόρυσται. αἰσάδης δὲ Ἡρακλῆς σπινθραμὼν, τὸ, τε βέλθ' ἐξείλωσε, καὶ δὲν τ' ἔχειν φάρμακον ἐπίδουκ' αὐτὸν ἔχον τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλασσεται· καὶ καὶ πλάτυσται βυλόρην, καὶ μὴ θύλαμα, ἐπὶ τῷ ἀδανάθῳ. ἀνδρόνι δὲ Διὸς Περμηνίδι, τὸν αὐτ' αὐτῷ θρηπτήριον ἀδανάθῳ, ὅπως ἀπιδαν· οἱ λοιποὶ δὲ ἢ Κενταύρων φάρισον δὲ φησὶ. καὶ πρὶν μὲ παρ' ἑρμῶν εἰς ὅρας Μαλίαν· Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόων· Νέσος δὲ ὅτι πηλῶν Εὐλίων. τὸς δὲ λοιποὺς ὑποδείξας Ποσειδῶν εἰς Εὐδῶνα ὅρας κατεκάλυψε. ἐπαρ' ἑλθὼν δὲ εἰς Φολόων Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελεῖν πάντα διασάμην μὲν καὶ αἰῶν πολλῶν, ἐλκώσας [τε] ἐκ νεκροῦ τὸ βέλθ', ἐθαύμαζεν εἰ τοις σπληκτοῖς τὸ μικρὸν διέφθιρε. τὸ δὲ πρὶν χεῖρ' ὀλισθίσαν ἤλθει ὅτι τ' πῶς, καὶ φησὶ καὶ ἐπὶ κτείναν αὐτόν. δαίμων δὲ

Φόλον Ηρακλῆς· ἐπὶ τῷ τῷ
 κῶπρῳ θύραν παρζίνετω.
 καὶ δώξας αὐτὸν ἐκ πνυ-
 λοχυμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χόονα πολλῶ παρειμένον,
 ἐμπερχίσας περὶ κόμισιν εἰς
 Μυκῆνας.

§. ε. Πέμπηον μὲν ἐπέτα-
 ξεν αὐτῷ ἄθλον, ὅττι Ἀν-
 γείας βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι πλὴν
 ὄνδον. ὡς δὲ Ἀνγείας βα-
 σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
 νες εἶπον, παῖς Ἡλίου·
 ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶν·
 ὡς δὲ ἔργοι, Φόρβαντος.
 πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποίμνας. τούτῳ περὶ ελ-
 δων Ηρακλῆς, ὃς δηλώσας
 πλὴν Εὐρυδείας ἐπταγλῶν,
 ὅφρασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ ὄνδον
 ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει πλὴν
 δεκάτῳ αὐτῷ τῶν βοσκημά-
 των. Ἀνγείας δ' ἀπὸ τῶν ὑπε-
 ρεῖται. μαρτυρεῖται δὲ ὅτι
 Ἡρακλῆς τὸν Ἀνγείας παῖδα
 Φυλῆα, τῆς τε αὐλῆς τὸ δε-
 μέλιον διῶλε, καὶ τὸ Ἀλ-
 φειδὸν ποταμὸν, καὶ τὸ Πη-
 λειδὸν σιάντης ῥέοντα πα-
 ρεχέιδας, ἐπὶ γὰρ, ἐκ-
 ρεῖν δὲ ἄλλης ἐξ ὁδοῦ ποιή-
 σας. μαθὼν δὲ Ἀνγείας ὅτι

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad apri venationem con-
 tendit; quem ἐ fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenæ invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris finum unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis. Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cum Hercu-
 les, nullâ de Eurysthei man-
 dato mentione factâ, unâ die
 finum omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus, se illi tamen postu-
 lata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium, stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheumque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatâque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priorē alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re iudicium sententiæ se statutum esse dictitabat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irâ inflammatus, antè quàm iudicium suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Symphalidas aves fugaret,

κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυπίως
τῷτο ἐπιτίθειλάδαι, ἥ μισ-
θὸν ἐκ ἀπιδίδε. περὶ ἐπ-
λ' ἤρῃτο καὶ μισθὸν ὑπο-
χέδαι δώσειν, καὶ κρίνειναι
πρὶ τῷτο ἐπομῶ- ἐλεγε
ἔη). καὶ τοζομένων δὲ τῶ
δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεύς
ὑπὸν Ἡρακλέους, τῷ πατρὶ
ἡγεμαρτύρησε, εἰπὼν ὁμο-
λογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐ-
τῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας
πρὶν πλὴν ψῆφον ἐνεγχεῖν
ναί, ἥ τι φυλέα, καὶ τὸν
Ἡρακλέα βαδίζον ἐξ Ἡ-
λίδος ἐκέλευσε. φυλεὺς μὲν
οὐκ εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
καὶ καὶ κατὰ καί. Ἡρακλῆς
δὲ εἰς Ὠλένον περὶ Δε-
ξαμένον, καὶ καὶ κατὰ καί.
καὶ κατέλαβε τῷτον μίλ-
λοντα δὲ ἀνὰ γκλῶ μνη-
στεύειν Εὐρυπίωνι Κενταύρῳ.
Μνησιμάχῳ πλὴν θυγατέρα.
ὅφ' ἔ' ὅττι κληθεὶς βοη-
θεῖν, ἐλθόντα ὅτι ἥ νύμ-
φῳ Εὐρυπίωνι ἀπικτείνειν.
Εὐρυπίως δὲ, ἐδὲ τῷτον
ἐν τοῖς δώδεκα περὶ δίδε-
το ἄθλον, λέγων ὅτι μισθὸν
παραχέαναι.

§. 5. Εκτον ἐπίταξεν ἄθλον
αὐτῷ καὶ Συμφαλίδας ὄρ-

νιδας ἐκδιώξει. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῳ πάλῳ τ' Ἀργα-
δίῃ, Στυμφάλις λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ σωρηροῦς
ὑλῇ. εἰς ταύτῃς ὄρνεις σω-
έφυγον πλεῖστος πῶς ὑπὸ τῆς
λύκων ἀπαγμὸς διδοικῶσι.
ἀμυχανῶντος ὅν Ἡρακλῆος
πῶς ἐκ τ' ὑλῆς τὰς ὄρνι-
δας ἐκβάλλῃ, χάλκῃα κρέ-
ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ
παρ' Ἡραίῃς λαβεῖν. ταύ-
τα κρέων ὑπὸ πνέοντος
τῆς λίμνης περικαίμενης, τὰς
ὄρνιδας ἐφόρει. αἱ δὲ τὸν
δούπον ἔχ' ὑπομένεσαι, με-
τὰ δὲ αὐτῷ πάλῳ. καὶ τῶτον
τ' ὁρόπον Ἡρακλῆς ἐπὶ ξόστῃ
αὐτῆς.

§. 7. Ἐξοδὸν ἐπὶ ταξίν
ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν
ταῦτον. τῶτον Ἀκουσίλαος
μὲν εἶναι φασὶ τ' διαπραγμύ-
σαντα Εὐρύπῳ Διί τινος
τ' ὑπὸ Ποσειδῶντος αὐτὸν
δέντα ἐκ θαλάσσης, ὅπῃ κα-
ταδύσσειν Ποσειδῶνι Μίνως
εἶπεν τὸ φανέντα τ' θαλάσσης.
καὶ φασὶ θεασάμενον αὐτὸν
τῷ ταύρῳ τὸ χέλλον, τῶτον
μὲν εἰς τὰ βυκόλια ὑποπύ-
πην, δύσαι τ' αἶψαν Ποσειδῶ-
νι. ἐφ' οἷς ὁρμώδεντα τ' θεὸν

injunxit. Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
fecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pettimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quanam ratione aves
ἐ sylva dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tum minime sustinentes præ
metu subvolabant : eumque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert; qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ mari sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ mari apparuis-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
alium Neptuno sacrificasse;
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatum ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permisit. Hic Spartæque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Marathonem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimæ Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortalium corporibus pascebat. Ad quem eum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαῖοι αὐτοῦ τῶν ἐν. ὅτι αὐτοῦ παρὰ τοὺς ὄρους εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπιστὴν λαβὼν αἰχμαῖον * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισαμένον, καὶ λαβὼν τὸν Εὐρύθεον διαπορεύσει εἰς εἴρεα. καὶ τὸ λοιπὸν εἴασιν αὐτόν. ὁ δὲ πλεονηθεὶς Σπάρτῃ τε καὶ Ἀργεὶν ἀπύσσαν, καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς Μαγδαλῆα αὐτὸν Ἀθηναῖς ἀφικόμενος, τὴν ἐγγυαίαν διελαμβάνετο.

§. 9. Ὁ γὰρ ἄλλος ἄθλον ἐπιτάξας αὐτῷ τὰς Διομήδους αὐτοῦ Θρακίς ἵππους εἰς Μυκῆνας κομίζειν. ἃς δὲ εἶτος Ἀρεὶ καὶ Κυρηνῆς, βασιλεὺς Βιστωνῶν, ἐδούει Θρακίᾳ, καὶ μαχημαχάτω· εἶχε δὲ ἀνδραποφάροις ἵππους. πλεῖστας οὖν μὲν ἐκείνους συνελθόντων, βιάσας αὐτοὺς τὴν ὁδὸν ἔφάττο αὐτοῖς αὐτὸν ἵππων ἀπαίροντας, ἥ γὰρ ὅτι τὴν θάλασσαν. αὐτὸς δὲ Βιστωνῶν συνὸς ἄλλοις ὀπηδοῦσιν, τὰς μὲν ἵππους παρὰ δούκην Ἀλκίνοον φυλάσσον· ὅσας δὲ ὡς Ἡίμνους πάντας Λοκρὸς ἐξ Ὀπουντῶν Ἡρακλῆος ἐπέλαμβεν. ὅτι αἱ ἵπποι διέρθεισαν ἀπαυασι-

μῦσαι. πρὸς δὲ τοὺς Βίστο-
τας διαγωνισάμενοι, ὃν Διο-
μήδεω ἀποκτείναντες, τοὺς λοι-
ποὺς ἠνάγκασεν φάγειν. καὶ
κτῆσας πόλιν Ἀβδερρον, ὅθεν
τὸ τάφον τοῦ Διαφωάρηντος
Ἀβδέρου, τοὺς ἱππεὺς κομίσας
Εὐρυδιδεῖ ἔδωκε. μεθύντος δὲ
αὐτοῦ Εὐρυδίδως, εἰς τὸ λεγό-
μενον ὄρος Ολυμπὸν ἐλθὼν
πρὸς τῶν θεῶν ἀπώλοντο.

§. 3. Εννατὸν ἄδλον
Ἡρακλεῖ ἐπίταξε, ζωσ-
την κομίζεν τὸν ἱππολύ-
της. αὐτὴ δὲ ἐβασίλευεν
Ἀμαζόνων, αἱ κατ' ὅκου
πρὸς τὸν Θερμόδοντα πο-
ταμὸν, ἔδντο μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἥσκειον ὁδὸν
δρίαν καὶ εἴποτε μὴ
οὐκ ἔγνωσαν, τὰ θήλια
ἔτρεπον καὶ τοὺς μὲν δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντῆ-
σαι. τοὺς δὲ ἀειτέρους εἶον,
ἵνα πρέποιεν. εἶχε δὲ ἱπ-
πολύτη τὸν Ἀρεῶ ζω-
σῆτα, σύμβολον τοῦ πο-
τύειν ἀπασαν. ὅτι τοῦτον
τὸν βωσῆτα Ἡρακλεῖς ἐ-
πίμπητο λαβεῖν, αὐτὸν
ἐπιδυμέσης τῆς Εὐρυδίδως
θυγατρὸς Ἀδμήτης. ὅθεν

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eò cum pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri jussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admistæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterùm Hippolyte Mar-
tis balthæum, argumento, ut
omnibus aliis præesser, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum mittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiæ Eu-
rystheus obsequeretur. Impo-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Stheneloque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heraclæam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἔδελονταὶ συμμάχους, ἐν μῆτι νητὶ ἔπει. καὶ προσέειπεν ἡρώ Παρῶ. καὶ κατ' ὅκου οἱ Μίνω φῶι, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαο. ἀπὸ πάντων δύο σφ' ἐν νητὶ σωίσει τελευτήσαι ὑπὸ σφ' Μίνω φῶν. ὅσῳ ὦν ἀγανακτήσῃ Ἡρακλῆς, τόσους μὲν παρεχθήμα ἀπέκτεινε· τὲς δὲ λοιπὰς κατακλείσας ἐπιλιόρκει. ἕως ὅποτε βοδυσάμοροι παρεχέλουσιν αὐτῇ σφ' ἀναιρεθῆντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτὸς διλήσων. ὁ δὲ, λύσας τ' πολιορκίαν, καὶ τὲς Ἀνδρόγεω τῷ Μίνω φῶι καὶ ἀνελόμενῳ, Ἀλκίον καὶ Σθένιον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τ' Δασκύλῃ, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύκῃ] τῷ Βεβρύκων βασιλέως, συμβαλόντων βοηδῶν Λύκῳ, πολλὰς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τ' βασιλέα Μύγδονα. ἀδελφὸν Ἀμύκῃ, καὶ τῷ Βεβρύκων πόλιν ἀποτίμωμένος, γλῶσσαν ἔδωκε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡρακλεῖαν. καταπλῆσαν τ' δὲ εἰς τ' Θημισκύραν

λημένα, καὶ παραγυρομένης
 εἰς αὐτὴν Ἰππολύτης, καὶ
 τίνος ἦ καὶ χάριν πυδομένης,
 καὶ δώσειν ἢ ζώσῃα ὑπὸ γυ-
 μνῆς, Ἡε μὲν δ' Ἀμα-
 ζόνων εἰσαδύσας, τὸ πλῆθος
 ἐπιφρίσκει, λέγουσιν, Τὴν
 βασιλίδεα καὶ πύξουσι αἱ περὶ
 ἑλδόντης ἕρπονι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὀφθαλμῶν ὅτι ἢ γαῖαν κατέβησαν
 σὺν Ἰσπηρι, ὅς τις δὲ εἶδεν
 αὐτὰς καὶ δουλοπαιμένας Ἡε-
 κλῆς, νομίσας ἐν δόλῳ σὺν το
 γυμνασίῳ, πῶς μὲν Ἰππολύτῳ
 κτείναν, ἢ ζώσῃα ἀφαιρέ-
 ται. φησὶ δ' αὖτε λοιπὰ ἀγ-
 κισμῶν ὅτι ὑποπλάτῃ καὶ περὶ
 ἑρπονι Τερσίφ. σωφροσύνη δὲ
 τότε καὶ μύθῳ Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος ἀνυχεῖν ἢ
 πόλιν. Ἀπόλλωνος γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶνος ἢ Λαομέδοντος ὕβριν
 πειράσσει δάλοντες, εἰσα-
 δύντες ἀνδρώποιν, ὑπὸ γυμ-
 νῆσιν μισθῶσι καὶ χεῖν ἰδὲ Πέρρα-
 μων. ποῖς δὲ τειχίσματα, ἢ μι-
 σθὸν ἐκ ἀπείρου. δὲ σὺν το
 Ἀπόλλωνος μὲν, λοιπὸν δ' ἐπιμ-
 νει. Ποσειδῶν δὲ, καὶ τὸ
 ἀναφύσιν μόνον ὑπὸ πηρυμ-
 είδος, ὃ τὸν ἐν πᾶσι πεδίῳ
 σωφροσύνην ἀνδρώποιν. καὶ
 σμῶν δὲ λερόντων ἀπὸ πηρυμ-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nunciâns reginam
 ab advestis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equos vestæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jani appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitèr
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunusque Laomedontis in-
 juriâ ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebat: cùm verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demùm

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam apposerit: tum ille in proximis pelago saxi illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganimedis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Trojæ excidium minatus, abivit, & Ænium appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænienfi Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus adversus Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palæstra inte-

γλὺ ἐΐσταν ἤβ' συμφερόν, ἐὰν περὶ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτῷ βουρὰ κῆτι· ὁ δὲ περὶ ὅσων ταῖς παῖσιν τῆς θαλάσσης πύργους περιεσφύσας. ταῦτ' ἰδὼν ἐκκαίμενον Ἡρακλῆς, ὑπέχετο σώσιν αὐτήν, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ Λαομέδοντ' ἀλήψεται, αἳ ὁ Ζεὺς ποινὴν τῇ Γανυμήδους ἀπαγωγῇ ἔδωκεν. δῶσιν δὲ Λαομέδοντ' εἰπόντες, κτείναν τὸ κῆτος, Ἡσιόνην ἔσωσε. μὴ βελομένῃ δ' ἔμυσθ' ἀποδύναμι, πολέμοισιν Τροίαν ἀπειλήσας, ἀνέλθῃ, καὶ περὶ ἧς Αἴνῃ. ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλυτ' ἀποπλέων δὲ, ὅτ' ἡϊόνην τῇ Αἰνίᾳ, Σαρπηδόνα Ποσειδῶντ' ἔχον, ἀδελφὸν δὲ Πόλυτ' ὅντα, τοξάσας ἀπέκτεινε, καὶ παρὰ γυμνάσιον εἰς Θάσον, καὶ χειροτάμῳ τὴν ἐνοικούντις Θρᾷκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγα πωσὶ κατοικεῖν. ἐν Θάσῃ δὲ ὁρμηδὺς ὅτ' Ὁρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τελέγονον τὴν Πρωτόν τ' Ποσειδῶντ' ὅντας παλαίειν περιελαμένους, καὶ τὴν παῖδα.

ἀπὸ κλίνης. κομίσας δὲ τὸν
ζωστῆρα εἰς Μυκῆνας, ἔδω-
κεν Εὐρυπύτῃ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπύχην
ἔδωκεν, τὰς Γηρυόνης βόας
ἐξ Ερυθείας κομίζον. Εὐρύ-
πυτα δὲ ὡς Ὁκεανὸς πη-
σίον κειμένη νῆσος, ἣ
τῷ Γάδिरᾳ καλεῖται.
ταύτην κατὰ τὴν Γηρυό-
νην Χρυσαόρη, ἢ Καλ-
λιρρόης τῆς Ὁκεανῶς, τοῦ
ἔχοντος ἀνδρῶν συμφυῆς σῶ-
μα, σπυγγώμενον εἰς ἐν
κατὰ τὴν γαστέρα ἔχμε-
τον τὸ εἰς τρεῖς ἀπὸ λα-
ρόνων τὸ καὶ μετῴν. εἰ-
ς δὲ φοινικὰς βόας, ὧν
ὡς βοῦκόλη Εὐρύπυτον.
φύλαξ δὲ Ὀρθρὸς ὁ
κύων δικέαλος, ἐξ Εχιδ-
νης καὶ Τυφῶνος γήμνη-
μαίνων. πορδόμενος οὖν
ὅτι τὰς Γηρυόνας βόας
διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄρματα
πολλὰ παρελθὼν, Λιβύῃ
ἐπέβαινε. καὶ παρελθὼν
Ταρτησσὸν, ἔστησε σημεῖα τῇ
πορείᾳ ὅτι ἦν ὅσον Εὐ-
ρώπης καὶ Λιβύης ἀντι-
σείχων, δύο σῦλας. διερ-
μοιόμενος ὅτι ἀπὸ ἡλίου
ἔτι τὴν πορείαν, τὸ πῶς

remit. Demum illatam My-
cenas zonam Eurystheo de-
dit.

§. 10. Tum decimum ille cer-
tamen ærumnâque indixit
Geryonæ boves ab Erythea
abigendas. Erythea autem
non procul ab Oceano insula
erat, quam nunc Gadira no-
minant. Hanc Geryones
Chrysaoris, & Callirrhœes,
quæ filia erat Oceani, habi-
tabat. Is erat trium hominum
corpore præditus, ita com-
pacto, ut in unum ventre te-
nus coiret, & ab ilibus, femo-
ribusque in trium rursus par-
tes divisum esse videretur. Ad
hæc illæ puniceæ boves erant,
quibus bubulcum Eurytio-
nem præesse voluerat. His au-
tem Orthrus canis biceps ex
Echidna & Typhone genitus,
custos præerat. Concedens
igitur ad Geryonæ boves, per
Europam, monstra inter eun-
dum multa prætergressus, in
Libyam trajecit: atque cum
per Tartessum iter fecisset, iti-
neris sui monumenta in Eu-
ropæ ac Libyæ finibus oppo-
sitâs inter se columnas duas
construit. At, ubi in itinere
Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non
 erubuit. Hic verò hominis
 vires admiratus, Herculem
 aureo poculo donavit, quo
 Oceanum trajecit, & Ery-
 theam advectus in * Aëbante
 monte pernoctavit. Id sen-
 tiens canis in eum prorumpit.
 Hunc heros clavâ percussit,
 necnon Eurythionem bubul-
 cum, cani suppetias atque
 opem ferentem occidit. In-
 ter hæc Menætius Phutonis
 boum pastor rem omnem Ge-
 ryonæ nunciavit. Hic Hercu-
 lem ad Anthemuntem flu-
 vium boves abigentem na-
 ctus, commissâ pugnâ, sa-
 gittâ perfoffus interiit. Her-
 cules autem impositis poculo
 bobus, Tartossū tranavit,
 ubi Soli poculum reddidit:
 transgressus inde Abderam,
 in Libyam pervenit: in qua
 Alebion ac Dercynus Neptu-
 ni filij boves abigere sole-
 bant: quibus peremptis, cum
 per Tyrreniam iter haberet,
 taurorum unus ab Rhegio
 aufugit, atque in fretum re-
 pentè delapsus, in Siciliam
 tranavit: ac vicinâ terrâ per-
 cursâ, quæ ab illo Italia fuit
 appellata (nam Tyrreni,

ὅπῃ τὸ θεῖον ἐσέτηνεν. ὁ δὲ
 τῷ ἀνδρείῳ αὐτοῦ θαυμά-
 σαι, χρύσον ἐδωκε δέπας, ἐν
 ᾧ τὸ ὠκεανὸν διεπέρασε, καὶ
 παραγυρόμενος εἰς Ἐρύθειαν,
 ἐν ὅρῳ * Ἀρβαντοῦ αἰλίζετο.
 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ'
 αὐτὸν ὤρμα. ὃ καὶ ἐσέτην τοῦ
 ῥοπαλίου παῖσι. καὶ τὸ βεκίλον
 Εὐρυπίωνα τοῦ κυνὸς βοηθού-
 ντα ἀπέκτανε. Μενοίππῳ δὲ
 ἐκεῖ τὰς Ἀδύβδας βόσκων,
 Γηρυὼν τὸ γερὸν ἀπήγγει-
 λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
 κλέα, ὧδ' ἀποταμὼν Ἀνθε-
 μουῦτα τοῦ βόας ἀπέρροντα,
 συσποιμήσας μάχῃ, καὶ το-
 ξόδοις, ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς
 ἐνδύμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέ-
 πας, καὶ διαπλάσας εἰς Ταρ-
 τωσὸν, ἡλίου πάλιν ἀπιδωκε
 τὸ δέπας. διελθὼν δὲ Ἀΐδην-
 ραν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾗ
 τὰς βόας ἀφ' ἑρμούτο Ἀλε-
 βίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Πο-
 σιδώνος υἱοί, ὥς κτείνε, διὰ
 Τυρρηνίας ἦεν. ἀπὸ Ρηγίου δὲ
 οἷς ἀπορρήγνισι ταῦτες, καὶ τα-
 χέως εἰς τὸ δάλασσαν ἐμπε-
 σάν, καὶ διαπλάσμενος εἰς
 Σικελίαν, καὶ τὸ πλησίον χώ-
 ραν διελθὼν, τὸ ἀπ' ἐκεῖθεν
 κληθεῖσαν Ἰταλίαν Τυρρηνί-

τοὶ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐνέλασαν· ἦλθιν εἰς πεδίον
Ερυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ερυ-
κίων. Ερυξ δὲ ὡς Ποσειδά-
ωνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκατιμύξεν
ἀγέλαις. Θρασύμενος οὖν
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηφαίστου,
ὅτι τὴν αὐτῆς ζήτησιν ἠπί-
χετο. Ἐρῶν δὲ ἐν ταῖς τῷ
Εἶρηκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ.
καὶ λέγων· ἢ δώσων, εἰ
μὴ παλαίσας αὐτῷ πειρήσ-
ται, πρὸς Θρασύμενον· καὶ
τὴν πάλιν, ἀπέκλεινε. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μὴ
τῶν ἄλλων ὅτι τὸν ἰόνιον
ἤλαυνε πένιον. αἷς δὲ ἦλθιν
ὅτι τὰς μυχοὺς τῷ πόντῳ,
ταῖς βυσὶν οἶστρον ἐπέβαλεν
ἢ Ἡρα. καὶ χρίζονται καὶ
ταῖς Θρακῆς ὑπερβαίει. ὃ δὲ
διώξας, καὶ μὴ συλλαβὼν
ὅτι τὸν Ἑλλάσποντον ἦλκε.
αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἄγριαι. μάλιστα δὲ
τῶν βοῶν σωμαλθουσῶν
Στρυμόνα μεμψόμενος τὸν
ποταμὸν, πάλαι τὸ ρεί-
θρον κλωτῶν, ὃν ἐμπλή-
σας πέτραις, ἀπλωτὸν ἐποίη-
σε. καὶ ταῖς βόαις Εὐρυ-
στῆ κομίσας δέδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliae parte impe-
rabat, ex Neptuno natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quaesiturus
procedit, quem cum invenis-
set inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palaestra superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rum, & tertio, ab se victum
Erycem luctando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
ciae montana dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellepontum com-
pulit. Quae verò reliquae fue-
runt, caetera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem agrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. II. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærurnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐταὶ κατέδυσαν Ἡῖρα.

§. 1α. Τελεδύτων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μνηὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεξαμένη Εὐρυδεὺς τὸν τι τῶν τῶν Αὐγῆς βοσκημάτων, καὶ τὸ τὸ Τῆρας, ἐν δίκῳ ἐπίταξεν ἄθλον παρ' Εἰσπερίδων χρύσεια μῦλα κομίζεσθαι ταῦτα δὲ ὡς ἔχοντες, ὡς πρὶν εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλατῶν ἐν Τῶν Ὑπερβορίοις. ἃ Διὶ γήμαντι Ἡῖρα ἐδώρησατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἐκτόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς παρλοῖαις, καὶ ποικίλαις μὲν τέτε τῶν Εἰσπερίδων ἐφύλακτον, Αἴγλην, Ἐρυθία, Ἑστία, Ἀρεθούσα. περιδόμενοι οὐδ' ὅτι ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκλῳ δὲ Ἀρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν πρόκαλεῖτο. Ἀρεὶ δὲ τῶν ἐκδικούτων, καὶ σωισαύτων μονομαχίαν, βληθεὶς κεραινοὺς μέσον ἀμφοτέρων. διελύετο μάλιν βαλίζων τὸ δὲ Ἰλλυρίων, καὶ ἀπὸ δὲ ὅτι πηλῶν Ἡερδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διδος καὶ Θέμιδος.

αὐται μὲν ὤοισιν αὐτῷ Νη-
 ρέα. συλλαβῶν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρ' οἴας
 ἐναλλάσσοντα μορφαί, ἔδη-
 σι καὶ ἐκ ἑλυσεν, πρὶν ἢ μα-
 θῆν παρ' αὐτῇ πῦ πυγχα-
 νοιεν τὰ μῦλα, καὶ αἱ
 Εἰσείδες. μαθὼν δὲ Λι-
 βύῳ διεξήει. ταύτης ἐβασί-
 λδε παῖς Ποσειδῶν ὁ Αν-
 τῆς, ὃς τοῖς ξένοις ἀναλ-
 κάζων παλαίειν, ἀνῆρει.
 τότε δὲ παλαίειν ἀναγκα-
 ζόμενος Ἡρακλῆς, ἀρσέ-
 μος ἔγκασι μετέωρον
 θλίψας, ἀπέκλεινε. ψά-
 νοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σπῆνεν γίνεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
 πνέες ἔφασαν τῷτον ἔῃ παῖ-
 δα. καὶ Λιβύῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήει. ταύτης ἐβασίλευ-
 υς Βέσις Ποσειδῶν ὁ
 παῖς, καὶ Λισσανάσης ὁ
 Εὔφης. οὗτος τοῖς ξένοις
 ἔδυνεν ὅτι βασιλεὺς Διὸς, κα-
 τὰ π λόγον. ἐνθάδε γὰρ ἔπ
 ἀφορία πῶν Αἴγυπτον κα-
 τίλας. Θράσιος δὲ ἐλ-
 θὼν ἐκ Κύπρου, μάλιστα
 πῶν ὀπισθὲν, ἔφη ὅτι ἀφο-
 εῖαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον
 αἰδρα τῷ Διὶ σφάξωσι κατ'
 ἔπος. Βέσις ὁ καὶ ἐνὸν ποιεῖ.

Hæ ipsi Nereum indicant et
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit:
 neque illum prius, quam ab
 eo ubi jam mala illa, & Hes-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum pala-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit: nam si terram contig-
 isset, is robustissimus eva-
 debat: quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno ac Lysianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat: annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cypro
 advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desituram esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi mactavissent.
 Tum Busiris vate illo prius

Immolato, advenientes dein-
 ceptus jugulabat. Comprehen-
 sus itaque & Hercules etiam
 ad aras trahebatur; at disrup-
 ptis vinculis, Busirímque, &
 ejus filium Iphidamantem, &
 Chalbem caduceatorem ne-
 cavit. Post hæc, Asiâ percur-
 sâ, in Thermydras Rhodio-
 rum portum appulit: & bu-
 bulci cujuspiam alterum de
 plauistro solutum taurum, ac
 mactatum comedit. Tum bu-
 bulcus, ubi nullam sibi auxi-
 lij copiam, neque spem reful-
 gere videt, quodam in monte
 consistens execrari cœpit.
 Quocircâ & nunc etiam, cum
 faciunt Herculi sacrum, cum
 execrationibus id peragunt.
 Hinc Hercules in Arabiam
 pervasit, ubi Emathionem Ti-
 thoni filium necat, & facto
 per Libyam itinere, ad exti-
 mum usque mare navigabat:
 ubi scypho sumpto, in obje-
 ctam continentem trajecit:
 atque aquilam, Typhonis &
 Echidnæ filiam, Promethei
 jecur in Caucasomonte depas-
 centem, sagittis conficit: &
 Prometheus, detracto per-
 molesto vinculo, solutum li-
 beravit: eúmque ad Jovem

πὺν σφάζας ἔμαψιν, τὺς
 καπόντας ξένους ἴφαζε.
 συλληφθεὶς. οὐδὲ καὶ Ηρα-
 κλῆς, πῶς βομοῖς περι-
 φέρετο. τὰ δὲ δισημὰ διαρ-
 ρήξας, τὸν τι Βύσειν, καὶ
 ἔκτεινε παῖδα Ἀμφιδά-
 ματα ἀπὸ κτενε, καὶ ἔκτε-
 ρε χαλβίω. διεξιὼν δὲ
 Ἀσίας Θερμυδράδης Ροδίων
 λιμένι προσέειπε, καὶ βοη-
 λάτω πρὸς λύσας ἔπειρον
 ἥν ταύρων ἀπὸ τῆ ἀμάξης,
 ἐνωχέτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
 λάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ
 δύνασθαι, καὶ ὅτι πνέ-
 οντος κατηρξέτο. διὸ καὶ νῦν
 ἐπιδαὼν δύσων Ηρακλῆ,
 μὲν κατὰ τὸν τόπον περὶ ἔκτε-
 πειρὼν δὲ Ἀραβίαν, Ἡμα-
 θίωνα κτείνῃ παῖδα Τιθω-
 νος. καὶ διὰ τῆ Λιβύης πο-
 ρεύσας, ὅτι πρὸ ἔξω θά-
 λασσαν καταπλεῖ. ἔτι δὲ
 πρὸς καταλυσμαίνει. καὶ πε-
 ραιωθεὶς ὅτι πρὸ ἡπειρὸν ἔ-
 σπικρον, κατατόξασιν ὅτι
 τῷ Καυκάσου ἔς ἑσθίοντα
 τὸ τῷ Πεσμηδίου ἡ παρὰ ε-
 πὸν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
 φῶντος· ὅς καὶ τῷ Πεσμηδίῳ
 διέλυσεν δισημὸν ἐλόμενον ἔ-
 τὶ ἐλπίας. καὶ παρὲς τῷ Διὶ

Χιθωνα θύσκειν, ἀλά-
 τον αὐτ' αὐτῷ θέλοντα. ὥς
 δὲ ἦσαν εἰς τ' Ὠκεανούς
 πρὸς Ἀτλαντα, ὑποδύν-
 τῳ Προμηθεύς τῷ Ηρα-
 κλεῖ αὐτὸν ὅπῃ τὰ μῦλα
 μὴ πορεύεσθαι διαδίδξαι-
 νον δὲ Ἀτλαντῷ τὸ πό-
 λον, ὑποσελῆν ἐκείνου.
 Παιδὲς δὲ, διεδίδξατο.
 Ἀτλας δὲ δρέψαμεν παρ'
 Εὔπειδων τέια μῦλα, ἥ-
 κε πρὸς Ηρακλέα. καὶ μὴ
 βυλόμενος τὸν πόλον ἔχειν,
 καὶ σπύρειν ὅπῃ τῷ κεφα-
 λῇ θέλων περὶ σπῆσαι. ὅ-
 το ἀκούσας Ἀτλας ἐπ' γῆς
 καταδὶς τὰ μῦλα, τὸν
 πόλον διεδίδξατο. καὶ ὕ-
 πως ἀνελόμεν αὐτὰ, Η-
 ρακλῆς ἀππλάητο ἔνιοι
 δὲ φασιν, ὅτι παρὸς Ἀτλαν-
 τῷ αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
 λά αὐτὸν δρέψαται τὰ
 μῦλα κτήναντα τὸν φρυ-
 γῶτα ὄφιν. κμήσας δὲ
 τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδω-
 κιν· ὁ δὲ λαβὼν, Ηρα-
 κλεῖ ἔδωξέησάτο. παρ' ἧ
 λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
 αὐτὰ ἀπκόμεσιν, ὅσων
 γὰρ αὐτὰ τεθῆναι πε.

reduxit : qui illum pro Chi-
 rone , qui mori cupiebat , im-
 mortalem esse declarat. Post
 autem quam Hyperboreos ad
 Atlantem pervenit , ac Pro-
 methei prudentiâ commone-
 factus est Hercules , ne ad
 Hesperidum mala proficisce-
 retur , sed ipse Atlanti in cœ-
 lo sustinendo succederet , il-
 lumque pro se mitteret , per-
 suasus excepit. Atlas autem ,
 decerptis ex Hesperidum hor-
 tis tribus malis , ad Herculem
 redit. Qui , cū cœlum ha-
 bere subterfugeret , cesticil-
 lum , inquit , se velle facere
 suo capiti imponendum [quo
 commodius tantum cœli pon-
 dus ferre posset.] Quod ubi
 audivit Atlas , depositis hu-
 mi pomis cœlum , recepit : at-
 que ita poma Hercules conse-
 cutus discedit. Sunt verò qui
 dicant , hæc non ab Atlante
 habuisse , sed ipsum , cœso
 dracone custode , decerpisse ,
 quæ secum delata dedit Eury-
 stheo. Tum ille accepta Her-
 culi condonavit , à quo cū
 Minerva accepisset , ea rur-
 sus reportavit , quoniam re-
 ligiosum erat , ea alicubi col-
 locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensusus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylij filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri eadem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Inde ad Tæna-
 rum Laconiae promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 ficiū patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagriae Medu-
 sæ Gorgonis filiae, omnes in
 fugam abiire. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτορον ἄλγον ἐπι-
 τῆν, Κέρβερον ἐξ ᾧ δου
 κομίζετο, εἶχε δὲ. ἔτ
 τρεῖς μὲν κυνῶν κεφα-
 λὰς, τὴν δὲ ὕψιν δρά-
 κοντος, καὶ δὲ τῶν πάντων
 παντῶν εἶχεν ὄφρων κε-
 φαλάς, μίλλων οὐκ ὅτι
 τὸν ἀπέναι, ὅλντε αὖτε
 Εὐμόλπον, αὖτε ἑλόν-
 σιν αὖ βουλόμην μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἔκ ἐξόν ξέ-
 νοις τότε μνηστῆραι. ἐπειδὴ
 τὸν Θέσπιον Πυλίου παῖς
 ἡμόμην ἐμυεῖτο, μὴ δυ-
 νάμην δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήρια, ἐπεὶ τὸν ἔκ ὡς ἡγι-
 σμένον τὸν Κενταύρου φό-
 νον. ἀγλαοὶς ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμυήθη. καὶ πα-
 ραῖον μὲν δὲ τὸν Ταινάρῳ
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀῖδος καταβάσιος τὸ σῶ-
 μόν ἐστι, διὰ τὴν ἀπὸ
 ὁπνίχα δὲ εἶδον ἀπὸ τῶν αἰ-
 ψυχῶν, χροὶς Μελεάγρῳ
 καὶ Μεδούσῃ. τὸν Γοργόνῳ,
 ἔφουρον. ὅτι δὲ τὴν Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν
 ἔλκει. καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μω-
 δάνει, ὅτι κενὸν εἶδον
 ἐστὶ. πλησίον δὲ ἦν Ἀῖδος
 πυλῶν ἡμόμην, ὁπότε

εὔρει , καὶ Πιρίθου τὸν
Περσιφόνης μνηστῆρα
γάμον , καὶ διὰ τοῦτο διδόν-
ται. Διασάμενοι ὅδε Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ἄραρον , ὡς ἀνα-
σπόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
βίης. ὁ δὲ Θησῖα ἔλ-
λαβόμενος τῇ χειρὶ ἤγαγε· Πι-
ρίθου δὲ ἀναστῆσαι βυλόμε-
νος , τῆς γῆς κυνέμενης ,
ἀφῆκεν· ἀπικύλισε δὲ καὶ
τὸν Ἀσκαλάφου πίττον. βυλό-
μενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς
ἐπαράδαι , μῶν τῶν Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσραξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐτὰς Μενόιπτος ὁ Κό-
δωρύμης περὶ Ἀσκαλάφου
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα , ληφ-
θεὶς μίσση , καὶ ταῖς πόδεσσι
καταπάξας , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη. αὐτοῦ τὸ δὲ αὐ-
τῷ Πάριον τὸν Κέρβερον ,
ἐπίταξεν ὁ Πάριος ἄγων
χρεῖς ὧν εἶχεν ὀπλῶν κρα-
τούμενος. ὁ δὲ δῖον αὐτὸν
ὅτι ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέρον-
τος , πῶς τε δύρασι συμπε-
φραγμένον , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευασθῆναι , καὶ περικαλῶν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἐκ
αὐτῆς , καὶ τῷ διακόμενῳ
ὑπὸ τῇ χεῖρὶ ἔχειν δράκοντος,
κρατῶν ἐκ τοῦ τραχήλου , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant: tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit: sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit , &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus, unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menœ-
tius, Ceuthonymi filius, Plu-
tonis bubulcus , cū provo-
casset in palæstram Hercu-
lem, perfractis costis, ac me-
dius ab eo prehensus , Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demum Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi, sine armis, quibus
communitus advenerat , ca-
nis abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis, thora-
ce circumseptus , ac leonis
pelle contectus , & circum-
jectis illius capiti manibus,
haud abire permittit , etsi à
dracone , qui in Cerberi cau-
da existeret , morderetur ,
cervicem comprimens , ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna re-
duxit.

CAP. VI.

Κ Ε Φ. Γ.

Porro Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se , ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filix connubium proposuisse accepit. Oechaliam igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἄρχων τὸ Διόιον ἔπεισεν. συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἦκε [σὺς Εὐρυδία] διὰ Τροιζίνος ποιησάμενος ἡ αἰετασιν. Ασκάλαφον [μεν] ἔν Δημότρῳ ἐποίησιν ὄππῃ. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυδῆι δόξας ἡ Κέρβεον, πάλιν ἐλάμην εἰς Ἀΐδου.

Mετὰ δὲ τὰς ἀθλοῦς Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας , Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολαῷ· αὐτὸς δὲ γάμους διόνειον , ἐπυθάνετο [Εὐρυτεν] Οἰχαλίας δωμάτιον ἀθλον ὡς περὶ διόνειον τὸν Ἰόλην ἡ θυγατὸς γάμον , καὶ νικήσαντι τοξικῇ αὐτόν τε , καὶ τὸς παῖδας αὐτῷ ὑπαρχοντας ἀφικόμενος οὐδὲ εἰς Οἰχαλίαν , καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῷ ἡμάρμενος , ἐκ ἐτυχῆς τῶ γάμου. Ἰφίτης μὲν ἡ προσβόλην ἡ τῶν παίδων λέγοντο διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ ἡ Ἰόλῳ , Εὐρύτη δὲ καὶ ἡ λοιπῶν ἀπαγορευόντων , καὶ διδοῖναι λέγοντων , μὴ τελοποιησάμενος τὰ θυγησόμενα πάλιν ἀποκρίνην.

§. β. Μῆτ' ἔ' πολὺ δὲ
 χλαπείσῃν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμζεν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους κηρόναι τῆτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπῆσῃν, ἀφικεῖ-
 ται πρὸς Ἡ'ρακλέα, κ' ὥσω-
 τῶν ἥκοντι ἐν Φερῶν
 αὐτῷ σιωπῇ πλὴν ἀποδα-
 νοῦσαν Ἀλκῆσιν Ἀδμήτῳ,
 ὅθεν αὐτὸν συζητῆσαι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπὸ
 χρεῖται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὖθις
 ὑπὸ τῷ Τυρυνθίων ἔρρι-
 φον αὐτόν τειχῶν. καὶ παρ-
 ὄντων δὲ δέλων τὸν φό-
 ρον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων μὲν οὐτῷ
 δαμάσῃς. ἀπὸ σπῆμαι δὲ
 Νηλέως αὐτόν διὰ πλὴν
 πρὸς Εὐρυτόν φίλῃς, εἰς
 Ἀμύκλας παραγυρόμενῳ,
 ὑπὸ Διῖφόβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου καδαίρεται, κα-
 ταχθεὶς διενῆ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόρον. εἰς Δελ-
 φούς' παραγυρόμενῳ, ἀπαλ-
 λαχθεὶς ἐπυθάνετο τῇ νό-
 σῳ. μὴ χρησιμότητος δὲ
 αὐτῷ τῇ Πυθίᾳ, τὸν τι
 ναὸν συλαῖν ἔδεικε, καὶ
 τὸν τρεῖς ποταμοὺς βασιλεύσας, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 pòst tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasus
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterùm agi-
 tatus, hunc è Tirynthiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Néleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercefferat,
 Amyclas petvénit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagè lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil responder: ac
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectóque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugnâ commissâ, Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit, eoque modo dirempta illorum pugna, hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore, cùm triennium totum venditus servierit servitutem, & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem penderit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens, non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Sytleum verò in Aulide, qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret, re-fossis ab radice viribus, unà cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen infulam delatus, ac videns Icaricorpus in litore ejectum, sepulturæ dedit, ab eoque Do-

τασκάδ' αἶψαι μαρτύριον ἴδον.
μαχόμενου δὲ αὐτῷ Απόλλωνι Θ, ὁ Ζεὺς ἴησι μίσσων
αὐτῷ παρενόν. καὶ τῶτον
διαλυθέντων τὸν πόπον,
λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὃς ἐλεγε ἀπαλλ-
λαγμὸς αὐτῷ τῆς νόσου ὅσπου
ἔσται ἰσχυρόν, καὶ τεῖα
ἔτι δουλεύσαντι, καὶ δύνῃ
ποινὴν τῷ φόβῳ πῶς πμῶν
Εὐρύτῳ.

§. γ. Τοῦ δὲ χρησμοῦ
δοθέντος, Ερμῆς Ἡρακλῆα
πώρεσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται
Ομφάλη Ἰαρδάνου, βασιλέως
Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν
τελευτῶν ὁ γῆμας Τμῶλ
Θ κατέλιπε. πῶς μὲν
οὐδ' πμῶν κομιδύσαν Εὐ-
ρυτῷ ἔπεσε δέξατο. Ἡ-
ρακλῆς δὲ Ομφάλῃ δου-
λεύων, τὸς μὲν πρὸς τὴν Εφε-
σον Κέρκωπας συλλαβὴν ἔδη-
σεν. Συλεύα δὲ ἐν Αὐλίδι
τὸς παρεόντας ξένους ἐκά-
πνει ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς
ρίζαις τὰς ἀμπέλους ἀκάψας
μὲν τὴν θυγατέρα Ξενοδίκην ἀ-
πέκλεινε. καὶ προχὰν νήσω Δολί-
χῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν
τοῖς αἰμαλοῖς περισφύμε-
νον, ἔθαψεν· καὶ τὴν ἡσὸν αὐτῇ

Δολίχης Ικαρίαν ἐκάλεσιν. αὐτὴ τῆτε Δαίδαλός ἐν πύσῃ εἰκόνα παρεπλησίαν χατπαλάσιν Ἡ' Ἑρακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἐμπνοῦν ἔπειξε. καὶ ὃν δὲ χροῖον ἐλάτρεδε παρ' Ὀμφάλλῃ, λέγεται ὅτι Κόλχους πλουῖν ἤνυσεν, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου χάνου δῖαν, καὶ Θησίαν παρθενὸν ἐν Τειζῇ εἰς τὸν Ἰσθμὸν χανῶσαι.

§. 4. Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ὅτι Ἰλίον ἔπει πνιπτονότρεις ὀκτωκρίδεια συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀείρων ἐκείως διλότων στρατεύεσθαι χανπαλάσας δὲ εἰς Ἰλίον, ὅτι μὲν οὖν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεῖ χαντάλιν. αὐτὸ δὲ μὲν οὖν ἀείρων ἀείρων ὄρμα ὅτι ὅτι πόλιν. παρθενὸν δὲ ὅτι τὰς ναῦς σὺν τῇ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπὸ κλίνης μαχόμενον ἀπαλαθεῖς δὲ, ὑπὸ οὖν μετὰ Ἡ' Ἑρακλεῖ, ἐπολιορκεῖτο. ὅτι δὲ πολιορκίας ἐνεργήσας τὸ πείχον Τελα-

lichen insulam mutato nomine, Icariam vocavit : Cujus beneficij causâ Dædalus è picea Herculis imaginem consimillimam effinxit, quam cum ignoraret, Hercules per noctem lapide, vivam esse opinatus, percussit. At quo tempore apud Omphalem serviret, aiunt tum in Colchos navigationem, Calydoniique apri venationem confectam fuisse, ac Theseum, qui Træzene Isthmum advenerat, eum expiasse.

§. 4. Porro post servitutem, morbo liberatus, navibus ordine remorum quinquaginta præditis decem & octo, collectâ fortissimorum volonum manu, in Ilium navigavit. Postea verò quàm Ilium cum classe appulit, eam Oicli custodiendam reliquit. Ipse autem cum cæteris rei bellicæ peritissimis in urbem promovit. Laomedon interea facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, at rejectus ab Herculis copiis intra urbem obsideri cæpit : cumque urbis obsidione continenti premeretur, refractis Telaar

mo muris primus urbem intrat , & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt , stricto in eum ense vadit ; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset , proximos adjacentes lapides colligere aggredditur. Tum Hercules, quidnam faceret , percontatur : aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio , sagittis confecto Laomedonte , cum filiis suis, præter unum Podarcem , Telamoni Hesionem , Laomedontis filiam , ob rem præclarissimè gestam , præmij loco dedit : [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit :] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset , Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ , ut eum accipiat , datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μὸν , πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τούτου Ἡρακλῆς· ὥς δὲ εἰδεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσληλυθότα , παρὰ σάμηνον τὸ ξίφος , ἐπ' αὐτὸν ἤει. μηδὲνα δέλων ἐαυτοῦ κρείττονα νομίζεται. σωιδὼν οὗτο Τελαμῶν , πλησίον λίδους κειμένοις σωήδροιζε. οὗ δὲ ἐρρμήνου τῆ πρῶτοι· βωμὸν εἶπεν Ἡρακλῆος κατασκιάζειν Καλλινίκου. ὁ δὲ , ἐπαινέσας, ὥς εἶλε τὴν πόλιν , κατατοξάσας Λαομέδοντα , καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χαεῖς Ποδάρκου , Τελαμῶνε ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντον· θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τεῦκρον γυνᾶ.] καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῇ αἰχμαλώτων ὃν ἤδελεν , ἄλγους. τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην , εἶφεν δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γινέσθαι , καὶ τότε , πῶποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῇ , λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ παρεσχομένη χρυσίῳ τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κοφελῆς , ἀντίδωκεν· ἴδων

Ποδάρκης Πείαμϑ ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I I.

Π Λέοντος ὃ ἀπὸ Τροίας
Ἡρακλείους, Ἡραχα-
λεπίας ἐπιμύθε χερμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς
ἐχρέμασεν αὐτῷ ἐξ Ολύμ-
που. περὶ πλεῖ δὲ Ἡρακλῆς
τῇ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγην
εἶλον, βάλλοντες λίθους
περὶ σπλεῖν ἐκώλυον. ὁ δὲ
βιασάμενος ἢ νῆσον εἶλε· καὶ
ἢ βασιλέα Εὐρύπυλον Ἀστυ-
παλαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶ-
νος ἐκίεινε. ἐπράδην δὲ καὶ
ἢ μάχην Ἡρακλῆς ἀπὸ Χαλ-
κιδόνος καὶ Διὸς ἐξαργύσαν-
τος αὐτὸν, ὃ δὲ ἐπαδεν. πορ-
θήσας ὃ Κῶ, ἥκα δὲ Ἀθῆνας,
εἰς Φλέγραν καὶ μὲν θειῶν
κατεπολέμησε Γίγαντας.

§. β. Μετ' οὗ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐστράτευετο, συνα-
δροίσας Ἀρχαδικὸν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδύλοντας
ἑξ Ἀσίων ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος
ἀρίστους. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον ἀκούων,
ἐπέστησεν Ἠλείων στρατη-
γὸς, Εὐρυτον καὶ Κτία-

Η Herculi verò ab Illo clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem·
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Coi, quòd pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regémque Eury-
lum Astypalzæ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulnefatus fuit,
& Jovis ope conservatus in ali-
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias insidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas, per insidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occis- que cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eique regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympi- cum certamen instituit, ac Pe- lopi aram statuit, necnon duo- decim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem ca- p- tam adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δὲ δυνάμει
τοῖς τότε ἀνδράποισι ὑπερ-
έβαλλον· παῖδες δὲ ὕσαν
Μολιόνης καὶ Ἀκτορος·
ἐλέγντο δὲ Ποσειδῶνι Θ.
Ἀκτορι δὲ ἀδελφῆς Λυ-
αῖν. σωῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ
μετὰ τῷ ὑφρατίῳ νοση-
σαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπο-
δῆς πρὸς τὴν Μολιονίδας
ἐποίησαντο· οἱ δὲ ὕστερον
ἐπιγόντες αὐτὸν νοσηῶντα,
ἐκτίθενται τῷ φρατίῳ μα-
τι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς.
τότε μὲν οὐκ ἐκ ἀνελχέρη-
σιν Ἡρακλῆς· αὐτὸς δὲ τῇ
τείχῃ Ἰσθμιάδος περικυ-
βησ, Ἡλείων τὸν Μολιο-
νίδας περικύβητον σωζόμενος,
ἐν Κλεωναῖς, ἐσεδύσας τέ-
τοις Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ
φρατυσάμενος Θ. ἐκί τῇ Ἡλίῃ
ἔειλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν
τῶν παίδων Ἀλγείας, καὶ τῶν
καὶ Φυλείας, καὶ τῶν τῶν
βασιλείαν ἔδωκεν. ἔδωκε ὅτι
καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶ-
να· Πέλοπος τε βωμὸν
ἰδρύσαντα, καὶ δι᾽ αὐτὸν δώσαν-
τα βωμοὺς ἐξῆς ἰδρύμα-
ντα.

§. γ. Μετὰ δὲ τῆς Ἡλι-
δος ἀλώσειν, ἐστράτευται ἐπὶ

Πύλον· καὶ τὴν πόλιν ἐ-
 λών, Πεικλύμενον κλεί-
 νει τ' ἀλκιμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μεταβδῶν
 παῖς μωραὶ ἐμάχετο. τ' δὲ
 Νηλεΐα, καὶ τὸς παῖδας
 αὐτῷ χρεὶς Νέστορος, ἀπικ-
 τινε. αὐτ' δὲ νέε' ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐπέρετο. καὶ τ'
 τὴν μάχην, καὶ Ἀΐδων ἐτρώ-
 σε Πυλίοις βοηθῶντα. ἐλὼν
 δὲ τὴν Πύλον, ἐσφάπεν
 ὅττι Λακεδαιμόνα μετελθεῖν
 τὸς Ἰπποκῶντ' παῖδας
 δέλων· ἀρχίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ Διόπην Νηλεΐ σωσι-
 μάχῃσαν μάλλον ἢ ὠρύσσειν,
 ὅττι δὲ Λευκυμένης παῖδα ἀπὲκ-
 τεκε, δεωμένῃς γὰρ αὐτῇ τὰ
 Ἰπποκῶντ' βασιλεία, ἐκ-
 δραμὼν κύων ἦν Μολοσσέ-
 κων· ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπίπυχε τὸ
 κύων. ἐκπροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκῶντ' ἴδαν, καὶ τὴν θαν-
 τος αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὲκτενον· τὸν δὲ ἴτε θάνα-
 τον ἐκδικῶν, σφατεῖα ὅττι
 Λακεδαιμονίαν σωήδρσιζε.
 καὶ ὁδὸν ἄρ' εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίου καὶ Κη-
 φέα μετὰ ἦν παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἰκοσι, συμμαχῶν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit : quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus : & , quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Molossici gene-
 ris canis : tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit :
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 socius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjectis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostendet, ho-
stium futuram everSIONem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiiſque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæſo Hippocoonte,
ejusſque filiis in ſervitutem re-
ductis, ſubjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
conceſſit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitiavit.
Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperiffet, in Minervæ
templo depoſuit. Interim pe-
ſte per ea loca debacchante,
Aleas templum ingreſſus, &
ſingula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Αιδώς δὲ Κηφεὺς μὴ κατα-
λιπόντ' αὐτῇ Τέγαν Ἀρ-
γεῖοι ἐπιſτρατεύοντες, τὴν
ſτρατείαν ἠρνείτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Αἰδώς λαβὼν ἐν
ὕδρῃ, χαλκῷ βόσρυχα
τορρόντ', ſτερέπῃ τῇ Κη-
φείῳ θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πόν, Εἰ ἀνέπηſτατος, τρεῖς
ἀνὰ χρόνον [ἐν] ἔτη τειχῶν
ἢ βόσρυχον, καὶ μὴ περὶ δύν-
ουσι, προπλὺ ἔτη πλεμίων
ἔσονται. τότε γινόμενε, Κη-
φεὺς μὴ τῶν παίδων ἐſτάδεις.
καὶ κατὰ μῆλιν αὐτός τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῇ πηδύτῃ· καὶ
πρὸς τέτοις Ἰφικλ' ὁ οὗ
Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείναι ἢ Ἰπποκόων-
τα, καὶ τὰς παῖδας αὐτῇ χει-
ροπάμν'· τὴν πόλιν Τυν-
δαρέῳ καταγαγόν, ἢ βασι-
λείαν παρέδωκε τέτρω.

§. 4. Παριὼν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, ἢ Αὐγῇ Ἀλεοῦ
θυγατρίᾳ ὄσαν, ἀγνοῶν ἐφ-
θερεν. ἢ δ', τεκοῦσα κρύφα δὲ
βρέφος, κατέθετο ἐν τῷ τε-
μένει τῇ Αἰδώς. λοιμὴ δ' ἢ
χώρα φθιτομένης Ἀλεός
εἰσελθὼν, καὶ ἐρδνήσας εἰς τὴν
τίμνον, κατὰ θυγατρὸς ὠδ-
νας ὤρετο. μὴ οὐδ' βρέφος εἰς

τὸ Παρθέριον ἔργε ἐξέβητο·
καὶ τῷτο μὲν κτὶ διῶν π-
να φερονίας ἐσώθη. θηλίῳ
μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἐλαφ-
τοῦ ἐγένετο αὐτῷ. ποιμένες δὲ
ἀνελόμενοι τὸ βρέφος,
τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν.
Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίῳ
τῷ Ποσειδῶνι, ὡς ὁρῶν
ἀπεμπαλῆσαι. ὁ δὲ Τεύ-
θρανι τῷ Τάθρανίᾳ δυνά-
στη αὐτοῦ ἐδωκεν καὶ καίτη
γυναικα ἐποίησάτο.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρ-
αυρόμηνος εἰς Καλυδῶνα,
ἢ Οἰνείας θυγατέρα Δηϊά-
νυραν ἐμνηστεύσατο. καὶ δια-
πυλάσας ὡς ἦ γάμων αὐ-
τῆς πρὸς Ἀχελῶον ἀπικε-
δόντα τῷτο, ἀνέκλασε
τὸ ἔτερον τῆς κερῶν. καὶ
τῷτο μὲν Δηϊάνυραν γαμή-
τῳ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμ-
βάνει, διὸς ἀπὸ τούτου τὸ
ἢ Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία
δὲ ὑπὸ Αἰμωνίᾳ θυγατρὶ, ἣ
κέρας εἶχε τῷτο αὐτῷ δὲ,
Φερεκύδης λέγει, διῶσιν
εἶχε τοιαύτῳ, ὥς βρο-
χὸν ἢ ποτὶν, ὅς ποτε εὐξαίετος,
παρέχον ἀφρονον.

§. 5. Σπείδει ἢ Ηρακλῆς
ἐκ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρ-

num montem deferendum,
exponendumque dedit; qui
divinā quadam providentiā
conservatus est. Nam, quæ
nuperrimè cerva pepererat,
illi ubera præbuit: mox autem
pastores assumptum infantem
Telephum vocitarunt. Sed &
Aleas Augen Nauplio Ne-
ptuni filio extra fines venden-
dam exportari jussit. Hic au-
tem Teuthranti Teuthraniae
urbis Dynastæ tradidit, & ille
eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterum Hercules Ca-
lydonem profectus, Dejanira
Oenei filiam conjugem
deposcit, ac luctatus, ma-
trimonij hujusce de causa,
cum Acheloo in taurum trans-
formato, unum illi de corni-
bus perfregit. Itaque Dejani-
ram duxit: cornūque Ache-
loo redditur, cujus loco Amal-
theæ cornu accepit. Hæc Hæ-
monij filia fuit, quæ tauri
cornu habuit. Id, ut Pherecy-
dis testimonio comprobatur,
ejus erat facultatis, ut quic-
quid esculenti ac poculenti
quispiam expetisset, copiosè
admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro
Calydoniis contra Thespro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex præerat, vi captâ, congressus cum Astyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud OEneum in convivio esset, pugno percussum EUnomum Architelis filium ei pocula propinquantem occidit. Is autem OEneo propinquus erat. Sed pueri pater, quod id præter ejus voluntatem factum fuisse contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deïanira uxore ad EUnomum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse per

ποι'. καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφυραν, ἧς ἑβασίλιδες Φύλας, Ἀστυχὴ τῇ τύτῃ θυγατρὶ συναλθὼν, παῖδ' Τληπόλεμον γίνεται. διατελὼν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πύμνας πρὸς Θέστον, ἐπὶ μὲν κατὰ τὴν ἐλῆγα παῖδας, πρὸς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τῶσδε πύμπειν εἰς Σαρδίην τὴν νῆσον, ἐπ' ἀποικίαν. ἡγομένην δὲ τέτῳ, οὐαχρὺ μῆκος ἔδωκε Οἰνῆ, καὶ κοινὸν ἄλφειον πᾶσι, ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλῳ παῖδι Εὐνόμου καὶ χερσὶν διδόντα. οὐ γὰρ δὲ Οἰνῆος ἔσθ'. ἀλλ' ὁ μὲν πατρὸς τῷ παιδί, ἀκουσίως μηχανήνῃ τῷ συμβεβηκότι, συνεγνωμένοι. Ἡρακλῆς δὲ καὶ τὸ νόμον, τὴν φυγὴν ἀπομένειν ἤδειλε. καὶ διόγω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπέραι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐννοῖον ἦκεν. ἐπ' ὧν καὶ Νέστω ὁ Κένταυρος, τὸς παρόντας διέπρεβε μὲν μισθὸν δὲ λέγων παρὰ θεῶν τὴν προθμίαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὐκ Ἡρακλῆς

τὸ ποταμὸν διέβη. Δηϊανεί-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπὶ-
τρεψεν ἔσω διακομίζεν. ὁ
δὲ διαπορθμύων αὐτῷ ἐπι-
χίρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνὰ κραυγῆς αἰσθόμενος ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μέλλων πλιδ-
τᾶν, περικαλεσάμενος εἴ-
πιν εἰ δέλοι φίλτρον περὶ
Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐκ τῆς
τραύματος τῆς ἀκίδος αἵ-
μα συμμιζαί. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῆτο, ἐφύλαττε παρ'
ἑαυτῇ.

§. 7. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς τὸ Δρυόπων χώραν ὑπο-
εῖν προφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόμαντος βοηλατου-
τος, τὸν ἔπειθον τῷ τῶ-
ρον λύσας, καὶ σφάζας,
ἐξέψisas ἐωχίσασατο. ὡς δὲ
ἦσαν εἰς Τραχίνα περὶ Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς αὐτῶν,
Δρύοπας κατεπολέμησεν.
αὐτῶς δὲ ἐκείδων ὄρμη-
θεὶς, Αἰγίμω βασιλεῖ Δω-
ρείων σωμαμάχισα. Λαπι-
θαὶ γὰρ περὶ γῆς ὄντων ἐπο-
λέμω αὐτῶν, Κορώνου

se amnem tranavit, & Deïa-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nesso transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trahit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solum,
jugulatumque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eique regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Martis & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, cum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi fociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

κρατρουῶντο. ὁ δὲ, παλιορκούμεντο, ἐπιχλέσατο τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὅτι μίσει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρυνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτοῖς. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλεῖα Δρυόπων, ἐκ Ἀπέλλωντο τεμένει Διωνύμερον, ὕβρισιν ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παρόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν προκαλεῖται αὐτὸν Κύκνῳ Ἀρεῶ καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ τῆτον ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅπλων] διέρχεσθαι καλυόμεντο δὲ παρῆναι, καὶ τῆτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμεντο δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείας ἐκ Οἰχαλίας σωήδροισιν, Εὐρυτον πτωρήσαντι δέλων συμμαχοῦντων δὲ αὐτοῖς Ἀρχέδων καὶ Μηλείων τῶν ἐκ Τραχίνῳ, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων

Εὐρυτον, αἰρή πῶν πάλιν.
καὶ δάψας ἦν σὺν αὐτῷ
σπαρδόμενων τοῖς ἀπο-
δαρόνταις, ἵπποισιν τε τὸν
Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέ-
λανα, τὸς Λικυμνίης παῖ-
δας, καὶ λαφυραγωγούς τε
πάλιν, ἧν ἰόλιον αἰχμα-
λωτον, καὶ περσέμενους Κη-
ταίῳ τῷ Εὐβοίᾳς ἐπ' ἀκρωτη-
ρίῳ, Διὸς Κλυαίου βωμὸν
ἰδρύσαστο. μύλλων δὲ ἐερρυ-
γῆν, εἰς Τραχίνα τε Κήυκα
ἐπιμύψε, λαμπαρὸν ἐδῆτα οἴ-
σονται. παρὰ δὲ τῷ τετάρτῳ
ἰόλιον Δηϊάνειρα πυθαμέ-
νη, καὶ δέισατο μὴ [πάλιν]
μύλλων ἀγαπήσῃ, νομίσατο
τῷ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι
τὸ ῥυέν αἶμα Νέσσου, τῷ τε,
καὶ χιτῶνα ἐχέουσιν. ὡς δὲ δὴ
Ἡρακλῆς ἔδυσεν ὡς δὲ θυρ-
μυδέντος, καὶ χιτῶνος, ὃ
καὶ ὕδρας ἰδὲ καὶ χιτῶνα ἔσθητο,
καὶ ῥαχίαν τοῖν ποδῶν ἀφά-
σθη, κατηκύνοντο ἀπὸ τῷ
Βοιωτίᾳ [εἰς τῷ Εὐβοίᾳς
θάλασσαν.] καὶ δὲ χιτῶνα ἀ-
πώσατο περσέμενους τῷ σά-
ματι σωμαπασσῶντο διὰ αἰ-
σχύνης αὐτῷ τοιαύτην δὲ συμ-
φορὰν καὶ λαχθεῖς, εἰς Τραχί-
να δὴ νηὶς κομίζετο. Δηϊά-

gyto unà cum filiis occiso, ur-
bem capit. Sepultis deinde
suis commilitonibus, qui in eo
bello interierant, atque Hip-
paso Ceycis filio, Argeum, &
Melanem Licymnij filios, ac
demum oppido direpto, Iolen
captivam abduxit. Inde in
Cenæum Eubœæ promonto-
rium appulsus, Jovis Cenæi
aram constituit. Sacrificatu-
rus autem Trachinem, ad
Ceycem misit, qui lautam ac
splendidam ad se tunicam af-
ferret: à quo ubi quæ de Iole
successerant, Deïanira perce-
pit, verita ne illam iterum
magis arderet, rata verum
esse philtum, effusum Nessi
sanguinem, eo tunicam infe-
cit. Quam sibi Hercules indu-
tus sacrificavit: sed, ubi vestis
incaluit, hydræ veneno Her-
culis corpus putrescebat. Tum
Licham pedibus abreptum,
sublatumque à Bœotia de-
jecit in Euboicum mare præci-
pitem: tunicam verò, quæ
corpori inhaeserat, rescindit:
eamque ita avulsam carnis
frusta subsequebantur. Tan-
to igitur Hercules morbo la-
borans navi Trachinem adve-
hitur. Quod ubi Deïanira res-
civit,

civit, suâ ipsius manu, suspendio vitam finivit. Hercules Hylo, qui natu major ex Deïaniræ filiis erat, ut cùm per ætatem ei liceret, Iolen uxorem duceret, imperavit. Deinde ad OËtam Trachinorum montem se contulit, ibique jam constructam ab se pyram conscendit, atque ignem subjici jubebat. Quod cùm suorum facere auderet nemo, Pœas interim quæsiturus amissos greges, cùm per id loci iter faceret, pyram succedit. Huic Hercules sagittas arcumque dono dedit : ardente autem pyrâ, nubem cum tonitru sublatam ipsum in cœlum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus, & revocatus in gratiam cum Junone, Hebenilius filiam uxorem duxit, de qua sibi filios Alexiaren & Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex Thestij filiabus hi fuerunt: Procride quidem, Antileon & Hippeus : ea quidem natu maxima geminos peperit : ex Panope, Tripsippas, Lyses, EUmides, Creon : Epilaide, Aftyanax : ex Crethe verò

νεῖρα δὲ αἰδομένη τὸ γελῶντος, ἑαυτῷ ἀνέστησεν. Ἡρακλῆς δὲ ἐντεταμένῳ τῷ ἄλφ, ὅς ἐν Δηϊανείρας ὡς αὐτῷ παῖς προσβύτερος, τῷ Ἰόλῳ ἀδραδέντα γῆμα· παραγυρόμεν· εἰς Οἶτῳ ὅρος (ἐστὶ δὲ τῷτο Τραχινίων) ἐκεῖ πύραν ποιήσας, ἐκέλευεν, ὁπλῶν τῷ ὑφάπην. μνησενδὸς δὲ τῷτε προσπην ἐδίλοντο, Ποίας παιῶν χτὶ ζήτην ποιμνίων ὑφῆψε. τῷτε καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. χαομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφθ· ὑποσῶ μὲν βροντῆς αὐτὸν εἰς ὕραν ἀναπύμψαι. ἐκεῖθεν δὲ πύραν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡραν, τῷ ἐκείνης θυγατρὶ εἰς Ἡβῳ ἐγνήμεν· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητο ἐγένοντο.

§. 9. Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ ἐν μὲν ἧς Θεσπίης θυγατέραν, Πρύχριδος μὲν, Ἀνπλέων καὶ Ἰππύς. ἡ προσβυπάτη γὰρ διδύμοις ἐγένοντο. Πανόπης δὲ Θειψίππας, Λύσης, Εὐμείδης, Κρέων· Ἐπλάϊδος, Ἀστυάξ· Κρέωνος δὲ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύλαος, Πατρῶς, Ἀρχεμαχός, Μελίνης, Λαομέδων, Κλυδίππης, Εὐρύπυλος, Εὐβώτης. Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης, Ονησίππος, Χρυσείδης, Ορείης, Λανομένης, Τέλης, Λισιδίκης, Εντεδίδης, Μενιππίδης, Ἀνθίππης, Ἰπποδρόμη, Τελεταγόρας, Εὐρύκης, Πύλλος, Ἰππῶτος, Εὐβοίας, Ὀλυμπος, Νίκης, Νικέδρομος, Ἀργέλης, Κλεόλαος, Εξόλης, Ερύδρας, Ξανθίδης, Ομόλυπος, Στρατονίκης, Ατρώμης, Κελώσανωρ, Ἰφίς, Λαοδόης, Ἀπίδης, Ἀντίππης, Ἀλόππος, Ἀεὐβίης, Κάλης, Μύππης, Φυληίδης, Τίγας, Αἰσχρείδης, Λευκόνης, Ἀνδείας, Εὐρυπύλλος, Ἀρχεδίκες, Δωαΐσης, Ἐρατῆς, Ἀσωπίδης, Μέντωρ, Ἡώνης, Ἀμύριος, Τιφύσης, Λυγχεύς, Ἀλοκράτης, Ὀλυμπύσης, Ελικωνίδης, Φαλίας, Ἠοηχίης, Οἰσρέλης, Τερψικράτης, Εὐρύοψ, Ελδχίας, Βαλεὺς, Ἀντιμάχης, Νικίππης, Πάτροκλος, Πυρίππης, Νήφος, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, EUrybiæ, Polylaus, Patrous, Archemachus : Meline, Laomedon, Clytippæ, EUrycapes, EUrypylus, EUbotes : ex Aglaia, Antiades, Onesippus : ex Chryseide, Oreas : Lanomene, Teles : Lyfidice, Entedides, Menippides : ex Anthippe, Hippodroma, Teleutagoras, EUryca, Pylus, Hippotus, EUbœas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exolæ, Erythras, Xanthidis, Homolypus, Stratonice, Attromes, Celeastanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopius, Astybie, Cala, Metidus, Phileidus, Tigasis : ex Æschreide, Leucones, Anthea, EUrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphysæ, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias : ex Hesychee, OEstrebles, Terpsicratea, EUryops, Eleuchea, Bu-leus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephus, Praxitheæ, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marfæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, OE-nei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deicoon, Creontiadēs, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thestalus: ex Epicaste Aegæi filia, Thestalus: ex Parthepe Stympali filia, Everes: ex Auge Aleæ, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

Ερασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσης, Λακίππης, Εὐρυτέλης, Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Θησπιδίου θυγατέρος. ἐκ δὲ τῆς αἰώνης, Διανείρας τῆς Οἰνείας, Τηλαίος, Κτεσίππος, Γλυκισονήτης; ἐκ Μεγάρων ὁ δὲ Κρεόντης, Θερσίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηίων· ἐξ Ομφάλης ὁ Ἀγέλαος· ὁ δὲ καὶ τὸ Κρέσι γένος. Χαλκιδότης δὲ Εὐρυπύλου Θεσάλου· Ἐπικαστὴς δὲ Αἰγείου, Θεσσαλός· Παρθενότης δὲ Στυμφάλης, Εὐήρης, Αὐχης δὲ Αλεῦ· Τηλέφους, Ἀστυόχης δὲ Φύλακτος, Τηλεπόλεμος· Ἀστυδαμείας δὲ Ἀμύντορος, Κτισίππος, Αὐτονόης δὲ Περειῶς, Παλαίμων.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

RElato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo reperere coepit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, iustum metu percussus, relicta Trachine, per Helladem fu-

Μετασπύτων δὲ Ἡεράκλεια εἰς θεοὺς οἱ παῖδες αὐτοῦ φεγάντες Εὐρυπύλου, πρὸς Κήρυκα παρεβύοντο· ὃς αὖτις ἐκδιδόναι λέγων· Εὐρυδίνης, καὶ Τηλεπόλεμος ἀπειλοῦντο, ἐδεδίκεσαν, Τραχίνα καταλείποντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος

ἔφουγον. διωκόμενοι δὲ, ἤλ-
θον εἰς Ἀθῆνας. καὶ πα-
· θεντιντες ὅτι τὸν Ελέν βω-
μὸν, ἡξίουσιν βοηθεῖν αὐ-
τῶν. Ἀθῆνᾶσι δὲ ἐκ ἐκδιδόν-
τες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρύ-
στειαν πόλεμον ὑπέστησαν.
καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐ-
τοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφίμέ-
δοντα, Εὐρύβιον, Μέν-
τορα, Περικλῆν ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρύ-
στειαν φάροντα ἐφ' ἄμα-
τ'·, καὶ πύργῳ ἤδη πα-
ειππύοντα Σκίρονίδας,
κτείνει διώξας τ'· κτ'·. καὶ
τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτι-
μὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν ἥ ᾗ
κεκίσται τὰς ὀφθαλμοὺς ἐξώ-
ρυξεν αὐτῇ.

§. β. Απολομένῃ δὲ Εὐ-
ρυστειᾷ, ὅτι Πολυπόνη-
τον ἦλθον οἱ Ηρακλείδαι,
καὶ πάσας εἰλον τὰς πό-
λεις. ὅτι ἐνταῦθα δὲ αὐ-
τοῖς ἐν τῇ πατρίδι γήνο-
μένη φθορᾷ, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατέχευε. καὶ πάντων
γῆναι, χρησιμὸς δὲ τὰς
Ηρακλείδαις ἐδόλε, πρὸς γ'
τοῦ δεινότερου. αὐτὰς ἑτα-
ραίν. ὅτι ἐν ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἤλθον εἰς Μα-

gerunt. Qui, cum Eurystheus
eos infectaretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiæ aram, opem
implorabant. Athenienses
non modo non dediderunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
demque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem e curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus infecutus obtruncat: ejus-
que caput amputatum Ale-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 2. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nèsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterùm, quoniam
intra anni spatium, ex quo
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamq; evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetif-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus autem Licymnium non sponte occidit ; quippe , quòd administrum suum quendam baculo percussurus aberravit , idque antè quàm è Peloponneso abscederet. Exulans igitur haudquadàm exiguâ cum hominum manu, Rhodum venit , atque ibi sedem locavit. Hyllus ad hæc ex patris imperio Iolen Euryti filiam sibi in matrimonium copulavit, & quam ratione suis Heracclidis redeundi facultatem compararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit , & quam viâ reverti possent Apollinem sciscitatur : Tum Deus, si ad tertium usque fructum , inquit , expectarint , eos esse redituros. Hyllus verò tertium fructum , triennij cursum dici arbitratus, ad tantum temporis curriculum permoratus cum exercitu Heracclidas in Peloponnesum reducit , quo tempore Tifamēnus Orestis filius Peloponnesi regnum tenebat : ac novâ pugnâ commissâ , Peloponnesij vincunt , & Aristomachus interficitur. Postea verò quàm Cleolai filij, adultâ jam ætate,

εχθρῶνα , καὶ κατὰ χερσὶ-
κον. Τληπόλεμος οὐκ ἐκεί-
νας ἔχ' ἐκὼν Λικύμνιον (τῇ
βακτηρίᾳ γὰρ αὐτῷ διεσπεί-
οντα πλήσων ἡμῶν) ὡρὶν
ἐξελαθεῖν αὐτὸν ἐκ Πελο-
ποννήσου. φάων οὐδ' μετ'
ἑκ' ὀλίγον , ἦσαν εἰς Ρό-
δον , καὶ κατὰ χερσὶ κε. Ὑλ-
λος δὲ τὴν ῥῆν' Ἰόλῳ
[τὴν Εὐρύτου] κατὰ τὴν
τῆ πατρὸς ὑποταγὴν ἔγη-
με. τὴν δὲ χερσὶν ἐξή-
τει τοῖς Ἡρακλείδαις κα-
ταργάσασθαι. διὸ παρεγγύμα-
νος εἰς Δελφοὺς , ἐπεμ-
νέετο πῶς αὐτὸν κατὰ λ-
θοῖεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφησεν
ἐπιμένοντας τὸν τρίτον
χερσὶν κατὰ χερσὶν. νομά-
σας δὲ τὴν λ- τρίτον χερ-
σὶν λέγειν τὴν τριτίαν ,
τοσούτον πειμνείας χερ-
σὶν σὺν τῷ στρατῷ κατὰ χερ-
τὸς Ἡρακλῆος ὅτι Πελο-
πόννησον , Τισαμβρόν τοῦ
Ορέσου υἱοῦ βασιλεύον-
τος Πελοποννησίαν καὶ
ἡγουμένους πάλιν μάχης, νι-
κῶσι Πελοποννήσιοι , καὶ
Λεισόμαχος θνήσκει. ἐ-
πὶ δὲ Λυδρῶθισαν οἱ
Κλεολαὶ παῖδες, ἐχθρῶντα

ὡς καὶ διόδω. τῷ θεῷ δὲ
εἰπόντ' ὅπ' καὶ τὸ πρῶ-
τον, Τήμενον ἢ παῖτα
λέγων, τέταρτον παιδὶν
ἀπυχεῖν. ὁ δὲ θεὸς αὐτῶν
πρὸς ἀπυχημάτων αὐτῶν
αἰτίαις ἔειπεν· γὰρ χη-
σιμοὶς ἔσμεν συμβάλλειν. λέ-
γει γὰρ ἔγῃς, ἀλλὰ γ-
νεῖς καρπὸν στίγον· καὶ
Σπινυχον τὴν ἀρυγασί-
αν δεξιὰ κατὰ τὸν Ἰοδ-
μὸν ἔχοντι τὴν δάλασαν.
ταῦτα Τήμενον ἀκούσας,
ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
ναῦς ἐπέβητο ἐν τῇ Αἰ-
τωλίας τόπῳ· ἐνθα νῦν
αἰὲρ ἐκείνου ὁ τόπος Ναυ-
πακτὸς λέγεται. ἐκείνῳ δ'
ὄντι τοῦ στρατεύματος,
Ἀριστομένης κεραυνωθεὶς
ἀπὸ θεοῦ, παῖδας κατα-
λιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς Αὐ-
πεισίων διδύμοις, Εὐ-
ρυδίνῃ καὶ Περγασίᾳ.

§. γ. Συνέβη δὲ καὶ τὸν
στρατὸν ἐν Ναυπακτῷ συμ-
φορᾷ πεπεσέν· ἐφάνη γὰρ
αὐτοῖς μάστις χησιμοὶς λέ-
γων· καὶ ἐνδεάζων, ὅν
ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ὅτι
κύμη τοῦ στρατοῦ πρὸς Π-

fuerunt, de reditu Pythiam
consultunt, à qua, quod antea
oraculum dederat, accepe-
runt, Temenus sibi, quod
responso ejusmodi fidem ha-
buissent, infelicitèr successis-
se, objiciebat. Tum contra
Pythia ipsos infelicitatis suæ
fuisse auctores respondit, quo-
niam responsa data minimè
intelligebant. Non enim ter-
tium terræ, sed generis esse
fructum, inquit, oraculum
indicat, ac Stenygtrum Isth-
mum innuit, quem latioris
alvei pelagus dextrorsum alli-
dit. Quæ cum audisset Teme-
nus, militum copias legit, &
in Ætolia loco naves compin-
git. Ubi etiam nunc loco ab
eare nomen est Naupactos.
Interea dum ibi comparatæ
militum copię morantur, A-
ristodamus, relictis ex Argia
Autefionis filia geminis, Eu-
rystene, ac Procle fulmine
ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
exercitus in morbum ingen-
tem incidit: siquidem ipsis
vates futura prædicens, atque
afflatus numine apparuit:
quem magnum esse, atque Pe-
loponnesiis in exercitus per-

niciem emissam existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussum interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperrit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli prætoris operâ biennum uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum insidenti, obviam fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussum amiserat. Nam eum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnâ initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenem Ore-

λοπυννήσιων ἀπεσπυλμένον. τῷτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπποτίης ὁ Φύλαντος τῷ Ἀντίχου τῷ Ἡρακλέους τυχὼν ἀπὶ κτείνειν. ὥτως δὲ ἡμομένῃ τετῇ, τὸ μὲν ναυπλὴν διαφθοραρισθῶν τῆς νεῶν ἀπώλετο. τὸ δὲ πηζόν, ἡτόχουσι λίμῃ, καὶ διελύθη τὸ στρατόμα. ἡωμένῃ δὲ πρὸς τῆς συμφορᾶς Τημίνῃ, καὶ τῷ Διῷ διὰ τὸν μῆτιν. ἡωέσαι ταῦτα λέγοντο, καὶ κελδόνι φουγάδουσιν δὲ ἐπὶ τῷ αἰετόντα, καὶ διὰ τῷτο δύο ἐπὶ καὶ ἡρήσονται ἡγεμόνι τῷ Τειοφάλμῳ, τὸ μὲν Ἰπποτίῳ ἐφυγάδουσιν, τὸν δὲ Τειοφάλμον ἐζήτοισιν, καὶ πρὸς τῆς χαίρουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδράμῳ, ἐφ' ἵππου κηδημένῳ, μονοφάλμῳ. τὸ ἔτιον τὸ φάλμῳ ἐκείνῳ τὸ ξῶν δὲ φόνῳ τὸ ἐφ' ἵππων εἰς Ἡλιν, καὶ ἐκείνῳ εἰς Αἰτωλίαν. ἐπὶ αὐτῷ τὸ διελδόνι, ἐπανήρχετο. συμβαλόντες ἐν τῷ ἡγεμόνι. τῷτον ἡγεμόνα ποιῶνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολέμοις, καὶ τῷ πηζῷ, καὶ τῷ ναυπλῇ. πρὸς τῷ στρατῷ. καὶ Τ. σπ.

μὲν ὃν κλείνουσι τὸ ὄρεα. ἀνέ-
σκεισι δὲ συμμαχοῦντες ἀνι-
στῶσι, οἱ Αἰγυμνὸς παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 4. Ἐπειδὴ ἐκράτη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἰδρύσαντο βωμοὺς Πατρὸς
Διός. καὶ ὅτι τέτων ἔδυ-
σαν, καὶ ἐκληρωῦτο ταῖς
πόλεσι· περὶ τῆς οὐδ' ἀν-
ξίς, Ἀργεὺς δ' ἀπὲρ Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
ὑδαλῶν ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν
ἕκαστος. Τήμην οὐδ', καὶ οἱ
Ἀριστοδήμης παῖδες, Περ-
κλῆς καὶ Εὐρυδῆνης, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
ἐκλόμην οὐδ' ἀπὲρ Μεσσήνῃ λα-
χεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον.
ταύτης δ' ἀπαλειψέως, ἔδει
τὰς δύο κλήρας περὶ τὰς
ἀναφανῆσαι· ἐκλειψέως δὲ
περὶ τῆς οὐδ' ἀπὲρ Τημένης, δ' ἀπὲρ
Ἀργεὺς δὲ τὴν κλήραν τῆς Ἀριστο-
δήμης παίδων, Μεσσήνῃ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. 5. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἷς ἔδυσαν, εὖρον σημεῖα
καίματα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεὺς οὐδ' ἀπὲρ τὸν ἰδίον, φρυ-
γον. οἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verùm
è suis sociis desiderantur Ægi-
mij filius Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pòst ubi Peloponneſo
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes sortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
sortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demùm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen sortitò
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
prius Temeni sorte, secunda
Aristodemi liberâ sortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia si-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
dracōnem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant, vates cecinerunt, nactis quidem rubeam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrinetur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermisiss Agelao Eurypyloque, & Calliâ filiiis, Hyrnethoni filia, atque hujusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commisso itaque patricidio, regnum penes Hyrnethonem ac Deiphontem exercitus fore judicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis interfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Meroopen invitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπεκα. πρὶν δὲ τοῦ σημείου, ἔλεγον οἱ μάλιστα, τοῖς μὲν τὸν φερόντα καταλαβέειν, ὅτι τῆς πλείους μίμνῃ ἀμείνον. μὴ γὰρ ἔχειν ἀλλὰ πορευόμενον τὸ θηρίον. τοῖς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, θεινὺς ἐκπύοντας ἔλεγον ἔσθαι τοῖς δὲ τῷ ἀλώπεκα, δολίους. Τῆρμῳ δὲ οὐκ ἔδραμυπόμῳ τοῖς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον, καὶ Καλλίαν τῇ θυγατρὶ προσαναίχον Τῆρμηδοῖ, καὶ τῷ πάντῃ ἀδρὶ Διηφόντῃ. ὅθεν οἱ παῖδες πίδουσι Τίτανας ὅτι μισθὸν τὸν πάρος αὐτοῖς φονεῖσθαι. ἡγομένου δὲ τοῦ φόνου, τῷ βασιλείῳ ὁ στρατός ἔχειν ἐδικαίωσεν Τῆρμηδοῖ καὶ Διηφόντῃ. Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πλεονέκῃ βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παῖδας φονεῖται ἀπὸ δούλων. Πολυφόντης δὲ ἐκ βασιλείας αὐτοῦ τοῦ Ἡρακλειδῶν υἱὸς παύων καὶ τῷ τῷ φονεῖσθαι γυναικα ἀκούσαν Μερίπῳ ἑλθεῖν. αἰν-

ῥέειν δὲ καὶ ἔτΘ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερό-
 πη καλέμβρον Αἰγυπτον,
 ἔδωκε πρὸ ἑαυτῆς πατρὶ ῥέ-
 φειν. ἔτΘ ἀνδρωδεὶς, καὶ
 χρύφα κατελθὼν, ἔκτει-
 νε Πολυφόντην, καὶ τὴν πα-
 τέρᾱν βασιλείαν ἀπέλα-
 βεν.

etiam è medio sublatus fuit.
 Nam cùm tertium Merope
 filiam Egyptum nomine ha-
 beret, patri suo ipfiusalen-
 dum dedit: qui cùm adultæ
 jam ætatis efferet, per infidias
 adortus Polyphontem pere-
 mit, ac paternum fibi regnum
 recuperavit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

BIBLIOTHECES

Liber tertius.

C A P I T I.

QUONIAM vero genus
Inachium, enaratâ Be-
li progenie, usque ad
Heraclidarum familiam ex-
posuimus, Agenoris prolem
quoque deinceps enarremus.
Enimvero, ut à nobis antea
dictum fuit, duos è Libya
filios, Belum & Agenorem
Neptunus procreavit. Belus
quidem Ægyptiorum Rex,
quos superius, liberos genuit:
Agenor autem in Europam
profectus, Telephassam con-
jugem ducit: ex qua Euro-
pam filiam, & Cadimum,
Phœnicemque mares, & Ci-
licem sustulit. Sunt, qui Eu-
ropam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment: Huius amore captus

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

βιβλίον γ'.

ΚΕΦΑΛ. α.

ΕΠΕΙ' δὲ τὸ Ἰνά-
χιον διαχόμενοι γέ-
νη, τὸς ἀπὸ Βύβλ-
ος, οἱ Ἡρακλείδων δόξαι
λέγουσιν, ἐχομένους λέγον-
τες τὰ περὶ Ἀγένορος. οἱ
δὲ ἡμῶν λέλεκται, δύο Λι-
βὸν ἐγέννησε παῖδας ἐκ Πο-
σειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγέ-
νορα. Βῆλος μὲν οὐδὲ βασι-
λεῦσιν Αἰγυπτίων, τὸς αἰ-
ρημένους ἐγέννησεν. Ἀγέ-
νορ δὲ ἑλθὼν εἰς
τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Τη-
λεφάσσαν καὶ τινεὶ θυ-
γατέρας μὲν Εὐρώπην,
παῖδας δὲ Κάδμω, καὶ
Φοίνικα, καὶ Κίλικα. π-
ότε δὲ Εὐρώπην, ἐκ Ἀ-
γένορος ἀλλὰ Φοίνικα
λέγουσι. πάντες Ζεὺς ἐστ-

T ij.

Ζεύς, πῆσιν διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων παύρει. ὃς χειρὺς ἡρώδου, ἐπιβιβασθεὶς διὰ τῆς θαλάσσης, ἐκέρχεται εἰς Κρήτην. ἥ δὲ ἐκεῖ συνδιδάσκοντος αὐτῆς Διὸς, ἐχθρόνους Μίνωα, Σαρπηδῖνα, Ραδάμανθυν. καὶ ὁ μὲν Σαρπηδὼν ἐν Διὶς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντης ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης ἡρώδης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγνώστου ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρὸς τὴν ἀεστέρεσιν ὄρεσιν αὐτῶν ἐξέλθωσιν Εὐρώπην. συνηλθὺς δὲ ὅτι πῶς ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶν. ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλιξ. ὡς δὲ πᾶσαν ποιμένιοι ζήτησιν ἄρην ἦσαν Εὐρώπην ἀδύατοι, πῶς εἰς οἶκον ἀνακομίδην ἀπογόνους, ἀπὸ δὲ ἀναχρὸς κατὰ κησαν. Φοινίξ μὲν Φοινίκην· Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαι πῶς ὅφ' ἑαυτῷ κειμένῳ χάσαν ποταμῷ σιέγγης Πυρραμῶ. Κίλιξ δὲ ἐκάλειτο. Κάδμος δὲ καὶ Τηλεφάσσα, καὶ Θάσος

perit Jupiter, necnon saurus per Rhodium mare navigat, qui ubi se puellæ mitem cicurémque præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam, pelago avexit in Cretam: ea inibi ab Jove compressa, Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit; sed Homeri testimonio Sarpedon ex Jove ac Laodamia Bellerophontis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam apparet, Agenor pater eam filios vestigaruros emisit: iisque, ne, nisi cum reperta prius Europa redirent, imperavit. Quibus cum & Telephassæ mater, ac Thasus Neptuni filius; vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea verò, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca invasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eamque de se Ciliciam nominavit. Cadmus autem ac Telephassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demum Asterion Cretensium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, qui, cum adolevissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Arex Cleochi filiz fuit. Puer cum in Sarpedonis benevolentiam amorémque potius inclinare videretur, Minos conflato bello, victor fuit. Post illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum sibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec defunt qui illum Atymnij. Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrasse tradant, eaq; de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cum conditis à se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursus in Boeotiam contendisset,

κατ' ἤκουσεν ἡμοῖας δὲ καὶ Θάσους ἐν Θράκῃ, καπ-
σαι πόλιν Θασον κατ' ἤ-
κουσιν.

§. β. Εὐρώπῃ δὲ γήμας
Ἀστειῶν ὁ Κρητῶν Διωά-
της, τοῦ ἐν ταύτῃ παῖ-
δος ἔχρειρεν. οἱ δὲ, ὅς
ἐπιλήσθησαν, πρὸς ἀλ-
λήλους ἐπασίαν. Ἰχθυσὶ γὰρ
ἔρωται παῖδες, ὃς ἐκαλεῖτο
Μίλητος. Ἀπόλλωνος δὲ
ἡ, καὶ Ἀρεῖας τὸ Κλεό-
χου. τῷ δὲ παῖδι πρὸς
Σαρπηδὸνα μᾶλλον οἰκίαν
ἔχοντος, πολέμους Μίνως
ἐπετίθησεν. οἱ δὲ φάροις,
καὶ Μίλητος μὲν, καὶ
εἰς πρυμνῶν, ἐκείνῃ πόλιν
ἀπ' ἑαυτοῦ ἔκτισεν Μίλη-
τον. Σαρπηδὸν δὲ συμμα-
χῶν Κίλικι, πρὸς Λυκίαν
ἔχοντι πόλεμον, ὅτῃ μέρη
τὴν χώρας Λυκίας ἐκασίω-
σεν. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς,
ὅτῃ πρὸς ἡμεῖς ζῶν. ἔνιοι
δὲ αὐτὸν ἐραδίαν λέ-
γουσιν Ἀτυμνίου τοῦ Διὸς.
καὶ Κασσιόπης, καὶ διὰ
τοῦτον πασίαν. Ραδάμαν-
θους δὲ τοῖς νησιώταις
νομοθετῶν, αὐτοῖς φυγῶν
εἰς Βοιωτίαν, Ἀλαμνί-

ἐκ τῶν γαμῶν. καὶ μεταλλάξας
 ἐν αὐτῷ μὲν Μίνω. ὁ δὲ
 ζῶν. Μίνως δὲ Κρήτιον κα-
 τοικῶν, ἔχων νόμους. καὶ
 γῆρας Πασφάειν, τῷ Η-
 λίου καὶ Περονίδος. ὡς
 Αἰσχυρίδης φησὶ, Κρήτιον
 τῷ Ασπίδι θυγατέρα. παῖ-
 δας μὲν ἱπποῖας, Καστρία,
 Ἀνδροκλίωνα, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγαον. θυγατέρας δὲ,
 Εὐκλίαν, Ξενοκλίαν, Αἰαδά-
 κην, Φαίδραν. Ἐκ Παριά-
 χόμης Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίωνα, Χρύσιον, Φιλό-
 λαον. ὅς τε Αἰ. Διξιδίαν, Εὐ-
 ξάνθον.

§. γ. Ἀσπίς δὲ ἄπειρα
 ὑποδαυόσθῃ, Μίνως βασι-
 λείων δέσποιν Κρήτης, ὅς τε
 αὐτῇ φῶσας Αἰ. ὅς τε
 αὐτῇ τῷ βασιλείῳ εἰλη-
 φάναι, χάριν τῇ περὶ αὐ-
 τῆς, ἔφη, εἶπεν αὐτῇ ἔφη-
 ται, ἡμῶν. καὶ Προσπύων
 δύναν, κίετο τῶν αὐτῶν
 φανῶναι ὅς τε βυθῶν, ὑπο-
 χόμῃ. καὶ τῶν αὐτῶν ὅς τε
 ἔφη. ὅς τε Προσπύων τῶ-
 ν αὐτῶν. αὐτῷ διαπε-
 πῇ, τῷ βασιλείῳ παρέλα-
 βε. τὸν δὲ τῶν εἰς τὸ
 βασιλείῳ πῶν, ἔδωκεν ἄ-

Alcmenetn duxit uxorem
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphae Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: foeminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnénque, ac
 Phædran sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheâ, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relictis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur
 Qui, ut fidem faceret, se à
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri præ-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emissio,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

Ἀνδρόγεω , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς πε-
ρὶ Θησέως ὑπερὺν ἑρμῆ-
νισιν .

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur .

Κ Ε Φ . β .

C A P . I I .

Κ Ράπης ὁ γὰρ Μίνω
Ἀερόπης , καὶ Κλυμένη
τη , καὶ Ἀπμοσύνης , καὶ
Ἀλθηνίης , υἱοὶ γίνονται .
χρησίμω δὲ Κρητῶν πα-
τριάρχῃς ὁ γὰρ βίη , ὁ δὲ
ἔφη , ὡς ἐνός ὅς παῖδων
περιήχεται . Κρητῶν μὲν οὖν
ἀπικρύβειν τὰς χρησμούς .
Ἀλθηνίης δὲ ἀκύνει , καὶ
δύσκει μὲν φονεῖν ἴσθιεν .
πατρὸς , ὡς ἐν Κρήτης μὲν
τὸ ἀδελφῆς Ἀπμοσύνης ,
πατρὸς πνὶ τότῳ τὸ Ρό-
δου . καὶ καταχρῶν Κρητῶ-
ν ὡνόμασιν . ὡς αὖτε δὲ
ὅτι τὸ Ἀταβύριον καλέμε-
νον ὄρεος , ἐνθάδε τὰς πί-
ειξ ἵσθιεν . καὶ πνὶ δὲ καὶ
Κρητῶν , καὶ ὅς πατρῶων
ὑπομνηστικῆς διῶν , ἰδρύσθαι
βωμὸν Ἀταβύριον Διὸς . μετ'
καὶ πνὶ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ ἱερέως . Εὐμῆς γὰρ
αὐτῆς ἱερέως , ὡς φεύγου-
σαν αὐτὴν καταλαβεῖν ἔκ-
κεναι . (περὶ γὰρ πνὶ

A St Aërope , Clymene ,
Apemosyne , & Althe-
menes è Creteo Minoïs fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemosy-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de
se nomen indidit . Conscenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & deûm patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quòd
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nititate præstābat) recentibus tergoribus vitam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, vitiat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnata pudicitia prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 1. Mox Creteus Aërophen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërophen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῷ τέλει τῆς ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσας ἐπεφύσκει νεοδαρτὰς ἐφ' αἷς ὀλιγίστασι λῶμα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήει, φθείρεται· καὶ τῷ ἀδελφῷ μίμνει τὸ γρονθὸς· ὁ δὲ σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸ θύον, λαῖξ ἐκδορεῖν ἀπέκτεινεν.

§. β. Αἰερόφην δὲ καὶ Κλυμένην Κρητὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγροδάσας ἡσέως ἀπικνωλῆσαι· τέτων Αἰερόφην μὲν ἔγραψε Πλειδῆνης· καὶ παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκεν. Κλυμένην δὲ γαμέει Ναύπλιος, καὶ τέτων πατρὸς γίνεται Οὐρακὸς καὶ Παλαμῆδος. Κρητὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατηχόμενος ἐπὶ δειπνῷ βασιλείαν Ἀλθιμένει τῷ παῖδι ἐβραβεύει· καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ρόδον· ἀπὸ δὲ τῆς γαῖας τοῖς ἥρασι κατὰ πρᾶξιν ἡσέως τόπον ἐρημον, ἡλαίνετο ὑπὸ τῆς βυκόλων, λευκῶν ἐμβελιχάων δοκούτων· καὶ μὴ διωαμένων ἀκούσαι λεγόντος αὐτοῦ πρὸς ἀγροδάσαν, διὰ τὴν χραυλὴν τῆς κυνῶν, ἀγρο-

βαλλόντων καὶ καῖνον, πα-
 θερμίδου Ἀλθιμένης ἀ-
 κανήσας ἀπέκτεινεν ἀγοῶν
 Κεραῖα. μαδὼν δ' ὕπερβον τὸ
 γέροντος, εὐξάμεθ' ἱερὰ
 χάσματ' ἐκρύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Εὐκαλίωνι δ' ἐξήμαρ-
 το Ἰδομενεύς τε καὶ
 Κρήτης καὶ Νόθος, καὶ Μό-
 λ' Ἐλαῦκος δ' [ὁ Μίν' ἔ]π'
 ἔπ' ῥήπ' ἱερῶν, τὸν
 μὲν δαΐκων εἰς μέλιτος πί-
 δον πρὸν ἀπιδάμεν. ἀφ' ἡ-
 τούδε δὲ ὄντ' αὐτῷ, Μίνως
 πολλὰ ἐξήτησεν ποιησάμενος.
 ὅτε δ' ἐνέμενος ἐμαρτύετο.
 Κέρητις δὲ εἶπον αὐτῷ τει-
 χράματον ἐν ταῖς ἀλάαις
 εἶχεν βῆν' τὸν δὲ πῶν πύ-
 ρος δῖαν εἶσα εἰκάσει δ' υ-
 γνύντα, καὶ ζῶντα δ' παῖ-
 δα ἀποδώσει. συνηλθόντων
 δὲ ὅτ' ἑκάστον, Πολυΐ-
 δος ὁ Κοιρανῷ, πῶν χεῖρας
 τῆς βοῦς εἶκασεν βάτῃ καρ-
 πῃ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖ-
 δα ἀνὰ καδύλῃς, διὰ π-
 ν' μαρτυρίας ἀνέδρε' ἀέ-
 ροντ' ὁ δὲ Μίνω', ὅπ'
 αἶ καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν
 ἔπ' ῥήν, [ἐν πνι. εἰκῆ-

veniens, telo contorto Cre-
 teum patrem haudquaquam
 agnitum interfecit. Qui, ubi
 scelus patratum cognovit,
 deos precatus terræ hiatu ab-
 sorptus occultitur.

C A P. III.

C Aterum Deucalionis na-
 ti sunt filij Idomeneus,
 Crethe, ac Nothus, & Mo-
 lus. Glaucus autem Minois fi-
 lius infans adhuc matrem inse-
 quens in mellis dolium dela-
 psus, occubuit. Qui cum nuf-
 quam gentium appareret,
 Minos pater, quod amissum
 non reperiret, cum diu, mul-
 tumque quaesivisset, de illius
 inventione scitatum oracula
 misit. Curetes illi tricolorem
 inter armenta bovem esse re-
 tulerunt: cujus qui optimè
 effingere simulacrum possit,
 ab eo filium in vitam revoca-
 tum iri. Accersitis itaque un-
 decumque vatibus, Polyidus
 Cærani filius rubi fræctui bo-
 vis colorem assimilavit: &
 puerum vestigare coactus, va-
 ticipinij cujuspiam adjumento
 tandem reperit. At cum Mi-
 nos eum sibi vivum reddi
 oportere dicitaret, cum pueri

cadavere in quodam domicilio concluditur : tūmq̃ in summa consilij inopia verferetur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter advenit, ac priorem extinctum conspiciatus, retrò abiit: mox herbam ferens redit: eaque super omni draconis mortui corpore impositâ, illum in vitam revocavit. Id cū Polydus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illazam Glauci corpori imposuit: atque illic mortuum suscitavit.

§. 2. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucum doceat Polydus, illum Argos remeare permittebat. Polydus autem coactus edocet: atque in patriam rediturus, vela faciebat: Glaucūque suū in os inspuere jubet. Quo facto, Glaucum vaticinandi oblivio subiit. Hæstentis itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

μαρ] ἀπλοῦν σου πρὸ νεκρῶ. ἐν ἀμυχανία δὲ πολλῇ πυγῶν, εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἵσταν. αὐτὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέκταν. δέξας μὲν αὖ αὐτὸς πελιδνῶν, εἰς τὴν σωματοδοί. ἴσχετος δὲ ἔπεσε δράκων. καὶ διασάφει θεὸς νεκρὸν τὸν περὶ τῶν ἀπαισιν. εἶπε ὑποσέφει πῶς κομίζων, καὶ πάντας ὅττι δύνων. ὅτι πᾶν τὸ εἰς ἐπίγειον σῶμα. ὅττι δύνῃς δὲ πᾶς πῶς, αἶσα. Διασάφει θεὸς ὅτι Πολύιδος καὶ Δαδμῆας, πῶς αὐτῶν πῶς περὶ νεκρῶν τῶν εἰς Γλαυκὸν σῶματι, αἰσθάνων.

§. 3. Απλοῦν ὅτι Μίνως τὸ πᾶν, εἰς ἕνα εἰς Ἀργὸς ἀπέναι. Πολύιδος εἶσα, ὅτιν ὅτι μυστικῶν διδάξει τὸν Γλαυκόν. ἀναγκασθεὶς ὅτι Πολύιδος διδάσκει. ὅτι ἐπεὶ δὲ ἀπέναι, κομίζων τὸν Γλαυκόν εἰς τὸ σῶμα ὁπλίσας. καὶ πᾶν πῶς εἶσα Γλαυκόν, πῶς μυστικῶν ἐπιδάσκει. τὰ μὲν οὐκ εἰς ἕνα ὅτι Εὐρώπης ἀπογόνου, μέχρις οὗ μοι λελέχθαι.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδανύ-
σαν δάψας Τηλεφάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενιδοῦς
ἦλθεν εἰς Δελφοὺς, καὶ τῷ
Εὐρώπῃσι πωδάρωμυθον· ὃ
δὲ θεὸς εἶπε καὶ μὲν Εὐ-
ρώπῃσι μὴ πολυπραγμονεῖν,
χρησθαι δὲ χρυσίδι καὶ βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
αὐτὴ αὐτῇ πύσσει καμύσαι, τοῦ-
τον λαβὼν χρησάμενος, διὰ
Φωκίαν ἐπορεύετο. εἶπε
βοῖ σιωπῶν ἐν πῶς Πε-
λάγοντι βυκαλίοις, ταύ-
την χρυσοπιδίαν εἶπτο· ἡ δὲ
διέξιῦσα Βοιωτίαν ἐκλήθη,
πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θῆ-
βαι. βυλόμυθον δὲ Ἀθίναϊ
χρυσάσαι πύσσει βοῦν, πί-
μπει πρὸς τῷ μὲν αὐτῷ λη-
φόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
νης ὕδαρ. φρυγῶν δὲ τῷ κρή-
νῳ δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεῖ
εἰπόντι πνεύσει γροῖναι, τὸς
πλείονας τῶν περὶ τὴν πόλιν
ἀγανακτήσας τῷ Κάδ-
μῳ, κτείνειν τὸν δράκοντα, καὶ
τῷ Ἀθίναϊ ὑποδιδάμενος, τὸς
ἐδόντας αὐτῷ ἀπείρει· τέτων
δὲ ἀπαρέντων ἀνέπειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἑταῶλοι, οὓς

Porro Cadmus cum jam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitio exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa qua-
rendum respondit : sed bove
vix duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fac-
tus , eam ponè sequebatur :
ea verò, Boeotiā percursā, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi mactaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit , quibus satis, armati è
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quòd alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verùm ex iisce, quinque tantummodò, Echion, Udxus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro cæso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori pepulum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλισαν Σπαρτίαι. ἔτοι
δὲ ἀπὸ κτείναν ἀλλήλους·
οἱ μὲν εἰς ἕεν ἀκού-
σιον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λήλους ἀγροῦντες. Φε-
ρεκῦδης δὲ φησὶν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναρ-
μένοις ἀδρας ἐσθλοῖς,
ἐπ' αὐτοῖς ἐβαλε λίθους.
οἱ δὲ ὑπ' ἀλλήλων νο-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατέστησαν. Φερεκῦ-
δης δὲ πέντε, Ἐχίων,
Οὐδύτης, Χθόνιος, Ὑπε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸς ὦν
ἐκτείναν, αἰτίδιον ἐν αὐτὸν
ἐδιδόσαν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτῷ τότε ὄκτω ἔτη. μὲν
δὲ πῶς διηγεῖται, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκεύασα.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναικα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεος θυγατέρα. καὶ πάντες
δοιοὶ καὶ ἀλλοτρίοι ἐπ' ἕρανδον,
ἐν τῇ, Καδμείᾳ γάμον ἐπι-
χέμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πραυδοτύχκτον ὄρμον. ὃν
ὑπὸ Ἡφαίστου ἀέροις πνέει
ἐκ Διῶναι Κάδμου. Φερεκῦδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίγον-
ται δὲ Κάδμω θυγατέρες μὲν
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. πᾶς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν ἔν Α' Δάμω ἔγη-
ρην. Αὐτονόῳ Αεισῶ·
Αγανὴ Εχέαν.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδὴς, ἥρας χρύφα, σιω-
πῶν ἀνάσσει. ἡ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡ'ρας, καταρύν-
σασθ' αὐτῇ Διὸς παῖ τὸ
αὐτῶν ποιήσιν, αἰτῆται
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς
ἡλθε μνηςδόρμον· Ἡ'ραν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀν-
τιδρᾶν, παραγίνεται εἰς τὸν
θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ὅμα-
τος, ἀσπαρᾶς ὁμοῦ καὶ βρο-
τῆς, καὶ κεραυνὸν ἔρηκε. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πείσης, ἐξαμύνει αὐὸν βρέφος
ἐξαμβλωτὴν, ἐκ τῆς πύλης ἀ-
πάσας, ἐπὶ τῆς αὐτῆς μηρῶ.
ὑποδαρῶν δὲ Σεμέλης, αἰ-
λαι καὶ Κάδμω θυγατέρες
διήλυσαν λόγον σαρδηνῶναι
διηκῶντι Σεμέλῳ, καὶ κα-
ταψεύσαντι Διὸς καὶ διὰ τῆ-
τος ἐκκεραυνώθη. κατὰ τὸν χρόνον
καθ' ὃν ταῦτα Διόνυσον ἦν-
τα Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα,

ropa datum scribit: idque ab
Iove accepisse. Cadmi filiae
fuerunt Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
staeus Autonoei sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Iove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramatae Semelis
thalamum, præmissis fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejcit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filiae evulgant
dictis Semelem cum mortu-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solatis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

cūmq; Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athaman-tem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod ini-quo animo ferens Juno iisce- furem immisit. Inde Atha- mas majorem natu filium Learchum , velut cervum ve- natus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebe- tis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris pro- funda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen ac- cepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quod maris tempestatem patientibus o- pem ferant. Ad hæc Melicer- tæ Isthmiorum certamen Si- slypho auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hædum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Ny- sam Asiæ urbem incolebant , transportavit. Has postea Ju- piter in stellas mutatas , Hy- das appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & A- ristæo Aetæon filius procrea- tur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ερμῆ. ὃ δὲ πο-
μίζει πρὸς Ἰνὸν, καὶ Ἀθάμαν-
τα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κί-
ριον. ἀγαπητὴν ἄσπον δὲ
Ἥρα, μετὶν αὐτοῖς ἐπέ-
βαλε. καὶ Ἀθάμας μὲν τὸν
προσβύπτην παῖδα Λεάρ-
χον, ὡς ἔλαφον θηρεύ-
σας ἀπέκτεινεν. Ἰνὸν δὲ
τὸν Μεληκέρτην εἰς πι-
πρωμένον λέβητα ῥίψα-
σα, εἴτα βασιλεύσας μὲν
νεκροῦ, καὶ παιδὸς ἤλατο
καὶ βυθῶν. καὶ Ἀδρυάδα
μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαί-
μων δὲ, ὁ παῖς. ἔτι δὲ ὄνο-
μαδέντις ὑπὸ τῆς παύον-
των τοῖς χειμαζομένοις καὶ
βουδουδον. ἐτίθη δὲ ὅτι
Μελικέρτην ἀγὼν τῆς Ἰσθ-
μίων Σισύφου θέντος. Διό-
νυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἑλ-
φον ἐλλάξας, τὸν Ἥρας
θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν
αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμ-
φαις ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ δὲ
Ἀσίας κατοιکیσας. αἱ ὕστε-
ρον Ζεὺς κατιστείσας ἀνό-
μαστον Ὑάδας.

§. 5. Αὐτονόης δὲ καὶ Αει-
σίου παῖς Ἀκταίων ἐγένε-
το. ὃς πρᾶξις παρὰ Χείρωνι,
καὶ κνηρὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὑπερὸν κατεβρόδῃ ἐν τῷ
Κιθαράνῃ· ὑπὸ τῷ ἰδίῳ
κυῶν, καὶ τῷ τὸν ἐπιλά-
ησι τὸν τρέπον. ὡς ᾤ οὐ.

• Ακουσίλαος λέγει μινίσαν-
τῷ τῷ Διὸς ἐντὶ ἐμνησ-
στα Σεμέλῳ· ὡς δὲ οἱ
πλείονες, ὅτι πῶ Ἀρτεμιν
ἀγομένην εἶδεν. καὶ φασὶ
πῶ δὲν παραχρῆμα αὐτῷ
πῶ μορφῇ εἰς ἑλαφον ἀλ-
λάξαι· καὶ τοῖς ἐπομένοις
αὐτῷ πνυτήκοντα κυρὴν ἐμ-
βαλὼν λύσαν, ὅφ' ὧν καὶ
ἄγροισιν ἐβρόδῃ. ἀπολομέ-
νῃ δὲ Ακταίων, οἱ κύν-
ες ἐπιζητοῦντες τὸ δασύ-
τιον, κατωρύνοντο. καὶ ζή-
τησιν ποιέμενοι, παρεξήον-
το ὅτι τῷ Χείρων, ὡς
πρὸν· ὃς εἰδὼλον κατεσκέυα-
σιν Ακταίων, ὃ καὶ πῶ
λύπῃ αὐτῷ ἐπαύσατο. τὰ
ὀνόματα δὲ Ακταίων κυ-
νῶν, ἐξ ὧν ἔσται.

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα φει-
σαδὸν, ἥν τε θῆρες

Τοῦτον ἐδάσαντο κυῶες
χράτεροι. * πῖλας ἀφ' αὐ-
τῶν.

Μετὰ ταῦτά τιν' ἄλκιμα τί-
μα.

fuis à canibus in Cithærone
devoratus est, eúmque in mo-
dum interiit. Ut verò Acusi-
laus ait, Jovis irâ, quòd Se-
melen perisset uxorem: sed, ut
pleriq; quòd Dianam lavan-
tem vidisset: aiúntque ab dea
extemplo in cervum commu-
tatum fuisse, atque quinquaginta illius canibus insequen-
tibus rabiem injectam fuisse,
ut per eam dominum haud
agnitum devorarint. Cæte-
rùm Actæonem è medio su-
blatum canes dominum vesti-
gantes, gannitu vocis & do-
mini desiderium tristitiâ qua-
dam significantes baubantur,
ac demùm pòst diu quæsitum
herum, in Chironis antrum
devenerunt: quibus ille A-
ctæonis simulachrum effin-
xit, quo viso, statim mœrore
soluti sunt omnes. Actæonis
canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
circum undique regis*

*Invadunt corpus rabida cen-
tigrides, ursique*

*Immanis soboles laniant pro-
pe retia, Prote:*

*Pòst alij dominum invadunt
savissima proles,*

Lyncæus.

*Lyncens, & Banus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Aëleon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpsero cruorem*

*Argúsque, Spartúsque, Bo-
résque celerrimus, iidem
Artubus Aëlei, atque etiam
sunt sanguine pasti.*

*Cætera dein promptè invase-
runt turba latrantum.*

** Sævorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

C A P. V.

PORRÒ Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit : ac rursùs ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur : atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolâque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκίης· ἢ * Βαῖθ' ὁ πόδας
αἰεὶς, ἢ δ' Ἀμαρύντος.
καὶ ἔς ὀνομασί διώεγκιν,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδανεν
Διὸς ἐννεσίησι.

Πρῶτοι γὰρ μίλαν αἷμα
ὑπὸ σφετίεριο αἰακίῳ
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε,
Βόρης τ' αἰΐητορχαλδῖος.

Τῷ δ' Ἀκταίωνος περὶ τοῦ
φάρου, αἷμα τ' ἔδανεν.

Τὲς δὲ μετ' ὧσι πάντες
ἐπ' αὐτῶν ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλέων ὀδυμῶν ἄκος
ἔμμεμαὶ ἀνδράποισι.

Κ Ε Φ. ε.

ΔΙόνυσος [δὲ,] εὐρε-
τὴς ἀμπέλου γυμνα-
σῆος, Ἡρᾶς μαρίαν αὐτῷ ἐμ-
βαλίσσης, πεπληνᾶται Αἴ-
γυπτιόν τε καὶ Συρίαν. καὶ τὸ πρῶτον
Πρωτεύς αὐτῷ ὑπο-
δείξει βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
αὐτὸς δ' εἰς Κύβηλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικνεῖται. κατὰρδεῖς
ὑπὸ Ρέας, καὶ ταῖς τελευταῖς ἐκ-
μαδῶν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τ' ἐσλιν, ὅτι Ἰνδοὺς διὰ
τ' Θρακίης ἠπείχτο. Λυ-
κῦργος δ' αὖτις Δρύαϊν ἢ Ἡ-
δονῶν βασιλεύσας, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περικο-
σι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβα-
λιν αὐτόν. καὶ Διόνυσος μὲν
εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πρὸ Νηρείως κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐγρόντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σωματόμῃον Σα-
τύρων πᾶσι δὲ αὐτῶν αὖτις ὅ-
αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν ἐξαί-
φνης. Λυκούργῳ γὰρ μαρίαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὁ δὲ με-
μνηνὸς, Δρύαντα καὶ Πά-
δα, ἀμπίλιν νομίζων κλήμα
κίπτεν, πελέκει πλήξας ἀ-
πύκτεινε καὶ ἀκρωπειάσας
ἐαυτὸν, ἰσχυρένῃσι. τῷ
δὲ γῆς ἀκάρπου μὲν ὄντος,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσεν αὐτῷ αὖ θανάτω-
ν Λυκούργος. Ἡδωνοὶ δὲ
ἀκύναντες, εἰς τὸ Παγ-
χεῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρεσ ἔδνησαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βύλησιν ὑπὸ ἵπ-
πων διατταρεῖς ἀπίθανε.
Πελοπιδὼν δὲ Θράκιον, καὶ
καὶ Ἰνδιαν ἀπασαν, σήλας
ἐκε σήλας, ἦσαν εἰς Θή-
ρας· καὶ τὰς γυναικας ὑπὸ ἵ-
κρσι καταλίπυσας τὰς οἰ-
κίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κι-
θαίρῳ.

§. β. Πενθεὺς ὁ Ἰωνηδεὺς

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacchæ autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contra
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiâ præceps Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi tetra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam,
cum Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangzum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragratam, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum carnibus vesciebantur.

§. 3. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transvehi cuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remósque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tiliarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore acti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ Κάδμου εἰληφὸς τὸ βασιλεῖαν, διακάλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ πρὸς ἑαυτοὺς εἰς Κιθαιρῶνα ἦν βαρχῶν κατὰ σκοπὸν ἰσθμῆς μιντὸς Ἀγαυῆς κατὰ μακρὰν ἐμβαλὼν ἐνόμισεν ὅδ' αὐτὸν θεοῖον εἶναι. δειξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ὤντιν, ἦσαν εἰς Ἀργὸς καὶ καὶ πάλιν ὁ πρῶτον αὐτὸν, ἐξέμηνε τὰς γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ὀπμασιδίου ἐχέουσαι παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσίουτο.

§. γ. Βυλόμενθ' δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικῶν ἐμπαύσατο τεύχεσιν οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδόμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον ἠπίζοντο δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπμπωλήσουσιν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσὲν καὶ τὰς κόπας ἐποίησιν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφ' ἐπλησι κατόδ' καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς ἡρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐγένοντο δελφίνες. αἱ δὲ μαζόντες αὐτὸν διὸν αἶ-

ἄνθρωποι, ἐπὶ μὲν οὖν διὰ τὰς αἰ-
 γυῶν ἐξ ἑὸς πλὴν μη-
 ρός, καὶ παρὰ τοὺς ἄλλους
 θυγάτηρ, μετ' αὐτῆς εἰς
 ἑλάνθον ἀνέλθον.

§ 4. Οὗ δὲ Κάδμος μὲν
 Ἀρμονίας θήκας ἐκλήπων,
 πρὸς Ἐγχελείας παρεμύνε-
 ται. τῷ ποτε δὲ ὑπὸ Ἰλ-
 λυεῶν πολέμοις, ὁ δὲ
 ἔχρησεν, Ἰλλυεῶν κρατῆ-
 σιν, ἐπὶ ἡγεμόνα Κάδμον
 καὶ Ἀρμονίαν ἔχων. οἱ δὲ,
 παίδωντι, ποιοῦνται καὶ
 Ἰλλυεῶν ἡγεμόνας τέτοισι,
 καὶ κρατῆσι. καὶ βασιλεὺς
 Κάδμος Ἰλλυεῶν. καὶ παῖς
 Ἰλλυεῶν αὐτῷ γίνεται. αὐ-
 τοῦ δὲ μὲν Ἀρμονίας εἰς ἄρ-
 κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
 σιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἐξε-
 τμήθησαν.

§ 5. Πολύδωρος δὲ Θη-
 βῶν βασιλεὺς γυναικὶ Νυκτί-
 τῆς Χθονίης θυγατρὸς καὶ
 γυνῆς Λαβδακόν. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ Πενθεία ἐ-
 καίνῳ φρονῶν ἀπαθήσεια.
 κατελείποντο δὲ Λαβδα-
 κὸν παῖδα ἐνιαυσίον
 Λαῖον, πλὴν ἄλλῳ ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
 vinis honoribus percolebant.
 Hic deinde ab inferis matrem
 revocavit, Thyonénque mox
 illam appellavit, cum ea de-
 mum in cælum conscendit.

§ 4. Interea Cadmus cum
 Harmonia conjuge post reli-
 ctas Thebas ad Enchelienses
 commigravit. Quibus, cum ab
 Illyriis bello impeterentur, à
 Deo responsum fuit, Illyriis,
 si Cadmum Harmoniamque
 ducem haberent, imperatu-
 ros. Tum hi oraculi fidem se-
 cuti, eos adversus Illyrios
 duces deligunt, ac vincunt.
 Sic itaque Cadmus Illyrio-
 rum regnum adipiscitur: eiq;
 Illyrius filius nascitur, nec
 longo post tempore in draco-
 nem cum Harmonia mutatus,
 in campum Elysium ab Jove
 demissi sunt.

§ 5. Dein Polydorus The-
 barum regno præfectus Ny-
 cteidem filiam Nyctei, qui
 fuit Chthonij filius, ducit ux-
 orem: ex qua Labdacum gi-
 gnit. Hic post Pentheum,
 quod eadem quæ ille, senti-
 ret, occubuit. Qui cum Laium
 filium anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, interea, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chrysæ Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiopæ Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotiæ

λίσσῃ Λύκος, ἕως ἔτι
 ὡς παῖς, ἀδελφὸς ὦν Νυκ-
 τίῳ. ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φυγόντες, ἐπὶ
 Φλεγῶν ἀπικτεῖναι τὸν
 Ἀρεῖ, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτῆδος, Συρίαν κατὰ-
 κοῦν καὶ διὰ τὴν πρὸς Πεν-
 θέαν οἰκίωσιν, ἐγκρίνει-
 σαι πολίται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ χεῖρ ἰσχυρὰ
 Θηβαίων, ἐπιπύπτῃ τῇ δύ-
 ναμει, καὶ βασιλεύσας ἐτη
 εἴκοσι φονεύσας ἰσχυρὰ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίωνος, δῆσκει
 δι' αἰτίαν τὴνδε. Ἀντιόπη
 θυγάτηρ ὡς Νυκτίως ταύ-
 τη Ζῆς σωῆσθαι. ἡ δὲ,
 αἷς ἔγκυον ἔχοντο, τῷ
 πατρὶ ἀπειλουμένῃ, εἰς
 Σικυῶνα ὑποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν καὶ τῷ γαμίζε-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀδυμύ-
 σης, ἑαυτὸν φονεῖ, διὰ
 ἐνταλμὸν Λύκῳ περὶ Ἐπω-
 πίας, καὶ περὶ Ἀντιόπης
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, στρα-
 τωσάμενος Σικυῶνα χει-
 ρεῖται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τιόπην ἡγεῖται αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμένη δύνει
 ἡμᾶς παῖδας ἐν Ἐλευθερίᾳ

τῆς Βοιωτίας· ἔς ἀκαίμινες
 εὐρὺν βυβύλῳ ἀνατρέφει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν
 οὐδ' ἐπιμελεῖτο βουφορέων·
 Ἀμφίων δὲ κισσαργεῖαν ἡ-
 σκει, ὅντ' αὐτῷ λύρα
 Ἑρμού. Ἀννόπῳ δὲ ἡ κί-
 ζετο Λύκος καθεύδα, καὶ ἡ
 τέτυ γυνὴ Δίρκη λαδοῦσα
 δὲ πρὶ τῷ Δισμῶν αὐτομάτων
 λυδίντων, ἦκεν ἐπὶ πῶν ἤν
 παίδων ἑσπασιν, διεβλῶαι
 αὐτῶν δόλυσαι. οἱ δ',
 ἀναγνωεῖσά μιν πῶ μητί-
 ρα, τὸ μὲν Λύκον κτείνουσι· τὸ
 δὲ Δίρκῳ [θρίξ] δῆσαν-
 τες ἐν ταύρῳ θανῶσαν ῥί-
 πῳσι· εἰς κρήνῳ, τῶν ἀπ'
 ἐκείνης καλεμένων Δίρκῳ.
 παραλαβόντες δὲ τὸν Διω-
 σίαν, τὸ μὲν πόλιν ἐτείχι-
 σαν, ἐπακολουθεσάντων τῇ
 Ἀμφίον· λύρα ἤν λίδων·
 Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ὁ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν,
 ἐπὶ ξενῷ τῷ Πέλοπ' ἔτετυ
 παῖδα Χρύσιππον, ἀμματο-
 δραμίῳ διδάσκων, ἐραδίς
 ἀνδράζων.

§. 5. Γαμῖ δὲ Ζῆθος
 μὲν Θήβῳ, ἀπ' ἧς ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos exposi-
 tos bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horumque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quod à Mercurio
 lyrà donatus esset, citha-
 rædicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis uirò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conji-
 ciunt. Recuperato deinde im-
 perio, urbem, subsecutis Am-
 phionis lyram lapidibus, mu-
 ro cinxerunt, Laïumque fu-
 garunt. Quem, cùm in Pelo-
 ponneseo ageret, Pelops hos-
 pitio excipit: & hujusce fi-
 lium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejusque amore succen-
 sus, rapit.

§. 6. Zethus porrò Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodotus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immò verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiozem esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâmque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupserrat, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdè Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλη. ἡ γυνὴ παῖδας μὲ ἐπὶ Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμήνον, Δαμασίχθονα, Ἀγνώονα, Φαίδιμον, Τάνταλον. θυγατέρας δὲ ταῖς ἑσας * Ἐθοδαίαν, ἡ ὡς πινες, Θήραν, Κλεοδόξαν, Ἀσυχίαν, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτιαν, Ὠγυγίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲ υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας. Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲ ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας. Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲ υἱοὺς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένεσθαι. εὐτεκεῖ δὲ ἕσα Νιόβη, τὴν Ἀθητὴς εὐτεκεκατέραν εἶπεν ὑπάρχειν. Ἀθητὴς ἡ ἀθανατὴ Κρασσα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῆς παρῆξεν. καὶ ταῖς μὲ θηλείαις ὅτι τὴν οἰκίαν κατεπόξεν Ἀρτεμὺς. τὴν δὲ ἄρρενας πινὴν πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκλεινεν. ἐσώθη δὲ ἡ μὲ ἄρρέων * Ἀμφίων. ἡ δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἡ παρ' Ὀβυτέρου, ἡ Νηλεὺς σωθήκησεν. καὶ δὲ Τελέσπιδαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπὶ δὲ δὴ τὴν ὑπὸ αὐτῶν καὶ Ζήνους

ἔξ Ἀμφίων. αὐτῇ [δὲ] Νί-
βη Θήβας ἀπολιπούσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
ἐυξαμένη, πῶς μορφῇ εἰς
λίθον μεταβαλεν. καὶ χρί-
ται δάκρυα νύκτας ἔξ μεθ'
ἡμέραν τῷ λίθῳ.

§. 7. Κατὰ δὲ πῶς Ἀμφί-
ων τελευτῶν, Λαίῳ ἔ-
βασίλειαν παρέλαβε, ἔξ γή-
μας θυγατέρος Μενόικίως
τῷ ἑνίῳ μὲν Ιοκάστῳ, ἑνίῳ
δὲ Επικαστῳ, λέγουσι. χή-
σαντος τῷ θεῷ μὲν γυνῶν· ἔ-
γνηθίντα γὰρ πατρικτόνον
ἴσθαι. ὁ δὲ οἰνωδὲς συμ-
ψάδῃ τῇ γυναικί. ἔξ τῷ γμ-
νηθῆν, ἐκδεῖναι δὲ δῶσι το-
μαῖ, πέναντας διατρήσας τὰ
σφυρὰ. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
καν εἰς Κιθαρόνα. Πολύβη
δὲ βυκάλοι τῷ Κοεινδίων
βασιλέως τὸ βρέφος εὗρον-
τες, πρὸς πῶς αὐτῇ γυναικί.
Πειρίβοιαν ὠδύεσαν. ἡ δὲ,
ἀνελῦσα ὑποβάλλεται· καὶ
θεραπείᾳ τὰ σφυρὰ,
Οἰδίπῳ χαλεπῇ, τῷ τοῦ θε-
μῆν τὸ ὄνομα διὰ τὸ τῶς
πέδας ἀνοδῆσαι. τελευτῶν
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρειν
τῷ ἡλίῳ ὅτι ῥάμν, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Jovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quòd ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit: ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
boeam illius uxorem contule-
runt: quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, OEdipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob
invidiam

invidiam contumeliosissimè
supposititiis ac spuris appel-
latur. Qui, cùm de Peribœa
id quæreret, scire minimè po-
tuit. Profectus autem Del-
phos, de parentibus suis
Deum sciscitatur, cui tum
Apollo, ne in patriam redi-
ret, oraculo edicit; quippe
qui suo patri cædem esset il-
laturus, & cum matre rem
habiturus. Hic, ubi id acce-
pit, ac reputans ex iis qui di-
cti fuerant, se procreatum
esse, Corinthum redire super-
sedit: & dum curru per Pho-
cidem vehitur, angustâ qua-
dam viâ, Laïo ac Polyphontæ,
(hic erat Laïj præco) curru
euntibus occurrit: cui cùm
Polyphontes, ut de via cede-
ret, imperasset, nec ille dicto
audiens esset, quin potius
cunctaretur, equorum juga-
lium alterum præco interfe-
cit, iracundiâ percitus OEdi-
pus, & Polyphontem &
Laïum simul obtruncavit;
inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæni-
sium rex Damasisstratus sepe-
liendum curavit. Regnum ve-
rò Creon Menœcei filius in-
vasit, quo regnante non me-

φόνον ἀνείδιζεται ὑπὸ
ἐλλήτων. ὁ δὲ πυνδαρόμι-
νος αὐτὴν τῆς Περειβοίας
μαθεῖν ἐκ ἡδυνάτο. ἀφί-
κόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς
αὐτὴν ἤν' ἰδίαν ἐπυνθάνε-
το γένεον. ὁ δὲ θεὸς εἶ-
πεν αὐτῇ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι· τὸν γὰρ
ὃς πατρίδα φονέσειν, τῇ
δὲ μητρὶ μωγήσειναι. ἤν-
το ἀκούσας, καὶ νεμίζων
ἐξ ὧν ἔλεγε γήρυνθαι,
Κόρινθον μὲν ἀπίλπειν.
ἐφ' ἁματὶ δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος φερέμενος, στυ-
γυγχεῖ κατὰ πνα ἐνὶ
ὁδῷ ἐφ' ἁματὶ ὀχυρμί-
νῳ Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ·
κέρυξ δὲ ἔτ' αὐτῶν Λαίον
καὶ κελύσαντος ἐκχωρεῖν,
καὶ δι' ἀπίδειαν καὶ αἰσ-
χολίᾳ κτείναντες αὐτὸν ἱπ-
πων τὸν ἔτερον, ἀνακ-
τήσας Οἰδίπῳ καὶ Πολυ-
φόντῳ καὶ Λαίῳ ἀπὸ
τείνε· καὶ παρεχόμετο εἰς
Θήβας.

§. 9. Λαίον μὲν οὖν δάπνησεν ὁ
βασιλεὺς Πλαταιῶν Δα-
μασίστρατος. ἃ δὲ βασιλείᾳ
Κρέων Μενονικῶς παραλα-
βάν, τότε ὁ βασιλεὺς οἶσεν

μικρά συμφορὰ κατέχευε Θή-
 βας. ἐπιμύθε γὰρ Ἡ' ἔξ Σφί-
 γας, ἣ μιν γένετο μηρὺν Ἐχιδ-
 νης καὶ πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ αἰσώ-
 πον μηρὺν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρανὸν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὀρ-
 νιδος. μαθούσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅππῃ
 τὸ Φίκεον ὄρε' ἐκαδέζε-
 ταί, καὶ τοῦτο προὔτεινε
 Θηβαίοις. καὶ δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὄρε', τὸ μῖαν
 ἔχον φωνὴν, πετάπειον,
 καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν
 γίγεται. χρησμοῦ δὲ Θη-
 βαίοις ὑπαρχόντος πνι-
 καῦτα ἀπ' ἀλλήλων ἰσχυροὶ
 Σφίγγος, ἠνίκα αὖ τὸ αἰ-
 νίγμα λύσονται. καὶ σω-
 δόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτει τί τὸ λεγόμενον
 ὄρεον. ἐπ' αὖ δὲ μὴ εὐ-
 ερισκόν, ἀπ' ἅσας ἕνα, κα-
 τὰ τὴν φύσιν πολλὰκις δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ π-
 λυτὸν Αἴμοντος Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τὸ
 αἰνίγμα λύσονται, καὶ
 τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν
 λατὴν δώσειν γυναικί. Οἱ-
 ὅς ποτε δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam immisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibusque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demùm tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documque id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cùm
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum de vora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mò ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laïj
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod a Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. Oedipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polyniceus & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: Oedipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios excratur, quod ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ἑστὸν
τῷ Σφίγγιδι λεγόμενον, ἀν-
δρωπον εἶναι. ἤμυνται γὰρ τι-
τράπουω βρέεσθαι τοῖς τέταρ-
τον ὀκέμενον καὶ τοῖς πε-
λειόμενον δὲ τῷ ἀνδρωπῶν,
διπῶν γινεσθαι δὲ, τρίτην
προσλαμβάνειν βάσιν τὸ
βάκτρον. ἢ μὲν οὖν Σφίγξ
ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐαυτῇ
ἑρρίψεν· Οἰδίπυος δὲ τῷ βασι-
λείῳ παρέλαβε, καὶ τῷ μητίεα
ἐγνήμεν ἀγοῶν· καὶ παῖδας
ἐτίκωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Εἰεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡμνηθῆ-
ναι τὰ τέκνα [ταῦτα] φά-
σιν ἐξ Εὐρυγενείας τῆς Υἱὸς
Φαντῆος.

§. 9. Φανέντων δὲ ὕστε-
ρον ἤν' λαοδαμόντων, Ἰο-
κάστη μὲν ἐξ ἀλγόνων ἐαυτῇ
αὐτὴν ἔκτανεν. Οἰδίπυος δὲ τῷ
ὀφθαλμοῖς πρὸς τὴν οὐκ ἐκεί-
νην ἡλάνετο, ἀλλὰ τοῖς παι-
σιν δίδωκε, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωκόντες, ἐν ἐπημύῳ.
Ἐξ ἡρώμενος δὲ σὺν Αν-
τιγόνῃ, τῆς Ἀθηκῆς εἰς
Κολωνὸν, ἐνθα τὸ ἥν'
Εὐμενίδων ἐστὶν ἱερόν, κα-

သိဇ္ဇမ ဝိသိတဏှံ နာမဝေဒနာဒါရံ
 နာမံ ဝိသိတဏှံ နှိယမာ နာမံ နာမံ
 နာမံ နာမံ နာမံ နာမံ နာမံ နာမံ

supplex confedit. Inde fuit à
Thaſeo ſuſceptus : neque ita
multò poſt è vita migravit.

К Е Ф. 5.

C A P. VI.

ΕΠΟΚΛΗΣ ΔΕ ΚΑΙ ΠΟΛΥΕΪΚΗΣ ΘΕΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΣΩΠΤΕΝΤΑΣ ΘΕΟΣ ΦΥΛΕΙΟΣ, ΚΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΔΟΧΕΙ Τὸν ἔπειν παρ' ἐσιαυτὸν ἄλκιν. πνὲς μὲν ἔν λέρουσι θεῶτων ἀξάνι· Πολυεΐκοις θεῶδύναι μεί ἐσιαυτὸν τῶ βασιλείαν ΕΠΟΚΛΕΙ. πνὲς δὲ θεῶτων ΕΠΟΚΛΕΙΑΙ ἀξάνι· μὴ βέλεθαι παθεῶδύναι τὴ βασιλείαν. φυγαδῶθεις ἔν Πολυεΐκῃς ἐκ Θηῶν, ἦκαν εἰς Ἀγροί, τὸν τε ἄρμον, καὶ τὴ πίπτοι ἐλυν· ἐβασίλῃς δὲ Ἀγροίς Ἀδρασος ὁ Ταλάν, καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ περαπελάζει· καὶ σμαῖπτι μάχῃ Τυδεί παρ' Οἰκίῃς φάροντ Καλυδῶνα· ἦγον μίνης δὲ ἐξαίφνης βοῆς, ὅπφανεῖς Ἀδρασος διέλυε σιν αὐτοῖς· καὶ μαίτωος πν· ὑπομηνῶν λέρουσι· αἰσῶ, κέρω καὶ λείοντ συζιδῆαι παρ' θυγατέρας, ἀμροτίους ἐλῆεσθουμάς.

Eteocles autem & Polynices de regno inter se gerendo paciscuntur: placuit ut annum imperium per vi- ces administrarent. Sunt qui Polynicem prius regnare cœ- pisse aiunt, deinde post an- num Eteocli regnum reddi- disse. Nonnulli verò Eteoclem prius imperare cœpisse, neq regnum fratri tradere voluisse aiunt. Polynices itaque The- bis fugatus, secum monile ac peplum exportans, Argos adi- vit: quo tempore Adrastus Talai filius Argis regnabat: ad cujus regiam per noctem accedit: ubi cum Tydeo OE- nei filio, qui tum quoque Ca- lydone Argos confugerat, manum ad pugnandum con- ferit, & excitato inter eos cla- more, Adrastus repenti appa- ruit, eorumque pugnam dire- mit. Tum vaticinium, quo fuerat olim monitus, ut & Apro & Leoni filias in con- jugium daret, memor, utrum- que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylum itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reduciturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detestabatur: quinetiam reliquos debortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoque precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice munus capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

ἔχον γὰρ ἐπὶ στήθεσσι ἀσπίδων, ἃ μὲν πάρεσσι σκοτομήναι. ἃ δὲ, λέοντες. γὰρ καὶ αὐτὸς Διὶ Πάλλω μὲν Τυδείῃ. Ἀργείῃ δὲ Πολυνείκης. καὶ αὐτοῖς Ἀδρασθὶ ἀμφοτέρω εἰς τὰς πατρίδας ὑπάγαγεο κατέβη. καὶ προστοντὸν ἐπὶ Θήβας ἀσπίδι φρατρίεσθαι. καὶ τὰς ἀφιστάσας συνῆδρουν.

§. β. Ἀμφιάρεθ δὲ ὁ Οἰκλόεος μάστιγι ὢν, καὶ φρονίως, ὅτι διὰ πάντας τοὺς φρατρίσασμένους χεῖρας Ἀδράστου τελευτήσας, αὐτὸς τε ἄλλην φρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπίστηται. Πολυνείκης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μάστιγι πῶς αὐτὸν Ἀμφιάρεθ ἀναγκαζεῖν φρατεύεσθαι. ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβω τὸν ὄρμον Εὐφύλην. Ἀμφιάρεθ μὲν οὐκ ἀπῆλθεν Εὐφύλην, ὅρα Πολυνείκοις δῶρα λαμβάνειν. Πολυνείκης δὲ δούς αὐτῷ τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸν Ἀμφιάρεθ πείσαι φρατεύεσθαι. καὶ γὰρ ἐπὶ ταύτῃ

της. φρομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδραστον, διαλυ-
 σάμενθ' , ὅμοσι περὶ αὐ-
 τῶν διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλῃ συλχ-
 ρῆσαι. ὅτι οὐδ' ὅτ' ἦν
 εἶδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 στου μὲν ἔξακαλουῶνθ' ,
 Ἀμφιαρέου δὲ Σποτρέπον-
 τ' , Εἰφύλῃ τὸν ὄρ-
 μων λαβοῦσα, ἐπιστ' τὸν
 Ἀδραστον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιαρέου δὲ ἀνὰ γὰρ ἑ-
 λων στρατεύεσθαι, τοῖς παι-
 σιν ἐντολὰς ἔδωκε πλεον-
 δεῖσι, πῶς τε μνηστὴρ κί-
 νησιν, καὶ ὅτ' ἦν ἰσχυρὰ στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδραστος δὲ σω-
 αδροίους σὺν ἡγεμόσιν ἐπὶ αὐ-
 τοῖς πολέμοις ἰσχυρὰ ἦν ἰσχυρὰ.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἱδε,
 Ἀδραστος Τάλαος, Ἀμφια-
 ρεὺς Οἰκλείου, Καπαρεύς
 Ἰππιδίου, Ἰππομέδων Λει-
 σσάρχου· οἱ δὲ Ἀργεῖοι Τα-
 λαῦ. ἔπει μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θεβῶν· Τυδεὺς Οἰνείως,
 Αἰτωλὸς· Παρθενόπαιος

ipfius erat manu; nam cum
 Adrastum convenisset Am-
 phiarus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, dissen-
 sionem solveret: soluto col-
 loquio, quicquid inter eos
 litis ac discordiæ foret, ad Eri-
 phyles judicium se relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo-
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adrastus
 ad id capeffendum cohortaba-
 tur, contrà verò Amphiarus
 dissuadebat: quocircà Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 drastum. Tum Amphiarus
 eam subire militiam coactus,
 filiis imperat, ut simul ac per-
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infestarent.

§. 3. Porro Adrastus colle-
 ctum cum ducibus septem in
 Thebas exercitum ducere
 maturat. Hujusce belli duces
 hi fuerunt, Adrastus Talai,
 Amphiarus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Aristomachi, sive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Etolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutritrix erat: (nam cum Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylum vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea intereâ dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adrausti apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adraustus equo vicit, cursu verò Eteochus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaræus,

Μηλανίωνος, Ἀρκάδ. πνέει
ἢ Τυδείᾳ μὲν καὶ Πολυνεικῶν
καταριθμῶσι. συνκαταλέ-
γουσι δὲ τοῖς ἐπὶ τὸν Εἰδοκλον,
Ἰφίον, καὶ Μηκίστᾳ.

§. 4. Παρὰ Νεμέῳ οἱ δὲ εἰς
Νεμέαν, ἧς ἐβασίλειος Λυ-
κούργου, ἐξήτερον ὕδατος. καὶ αὐ-
τοῖς ἀγῶνιστο τὸ ἐπὶ κρήνῳ
ὁδοῦ, ἢ ὑπὸ τῇ Λημ-
νίᾳ, ἧς πενήτων παῖδες ὄντα
Ὀφελίῳ ἀπολιπῶσα, ὃν
ἔστρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ
Λυκούργου. (αἰσθόμενοι γὰρ αἱ
Λημνίαι ὕστερον θόοντα σι-
τωσόμενοι, ἐκείνον μὲν ἐκεί-
ναν δὲ καὶ ὑπὸ τῇ Ἀπυ-
πύλῳ ἀπυ-
πύλῳσιν. διὸ τραφεῖσιν ἐλά-
ττω παρὰ Λυκούργου.) Δι-
κνύσας δὲ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς
ἀπελευθερῆς, ὑπὸ δράκον-
τος διαφθείρεται. καὶ μὲν οὖν
δράκοντα ἐπιφανέντος οἱ μὲν
Ἀδραυστὴν κτείνουσιν, καὶ δὲ παῖδα
δαίνυσιν. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν
ἐκείνοις τὸ σημεῖον εἶναι τὰ
μέλλοντα σεσημασμένον. καὶ
δὲ παῖδα, Ἀρχέμορον ἐκάλε-
σαν οἱ δὲ εἶδον ἐπ' αὐτῷ καὶ
τὴν Νεμέαν ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ
μὲν εἰρήνην Ἀδραυστὸς, σιδίῳ
δὲ, Εἰδοκλος πόλῳ, Τυδείᾳ.
ἀρματι καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἀκονίῃ, καὶ δὸς πάλη, Πολυωίκης· τιξὲ Παρθενό-
παις.

§. 4. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς
τὸν Κισσιεῖνα, σίμπουσι
Τυδεία περιεσῶτα Επιο-
κλῆ πῶ βασιλείαν παρε-
χρήν Πολυωίκῃ καὶ δὲ
σωείδετο. μὴ περισχύοντος
δὲ Επιοκλείου, διαπύραν
ἐξ Ὁηθαίων Τυδείῃ ποι-
μήνῃ, καὶ ἓνα περιε-
λύμήνῃ, πάντων φει-
γμένο. οἱ δὲ πυνύκοντα ἀν-
δρας ὀπίσσαντες ἀπὸντι,
ἐρήδρυσαν αὐτόν· πάντας
δὲ αὐτοὺς χάρις Μαίον-
απύκλινε. καὶ πύρε δὴ τὸ
στρατόπεδον ἦλθον.

§. 5. Ἀργείων δὲ χρο-
πιδίοντες, προσήεσαν τοῖς
τείχεσι. καὶ πύλων ἐπὶ
οὐσῶν, Ἀδρας μὲν δὴ
ταῖς Ὀμολοίδας πύλας ἔ-
στῃ· Καπανεὺς δὲ πύρε
ταῖς Ὀγυγίας· Ἀμφιάρε-
ος δὲ πύρε ταῖς Προετίδας·
Ἰππομέδων δὲ πύρε ταῖς Ὀ-
κείδας· Πολυωίκης δὲ πύ-
ρε ταῖς Ὑψίστας· Παρθε-
νοπαῖς, πύρε ταῖς Ἠλεκ-
τραις. Τυδείῃ δὲ πύρε ταῖς
Κρυαίδας. καὶ δὲ πύρε δὲ καὶ

jaculo Laodocus, iunctâ Poly-
nices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Citharo-
nem pervenere, Tydeum E-
teocli oratorem, ut ex consti-
tuto regnum Polynici resti-
tuat, prædicturum destinant.
At Eteocles cum Adraști &
commilitonum mandata nihi-
li facere videretur, Tydeus de
Thebanis periculum factu-
rus, singillatim omnibus pro-
vocatis victor evasit. Illi verò
armatos viros quinquaginta in
redeuntem Tydeum in insidiis
collocarunt, còsque omnes,
præter unum Mæonem truci-
davit, & postea ad exercitum
repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas ca-
stris cingendas Argivi se de-
derunt, atque ad urbis muros
armati proximè constiterunt.
Septem portas Thebarum
fuisse memorant. Adraustus
quidem ad Homoloidem por-
tam tetendit: Capaneus verò
ad Ogygiam: Amphiaræus ad
Proetidem: Hippomedon ad
Oncaidem: Polynices ad Hy-
psistam: Parthenopæus ad
Electram: demum juxta por-
tam Crenidem tentoria fixe-
runt. Sed ipse interea Eteocles
Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinationum consilio conquisivit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque huius cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excæcatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garrutum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo sceptro condonasse: quod gestans, æquē atque oculatus tutō in-

Εποκλή; Θηβαίοις, ἔχοντας ὑγμῶνας, ἴσους [ἴσους] ἔταξε· καὶ πῶς αὐτὸν ἀνελήκοιτο ὅψιν πολλῶν ἐμαρτυρετο.

§. ζ. Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μαίης Τειρεσίας Εὐρήριος καὶ Χαεικλῶς νύμφης ἀπὸ γένους Οὐδῆος τοῦ Σπαρτοῦ, ἡρώμενος τυφλὸς τὰ ὁράσεις. ἔπει τῆς πρῶτης καὶ τῆς ματηκῆς λέγονται λόγοι διάφοροι, ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ Διὸς εἶναι τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ χρύπτειν ἤθελον, ἐμύονε. Φερεκύδης ὅτι ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. ἔσαν γὰρ πῶς Χαεικλῶ περιφιλή τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶ ὅτι πάντα ἰδεῖν. ἢ δὲ, ταῖς χερσὶ τὸς ὀφθαλμοῖς αὐτῆς καταλαβομένην, πρὸν ποιῆσαι. Χαεικλῶς δὲ διομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς ὁράσεις, μὲν δὲ Ἀθηνᾶς τὸ ποιεῖν, τὰς ἀκοᾶς διακαθάρας, ἅπασαν ὁρῶσαν φωνῶν ποιῆσαι σμῖναι· καὶ σκηπτρῶν αὐτῇ διδρῶνται κυάτειν, ὃ σέθεν, ὁμοίως τοῖς βλέποντι

ἐδάδιζεν. Ἡσίωδος δὲ φη-
σιν, ὅπ' διασάμῃ⊕ παρὶ
Κυλλήνῳ ὄφεις σωοισά-
ζοντες, καὶ τοῦτοίς πρῶ-
τας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· πάλιν δὲ τὺς ἀρ-
τὲς ὄφεις παρὰ πηρήσας σω-
υσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ.
Διότ' Ἡῖρα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φοβητοῦντες πότρεν παρὰ
γυναικὸς ἢ τοῖς ἀνδρὶ
ἥδεσσι μᾶλλον ἐν ταῖς
σωοσίαις συμβαίνειν, ἤ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ ἔφη
δεκαενέα μοῖρ' ἔσθ' παρὰ
σωοσύαις οὐσῶν, ταὶ μὲν
ἐννέα ἀνδρὶ ἥδεσσι, ταὶ
δὲ δέκα, γυναικίαις. ὅθεν
Ἡῖρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ πρὸς μαντικῶν
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λεχθὲν παρὰ Δία καὶ
Ἡῖραν.

Οἷον μὲν μοῖρ' ἐν δέκα μοῖ-
ρ' ἔστιν ἑπταται ἀνὴρ·

Ταὶ δὲ δέκα ἐμπύπλησι
γυνὴν περὶ πᾶσα νόημα.

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρό-
νι⊕. ἔτ' οὐκ ἔσθ' ὁ Θεβαῖος
μαρτυρόμην⊕, εἴπε νε-
κήσεν, ἐὰν Μενόικαις
ἢ Κρέοντι⊕ Ἀρεὶ σφάξοι

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocirca, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierisne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonique ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem:*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Cræontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugna commissâ, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi aufugiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugna confertâ, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Neptuni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπιδῶ. τὸτο ἀκούσας Μανοικῆς ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν πρὸς τῆς πυλῶν ἔσφαξε. μάχῃς δὲ θυομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέγχι τῆς τειχῶν σωεδιώχθησαν. καὶ Καπανεύς ἀρπάξας κλίμακα, ὅπῃ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνέει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ.

§. η. Τύτῃ δὲ θυομένῃ, πτόπαιον τῇ Ἀργείῳν γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πάλῳ πολλοὶ, ἰόξαν ἐκείνῃς τοῖς στρατιύμασι, Εὔκλῆς, καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχῆσαι, καὶ κτείνουσιν ἀήλως. καρτερεῖς δὲ πάλιν θυομένης μάχῃς, οἱ Ἀσάκῃ παῖδες ἡείσδωσαν Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἰππόμεδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης δὲ Εὔκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθενόπαιον ὁ Ποσειδῶν παῖς Πειεκλύμῳ ἀπέκλινε. Μελαίνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῆς παιδῶν, εἰς τῆς γαστέρας Τυδεία πηρώσκει. ἡμιθνήτῃ δὲ αὐτῷ κερμένῃ. παρὰ Διὸς αἰτησάμενη Ἀδιδωτὰ φάρμακον ὑψέγει, δι' ἣ ποτε ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσδομένος τὸτο, μισῶν Τυδεία, ὅτι

ὅθεν τὴν ἐκείνου γράμην εἰς
Θήβας ἔπεισεν τὸς Ἀργεῖους
σρατεύεσθαι, ἧ' Μελανίππε
καφαλὴν ἀποτεμὼν, ἔδω-
κεν αὐτῷ. πρῶτον δὲ
Τυδεύς, ἔκλινεν αὐτόν. ὁ
δὲ διελὼν ἧ' ἐκ κεφαλῆς,
ἐξεῤῥόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσάζει-
σα, τὴν εὐεργασίαν ἐπίχα-
ρὲ καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφια-
ράῳ δὲ φάροντι παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμηλῶν ὄρεν ὑπὸ Περ-
εικλυμένῳ τὰ νῶτα τραπὼν,
Ζεὺς κραυγὴν βαλὼν, τὴν
γλῶσσίην διέσπεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
ᾄματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τῳ, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἐλατῶ-
νῳ, ἐκρύπηθη, καὶ Ζεὺς
ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἀδράστον δὲ μόνον ἵππος
δίεσπεν Λείων. τῷτον ἐκ
Προειδῶν ἐγλήνησε Δη-
μήτηρ εἰς σάτυρον Ἐρινυῖ καὶ
τὴν συνουσίαν.

Κ Ε Φ. ζ.

C A P. VII.

Κρίων δὲ τὴν Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ρελαβὼν, τὸς ἧ' Ἀρ-
γείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μὴδέναι
δάψαι, φύλακας κατέστησεν.

Creon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera infepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepe- lienda concedunt, & in Capanei rogi conflagentem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsum ad Thebas ducum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latinè, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcmeone duce bellum capeffant: sed Alcmeon hujusce expeditionis præfecturâ detreçabat, priùs quàm de matre supplicium

Αηγημένη δὲ μᾶλλον Οἰδί-
ποδος θυγάτηρ κρύφα τὸ
Πολυνείκους σῶμα κλέψασα
ἔθαψε. καὶ φεραμένη ὑπὸ
Κρέοντος, αὐτῷ τῶ τῆ-
φω ζῶσαν ἀνεκρύβητο. Α-
δρας δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
κόμηντος, ἐπὶ τὸν Ἑλέου
βωμὸν κατήνυσεν καὶ ἱε-
τείαν διῆς, ἥξιν δάπνησεν
τὺς νεκροὺς. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι μὲν Θησέως στρατεύ-
σαντες, αἰχμῶσι Θήβας καὶ
τὺς τεκρὸς τῶς οἰκείους δι-
είασεν δάψαι. τῆς δὲ Κα-
πανέως κακομένης περὶ τῆς
Εὐάδνης ἢ Καπανέως με-
γάλῃ, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδίς,
ἐκὼς τῷ βαλοῦσα συγκατε-
κρίετο.

§. β. Μετὰ δὲ ἔτη δέκα
οἱ ἔτι ὑπολομένων παῖ-
δες, κληθέντες Ἐπίγονοι,
στρατεύοντες ἐπὶ Θήβας προη-
εβόητο, τὸν ἔτι πατέρα
δαμάσσειν πρῶτον ἡγήσασθαι βε-
λόμενοι. καὶ μαντεύμε-
νοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐδίειπ-
σε νίκην, Ἀλκμαίωντος
ἡγουμένου. ὁ μὲν οὖν Ἀλκ-
μαίων ἡγήσασθαι τῆς στρα-
τίας ἢ βελόμηντος, πρὶν
πίσσεσθαι πῶς μνηστῆρα, ὅμως

σπαρδῆται. λαβῶσα δ' Ερι-
φύλη παρὰ Θερσάνδρου τῷ
Πολυαίκοις τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πῆλον, ἀμείπεισι
καὶ τοὺς παῖδας σπαρδέ-
σαι. οἱ δὲ ἡγήμωνα Αλκ-
μαίωνα ἐλόμβουσι, Θήβας
ἐπολέμειν. ἦσαν δὲ οἱ
σπαρδῶντες οἷδε, Αλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχῳ· Αἰγαλεὺς
Ἀδρασίου· Διομήδης Τυδείας·
Πρόμοχος Παρθενοπαιῖ·
Σθένελος Καπανέως· Θέρ-
σανδρος Πολυαίκοις· Εὐρύ-
πυλῳ· Μηκισίως.

§. Οὗτοι περὶ τὸν μὲν πορ-
δοῦσι τὰς περὶ ξ κώμας, ἔπι-
τα δ' ἢ Θηβαίων ἐπιδόν-
των, Λαοδάμαρῳ· ἔτεο-
χλέους ἡγουμένῳ, ἡραίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγαλέα κτείνει. Λαοδά-
μας δὲ Αλκμαίων. καὶ μὲν
τὸν τέτε θάνατον, Θηβαῖοι
συμφέροισιν εἰς τὰ τείχη.
Τειρεσίης δ' εἰπὼν τῷ αὐτοῖς
περὶ μὲν Ἀργεῖος κήρυκε φει-
διαλύσειν, ἀποπέμψαι, αὐ-
τὸς δὲ φάσκειν· περὶ μὲν τὴν
πολεμίαν κήρυκε πέμψαι·
αὐτοὶ δ' ἀναβ. βάσαντις ἐπὶ

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Therfandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmaone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaon, Amphilocho, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
fander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem laturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tiresiæ
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæ de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò interea
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relicta urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tiphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi intereâ, cognitâ Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros everunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Dêlphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ cædem

παὶ ἀπλώας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἐφύγον. νύκτωρ δὲ ὅτῃ ῥ' λεγόμενῳ Τίφρυσιν κρήνῃ παραρρομένων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ τούτης αὐτῷ τὸν βίον κατέβη. Θηβαῖοι δὲ ὅτῃ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἑστίαν κήσαντες κατέκρησαν.

§. 4. Αργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν Διόσμου ῥ' Θηβαίων μαδόντες, εἰσάσιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναδροῖσι ῥ' λείαν, καὶ καταρῶσι τὰ τέλη. τῆς λείας μέρος εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίῃ θυγατέρα Μαντῶ. ἤνυσαντο γὰρ αὐτῷ Θήβας ἐλέοντες, τὸ κάλλιστον ῥ' λαφύρον ἀναθήσειν.

§. 5. Μετὰ δὲ ῥ' Θηβαίων ἄλωσιν, αἰσδόμενοι Ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄντα εἰληφύῃαν Εὐφύλῃ τὴν μητέρα, μᾶλλον ἢ γυνάκῃ, καὶ κήσαντες Ἀπόλλωνι αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπίτεινεν. ἔνιοι μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναναι

τὴν Βεῖφύλῳ· ἔνιοι δὲ ἔπι-
 μον Θ. Αλκμαίωνα δὲ με-
 τῆλθεν Βεῖνιδος τῆ μητρὸς
 φόνε. καὶ μεμνηὶς, παρ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκάδιαν πρὸς
 Οἰκλίαν παρμένεται, ἐκεί-
 νην δὲ εἰς Ψαφίδα πρὸς
 Φηγία. καὶ παρδίδε δὲ ἴσ'
 αὐτῇ, Ἀρσινόην γαμοῖ τῶν
 τετε θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πύλον
 ἔδωκε ταύτῃ. ἡγομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρου, χηρίσατο
 αὐτῇ τὸ θεοῦ, πρὸς Ἀ-
 χελῶν ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πόλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν παρδίδον
 πρὸς Οἰκλίαν παρμένεται
 εἰς τὴν Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῇ· ἐπι-
 τα ἀφικόμενον εἰς Θι-
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
 πλάυνεται. τελευτῶν δὲ
 ὅπῃ τὰς Ἀχελῶος πηγὰς
 παρμένον μὲν, καὶ παρ-
 τὰς τε ἴσ' αὐτῇ, καὶ τῶν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόν λαμβάνει. καὶ ὃν
 Ἀχελῶος παρσίχουσι τό-
 πον, κίπσαι κατὰ κισσ.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πύλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 riæ mandarunt; tamen plures
 sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissimum
 matris suæ finem furis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primum
 ad OEneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thesprotos profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mum, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitutam nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arsinoen vero id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, ementiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adultæ jam ætate forent. Qua re impetratâ, adulti planè filij, repente ad patris ultionem exilierunt.

ὁπιδυμούσης λαβεῖν, ἔχλέςθης ἢ σωσεκλήσιν αὐτῇ, εἰ μὴ λαβοὶ ταῦτα· διὸ ᾤδ' αἰγυρόμεθ' εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων. Φηγεὶ λέγει τεσσάρῃσι τῆς μαρίας ἀπαλλαγῇ αὐτῆς, ὅταν ᾗ ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίσας ἀνὰ δῆ, καὶ τὸ πῆλον. ὁ δὲ, πτευσας δίδωσι. μινύσαντ' οὖ δὲ διεκρίοντο, ὅπ' Καλλιρρόῃ ταῦτα λαβὼν ἐκέρυζεν, ἐκέρυδις ὑπὸ ᾧ Φηγέως παῖδων [Τημένου καὶ Ἀξίων'] ἐπιτάξαντο τῷ Φηγέως, ἀναιρεῖται. Ἀρσινόῃ δὲ μεμφομένῃ, οἱ τῷ Φηγέως παῖδες ἐμβυδάσαντες εἰς λάραν, κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ δίδασιν Ἀγαπήνορι, καταψάσμενοι τὸ Ἀλκμαίων' αὐτῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόῃ δὲ πῶς Ἀλκμαίων' ἀπώλεται μενοειδῶς, πλησιάζοντο αὐτῇ τῷ Διὶ, αἰτεῖται τὸς γενημένους παῖδας ἐκ Ἀλκμαίων' αὐτῇ γένεσθαι τέλειες, ἵνα τὸ τῷ πατρὶος πῶς φάναν. Αἰγυρόμενοι δὲ ἐξ αἰφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ὅπ' ᾗ ἐκείνων τὸ πατρὸς ἐξ-

ήεσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν, οἷτε Φηγῶς παῖδες Πρόνοϑ καὶ Αἰγῶνος εἰς Δελφὺς κομίζοντες ἀντιπῖνα τὸν ὄρμον καὶ τὸν πῖπλον, καταλύουσιν Ἀκαρπῶνας, οἱ δὲ Ἀλκμαίων καὶ παῖδες, Ἀμφοτέρους τε καὶ Ἀκαρναῖ καὶ ἀελόντες τὺς δὲ πατρὸς φονέας, παραγμύμενοι τε εἰς Ψωφίδα, καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε Φηγῶ καὶ τὴν γυναικα αὐτῆς κτείνουσιν. διωχθέντες δὲ ἄρχε Τεγῶας, ἐπὶ Κορινθίων τὴν Τεγαπῶν, καὶ πῶν Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν δὲ Ψωφιδίων τραπύντων.

§ 7. Δηλωσάντες δὲ τῇ μητρὶ πάντα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πῖπλον ἐλθόντες εἰς Δελφὺς ἀνέδυντο, καὶ προστάξιν Ἀχελῶος. πορδέντες δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σωαδροίξουσιν οἰκήτορας, καὶ κτήσουσιν Ἀκαρνανίαν. Εὐειπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἐκ Μαντῆς Τειρεπῆς, παῖδας δύο γυνῆσι, Ἀμφιλοχόν, καὶ θυγατέρα Τισφόνην, κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον,

Quo etiam tempore Phegei filij, Pronous & Agenor, ut monile ac peplum Delphico Apollini dedicaturi ferebant, ad Agapenorem, Alcmaeonis filij, Amphoterúsque & Acarnan unà divertunt, ubi, caelis patris sui interfectoriibus, profecti Psophidem, factoque in regiam impetu, Phegeum, & uxorem ejus occidunt; sed fugientes Tegeam usque Psophidij infecti sunt: verum Tegeensium ope, & Argivorum quorundam adjuncta, fugatis Psophidiis, incolumes evaserunt.

§. 7. Quique, ubi rem gestam omnem matri declararunt, monile simul, & peplum, Delphos profecti ex Acheloi imperato, Apollimi consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, Acarnaniam condunt. Atqui Euripides Alcmaeonem inquit per infaniae tempora, ex Mantone Tirefiæ filia duos suscepisse, marem scilicet Amphiloichum, & fæminei sexus Tisiphonen; Tralatos deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonen forma præcellentiſſima à Creontis conjuge divenditam fuiſſe , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium ſibi caperet, ſubveretur. Alcmæonem verò hanc mercatum eſſe , cùm ſuam ipſius filiam ſervitutem ſervitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum, & filium etiam ipſum tuliffe. Dein Amphilo- chus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilo- chium habitatum conceſſit.

C. A P. VIII.

J Am verò redeundum eſt ad Pelafgum, quem Acutillaus, ut antea monuimus, Jovis & Niobes filium ait. Sed Heſiodo indigenam fuiſſe placet : cujus & Melibœæ Oceani filiz, five, ut alij volunt, Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuiſſe memoratur. Qui Arcadibus imperans, è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus eſt pater. Quorum hæc ſunt nomina, Mænalus, Theſprotus, Helix, Nyctimus, Peucetius,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν
Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι.
καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενεί-
κοῦσαν ὑμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς
Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμ-
πωληθῆναι, δεδιούσης μὴ
Κρέων αὐτὴν γαμήτιον ποιή-
σῃται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα,
ἀγοράσαντα τούτῃν ἔχειν,
ἡκεῖν δὲ τῇ αὐτῇ θυγατρὶ
δοῦναι. παρὰ γρόμφον
δὲ εἰς Κόρινθον ὅτι τὴν τῇ
τίκτων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν
ἡδὲ κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλο-
χον καὶ χρησμούς Ἀπόλ-
λωνος, Ἀμφιλοχὸν Ἀργ-
εὸς ὤκησεν.

K E Φ. η.

E Πανάγῳ μὲν ἢ νυνὶ πό-
λιν ὅτι Πέλαγον ὅν
Ἀκυσίλα μὲν Διὸς λέγει
καὶ Νιόβης, καὶ δὲ αὐτῇ ὑπὸ
διδόμῃ. Ἡσίωδός δὲ αὐτὸν ἔθε-
να. τέκε καὶ τῇ Ὠκεανοῦ
θυγατρὶ Μελιβοίᾳ, ἣ κα-
δατῇ δῆτοι λέγεται, νύμφης
Κυλλωνίης παῖς Λυκαῶν ἐ-
γένετο. ὃς βασιλεὺς Ἀρκά-
δων, ἐν πολλῶν γυναικῶν
πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησεν.
Μαίναλον, Θεσπρωτῆ, Ἑλι-
κα, Νύκτιμον, Πευκίτιον,

Καύκωνα , Μηκισία , Ο΄-
πλία , Μακαρέα , Μακεδνον ,
Ο΄ρον , Πόλιχον , Ακόντιω ,
Ευαίμονα , Αγκυόρα , Αρ-
χαβιάν , Καρτίερα , Αι-
γαίωνα , Πόνητον , Εύμονα ,
Καίηδον , Πόθηδον , Δίον ,
Κορέδοντα , Μαινάλον , Τη-
λεβοάν , Φύσον , Φάσον ,
Φθιον , Λύκιον , Αλίφερον ,
Γενέτορα , Βυκολίωνα , Σω-
χλία , Φινία , Εύμάτιω ,
Αρπαλία , Πορτία , Πλά-
τωνα , Αίμονα , Κυάειδον ,
Λέοντα , Αρπάλυκον , Η-
ρακλία , Τιταίαν , Μαντίνην ,
Κλείτορα , Στόμφαλον , Ορ-
χομήδον , Νύκπιμον & νεόπι-
ρον . ὅτοι πάντας ἀνθρώπους
ὑπερέβηον ὑψηλοφανείᾳ καὶ
ἀσείᾳ . Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
λόμην ὅτι πῶ ἀσείειαν πι-
εῖσαι , εἰ καὶ τοῖς ἀνδρὶ χερ-
σὶν ἡττῶνται . οἱ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενία κατέσαντες ,
σφάζαντες ἕνα τῶν ὀπχωρίων
παῖδα , τοῖς ἱεροῖς τὰ τέτυ-
τω λαβῆσαι συναμείξαντες ,
παρέδθηκαν [τῇ τραπέζῃ]
συμβυλίσαντες τῷ πρεσβυ-
τέρῳ ἀδελφοῦ Μαινάλου .
Ζεὺς δὲ [μυσσάμενος] & μὲν
τραπέζαν ἀνέστρεψεν , ἐνθα

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebates,
Carteron, Agæon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassus,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Porthæus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stympha-
lus, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cūm superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciuntur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suâsu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enim

loci nomen est) spectatur. Cæterùm Lycaonem, ac ejus liberos , præter Nyctimum novissimum omnium , fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublatis in altum manibus , ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus , ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò , & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A suis autem eam Nycteo , at Phercydes Ceteo natam esse referunt. Hæc , cùm Diana venandi studio oblectata , eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verùm hujus formâ captus Jupiter , siquidem in Dianam , ut nonnulli aiunt , mutatus , sive , ut quidam , in Apollinem versus , invitam subegit. Quod cùm Jupiter Junonem latere studeret , eam in ursæ faciem

νῦν Τραπίζουε καλεῖται ὁ τόπος. Λυκάονα δὲ καὶ τὸς τέτου παῖδας ἐκτερεύουσι , χωεῖς τῷ νεωτάτου Νυκτῆμου. ἀναχοῦσα γὰρ ἡ Γῆ παρὰ χεῖρας , καὶ τῆς δεξιᾶς τῷ Διὶ ἐφαψαμένη , πῶν ὀργῶν κατέπαυσε.

§. β. Νυκτῆμου δὲ πῶν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ ἐπὶ Δόρυχαλίῳ πατακλυσμαδὸς ἐγένετο. τῶτον ἐνίοι φασὶ διὰ τὴν τῆς Λυκάονος παίδων δυσωβείαν γηγνῆσθαι. Εὐμύλλου δὲ, καὶ πένες ἔπειρι , λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρι Καλλιπιδῶ γηγνῆσθαι. Ἡσιόδου μὲν γὰρ αὐτῶν μίαν τῇ τῆς Νυμφῶν λέγει Αἴσιου δὲ Νυκτέως. Φερεκύδης δὲ Κητέως. αὐτῇ συνῶντος Αρτέμιδος ἔσσα , τὴν αὐτῶν ἐκείνῳ πάλιν φορεῦσα , ὅμως αὐτῇ μέναι παρδίνον. Ζεὺς δὲ ἐξαδελφίς , ἀκούσῃ συνδανάζεται , εἰσαδελφίς , ὡς μὲν ἐνίοι λέγουσιν , Αρτέμιδι ὡς δὲ ἐνίοι , Ἀπόλλωνι. Βυκόμῳ δὲ Ἡρᾶν λαβείν , εἰς Ἀρκτον μεταμόρ-

φωσιν αὐτῶν. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρπυιῶν, ὡς ἄγχιον
ᾄδειον καταποξιδου. εἰς ἣ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρπυιῶν
αὐτῶν καταποξιδου, ὅπ-
τῶν παρδινίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστοῦ Ζεὺς τὸ βρέφους
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
αἰατῆφον Μαίᾳ, περὶ σα-
ρδῆσας Ἀρχαδίᾳ. ἥ δὲ Καλ-
λιστὸν καταποξιδου, ἐκάλει-
σιν Ἀρχαδίᾳ.

Κ Ε Φ. Δ.

ΑΡΧΑΔΟΣ δὲ καὶ Λεα-
νείρας ἥ Ἀμύκλῃ, ἥ
Μεγανείρας ἥ Κρόκον.
ὡς δὲ Εὐμῆλῳ λέγει,
νύμφης Χρυσωπείας, ἐχ-
νοντο παῖδες Ἐλάτῳ καὶ
Ἀφείδῳ. ὅτι ἥ γλῶσσι ἐμεί-
σαντο. τὸ ἥ παῖν κράτῳ εἰ-
χεν Ἐλάτος ὅς ἐν Λαοδίχῃ
ἥ Κινύρῃ, Στύμφαλον καὶ
Περίαν τεκνοῖ. Ἀφείδας δὲ
Ἀλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἡ
γαμῆ Περσῆ. Ἀλέως ἥ καὶ
Νεαίρας ἥ Περσῆς, θυγάτηρ
ἥ Ἀδῆ. υἱὸς ἥ Κηφῆς καὶ
Λυκῆργος. αὐτὴ ἥ ἔν ὑφ'
Ἡρακλῆος φθαρεῖσα, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ πεμ-

vertit : Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginitatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
nâ percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maiæ enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit :
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

C A P. I X.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatius & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Stheno-
boeam, quæ Procto nupsit.
Aleii verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit : ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ luo quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cum illam Teuthras Myſorum dynaſtes accepiſſet, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de ſuis uberibus alimentum ſuppeditaret, Telephus eſt appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquiſitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Myſiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Myſiæ regni hæres inſtituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, ſive Eurymone, nati ſunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamiante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Euryſtheus. Ex Jaſo & Clymene Minyæ filia naſcitur Atalanta : cujus pater proliſ cupidus, eam expoſuit : ad

ναι τῆς Αθηνᾶς, ἥς εἶχε
τὸ ἱεροσυνίω. ἀκάρπου δὲ
τὴ γῆς μόνισης, καὶ μη-
νούντων οὗτος χρησμάτων ἦ-
ναι π ἐν τῷ τμήνῳ τῆς
Αθηνᾶς δυνάστημα, πορε-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδίδη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανά-
τῳ· παρ' οὗ Τάδρας ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης ὠφθαλμῶν
αὐτῷ ἐφειρε· τὸ δὲ βρά-
θ' ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθε-
νίῳ, θηλῶ ὑποχούσης ἐλά-
φῃ, Τήλεφθ' ἐκλήθη καὶ
τραφεὶς ὑπὸ τοῦ Κορίθου βυ-
κόλων, καὶ ζητήσας τὸς
γονεάς, ἦκεν εἰς Δελφοί.
καὶ μαδὼν παρὰ τοῦ θεῦ πα-
ρέρχεται εἰς Μυσίαν, δι-
πὸς πάντες Τάδραν ἐ-
νετῶν καὶ τελευτῶντων αὐ-
τοῦ, διάδοχος τὸ δυνάστημα
γίνεται.

§. β. Λυκύργου δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἡ Εὐρωίμης,
Αγκᾶος καὶ Ἐποχῆς καὶ Ἀμ-
φιδάμας, καὶ Ἰδαῖος. Ἀμφι-
δάμας δὲ Μελανίων,
καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ὑπὸ
Εὐρυθεὺς ἐξημερ. Ἰάσῳ δὲ
καὶ Κλυμένης τὴ Μινύε, Ἀτα-
λάντῃ ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τὴρ ἀρρένων παίδων ὤνηδυ-

μῆρ', ἐξέδουκεν αὐτῷ. ἄκ-
 10 ⚔ δὲ φοιτῶσα πολλὰ κίς
 δηλῶ ἐδίδου μῆλεις ἔδ-
 ούντες κυνηγῶ παρ' ἑαυ-
 τοῖς ἀνέτρεφον. τελεῖα δὲ
 Ἀταλάντῃ ἡγομένη, παρ-
 δόνον ἑαυτῷ ἐφύλαττεν.
 καὶ θηρᾶσα ἐν ἐρημίᾳ,
 καὶ δωπιισμένη διετίλει. βια-
 ζέσθαι δὲ αὐτῷ ὀπιήρι-
 οῦσσι Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖ⚔, καὶ πατοξέδδον-
 τες ὑπ' αὐτῆς ἀπίθανον.
 παρεχόρετο δὲ μῦθ' ἄρι-
 στεων καὶ ὅτῃ ἔΚαλυδώνιον
 κέσθον, καὶ ἐν τῷ ὅτῃ Πε-
 λία πῶν π ἀγῶνι, ἐπά-
 λωσι Πηλεῖ, καὶ ἐρίκη-
 σιν. ἀνδρῶσα δὲ ὕστερον
 τοῖς γυνῆαι, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῷ ἐπιδόν, ἀ-
 ποδῶσα εἰς σαλιαῖν τόπον,
 καὶ πῆξασα μῖσον σκόλοπα
 τείπηχυν· ἐπιδόν ἔχ' μνη-
 σκόμενων τοῖς δρόμοις
 πορεύσασα, ἐπρόχασε καὶ
 δωπιισμένη καὶ καταληφθέν-
 τι μὲν αὐτῷ θάνατ⚔ ὥ-
 φείλετο μὴ καταληφθέντι
 δὲ, γάμος ἦδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μειλανίων
 αὐτῆς ἐραδύς, ὕπεν ὅτῃ
 τὸν δρόμον, χεύσασα μῦλα

quam ur̄sa sæpenūmero ve-
 niens, ubera protendebat :
 eam̄que dem̄um venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perspicit, hi sagit-
 tis ab ea perfolli conciderunt:
 devenit præterea unā cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Pelix honorem
 institutum propositum̄que,
 ubi cum Peleo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cūm verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum inducta esset,
 in stadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitum palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victorì
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Dem̄um, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceptat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœneici filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cylleæ Arcadiæ monte natæ sunt filia septem, quibus Pleiadi- bus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Tay-

κομίζων Ἡδ' Ἀφροδίτης· καὶ διακόμω· ταῦτα ἔρριπεν. ἡ δὲ ἀναιεφυμένη τὰ ριπήματα, τὸν δρόμον ἐνίκησεν. ἐγχεῖν οὖν αὐτῷ Μελαῖων, καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοῖς· εἰσελθεῖν εἰς τὸ πύργον Διὸς, καὶ κοῖσσωσάξονται, εἰς λέοντας ἀλλαγῶσαι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πῖναι ἔπειτα, τὴν Ἀταλάντην, ἐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινίως εἶπεν. Εὐεπίδης δὲ Μαῖνάλε· καὶ τὸν γήμαντα αὐτῷ· οὐ Μελαῖωνα, ἀλλὰ Ἰασπόμενον. ἐγρήνησι δὲ ἐκ Μελαῖων· Ἀταλάντη, ἡ, ὡς ἄλλοι λέγουσι, Ἀρεῖ, Παρθινοπαῖον, ὃς ὅτι θύβας ἐρατύσκατο.

Κ Ε Φ. ι.

Ατλαντὶ δὲ καὶ Πλειωνῇ Πληϊόνης, ἐγρήνοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐκ Κυλλῆν· ἡ Ἀρκάδας, αἱ Πληϊάδες ποσειδάωνος, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα. Στερόπη,

Ταυρίη, Μαῖα. τῶν Σπι-
 ρέπῳ μῦ, Οἰνόμαθ' ἐγ-
 με Σίσυφθ' Μερύπῳ. δυ-
 οὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν·
 πρῶτῃ μὲν Κελαινοῖ, ἐξ
 ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Πο-
 σεῖδῶν ὁ μακρότερον φέκῃσι
 νήσοις. δῶτις δὲ Ἀλ-
 κυόνῃ, ἣ θυγατέρα μὲν ἐ-
 τέκωσιν Αἰδοῦσαν, πῶ
 Ἀπόλλωνι Εὐδωτέρα τε-
 κοῦσαν καλλίστῳ· ἣς δὲ
 Τρέα καὶ Τερπιδόρα. Τρέας
 μὲν οὐ καὶ Κλονίης νύμ-
 φης, Νυκτεὺς καὶ Λύκος·
 Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξοῦς,
 Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ
 Δίδης, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων.
 ταῦς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι
 Ζεὺς συνοισιάζει.

§. Μαῖα μὲν οὐκ ἦ ποτε
 ἐν τῇ Διὶ συνελθοῦσα ἐν
 αὐτῇ τῇ Κυλλήνῃ, Ἑρμῶ
 πέκτει. ἔτθ' ἐν πρῶτοις ὅτῃ
 τῇ λίπυ καί μὲν θ', ἐκδύς,
 εἰς Πισείαν παρέρχεται, καὶ
 κλέπει βόας, αἳ ἔτερον Ἀ-
 πόλλων. ἴνα δὲ μὴ φερα-
 δῇν ὑπὸ τῇ ἰχθῶν, ὑπο-
 δέματα τοῖς ποσὶ φερίδῃ
 κιν. καὶ κομίσας εἰς Πύ-
 λον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀνή-
 λαιον ἀπὸ κρυψέ. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Ste-
 ropen Oenomaus uxorem si-
 bi sociavit. Meropen Sisy-
 phus: duas corrumpit neptunus:
 priorem quidem sané Celæ-
 no, de qua Lycum filium ex-
 tulit, quem Neptunus pater
 in fortunatorum insulas habi-
 tatum misit. Posteriores au-
 tem Alcyonen, ex qua Æthu-
 sam filiam genuit, quæ Apol-
 lini Eleutherem filiam formo-
 sissimam peperit: sed filios
 Hyreum & Hyperenorem.
 Nycteus autem & Lycus ex
 Hyreo & nympa Clonia na-
 tus est. Deque Nycteo & Po-
 lyxone Antiope orta est: de
 qua & Jove Zethus & Am-
 phion. Atlantidas autem cæ-
 teras Jupiter compressit.

§. 2. Siquidem Maia nata-
 rum maxima ab Jove in Cyl-
 lenes antro vitiata, Mercu-
 rium parit. Hic, cū adhuc
 in cunis vagiret, erumpit, at-
 que Pieriam pervasit, & quas
 Apollo boves pascebat, furto
 abegit: ne verò id deprehendi
 per vestigia posset, calces ea-
 rum pedibus induit, quarum
 partem Pylum abduxit, ac re-
 liquas intra spelzum abscon-
 dit: ex iis autem cū jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, ac viscerum partim elixa, partim tosta elavit. Inde in Cyllenen festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquàm posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit; ac boves reposcit. Is, tametsi Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσαι, καὶ μὲν βύρ-
σαι πίνραις καὶ θηλασὶ· ὅν-
δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατε-
νάλωσιν ἐφύσαι, τὰ δὲ
κατίκαυσιν. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλῶνιν φέρεται. καὶ ἐ-
νείσκει πρὸ τοῦ αὐτρὸς νε-
μομένῳ χελόνῳ, τῷ-
τις ἐκκεῖθεν, εἰς τὸ
κῆτος χορδὰς ἐκτείναι,
ἐξ ὧν ἔδυσεν βοῶν, καὶ
ἐργασάμενος, [λύραν
ἐποίησεν. καὶ πρῶτον κρέα
ἄπλησεν. καὶ] λύραν εὔρε
καὶ πλῆκτρον. Ἀπὸλλων
ὅτι καὶ βόας ζητῶν, εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται· καὶ
τοιαῦτα κατακοῦσθαι ἀνέκρι-
νεν· οἱ δὲ ἰδὲν μὲν παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἴφασκον·
ὃς ἔχεν δὲ εἰπεῖν πω-
ποτε ἠλάδησαν, διὰ τὸ
μὴ εὔρεῖν ἵχθυον δυνάδαι.
μαδῶν δὲ ἐκ τῆς μαι-
πκῆς τὸν κακλοφότον,
πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλή-
νιν φεράμεναι, καὶ τὸν
Ερμῖον ἠπαῖτο. ἡ δὲ, ἐ-
πίδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
παργαίοις. Ἀπὸλλων δὲ
αὐτὸν παραδιακομίσας,
καὶ βοῶν ἀπήγει. Δίδε
δὲ κλυέοντα ἀποδιδόναι,

ἔργῳ το. μὲν πίδων δὲ, ἀγείτον Ἀπολλωνα εἰς Πύλον, καὶ ταῖς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτήσας τῶντιν, ἔλαβεν ἑρμού ἐκείνῳ δίδωντο, ὁ Ἀπόλλων] ἀποδίδωσι ταῖς βόας. Ἑρμῆς δὲ τῶντας νέμων, σείργα πάλιν πιξάμεντο εἰσείζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ τῶντιν βελόμεντο λαβεῖν, τῷ χρυσῷ ράβδον ἐδίδου, ὡς ἐκέκμητο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ τῶντιν λαβεῖν ἀπὸ τῆς σείργας ἤθελεν, καὶ τῷ μαυτικῷ ἐπιλθεῖν. καὶ διὸς διδάσκειται τὸν διὰ τῆς ψάφον μαυτικῷ. Ζεὺς ὁ αὐτὸν κήρυκε ἑαυτῷ καὶ θεῶν ὑποχρονίων πίδουσι.

§. γ. Ταυγάτη ὅ ἐκ Διὸς, Λακεδαίμονα· ἀφ' ἧς ἡ Λακεδαίμων ἢ χάρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμοντο δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, δὲ ὡς ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθοντο, καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχάρειας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδικῆς, ἣν ἐγνημεν Ἀκείας. Ἀμύκλας ὅ ἐκ Διομένης

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrà, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur ; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat : quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, quæ fuit Lelegis indigetis filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, suscepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio, Idam è Neptuneo genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur. Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Hæira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post has etiam Arsinoen genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegiæ in Thesfalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

τὸ Λαπιδου Κυνόρτης, καὶ
 Υακινθοῦς τὸν ἥϊ) τὸν Α-
 πόλλωνος ἐρεφόμενον λέ-
 γουσι· ὃν δίσκῳ βαλὼν,
 ἄκων ἀπέκλεινε. Κυνόρτου
 δὲ [παῖς] Περειήρης,
 ὃς καμῖ Γοργόφονῳ τῷ
 Περσέως, καὶ δάτῳ Στεσί-
 χῳ φησὶ καὶ Πύκτη Τυν-
 δάρεων, Ιχάριον, Αφα-
 ρέα, Ἀλκιππον. Αφαρίως
 μὲν οὐδ' ἔχ' Αρλώνης τῆς Οἰ-
 γάλου, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἰδᾶς, καὶ Πῆτ'· κατὰ
 πολλοὺς δὲ, Ἰδᾶς ἐκ Πο-
 σειδῶνος λέγεται. ὃξυδερ-
 κία δὲ Λυγκεύς λεύκην,
 ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γλῶττι διω-
 ρεῖν. Ἀλκιππου δὲ καὶ Φι-
 λοδίκης τῆς Ἰνάχου, δυ-
 γατῆρες ἐγένοντο, Ἰλάστρα
 καὶ Φοίβη. αὐτὰς αἰπάσαν-
 τες, ἔγημαν Δίοσκυροι·
 τοὺς δὲ αὐτάς, Ἀρσι-
 νόῳ ἐγέννησε. αὐτὴ μί-
 γνυται Ἀπόλλων. ἡ δὲ
 Ἀσκληπιδὸν γένε'· πινὲς δὲ
 Ἀσκληπιδόν, ἔκ' ἐξ Ἀρσι-
 νόης τῆς Ἀλκιππου λέ-
 γουσι, ἀλλ' ἐκ Κορώνης
 δὲ τῆς Φλεγέου ἐκ Θεσ-
 σαλίας. καὶ φασὶ ἐρεφθῆ-
 ναι αὐτῆς Ἀπέλλων. τῷ

δὲ καὶ εὐδίῳι σμελῆσιν. οὗ δὲ, παρὰ τῷ τῷ πα-
 τρὸς γράμῳ ἐλομένῳ,
 Ἰχθυὶ τῷ Ελάτῃ ὡς σμωι-
 κεῖν. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν
 ἀπαγγέλλαντα κρεατὸν κατε-
 ρᾶται ὅς τις λείκον ὄντα,
 ἐποίησε μέλανα· αὐτῷ δὲ
 [ἐκύεσαν] ἀπικλίνε.
 κραιμένης δὲ αὐτῆς, ἀπὸ πά-
 ρας τὸ βρέφους ἐκ τῆς πυ-
 ρᾶς, πρὸς Χείρῳ τὸν
 Κένταυρον ἦεν γὰρ παρ' ὧν
 καὶ τὸ ἰατρικὸν, καὶ τὴν
 κωμητικὴν προφύλακτον
 ἐδιδάχθη. καὶ γυμναστικὴν
 εὐρυμῆκος, καὶ τὴν τέχνην
 ἀσκήσας ὅτι πολὺ, ἐμύ-
 στον ἐκώλυε πῖνας ἀποδύ-
 σκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τὴν
 ἀποθανόντας. πρὸς γὰρ Ἀθη-
 ναῖ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Γοργόνος ῥυέν αἵ-
 μα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀνιστεῖν
 ῥυέν, πρὸς φθορὰν ἀνθρώ-
 πων ἐχρήτο· τὸ δὲ ἐκ τῆς
 διζιῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ
 διὰ τούτου τὴν πειρηκτότατον
 ἀνέγειρεν. εὖ εἰρη δὲ πῖνας
 λεγόμενοις ἀσπῆσαι ἔσ-
 αυν, Καπανεῖα καὶ Λυκούρ-
 γον, ὡς δὲ Σπείχουρος φησιν,
 Εἰφύλλῳ. Ἰππολύτῳ, ὡς

que præter patris sententiam
 nubentem, Ischyi Elati filio
 conjunctam fuisse aiunt. A-
 pollo autem delatorem cor-
 vum immodicis maledictis
 execratur : & , qui ad eum
 usque diem candidus fuerat,
 in nigrum commutavit , &
 Coronidem gravidam per-
 cussit & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret , abreptum in-
 fantem ἐ pyra ad Chironem
 Centaurum alendum tulit : à
 quo etiam medicinam & ve-
 nandi artem perdidicit. Qui,
 cum jam Chirurgus evasisset,
 atque artem ejusmodi jam-
 pridem exercuisset, non modò
 quosdam ab interitu libera-
 vit , sed etiam præmortuos in
 vitam revocavit. Nam , cum
 à Pallade effusum de Gorgo-
 nes venis cruorem accepisset,
 qui ἐ levis defluxisset, in mor-
 talium perniciem ; qui autem
 ἐ dextris, in conservandis ho-
 minibus utebatur : atque hu-
 jusce opem in mortuis susci-
 tandis adhibebat. Sed inveni
 quidem nonnullos , qui ab eo
 revocati in vitam dicuntur ,
 Capaneum ac Lycurgum , ut
 autem Stefichorus ait , Eri-
 phylum : & Hippolytum qui

Naupactica conscripsit: Tyn-
dareum, ut Panyasis: Hyme-
næum, ut Orphici: Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo, Cyclopas, quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
OEbalum. Sed OEbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συλῆ-
ψας λέγει Τυνδάρειον, ὃς
φησι Πανύασις· Τ' μίναιον,
ὡς οἱ Οῤφικοὶ λέγουσι· Γλαῦ-
κον δὲ Μίνω, ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 4. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες ἀνθρώποι δι-
ραπίαν, παρ' αὐτῶν βοή-
θουσι δειήλοισι, ἐκεραύνω-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄργι-
σθαις Ἀπόλλων, κτείνει Κό-
κλωπας, τὲς τὸν Κεραυνὸν
διὰ κατασκάδαντας. Ζεὺς
δὲ ἐμίλησεν ῥίπτειν αὐτόν εἰς
τάρταρον· δεηθείσης δὲ Λη-
τῆς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐναι-
εῖν αὐτῇ· διηπόσει. ὁ δὲ
Φερέας ἀνέβη εἰς Φερεῶ-
νας Ἀδμητὸν δὲ Φερίτην,
τίτῳ λατρεῖν ἐπιποιμενε-
καὶ ταῖς δηλοῖας βόας (πά-
σας) διδυματόκοις ἐποίη-
σεν εἰσὶν ὅσοι λέγοντες Ἀφα-
ρεῖαν μὲν καὶ Ἀδμητὸν ἐκ
Περίηρης γυναικὸς ὅτι Αἰό-
λου· Κυνόρτου δὲ, Πε-
ειήρω· τοῦ δὲ, Οἰβά-
λου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νη-
δὸς νύμφης Βατίαις Τυν-
δάρειον, Ἰπποκίοντα, Ἰκα-
ρίονα.

§. 4. Ἰπποκῶντες μὲν αὖ ἐχόντο παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμφοφορὸς, Εὐπύχης, Βυκόλος, Λέκων, Τέλης, Ἰπποδῶς, Εὐρυτῶ, Ἰπποκορυστὲς, Ἀλκαίης, Ἀλκων. τὲς δὲ Ἰπποκῶντες ἔχον παῖδας, Ἰκαρίων καὶ Τυνδαρέων ἐξ ἑσθλῶν Λακεδαιμόνων. οἱ δὲ Φόργυς περὶ Θέστον, καὶ συμμαχῶσιν αὐτῷ περὶ τὸς ἐμφοφίαν πόλεμον ἔχοντες. καὶ γὰρ μὲν Τυνδαρέως Θέστις (τῇ Αἰτωλῇ) θυγατὶς Ἀθήδης αὖτις δὲ ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντας καὶ τὸς τῶν παῖδας ἀπὸ κτείνε, κατέχοντες. καὶ παρελαμβαίνε Τυνδαρέως τὴν βασιλείαν.

§. 5. Ἰκαίης μὲν οὖν καὶ Περειβοίας νύμφης Νηϊδῶς (ἡ δὲ ἄρρενες πέντε.) Θόας, Λαμάσιππος, Ἰμεισίμος, Ἀλήτης, Περειλάως καὶ θυγατὶς Πλωελόπη, ἣν ἔγνω Ὀδυσσεὺς. Τυνδαρέων καὶ Ἀθήδης, Τιμαῖδρα, ἣν ἔγνω Ἐχέμος ἔγνω καὶ Κλυταμένηστρα ἣν ἔγνω Ἀγαμέμνων· ἐπὶ δὲ Φιλονόῃ ἣν Ἀρτέμις ἀδάγατον ἐποίησε.

§. 6. Διὸς δὲ Ἀθήδης θυγάτηρ

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarisphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinius, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium eiectioni confugerunt: Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nymphea, mares filij quinque, Thoas, Damasippus, Imeusimus, Alethes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssii nupsit. Tyndarei autem ac Leda filijs Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytemnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum
versus concubuit, eadem quo-
que Tyndareus illam imple-
vit : deque Jove Pollux &
Helena : de Tyndareo autem
Castor , procreati sunt. Inve-
nio etiam auctores , qui He-
lenam Nemesis & Jovis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Jovis concubitum fugeret,
in anserem mutatam fuisse.
Jovem autem in cygnum ver-
sum coisse memoratur : Ne-
mesin verò ovum ex eo con-
cubitu peperisse. Idque etiam
in nemore opilionem quen-
dam invenisse, & allatum Le-
dæ dedisse. Hanc autem con-
ditum in arca reposuisse, &
suo demum tempore ortam
fuisse Helenam, eamque per-
inde , ac si de se fuisset nata,
educasse. Quæ cum formæ
præstantia polleret, eam The-
seus rapuit, & Athenas abdu-
xit. Deinde Pollux & Castor ,
comparato in Athenienses
exercitu , cum ad Plutonis ef-
fet Theseus , urbem capitunt ;
atque Helenam recuperant :
necnon Aethran Thesei ma-
trem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi
Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῳ , ὁμοιωθέντῳ
κυκνῷ , καὶ καὶ τὴν αὐτὴν
νύκτα Τυνδαρέως , ἐκ Διὸς
ἐξ ἡμνήθῃ Πολυδεύκης
καὶ Ἑλένης Τυνδαρέω δὲ
Κάστωρ. λέγουσι δὲ ἔνιοι
Νεμίσσεως Ἑλένῃ τῇ καὶ
Διός. πάντων γὰρ τὴν Διὸς
φάρυσσάν σιωπῶσαν , εἰς
χελῶνα τὴν μορφὴν μετα-
βαλεῖν ὁμοιωθέντα τῷ καὶ
Δία τοῦ κύκνῳ σωελθεῖν. καὶ
δὲ ὡδὲν ἐκ τῆς σιωπῆς ἀπο-
τεκεῖν. τὸτο δὲ ἐν τοῖς δῆ-
σιον εὐρεῖντα πῶτα ποιμέ-
να , Λήδα κομίσαντα δὲ-
ραι· τὴν δὲ καταδεμένῃ
εἰς λαφύρα φυλάσσειν , καὶ
χρόνῳ κατὰ χρόνον ἡμνήθει-
σαν Ἑλένῃ , ὡς ἐξ αὐτῆς
δυοτέρω γένεσθαι. ἡμομέ-
νῃ δὲ αὐτὴν κάλλι δια-
φρεπῇ Θησεύς ἀπάσας ,
εἰς Ἀθῶνας ἐκβύσει. Πο-
λυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ
εἰς Ἀθῶνας ἐπὶ στρατεύσαν-
τες , ἐν Ἀθῶνῃ Θησεῖος ὄν-
τῳ , αἰγροῦσι καὶ πόλιν , καὶ
καὶ Ἑλένῃ λαμβανούσῃ καὶ
καὶ Θησεῖος μητέρα. Αἰδῶν
αἰγροῖσιν αἰχμάλωτον.

§ η. Παρεχρόντο δὲ εἰς
Σπαρτίῳ ἐπὶ τὸν Ἑλένης

γάμον οἱ βασιλεύοντες Ελ-
λαδης. ἦσαν δὲ οἱ μνηστεύ-
οι οἷδε, Οδυσσεὺς Λαέρ-
της, Διομήδης Τυδείας, Αν-
τίλοχος Νέστορος, Αγαπήνωρ
Αγκυῆς, Σθένελος Καπι-
νέως, Αμφίλοχος Κτιάτης,
Θάλπιος Εὐρύτης, Μέγης
Φυλῆως, Αμφίλοχος Αμ-
φιαράς, Μενεάδης Πετιῶ,
Σχάδιος Επιδόρου, Πολύξενος
Αγαδίνης, Πυρραῖος
Ληΐτης, Αἴας Οἰλέως, Ασκά-
λαρος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεῖος,
Ελεφνώρ Χαλκιδόνιος,
Εὐμηλός Ἀδμήτης, Πολυ-
πίπης Πείδης, Λαονόων Κο-
ρώνης, Ποδάλειος καὶ Μα-
χάων Ασκληπείου, Φηλοκλή-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμωνος, Πρωτεσίλαος
Ιφίκλης, Μενέλαος Ἀτρέως,
Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμών-
ιος, Πάτροκλος Μενoitῆς.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλῆθος Τυδίδεως, ἐδι-
δοίκεν μὴ κρινέσθαι ἐνός,
συστάσασιν οἱ λοιποὶ. ὑπο-
χρομένους δὲ Οδυσσεὺς, ἐάν
συλλάβηται παρὰ τὸν Πη-
νελόπην αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τρόπον πῶς, δι' ὃ
μηδεμία γηθήσεται σῆσις.

rem pro se quisque petitori,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphi-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Petei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoerus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quod si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promisit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim

facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filia suæ sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssi Penelopen in conjugium poposcit.

C A P. X.

Κ Ε Φ Α Λ. 1.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostratum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoßia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterum è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ κατὰ πρῶτον, Νικοστράτον, ἐκ Δύλης Πιερίδος γένετο Αἰτωλίδως, ἡ, καὶ πατρὸς Ἀκυσίλοος φησι, Θειδῆος, Μεγαπένθη. ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, καὶ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γυιομένων παίδων, Καστωρ μὲν ἥσκει τὰ κατὰ πόλεμον· Πολυδεύκης δὲ πνί-

μύω· καὶ διὰ τὴν αἰσθητὴν
ἐκλήθησαν ἀμφοτέρω Διό-
σκυροι. βυλόμυροι δὲ γῆ-
μαι παρὰ Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐκ Μεσσηνίας ἀρπά-
σαντες ἔγημαν. καὶ γίνεται
ῤῥ Πολυδάκκης καὶ Φοίβης,
Μνησίλειος· Κάστωρ δὲ καὶ
Ιλαίρεας, Ἀναΐων. ἐλά-
σαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας
βυλείαν μετὰ τῆς Αφαρέως
παίδων Ἰδα καὶ Λυγκίας,
ὅπως ἐπισησὶν Ἰδα διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὴν βουῆς εἰς μί-
ρη πείσας, τῷ περὶ τοῦ
καταφάργους εἶπε τῇ λέει·
τὸ ἡμῖν ἔσθαι, καὶ τῷ
διδύμῳ τὸ λοιπόν. καὶ φθά-
σας καταλάσας τὸ μέρος
ἴδιον περὶ τὸν Ἰδαν, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφῷ. καὶ μετ'
ἐκείνῃ τὴν λέειαν εἰς Μεσ-
σηνίαν ἤλασε. φρατρίσαν-
τες δὲ ὅτι Μεσσηνίαν οἱ
Διόσκυροι, τὴν τε λέειαν
ἐκείνῃ καὶ πολλὰ ἄλλα
σωελαύνοισι. καὶ τῇ Ἰδαν
(ὑπὸ δρυὶ) ἐλύχον, καὶ
τὴν Λυγκίαν· Λυγκίαν δὲ
ἰδὼν Κάστωρ, ἐμύνησεν
Ἰδαν· καὶ κείνος αὐτὸν κτεί-
νει. Πολυδάκκης ὅτε δὶ ὤξεν
μὴ τὸν, καὶ τὸν ῤῥ Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, è Messene raptas uxo-
res ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phœbe Mnesi-
leus; at è Castore & Ilacira
Anogon nati sunt. Qui cum
sociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia boum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permisere.
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitiis, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit: postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas anteverrens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenen
avertit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rùm Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipso infecutus, Lynceum, te-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cœlum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus, inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao. regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Iasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Iasion Cererem deperivit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolebant, Teucri vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κτείνει τὸ δόρυ περιέρχεται
 ἢ ὃ ἰδαν διώκων, βληθείς
 ὑπὸ ἐκείνου πύργῳ καὶ τῇ κε-
 φαλήν, πύπναι σκοτωθείς· καὶ
 Ζεὺς ἰδαν κεραιωτοῖ, Πο-
 λυδάκῳ δὲ εἰς ἕρανδον
 αἰάγει. μὴ δεχομένῳ δὲ Πο-
 λυδεύκῳ δὲ ἀθανάσιον, ὄν-
 τος νεκρῷ Κάστορι, Ζεὺς ἀμ-
 φοτέρῃσι παρ' ἡμέραν, καὶ ὁ
 θεοῖς ἔτι καὶ ἐν θνητοῖς, ἰδο-
 κα. μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς
 ὅθι Διοσκύρῳ, Τυωδάρῳ
 μεταπαμψάμενος Μενέλαον
 εἰς Σπάρτην, τὴν τῷ βασι-
 λείῳ παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ια.

Hλέκτρας δὲ ἢ Ἀτλαν-
 τος καὶ Διὸς, Ἰασίων
 καὶ Δαρδανὸς ἐγγόιο. Ἰασίων
 μὲν οὖν ἕρπιδες Διὶ μνηστῆρες, καὶ
 δέλων καταχῶσαι· Διὸν
 κεραινεταί. Δαρδανὸς δὲ ὅθι
 τῇ δανάτῳ τῷ ἀδελφῷ λυ-
 πέμενος, Σαμοθράκῳ ὑπο-
 λιπὼν, εἰς τὴν αἰτῆν πύργῳ
 ἢ λυθὲ τῶντος δὲ ἐβασίλευ-
 νε Τεύκρος παῖς αὐτοῦ Σκαμάν-
 δρος καὶ νύμφης Ἰδαίας· ἀφ' ἧς
 καὶ οἱ τῶν χρόνων νεμόμενοι
 Τεύκροι προσσηγορεύοντο.
 ὑποδεχθείς δὲ ὑπὸ τῷ βασι-

λέως καὶ λαβὼν μέγας τῆς
γῆς καὶ ἔκείνην θυγατέρα
Βάττιαν, Δάρδαρον ἔκτισε
πόλιν.

§. β. Τελδοπίαντι Θ. δὲ
Τεύχερι, πῶν χώραν ἀπα-
σαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε· γε-
νομένων δὲ αὐτῶν παίδων
Ιλν καὶ Εἰρχθόνιου, Ἰλθ
μὲ οὐδ' ἀπ' αὐτοῦ ἀπ' Ἰδανεν Εἰ-
ρχθόνιος δὲ διαδεξάμενθ
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστούχῳ ἢ Σιμόεντι Θ., τε-
κνοῖ Τροῖαν. ὧς ὅρα λαβὼν,
πῶν μὲν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ
Τροίαν ἐκάλεσε· καὶ γῆμας
Καλλιρόῳ τῇ Σιχαμίδρι,
ἧν αὖ θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τραν· παῖδας δὲ, Ἰλν καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. τῶτον μὲν οὐδ' ἀπ' ἑλ-
λθ' ἀνερπάτας Ζεὺς δὲ ἀε-
τῆς, θεῶν οἰνοχόον ἐν ἑρα-
νῶ κατέστησεν. Ἀσάρακου ἦ,
καὶ * Ἰερσμένημιν τῆς Σι-
μόεντι Θ., Κάπυς· τῇ δὲ, καὶ
Θέμιδος τῇ Ἰλν Ἀγχίσης·
ὧς δὲ ἐρωτικῶς ἐπιθυμῶν,
Ἀφροδίτῃ σωμαλτοῦσα, Αἰ-
νείαν ἐγῆννησε, καὶ * Λύ-
ρον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ ἀπ' Ἰδανεν.

§. γ. Ἰλθ δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφ' ἑκαστοῦ· καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Illum & Erichthonium, è qui-
bus Illus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Illum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cœlo constituit.
Assaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filiæ Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit. ☉

§. 3. Illus cùm in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen
 nactus esset, palæstrâ vicit:
 deditque illi præmij loco pue-
 ros quinquaginta, & totidem
 puellas. Ad hæc ex oraculi
 sententia discolorem bovem
 adjecit, monuitque, ut ubi
 ea procubuerit, urbem con-
 deret. Hic bovem ipsam inse-
 quitur. Ea verò, simulatque
 ad Ates, quasi dicas, Noxæ,
 Phrygiæ, tumultum pervenit,
 humi procumbit: quo in loco
 Ilius urbem ab se conditam,
 Ilium nominavit. Postea Jo-
 vem precatur ut signum sibi
 aliquod ostenderet; postridie
 verò, ubi illuxit, ab Jove de-
 missum Palladium ante taber-
 naculum conspexit: id erat
 magnitudine trium cubitum:
 ac pedibus ita compositis, ut
 ambulare videretur: dextrâ-
 que elatam hastam, ac læva
 colum fusumque gerebat.
 Hujusmodi de Palladio narra-
 tur historia. Aiunt natam Mi-
 nervam, apud Tritonem, cui
 filia Pallas erat, educari cœ-
 pisse: utrasque autem fuisse
 rei bellicæ studiosas, & in
 contentionem aliquando de-
 venisse: Palladi jamjam vul-
 nus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως
 αὐτότῃ τιθεμένου ἀγῶνα,
 νικῶν πάλιν· καὶ λαβὼν ἄ-
 θλον πνίπκον τε κίρας καὶ
 κόρας τὰς ἴσας, δίδνται αὐ-
 τῷ τοῦ βασιλέως χεῖρ ῥηνο-
 μὸν καὶ βοῦν παικίλλω· ὃ
 φέρσαντο ἐν φ' ὧν αὐτὸν
 τῇ κλισίῃ τόπων, πάλιν κλί-
 ζειν, εἶπτο τῇ βοῇ. ἡ δὲ
 ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμε-
 νον Ἰφρυγίας Αττῆς λόφον,
 κλίνειται. ἦν δα πάλιν κη-
 σὺς Ἰλος, πάντῳ μὲν Ἰλίον
 ἐκάλεσε. τῷ δὲ Διὶ σμῆϊον
 ἐυξάμενος αὐτῇ παραλῶναι,
 μεθ' ἡμέραν τὸ διῆπτις
 Παμφάδιον περὶ τῆς σκηνῆς
 κείμενον ἐδείκνυτο. ἦν δὲ
 τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς
 δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ
 τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημέ-
 νον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλα-
 κῆτιν καὶ ἀσπιδιον. ἰσοεία
 (δὲ ἡ) τοῦ τοῦ Παμφάδιου
 ποιήδε φέρεται. φασὶ γυ-
 νηθεῖσαν τινὶ Ἀθηνᾶν, ὧς
 Τείτωνι τρέφεσθαι, ὧς θυγά-
 τηρ ἦν Παλλὰς. ἀμφοτέρως
 δὲ ἀσκήσας τὰ χεῖρ πόλε-
 μον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ
 περιελθεῖν. μελλόντος ὅτε πλη-
 τύνῃ Ἰ Παμφάδος, τὸν Δία

φοβηθέντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θῆναι· τὴν δὲ, ἐνλαβη-
 θῆσαν ἀνελέγει πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰγίδος προθεῖσαν πρῶτον.
 Αἰγίδα δὲ περικλυτὴν ἐπ'
 αὐτῇ χρυμένῳ, ξήανον ἐ-
 καίνης ὁμοιον κατασκευάσα-
 σαν, καὶ περιθῆναι τοῖς
 στήνοισι καὶ εἰδῆσιν Αἰγί-
 δα, καὶ πρῶτον ἰδρυσαμέ-
 νην παρὰ τῷ Διὶ. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φθορὰν τέτρω προσφυγού-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πάριον εἰς
 τὴν Ἰλιάδα χύειν. Ἰλῶν
 δὲ τούτου ναὸν κατασκευά-
 σαντα πρῶτον καὶ περὶ
 μὲν τῷ Πάριον πάντα
 λέγεται. Ἰλῶν δὲ γῆρας
 Εὐρυδικὴν τὴν Ἀδράστου,
 Λαομέδοντα ἐχθύνειν, ὃς
 γαμῆι Στρυμνῶ τὴν Σκα-
 μαδρίου. κατὰ δὲ πρὸς
 Πλακίαν τὸν Ἀτρεΐδου. καὶ
 εἰς οὓς δὲ Λαοκῆππου. καὶ
 πικροὶ παῖδες μὲν Τιθω-
 νὸν, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκατίωνα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡ-
 σιόνην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Αἰγύλην· ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 fuisset : Palladem verò terri-
 tam respexisset : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 suisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterùm Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit; cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Aftyochen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

§. 4. Porro Tithonum, quod eum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulò antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cùm mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbâ collocatâ in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopes filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cùm secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

Καλῦβης Βυκολίωνα.

§. 4. Τιθωνὸν μὲν οὐκ ὥς ἀπίστασθαι δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζου· καὶ συνελθοῦσα θυνᾶ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μήμνονα.

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἰλίου ὑπὸν Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρὸ τῆς ἡμῶν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμῶται τῷ Λείσβῃ τῷ Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Ἀστέροπος γίγνεται, ὃς ἔγνημε Ἀστέρην· τῷ Κεβελῶος θυγατρί, ᾧ περὶ τὴν ἀπειθανοῦσαν, ἀπωρνεώθη. Πρίαμος δὲ Ἀείσβην ἐκδοὺς Ἰλίου, δούτεραν ἔγνημεν Εὐκλῆν τῷ Δύμῳ, ἢ ὡς πυνέειπας, Κισσέως, ἢ ὡς ἔπειτα λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετόπης. θυνᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἑκτορ· δούτερον δὲ θυνᾶται μέλλοντι βρέφοις, ἔδοξεν· Εὐκλῆ καὶ ὕταρ θαλόντεκεῖν διάπυρον· τῶν δὲ πᾶσαν ἐπνέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὸν δὲ Πείριππος παρ' Εχέλης τὸν ὄνειρον, Αἰσάκον τὸν υἱὸν μετεπίμαρτο· ἦν γὰρ ὄνειρος κρίτης ὧδ' ὅτι μητροπάτρως Μέρωπος διδωχθείς. ἔτ' εἰπὼν τὴν πατρίδος ἡμεῖς τὸν παῖδα ἀπάλλειν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε. Πρίαμος δὲ ὡς ἐξηγήθη τὸ βρέφος, διδωσιν ἐκδεῖναι οἰκίῃ κομίσοντι εἰς Ἰδην. ὃ δὲ οἰκίῃς Ἀγέλαος ὠνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος,] τὸ δὲ ἐκπεδὼν ὑπὸ τέττου βρέφος, πύθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτρέφθη· ὃ δὲ σαρξόμορον εὐρεῖν, ἀναιρεῖται καὶ κομίσας ὅπῃ ἴσ' χωρίων, ὡς ἴδιον παῖδα ἐτρέφεν, ὀνομάσας Πάειν. ἡρώδης δὲ νεάνισκος, καὶ πολλῶν διαφέρων χάλλοι τε καὶ ῥώμη, αὖθις Ἀλέξανδρος περὶ ὀνομάδῃ ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς πομπείοις διέξήσας, ὅσῃ ὅτι βρονθήσας. καὶ μετ' ἐπεὶ πλὴν τοῖς γυνεῖς ἀνδρὲς. μετὰ τὸν ἐξήγησε Εχέλη θυγατέρα μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ἣ σκελετὸν

ubi Priamo visum. Hecuba recitavit, Æsacum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptâ, Æsacus puerum patriæ exitium illaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponendum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic servo nomen Agelao, aut Arche-lao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies ab urfa nutritus est. Hic puerum nactus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cū jam grandiusculus evalisset, & plerisque, & corporis formâ, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incursusque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram : quem cū A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam polliceretur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Aftygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filiæ verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verùm Hector An-

βελόρομϑ Ἀπόλλων, τὴν μαρπηλὴν ὑπέχετο διδάξαι. ἡ δὲ μαρπούσα, ὅσων ἠλθεν. ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαρπηλῆς αὐτῇ πίδειν. αὐτῇ δὲ παῖδας ἐγέννησεν Διϊφόβον, Ἐλενον, Πάμμωνα, Πολίτιν, Ἀντιφον, Ἰππονοον, Πολύδωρον, Τροϊλον. τῶτον ἐξ Ἀπόλλωνϑ λέγεται γήγνηκεναι. ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πειάμω παῖδες γίνονται, Μελαῖνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόδοϑ, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Ευάγορας, Ἰππιδάμας, Μήτωρ, Ἄτας, Δόρυκλϑ, Λυκάων, Δρύωψ, Βίας, Χρύμϑ, Ἀστύγονϑ, Τελέστας, Εὐάνδρϑ, Κβερίωνης, Μήλιϑ, Ἀρχέμαχος, Λαοῦδοκος, Ἐχέφρων, Ἰδομβυεῖς, Ὑπερίων, Ἀσκανίος, Δημοκόων, Ἀνρίητος, Διϊόπης, Κλόνιϑ, Ἐχίμων, Ὑπίρυχος, Αἰγαυεῖς, Λυσίδοϑ, Πολυμήδων. θυγατέρες δὲ, Μήδουσα, Μηδισκάστη, Λυσιμάχη, Αἰετοδάμη.

§. 7. Ἐκ τῶν μὲν οὖν ἄν-

D d ij

δρομάχῳ τῷ Ἡπῶν· Αλέξανδρ· δὲ Οἰ-
 νῶνι τῷ Ἡεβριῶ· τῇ
 ποταμῷ θυγατρὶ. αὐτὴ πα-
 ρὰ Ρέας τῷ μαθητῷ μα-
 δοῦσα, προὔλεξε Αλε-
 ξάνδρῳ μὴ πλεῖν Ελένῳ.
 μὴ πίδουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν
 προῖν, παρεμβέδαι πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ θρασυ-
 πῶσι δυνάμει. τὸν δὲ,
 Ελένῳ ἐκ Σπάρτης ἀφ-
 ῥύσασθαι· πολυμοῦνός δὲ
 Τροίαν, τοξοδόντα ὑπὸ
 Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρα-
 κλείοις, πρὸς Οἰνῶνι
 ἐπαυλῶν [εἰς] Ἰδῶν. ἢ
 δὲ μνησκοῦσα, θρασυπῶσι
 ἐκ ἔφθ. Αλέξανδρ· μὴ
 οὐδ' εἰς Τροίαν κομίζομε-
 ν· ἐτελεύτα· Οἰνῶνι δὲ
 μετανοήσασα, τὴν πρὸς θρασυ-
 πῶν φάρμακον ἔφερε. (ἢ
 γὰρ Οἰνῶνι ἰατρικῶς καὶ μου-
 σικῶς ἔσκε.) καὶ καταλα-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐα-
 τῷ ἀνῆρτησεν. ὁ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ωκεανὸς, καὶ
 Τηθύ· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Πηλεὺς, καὶ Ποσειδῶ-
 ν· ὥς δὲ πτερεὶς, Διὸς καὶ
 Εὐρυλόμης· αὐτὴ Μετώπῳ
 γηγάμεν· Μάδωνος ὅττι

dromachen Eetionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit. Hæc à
 Rhea varicinandi cognitio-
 nem edocta, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit:
 At ea minimè persuadens,
 cùm sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quòd se ipsi mederi posse in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptâ post
 Helenâ è Sparta, Trojâque
 bello impetitâ, sagittis Her-
 culeis à Philoctete fauciatus,
 in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cùm
 in Trojam referretur, occu-
 buit. Mox Oenone, quam de-
 trectatæ medelæ pœnituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca deferebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obiisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & The-
 thyis filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductâ Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones efferuntur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Aëtæi filium, & Glaucēs * Cretæi fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi noller, com-

ποταμὸς θυγάτηρ αὐτῇ δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμενὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν Αἴγιναν, (ἥτις Οἰνώνη ἐκαλεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς, ταῦτ' αὖτε Ἀσώπης ζήτησ', ἥκαυτε Κόρινθον, καὶ μαρτυρεῖται παρὰ Σισύφῳ ὅτι ἤρπαστότα ἦν Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσώπον μὲν κτενωσάσας διώκοντα, πάλιν δὲ τὰ οἰκίᾳ ἀπίμπλεε ρεῖδρα. διὰ τοῦτο, μέγχι καὶ νῦν, ἐν τῇ τύτῃ ρεῖδρων ἀδρακὲς φέρονται. Αἴγιναν δὲ εἰς κομίσας εἰς τὸ πότε Οἰνώνην λεγόμενην νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπ' ἐκείνης ἐκληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ θύνα παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. τότε Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τὸς μύρμηκας ἀδράποισι ἐποίησε. γαμὶ δὲ Αἰακὸς Ἐνδιδέα, ὅτι Χείρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, καὶ ἀδελφὸν Πηλέως ἦν. ἀλλὰ * Ἀκταίῳ παῖδα καὶ Γλαυκῆς ὅτι Κρηδαίως. μίγνυσι δὲ αὐτῆς Αἰακὸς, Ψαμαθὴ τῇ Νηρέως, εἰς * πηλῷ ἡλλαγμέτη διὰ

τὸ βέλτεται ἀνελθεῖν, καὶ
 τεκοῖ παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τῷ Ἑλλάδα
 κατεχρύσει ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ' Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ ᾧ' Ἀρχάδων πο-
 λεμῶν, τῷ Ἀρχαδίαν
 εἰλεῖν μὴ δυνάμεντο, περσο-
 ποιησάμεντο φίλιαν, ἐκ-
 τεινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπηρε μελείσας. χρησμοὶ
 δὲ θεῶν ἔλεγον ἀπαλα-
 γήσεσθαι ᾧ' ἐνέστων κα-
 κῶν τῷ Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰα-
 κὸς ὑπὸ αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσεται. ποιησάμενου δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρ-
 πίας ἡ Ἑλὰς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶτα δὲ καὶ ὧς
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ ταῖς κλεῖς τῷ Ἀ-
 ῖδου φυλάττει. διαφέρων
 π δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φώ-
 κῳ, τὸς ἀδελφοὺς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὅπ-
 βελέσθαι καὶ λαχὼν κλή-
 ρῳ, Τελαμῶν συγγυνα-
 ζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κῳ καὶ τῇ κεφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πνυθὺν ὕλης.
 φανεροῦν τὸ δὲ τῷ φόνου,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inultatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum intereâ res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo-
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadjutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco solum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem ad Cychreum Neptuno ac Salamine Asopi filia natum pervenit. Is, necato serpente, qui insulam, cujus ipse Rex erat, devastabat, ac nullis post se relictis filiis, moriens, regnum Telamoni concessit. Is deinde Peribœam Alcathoi Pelopis filiam sibi uxorem conjunxit : & Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Diis precibus depoposcit : & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Ajacem nominarunt : qui In bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedontis filiam muneri accepit, ex qua sibi Teucrum procreavit.

φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακῷ ἐλαύνονται.

§. η. Καὶ Τελαμὼν πρὸς εἰς Σαλαμῶνα φθάνεται πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσειδῶν, καὶ] Σαλαμῶν τὸν Ἀσώπιδ (ὃν) κλέπτει δὲ ὄφιν ἔτθ' ἀδικοῦντα πρὸ νῆσων, ἧς αὐτὸς ἐβασίλει, καὶ τελευτᾷ ἄπαις, πρὸ βασιλείαν παρδίδωσι Τελαμῶνι. ὃ δὲ γαμεῖ Πειβοίαν πρὸ Ἀλκίδου τῆς Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος εὐχαὶ Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ πᾶς ἄρβυλ ᾗνηται· φανέντθ' δὲ μὲν ταῖς εὐχαῖς αἰτῶ, τὸν γυνηθέντα ἐκάλισσαν Αἴαντα. καὶ στρατοσάμειθ' ὅπῃ Τερίαν Ἡρακλεῖ, λαμβάνει χάρις Ἡσίο· νῦν πρὸ Λαομέδοντθ' δουρατῆρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεύκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam ad Eurytionem Actoris filium exulatum abiit, à quo quo postea expiatus Antigonem illius filiam in matrimonium capit : atque in tertiam regni partem adscitus est.

Π Ηλεῦς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτιῶνα Ἀκτοῦρος, ὑπὸ αὐτοῦ καθαίρεται· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ πρὸ δουρατῆρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς χάρις πρὸ πρίνῳ μοῖραν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἔθηκε Βω-
ρεὺς ὁ Πειρήεις.

§. β. Εὐπρόδον δὲ τῷ
Θύραϊ τῷ Καλυδωνίῳ κα-
τασκευάσας Εὐρυπίωντος ἐλ-
θόν, παρὰ τὸν ὅτι τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυπίωντος
πυγμάχῃ, καὶ κτείνει τῷ
τον ἀκόν. πάλιν οὖν ἐν
Φθίᾳ φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχαιὸν ἀφικνέεται,
καὶ ὑπὸ αὐτῷ καταδύρεται.

§. γ. Αἰγυπιάδα δὲ καὶ
τὸν δὲ Πελοπείδῃ ἀγῶνα πρὸς
Ατλαντίῳ, διαπαλαίσασι.
καὶ Αἰγυπιάδα Αχαιῶν γυ-
νῇ, Πηλεὺς ἐραστὴν, πε-
ρὶ σωκυρίας κατασκευάσας
αὐτῷ λόγους. μὴ διαμείνει
δὲ πῶς, πρὸς τῷ γυναι-
κα αὐτῷ πύμψασα ἔφη, μίλ-
λεν Πηλεὺς γαμῆν Σπυ-
ρίπῳ τῷ Αχαιῶν θυγατρίᾳ.
καὶ τὸτο ἐκείνη ἀκούσασα,
ἀγρόνῳ ἀνέστη. Πηλεὺς
δὲ πρὸς Ἀχαιὸν καταψά-
λῃσι λέγουσα, ὑπὸ αὐτῷ περὶ
σωκυρίας πεπιράσας. Αχαιὸς
ἀκούσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκα-
θήμεν, ἐκ ἡβουλήν. ἄλλοι δὲ
αὐτὸν ὅτι θυγάτηρ εἰς τὸ Πη-
λῖον. ἔνθεν ἀμύλλῃσι πρὸς

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito idem
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eó-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelieæ honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspend-
dit. Peleum insuper Acasto,
quod eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset, Acastus reliquit, eique sublatum enssem in boum fumo celavit, & abivit. Is deinde experrectus, interea dum enssem quærirat, à Centauris comprehensus, jamjam moriturus erat, verum à Chirone servatur incolumis, eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò, ut supra dictum est, Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit, de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento BoroPerieris filio uxorem collocavit, ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus, nempe Thetin Nerei filiam, de cujus matrimonio

θήρας θρομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν ὦν ἐχειροῦτο θηρίων, καὶ γλώσσας τέτων ἐκτέμνων εἰς πέραν ἐτίθει· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρὲς μύθοι κατεγέλων ὡς μηδὲν τι θηροκότος τῷ Πηλεὺς. ὁ δὲ καὶ γλώσσας ἀπαρτήσας ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις πασῶντα ἔφη τιθροκόποι. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ, ἀπολιπὼν Ἀκάστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ ἑστῇ βοῶν κρυψάς ἐπ' ἀνέχεσθαι. ὁ δὲ, ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καταληφθεὶς, ἐμμελὲς ἀπόλλυσθαι σφίεται καὶ ὑπὸ Χείρωνος ἔτθη· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτῷ ἐκζητήσας, [καὶ ἐξέλθον] δίδωσι.

§. 4. Γαμήϊ δὲ, ὡς λέγεται, Πηλεὺς Ἀντιγόνην τὴν Εὐρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Πολυδῶρη ἣν ἔγνημι Σπέρχῳ· ὁ ποταμὸς δὲ Πέριερς ὁ Πηλεΐδης υἱὸς, ἐξ ἧς Μενησθίων γεννᾶται.

§. 5. Αὖτις δὲ Πηλεὺς γαμήϊ Θέτιν τὴν Νηρείως, ἀπὸ ἧς τῷ γάμῳ

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἤει-
σαν. Θέτις δὲ θιασι-
δέσης ἔσθαι τὸν ἐκ ταύ-
της γυνηθέντα κρείττονα
τῷ πατρὶ, ὑποχρῆναι. ἔνιοι
δὲ φασὶ Διὸς ὁρμῶντ' ὅ-
τι πλὴν ταύτης σωμα-
σίαν, εἰρηκίαν Περμα-
δίαν τὸν ἐκ ταύτης αὐ-
τῷ γυνηθέντα, οὐρανὸν
διωκεύσειν. πνὲς δὲ λέ-
γουσι μὴ βουληθῆναι Θέ-
την Διὶ σωμαλθεῖν ὑπὸ Η-
ρας τραφεῖσαν. Δία δὲ
ὁρμηθέντα θνητῷ ἐδελή-
θαι αὐτῷ σωμαικῆσαι. Χεί-
ρωνος οὐκ ὑποδεσμένον Πη-
λεῖ συλλαβεῖν, καὶ κατέ-
χριν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ὁπτηρήσας, σωμα-
πάζει. γινόμενῳ δὲ ὅτι
ῥῆν' πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
ὅτι δὲ θηρίον, οὐ φέ-
τερον αὐτῇ, τρεῖς ἢ πλὴν
ἐφ' ἑκάστη μορφῇ εἶδεν ἀπο-
λαβούσας. γαμέει δὲ ἐν
τῷ Πηλίῳ· καὶ κατ' αὐτοῦ
τὸν γάμον ὠκυρόμενοι
καθύμνησαν· καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεῖ Ἰόρυ μί-
λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἱπ-
ποῖς Βάλιον καὶ Ζαν-
θον· Ἡφαιστος δὲ μάχαι-

Jupiter & Neptunus contem-
derunt. At cūm Thetis ē se-
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixit-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec defunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cælo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cūm
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit
quæ cūm interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepisse videt, remisit.
Hanc demum in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptunus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paterne in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpitantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis, quominùs votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorùmque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Aftydamiámq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

εαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπει-
εα. ἀθάνατοι δὲ ἦσαν ἔ-
πει.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐγόνησε Θέ-
τις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθά-
νατον δάλευσα ποιῆσαι τῷτο,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβεῖσα τῶς νυκτός, ἔφ-
θειρεν ὃ ὡς αὐτῇ θνητὸν πα-
τρῶν· μετ' ἡμέραν δ' ἔχρειεν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ὀπι-
τηρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ὅτι τῷ πυρὶ
ἐβόωνε. καὶ ᾤετο κωλυ-
θεῖσα τὴν παρὰ τὴν τελευτῶ-
σαι, νήπιον δ' ἀπολι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ᾤ-
χετο. κομίζει δὲ τὴν παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλεΐς. ὃ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
χαις λεόντων, καὶ συν ἁ-
χρίων, καὶ ἄρκτων μυελόις·
καὶ ἀνόμεσιν Ἀχιλλέα. πεί-
τιον μὲν ὡς ὄνομα αὐτῇ Λι-
γύρον. ὅπ' ἤλθῃ μαστὶς ἐ-
περσύνεγκι.

§. ζ. Πηλεΐς δὲ μετὰ ταῖς
ταύταις Ἰάσονι καὶ Διοσκου-
ροις ἐπέβησεν Ἰωλκὸν· καὶ
Ἀστυάμειαν πλὴν Ἀκάσου
γυναικα φονδαί· καὶ διε-
λὼν μίλην, διήγαγε δὲ αὐτῆς
τὸ στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

§. η. Ὡς δὲ ἐγένετο ἐν-
 τρετὴς Ἀχίλλεις, καὶ λ-
 χαντὸ λέγοντος ἔδωκε
 αἶρεθῆναι, ὅπως περὶ
 δῖα ὅπ' αἰετὶ σφατόμα-
 νον αὐτὸν ἀπολέειν, κρύ-
 ψασα ἐνὶ π' γυναικείᾳ,
 ὡς παρθένον παρέδειτο. καί-
 καὶ τρεφόμενῳ τῇ Λυ-
 κομήδιδι θυγατρὶ Διὶδα-
 μείᾳ μίγνυται καὶ γίνε-
 ται πάντ' Πύρρον αὐτῷ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὖτις. Οδυσσεὺς δὲ μνη-
 νυθέντα παρὰ Λυκομή-
 δος ζητῶν Ἀχίλλεα, σάλ-
 πγγι χηπάμενῳ εὔρε-
 καὶ τὸν τὸν τὸν τὸν
 εἰς Τροίαν ἦλθε. σωμή-
 πετο δὲ αὐτῷ φοῖνιξ ὃ
 Ἀμυώντιος. οὗτος ὑπὸ τῷ
 πατρὸς ἐπεφλῶδη κατὰ
 ψάσμαίνης φθορᾷ. Κλυ-
 τίας τ' τὸν πατὸς παλλὰ-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 περὶ Χείρωνα κομίσας,
 ὑπὸ ἐκείνου διεκπαίδει-
 τα πῶς ὄφειε, βασιλέα
 κατ' ἴσιν Δολοπῶν. σωσί-
 πετο δὲ καὶ Πάτροκλ' ὃ
 Μενoitῆς καὶ Σθενέλης τ'
 στήναι. Ἰνsuper Achilli

§. 8. Ubi demum nonum
 ætatis suæ annum explevit
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set: muliebri ipsum veste
 contectum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit: ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 huncitaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phæ-
 nix Amyntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœrij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

CAP. XIII.

Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videntur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αχαιού, ἡ Πειριάδης τῆς Φέρετῃς, ἡ, καὶ δατὴρ φησὶ φιλοκράτης, Πολυμήλεος τῆς Πηλέως. ἔτος ἐν Οὔπουντι (τῇ Λοκρίδῃ) διεσγχεῖς ἐν παιδίᾳ περὶ ἀγάλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντα [ἄκων] ἀπέτεινε. καὶ θυγῶν μὲν τῆς πατρὸς, ὡς Πηλεὺς κατῴκει, καὶ Ἀχιλλεύς ἐρῶμεν γίνεται.

Κ Ε Φ. ιγ.

Κεκροψ αὐτόχθων συμφύες ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηκῆς ἐβασίλευσε παλαιότερος καὶ πρὶν γὰρ πρῶτον λεγόμενον Ἀκτῶν, ἀφ' ἑαυτῆς Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅτι τέτε φασὶν ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβεῖν, ἐν αἷς ἑμῶν ἔχειν πρῶτος ἰδίαις ἕκαστος. ἦκεν οὖν παλαιότερος Ποσειδῶν ὅτι πρὶν Ἀθηκῶν, καὶ πληξας τῇ τριάντῃ κατὰ μέσῳ, πρὶν ἀκρόπολιν, ἀνέφηνε δάλασσαν, ὡς νῦν Ερεχθίδαι καλοῦσι. μετὰ δὲ πότον ἦκεν Ἀθῶν καὶ ποιησαμένη τῆς καταλή-

ψεως Κέκροπα μάπτρεα ,
 ἐφύτδισεν ἐλαίαν· ἢ νυῖ ἐν
 τῷ Πανδρσίῳ δέικνυται.
 γηρομένης δὲ εἶδ' ὅ , ἀμ-
 φοῖν παρ' τῆς χώρας Αθην-
 ναῖ καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ εἶδω-
 κεν , ἔχ' , ὡς εἰπὼν π-
 νές , Κέκροπα καὶ Κρα-
 νάον , ἐδὲ Εὐρυχέα· θιὺς
 δὲ τοῖς δώδεκα· καὶ τέ-
 των δικαζόντων ἡ χώρα τῆς
 Αθηνῶν ἐκείδῃ , Κέκροπος
 μαρτυρήσαντ' ὅ , ὅτι παρ-
 τον τὴν ἐλαίαν ἐφύτδ-
 σεν· Αθηνᾶ μὲν οὐκ ἀφ'
 ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἀκάλε-
 σεν Αθηνῶν· Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θειά-
 σιον [πείσον] ἐπιβάλυ-
 ψε , καὶ τ' Αθητικὴν ὕφαλον
 ἐποίησεν.

§. β. Κέκροψ δὲ γή-
 μας τὴν Ακταίαν κόρην Α-
 γραύλον , παῖδας μὲν εἶσ-
 χεν Εὐρυσίχθονα , ὃς ἀπικος
 μετέλλαξε· θυγατέρας δὲ
 Αγραύλον , Εἰρσην , Παν-
 δροσιν· Αγραύλας μὲν οὐκ ἔ-
 σκετο· Αλκίππη γίνεσθαι.
 ταύτῃ βιαζόμενῳ Αλκίρ-

Cecrope occupationis suæ te-
 ste , oleam è terra produxit ,
 quæ nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione , ac lite de urbe , Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non , ut quidam memorant ,
 Cecropen , Cranaumque , nec
 Erichtheum , sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam , Cecropis
 testimonio , productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus , Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Actæi filiam in con-
 jugium duxit , ex eâque ma-
 rem quidem suscepit , Erysich-
 thonem , qui sine maribus li-
 beris è vitâ decessit : filias
 verò , Agraulon , Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo ,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cùm Aurora suprâ modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu gravida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astynous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductâque in matrimonium * Thanace Megessari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cùm in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductâque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Bræfiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ρόδιθ ὁ Ποσειδῶνθ καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἀ-
ρεως φωραθεὶς κτείνεται.
Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πά-
γῳ κρίνεται, διαζόντων ἧδ'
δωδεκα θεῶν Ἀρη, ἐξ ἀπο-
λύεται.

§. γ. Ερφης δὲ καὶ Ερμού
Κέφαλθ, οὗ ἐραδεῖσα
Ἡὼς ἤρπασε καὶ μυσῖσα
ἐν Συείῳ, παῖδα ἐγέννησε
Τιδωνόν. ἧ παῖς ἐγένετο
Φαέδων τέττε δὲ Ἀσύνουος·
τῆ δὲ Σάνδοκος, ὅς ἐκ
Συείας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἐκτίσσε Κελένδεριν.
καὶ γήμας * Θανάκῳ τῷ
Μεγασάρεν [Κινύρεν] ἧδ'
Ἀσυνείων βασιλέῳ ἐγέννη-
σε. Κινύρας ἔτθ ἐν Κύ-
πρῳ, Πάφῳ πόλιν οὗ
λαῶ ἐκτίσσε Πάφον· γήμας
δὲ ἐπεὶ Μεδάρμῳ κόρῳ
Πυγμαλίωνθ Κυπρίων
βασιλέως, Οξύπορον ἐγέν-
νησε καὶ Ἀδωνιν· τοὺς δὲ
τέτοις θυγατέρας Ὀρσεδί-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίῳ. αὗται δὲ διὰ μίσῳν
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλα-
ξαν.

§. 4. Ἀδωνίς δὲ ἐπὶ παῖς
ὦν, Ἀρτιμίδος χόλῳ, πλη-
γὴς ἐν Σήραις ὑπὸ σὺνδρος ἀπέ-
θανε. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν φοί-
νικος καὶ Ἀλφεσιβοίας λέγει·
Πανυάσις δὲ φησι Θόαντ^Θ
βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃ ἔχε
θυγατέρα Σμύρναν. αὐτὴ καὶ
μυῶν Ἀφροδίτης, ὃ γὰρ αὐ-
τῷ ἐπὶ μα, ἔχει τῷ πατρὸς
ἔρωτα· καὶ σωεργὸν λαβῶσα
τὴν προφὸν ἀγορεύει τῇ πα-
τρὶ νύκτας δώδεκα σωμαδύνα-
μι. ὃ δὲ, ὡς ἡνέετο, σπασά-
μην^Θ ἔξω^Θ, ἐδίωκεν αὐ-
τῷ· ἡ δὲ, παρεχάταλαμ-
βανομένη, διό τις εὐξάτο ἀ-
φανῆ γένεσθαι. διότι δὲ κατοι-
κίεραντες, αὐτῷ εἰς δύν-
ορον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι
σμύρναν· δεκαμυῶναι^Θ δὲ
τὴν σελὴν γρόνθω, τὴν δένδρε^Θ ῥα-
γῆν^Θ, γλυνήθῃναι τὴν λεγό-
μενον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη
διὰ χάλλον ἐπὶ νήπον κρύφα
θεῶν εἰς λάρνακα κρύψασα,
Περσεφόνῃ παρίστατο. ἐκείνη
δὲ ὡς ἐθεάσατο, ἔκ ἀπεδί-
δε. κείσεως δὲ ὅτῃ Διὸς γνο-
μίνης, εἰς [τρεῖς] μοῖρας διη-
ρέθη ὃ ἐνιαυτός· καὶ μίαν μὲν
παρ' αὐτῇ μένειν τὴν Ἀδωνιν·
μίαν δὲ τῇ Περσεφόνῃ

§. 4. Adonis autem puer ad-
huc, Dianæ iracundiâ, in ve-
natione ab apro percussus in-
terit. Hunc Hesiodus Phœ-
nicis & Alphefiboæ filium
fuisse ait. Panyasis verò, de
Thoante Assyriorum Rege,
qui Myrrham filiam habuit,
natum refert. Hæc Myrrha
per iram Veneris, quod eam
nihili faceret, patris amore
corripitur: atque usâ nutricis
operâ, cum infcio patre no-
ctes duodecim concubuit. Is,
ubi rem sensit, stricto in filiam
ense, impetum facit: quæ, cum
jam comprehenderetur, deos
rogat, ut nusquam appareat.
Tum dij illam miserati, in ar-
borem sui nominis commuta-
runt: ac decimo post mense,
rescissâ arbore, Adonin ex ea
filium fuisse ferunt. Quem
Venus formæ ergo infantem
adhuc clam diis in arca occul-
tatum, ante Proserpinam con-
stituit: quem simul ac illum
conspexit, se reddituram ne-
gavit. Delato ad Jovem judi-
cio, tres in partes annum par-
titus est, ut unam apud seip-
sum, alteram cum Proserpi-
na, tertiam demùm cum Ve-
nere Adonis permaneret, im-
peravit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Atthidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Atthidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthoniō pellitur: hunc Hephæstes, ex Craneæ Atthidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Vulcanum adierat. Hunc interim relictum, à Venere Minervæ

προσέταξε. τὴν δὲ ἐτίθει ἔξω Ἀφροδίτη. ὁ δὲ Ἀδωνίς ταύτῃ προσένειμα καὶ ἴδιαν μοίραν. ὕστερον δὲ θηράων Ἀδωνίς ὑπὸ σὺν πηγῆς ἀπὶ θανε.

§. 5. Κέκροπος δὲ ὑποδαρὼν τὸν Κράναον * αὐτόχθων, ἐφ' ᾧ τὸν ἐπὶ Διὶ χαλίων κατακλυσμένον γινώσκων, ὥς γήμας ἐκ Λακεδαιμόνων Πεδιαδά τὴν Μηνίτην ἐξήγαγε Κρανῶν, καὶ Κρανᾶχμην, καὶ Ἀττίδα. ἥτις ἀποθανέσθης ἐπὶ παρθένῃ, ἧ χάριν Κράναος Ἀττίδα προσήγορεύσει. Κράναον δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε.

§. 6. Τοῦτον ἔνιοι τὸν Διὶ χαλίωνος, ἔνιοι δ' αὐτόχθονον λέγουσι. βασιλεύσαντα δ' αὐτὸν ἐπὶ δώδεκα (ἔτη) Εἰεχθόνιον ἐκβάλλει. τῶτον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς Κρανᾶς θυγατρὸς Ἀττίδος εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, Ἡφαίστου καὶ Ἀθηνᾶς, ὥπως Ἀθηναῖα παρεγένετο πρὸς Ἡφαίστον, ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα· ὃ δ' ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιδυμίαν ὀλίγη τῆς Αθηνῶν· καὶ δώκεν αὐτῷ ἥρ-
 ξατο· ἡ δὲ, ἐφύγῃ· ὡς δὲ
 ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο πολλῇ
 αἰγῇ, ὡς δὲ γὰρ χαλδῆς,
 ἐπιεῖτο σωεσθῆν· ἡ δὲ ὡς
 σῶσθον καὶ παρδίνος ἔσται, καὶ
 ἠνέχετο· ὁ δὲ ἀπαπέρμινεν
 εἰς τὸ σκέλος τῆς δεξιᾶς· ἐκείνη
 δὲ μυσσάμενος, εἰς ἀπομά-
 ξασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρρι-
 ψεν. φούρνος δὲ αὐτῆς, καὶ
 τῆς γόνος εἰς γλῶττιν πίπτει, Ε-
 ριχθόνιος γίγνεται. τῷτον Αθην-
 ῶν κρύφα τῶν δαιμόνων ἔτρε-
 φεν, ἀθάνατον θεῖον ποιῆ-
 σαι· καὶ καταθεῖσα αὐτὸν εἰς
 κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκρο-
 πος πατρὶτιδι, ἀπει-
 ποῖσα τῷ κίστῳ ἀοίγειν.
 αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρῶ-
 σος ἀοίγουσιν ὑπὸ πτερυ-
 γίας, καὶ θεῶνται τῇ ἐρέ-
 φῃ παρειαρμαίνον δρά-
 κοντα· καὶ ὡς μὲν ἔνιοι λέ-
 γουσιν, ἀπὸ αὐτῆς διεφά-
 ρησαν τὰ δράκοντα· ὡς
 δὲ ἔνιοι, δι' ὅρῳ Αθην-
 ῶν, ἐμμανεῖς γηρόμεναι,
 καὶ τὰς τῆς ἀκροπόλεως αὐ-
 τὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῷ πε-
 μένῃ τραφεῖς Εριχθόνι-
 ος αὐτῆς Αθηνῶν, ἐκ-

constuprandæ desiderium in-
 cessit : eamque attrectare ag-
 greditur. Hæc verò fugit :
 utque proximè eam venit,
 in summa erat necessitate,
 claudicabat enim, Deam ini-
 re conabatur. Ea verò, ut
 pudica erat, & virgo, vi-
 rum non admittebat. Vol-
 canus demùm tentigine ru-
 ptus in virginis femur semen
 effudit. Tum tristata, semen
 lana detersum in terram de-
 jecit, ac mox in fugam se
 dedit. Interea verò ex de-
 missio in humum semine gi-
 gnitur Erichthonius. Hunc
 clam diis aliis, dum immorta-
 lem facere studet, educavit :
 positumque in cista Pandro-
 so, Cecropis filiam commen-
 davit : interdicítque ne cistam
 retergeret. At Pandrosi foro-
 res, quòd curiosæ admodum
 forent, cistam aperiunt. advo-
 lutumque sæculis puerum dra-
 conem spectant. Nec desunt
 qui ab eodem dracone fuisse
 interemptas astipulentur. A-
 liorum verò testimonio, Pal-
 ladis irâ, furore percitæ, de
 summa sese arce præcípites
 ejecerunt. Interea verò Erich-
 thonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno positus est; ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheaµque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiûsque in Atticam venire. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largiûs poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verùm posttridie, recognitâ, ipsum sepeleverunt. Erigonæ verò filia patrem vestiganti herilis canis, cui Mærx nomen fuit, Icarium confectari solita, ca-

καλὸν Ἀμφικτύονα, ἐξασί-
λασεν Ἀθῶνῶν. καὶ τὸ ἐν
Ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθη-
ναῖς ἰδρύσατο, καὶ τῇ Παι-
ναθῶναιων τιὰς ἑορτῶν συν-
εστήσατο· καὶ Πασιδέα Νηϊ-
δα νύμφην ἔγημεν. ἐξ ἧς
παῖς Πανδίων ἐξηγήθη.

§. 7. Εὐερχθονίῳ δὲ ἀποδα-
νόντι· καὶ ταφέντι· ἐν τῇ
ἁ, τῇ τεμένει τῆς Ἀθῶναις,
Πανδίων ἐξασίλασεν· ἐφ' ᾧ
Δημήτηρ καὶ Διόνυσος εἰς
τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἀλλὰ
Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν
Ἐλευσῖνα ἀπεδίδξατο· Διόν-
υσος δ' Ἰκαρίῳ· καὶ λαμ-
βαίνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμ-
πίλου. καὶ τὰ σπεί τὴν οἶνο-
ποιίαν μαρτυροῦν· καὶ τὰς
τῆς θεοῦ δωρήσασθαι θέλων
χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖ-
ται σπείς πνευσιμαίνας, οἱ
γαστήρες τῆς ποτῆς, καὶ χω-
εῖς ὕδατος ἀφειδίως δι' ἡδονῆς
ὀκλύζαντες, πεφαρ-
μάχθαι νομίζοντες, ἀπέκ-
τειναν αὐτόν. μετ' ἡμέραν δ'
ρούσαντες ἔδειξαν αὐτόν.
Ἡερόνη δὲ τῇ θυγατρὶ τῆς πα-
τρός· καὶ τὴν κύναν συν-
ήδης, ὄνομα Μαίρα, ἣ τῇ

Ἰκεῖν σπυρίπτο, ἥ νεκρὰν
 ἐμύλωσι. καὶ καὶ ἡ καποδυ-
 ρμένη ἥ πατήρ, ἡ αὐτὴν
 ἀήρην. Πανδίων δὲ γή-
 μας Ζῆξιππῳ τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ ἀδελφῷ, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκνωσεν Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μύλῃ· παῖδας δὲ διδυμούς·
 Ἐρεχθίαν καὶ Βύτην. πολέμῳ
 δὲ ἐξαπατήθη· περὶ Λάβ-
 δακον περὶ γῆς ὄραν, ἐπικα-
 λήσατο βοηδᾶν ἐκ Θράκης
 Τηρέα ἥ Ἄρεθ· καὶ ἥ πόλε-
 μον σὺν αὐτῷ κατεργάσας,
 ἔδωκε Τηρεῖ περὶ γάμον ἥ
 αὐτῇ θυγατέρα Πρύκλῳ· ἡ
 δὲ ἐκ παύτης ἡμνήσας παῖδα
 Ἰτῳ, καὶ Φιλομήλῃς ἐξα-
 στῆς, ἔφθιρε καὶ ταύτην, οἰ-
 πῶν τιθάναι Πρύκλῳ, κρύ-
 πτων ὅτι ἥ χεῖρων. αὐτῆς δὲ
 γήμας Φιλομήλῃν, στυγνυ-
 νάζετο, καὶ ἥ γλάσσαν ἐξέ-
 τελεν αὐτῆς· ἡ δὲ ὑφῆρασεν ἐν
 πίπῳ χράμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύλωσεν Πρύκλῳ καὶ
 ἰδίᾳ συμφορᾷ· ἡ δὲ ἀνὰ ζή-
 τήσας ἥ ἀδελφῷ, κτείνει
 ἥ παῖδα Ἰτῳ, καὶ κατεφύ-
 σεν, Τηρεῖ δ᾽ ἔπεινον ἀγνοῦν-
 τι περὶ τῆς καὶ μὴ τῆς
 ἀδελφῆς διαταχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀνπά-
 σας πᾶσι καὶ ἰδίᾳ. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Proc-
 nen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Butenque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit : eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnem filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori miseras significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 repta securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent, circumseptæ, θεοῖς εὐχονται ἀπορνεῶσθαι· καὶ Πρωκὴ μὲν γίνεται αἰδών· Φιλομήλα δὲ χαλιδών· ἀπορνεῖται, δὲ καὶ Τηρεῖς, καὶ γίνεται ἑποψί.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ιδ.

INde Pandion, ubi fato concessit, filij divisere inter se patrias facultates, & Erectheus regnum cepit. Sacerdotio autem Minervæ Neptunique Butes Ericthonij filius honestatur. At Erechtheus Praxitheim Phrasimi, & Diogenæ Cephiso natæ filiam uxorem duxit, ex qua filios habuit mares, Cecropem, Pandorum, & Metionem: fœminas verò Procrin, Creusam, Chthoniam Orithyiam, quam postea Boreas rapuisse dicitur, Chthoniam Butes in conjugio habuit. Atque Xuthus Creusam duxit, & Procrin Cephalus Deionei filius. Hæc, sumptâ coronâ aureâ, Pteleonti subigitur: & à Cephalo deprehensa, ad Minoen confugit. Hic ejus etiam amore correptus est, ejusque concubitum impetrat. At, si mulier hæc cum

ΠΑΝΔΙΩΝ Θ ΔΕ ΑΠΟΔΕΝΟΜΕΝΟΙ Θ, ΟΙ ΠΑΪΔΕΣ ΤΑ ΠΑΤΕΡΩΑ ΕΜΕΙΣΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΚΗ ΕΡΕΧΘΕΥΣ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΡΟΚΡΙΝΑ ΚΑΙ ΕΡΕΘΕΥΣ ΑΔΙΩΜΑΙ ΚΑΙ ΤΩ ΠΟΤΕΙΔΩΝ Θ ΤΩ ΕΙΡΗΧΘΟΝΙΩ ΒΥΤΗΣ. ΔΗΜΑΣ ΔΕ ΕΡΕΧΘΕΥΣ ΠΡΑΞΙΔΕΑΝ ΤΙΩ ΦΡΑΣΙΜΩΝ, ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΚΗΦΙΣΩ, ΕΧΕ ΠΑΪΔΑΣ ΚΕΚΡΟΠΑ, ΠΑΝΔΩΡΩΝ, ΜΗΤΙΩΝΑ· ΔΥΟΧΑΤΕΡΑΣ ΔΕ, ΠΡΟΚΡΙΝ, ΚΡΕΥΣΑΝ, ΧΘΟΝΙΑΝ, ΩΡΕΙΘΙΑΝ, ΛΩ ΗΡΤΑΣΕ ΒΟΡΕΑΣ· ΧΘΟΝΙΑΝ ΜΕ ΟΥΩ ΕΓΓΗΜΕ ΒΥΤΗΣ· ΚΡΕΥΣΑΝ ΔΕ ΕΥΔΟΣ· ΠΡΟΚΡΙΝ ΔΕ ΚΕΦΑΛΩ Θ Ο ΔΗΙΩΝΕΩΣ. Η ΔΕ, ΛΑΒΩΣΑ ΧΡΥΣΟΥΝ ΤΕΦΑΝΩΝ, ΠΤΕΛΕΩΝΤΗ ΣΩΣΕΥΝΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΦΩΡΑΔΕΪΣΑ ΥΠΕΡ ΚΕΦΑΛΩ, ΠΡΟΣ ΜΙΝΩΑ ΦΑΓΕΙ. Ο ΔΕ ΑΥΤΗΣ ΕΡΩ, ΚΑΙ ΠΙΔΕΙ ΣΩΛΕΙΝ· ΕΙ ΔΕ ΣΩΛΕΙΤΟ ΓΥΝΗ ΜΙΝΩΑ,

αἰδωάτων ὑπὸ αὐτῶν σωθῆ-
ναι. Πασφάη γὰρ, ἐπιδὼν
πολλαῖς Μίνως σωτηνάζε-
το γυναιξίν, ἐφαρμάκευ-
σιν αὐτόν· καὶ ὁπότ' ἄλ-
λῃ σωτηνάζετο, εἰς τὰ
ἄνδρα ἐφίει θηρία· καὶ ὅ-
πως ἀπώλλωτο. ἔχοντο
ἔν (Κεφάλῳ) αὐτῷ κυῶα
τυχόν, ἀκόντιον (τε)
ἰδυόλον· ὅπῃ τέτοις Περ-
κείε· ἰδυό(α) τὸν ἄνδρα,
τὴν Κιρκίαν πίει ρίζαν,
ὥς τὸ μηδὲν βλάψαι,
καὶ σωτηνάζετο. δέισα-
σα δὲ αὐτῷ τὴν Μίνως
γυναικα, ἥκεν εἰς Αἴθ-
νας καὶ διαλλαγῆσαι Κε-
φάλῳ, μετὰ τέτου πε-
ραίνεται εἰς θήραν· ὑπὸ
γὰρ θηρώτικῃ. διώκου-
σαν γὰρ αὐτῶν ἐν τῇ λοχ-
μῇ ἀγροῖας, Κεφαλῷ
ἀκοντίζει, καὶ τυχόν ἀπο-
κτείνει Περκείην. καὶ κει-
θεὶς ἐν Αἰθιοπάρῳ, φυ-
γεῖν αἰτίον καταδικάζε-
ται.

tiens, jaculum inevitabile misit, ~~et~~ que percussam uxorem Procrin interfecit. Quocirca Cephalus ab Areo-
pagi iudicibus exilio sempiterno damnatur.

§. β. Ωρηθῶν δὲ π-

Minoe concubuisse, nullā
potuisset ratione servari: nam
Pasiphæ, quod cum multis
mulieribus Minoen rem ha-
bere non ignorabat, eum ve-
nificiis infecit, ut quoties se-
cum alia cubaret, in illius ar-
tus viperæ irruerent imma-
nēs: eumque in modum pelli-
ces Pasiphaë disperdebat.

* Cephalus igitur, perniciosi-
mum habebat canem (cui
Lælapī nomen fuit, & quem
nulla fera poterat evitare.)
Jaculum ad hæc, cujus ictus
neminem unquam fefellit. In-
ter hæc Procris conspicata vi-
rum, CIRCÆAM sumens radi-
cem, ne quid sibi obesset,
concumbit. At verita rursus
Minois conjugem, Athenas
proficiscitur: & in Cephalī
gratiam rediit, & cum eo ad
venandum concedit: quippe
quæ venandi studio mirificè
oblectatur. Hæc occultè vi-
rum insecuta, inter frutera la-
titabat, ejusque motu permo-
veri virgultam maritus sen-

§. 2. Interea verò Orithyiam

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionen: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem insinuat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare deiecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Benthescymæ filix suæ alendum

εἶσαν ἐπὶ Ἰλίσσου ποτα-
μοῦ, ἀπ' αὐτὰς Βορέας συν-
ἦλθε. ἡ δὲ ἤνῃ θυγατέ-
ρας μὲν Κλεοπάτραν, [χ']
Χιόνην· υἱὸς δὲ Ζήτην χ'
Καλαιν πειρωτὺς. οἱ πλεον-
τες σὺν Ἰάσσῳ, καὶ ταῖς ἀρ-
πύαις διώκοντες, ἀπέθανον·
ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει,
ὅτι Τένον ὑπ' Ἑρακλέους
ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ε'-
γήμε Φινδ'· ᾧ γίνονται
παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιπ-
πος καὶ Πανδίων· ἔχων δὲ
τέττες ἐκ Κλεοπάτρας παῖ-
δας, Ἰδαίαν ἐγάμησεν τὴν
Δαρδάνην. καὶ καίνη τῇς προ-
γόνων φρεὶς Φινέα φθορὰν
καταψάλλεται. καὶ πει-
σας Φινεὺς, ἀμφοτέρους
τυφλοῖ. ὅτε πλεόντες δὲ οἱ
Ἀργοναῦται σὺν Βορεάδαις
κολάζονται αὐτόν.

§ δ. Χιὼν δὲ Ποσειδῶ-
νι μύθηται. ἡ δὲ κρίφα
τῷ πατρὶς Εὐμολπον τεκοῦ-
σα, ἵνα μὴ γῆνηται κατα-
φανές, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ
παιδίον· Ποσειδῶν ὃ ἀνελ-
όμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κο-
μίζει· καὶ δίδωσι Βενθισι-

κύμη τρέφειν αὐτὴν θυγατρί
καὶ Ἀμφιτρίτην. ὡς δὲ ἐπι-
λειώθη, * ἔνδοξ' ὁ Βενθισι-
κύμης ἀνὴρ, τὴν ἔπειραν αὐ-
τῆς ἥν' ἑαυτῇ τρέφειν διδωσιν. ὁ
δὲ καὶ τὸ ἀδελφὴν τῆς γα-
μυθείας ἐπιχείρησι βιάζε-
ται. καὶ διὰ τοῦτο θυγαδὸς
δίδωσι. μὲν Ἰσμάρου τὴν Παῖδον,
παρὰ Τεγυρίον ἥκας, Θρακῶν
βασίλειαν. ὃς αὐτὴν τῷ Πυρίδῃ
τὴν θυγατρίδα συνώκησεν. ὅτι
ἐκλεύων δὲ ὕστερον Τεγυ-
ρίῳ καταφανὴς γίγνεται καὶ
παρὰ Ἑλευσινίοις φάγεται καὶ
φιλίαν ποιεῖ παρὰ αὐτοῦς.
ἀδίδωσι δὲ Ἰσμάρου Πλευτή-
σαντον, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ
Τεγυρίου φάγνεται, καὶ
τὴν παρὰ τῷ Τεγυρίῳ διαλυ-
σάμενον, τὴν βασιλείαν παρέ-
λαβε. καὶ πολέμῳ ἐνσάντων
παρὰ Ἀθωναίους καὶ Ἑλευσι-
νίους, ὅτι κληδὼν ὑπὸ Ἑλευ-
σινίων, μὲν πολλῆς σπουδῆς καὶ
Θρακῶν δυνάμεως. Ἐρεχθεὶς
τὴν ὑπὸ Ἀθωναίων νίκης χρο-
μίνῳ, ἔχρησεν ὁ Θεὸς κα-
τορθώσθαι τὴν πόλιν, ἐὰν μίαν
ἥν' ἑαυτῇ τρέφειν σφάξῃ. καὶ
σφάξαντων αὐτῶν τὴν νεώτα-
τήν, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς
κατίσφαξαν. ἐπιπύκνωτο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
Qui, cum ætatis integræ fuit,
intus Benthescymes conjux,
huic alteram filiarum uxorem
dedit. Hic autem uxoris quo-
que suæ sorori vim inferre ag-
greditur. Quamobrem exilio
multatus, cum Ismaro filio
ad Tegyrium Thraciæ regem
confugit: qui filiam ipsius fi-
lio conjugavit. Deinde verò
insidias Tegyrio quoque
comparasse detectus, ad Eleu-
sinios aufugit, eorūque a-
micitiā sibi conciliavit. Rur-
sus autem, Ismaro filio de-
functo, à Tegyrio revocatus
in Thraciam redit, ac solutâ
inter eos discordiâ, regnum
accepit. Mox conflato inter
Athenienses & Eleusinius
bello, adscitus ab Eleusiniis,
magno cum Thracum exerci-
tu opem laturus advenit. At
Erechtheo de Atheniensium
victoria sciscitanti, deus rem-
bellicam præclarè gesturum
cecinit, si filiarum unam ju-
gulasset. Qui cum natu mini-
mam immolasset, & reliquarū
omnes sese jugularunt.
Siquidem, ut quidam testati
sunt, de se vicissim occidendis
ὡς ἑφασάμηντες, σπασμοῖς
conspirant.

conspirant. Commisâ verò post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Meriadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cum Pylas Biantem patrum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititium fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλας συναπλέειναι, νομῆναι δὲ μὴ σφαλῶς ἢ μᾶλιν, Ερεχθεὺς ᾧ ἀντίον Εὐμολπον.

§. 5. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἐρεχθεῖα, καὶ ἡ οἰκίαν αὐτῆς καταλύσας, Κέκροψ ὁ πρεσβυτάτος ἢ Ἐρεχθεὺς παίδων, ἐκασίλευσιν. ὅς γῆμας Μητιάδουσαν ἢ Εὐπαλάμης παῖδα ἐπέκωσεν Πανδίονα. ἔτος μὴ Κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῆς Μητιῶνος ἡδὲ Κηκύβης ἐξεβλήθη. καὶ ὄψα γῆρόν τε εἰς Μέγαραν πρὸς Πύλαν, ἢ ἐκείνην θυγατέρα Περίαν γαμήει. αὐτὸς καὶ ἡ πέλειος βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς κηδεύεται. κτείναν γὰρ Πύλῃς ἢ τῆς πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα, ἢ βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παρενόμωσεν, κτίζων πόλιν Πύλον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάρῃς ὄντι, παῖδες ἐγρόντο, Αἰγίς, Πέλης, Νῆσος, Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγία Σκυεῖν ἢ Λόχρῳσιν ὑποβλήνθηναι δὲ ὑπὸ Πανδίονος.

§. 6. Μετὰ δὲ ἢ Πανδίωνος τελευτῇ, οἱ παῖδες,

αὐτῶν στραπύσαντες ἐπ' Ἀθή-
νας, ἐξέβαλον τὸς Μηπο-
νίδας, καὶ τὴν ἀρχὴν τετρα-
χῶ διέϊλον· εἶχε δὲ τὸ παῦ-
κράτ' Αἰγυῖ· γαμῆ δὲ
πρωτόν μιν Μήτηρ τὴν
Οπλήτ'· δευτέρην δὲ
Χαλκιδίην τὴν Ρηξήνο-
ρος. ὡς δὲ ἐκ ἐγγύστε παῖς
αὐτῶν, διδοικῶς τὸς ἀδελ-
φοῖς, εἰς Πυθίαν ἦλθεν,
καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαν-
τύετο. ὃ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
σεν αὐτῶν.

Ἀκούστων προὔχοντα πο-
δαῖνα, φέρταται λαῶν,
Μὴ λύσης ἄνιν ἐς ἄκρον
Ἀδωαίων ἀφίκηται.

§. 7. Ἀπεῖν [δὲ] τὸν
χρησμόν, ἀν' ἑὶ πάλιν εἰς
Ἀδωας· καὶ Τροίηνά διο-
δύων, ὅππεν' ὅται Πίθῳ
τῷ Πέλοπος· ὃς ἔχρησμόν
σωεῖς, μιδύσας αὐτὸν τῇ
δυγατρὶ συγκατέχλινεν Αἴ-
δρᾳ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
Ποσειδῶν ἐπαησάσεν αὐ-
τῇ. Αἰγεὺς δὲ ἐνπιλάμε-
ν' Αἴδρα, ἐπὶ ἄρρενα
γυνήσῃ, γένοιτο, καὶ πνι-
ῖται μὴ λέγει· ἀπὸ λυγρῶν
πνι πύργου μάχαιραν,
καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
nidas ejecerunt, ac regnum in
partes quatuor distribuerunt:
sed penes Ægeum summa im-
perij fuit. Hic primam uxo-
rem Metam Opletis filiam,
alteram verò Chalciopen
Rhexenore natam duxit. At,
ubi nullâ se prole augeri vi-
det, fratrum metu ad Pythiam
adit, deque filiorum proge-
nie responsum dari sibi postu-
lavit, cui deus ita vaticina-
tus est,

Μαῖτε novâ virtute, podem,
qui prominet utri,

Ne prius exolvas, quàm
scandas Palladis arcem.

§. 7. At ipse ambigens quid
hoc sibi vellet oraculum, A-
thenas iterum accedit, ac per
Trœzenem iter faciens, à Pit-
theo Pelopis filio hospitio re-
cipitur. Qui, quoniam ora-
culum intellexerat, Ægeo vi-
no madenti filiam Æthram
comprimendam summisit.
Huic nocte eadem se Neptu-
nus conjunxit. Ægeus interea
Æthræ præcepit, ut, si ex ea
masculus nasceretur, educa-
ret: néve, cujus ille filius esset,
indicaret: ensen & calceos
subsaxo abditos reliquit: hæc

locutus, cūm per ætatem puer saxum subvolvere queat, ea tolleret, eūmque clam cum hisce omnibus ad se rebus emitteret. Ipse interim Athenas contendit: necnon Panathenæorum certamen aggreditur celebrare, in quibus Minos filius Androgeus omnibus victoriâ præstitit. Hunc Jupiter in Marathonium taurum misit, à quo fuit interfectus. Non desunt qui illum Athenas ad Laij certamen euntem, ab athletis ob invidiam dolo necatum fuisse prodant. Minos, auditâ filij morte, quo tempore in Paro Gratiis sacra faciebat, sublatam è capite coronam abjecit, ac tibiâ abstinuit, & sacrificium nihilo tamen seciùs absolvit: Hinc & in hodiernam usque tempestatem sine tibiis & coronis in Paro Gratiis immolant.

§ 8. Nec longo pōst tempore in mari præpotens comparatâ classe Athenas oppugnavit. Megara item, Niso Pandionis filio regnante, subvertit. Ad hæc Megareum Hippomenis filium, qui ex Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήσεται πλὴν πῶς
 ἔσαν ἀποκλήσεις ἀνελέ-
 δαι ταῦτα, τότε μετ' αὐ-
 τῷ αὐτὸν ἀποπίμπιν. αὐ-
 τὸς δὲ ἦεν εἰς Ἀθήνας.
 καὶ τὸν αὐτὸν Παναθηναίων
 ἀγῶνα ἐπέτιλε. ἐν ᾧ ὁ
 Μίνως πᾶς Ἀνδρόγαος,
 ἐνίκησε πάντας. ὅτερον ὁ
 Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον
 ἐπιμύσει παῦρον· ὃς δὲ διε-
 δάρη. ἐνίοι δὲ αὐτὸν λέ-
 γουσι προδόμενον εἰς Ἀθή-
 νας ὅτι τὸν Λαίῳ ἀγῶνα
 σπέρει αὐτὸν ἀγωνιστῶν ἐπεδρῶ-
 δύντα διὰ φθόνον ἀπολέδαι.
 Μίνως δὲ ἐπὶ λῶντ' αὐ-
 τῷ θανάτῳ θύων ἐν Πάρῳ
 ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν σφα-
 ρον ἀπὸ τῆ κεφαλῆς ἐρρίψε,
 καὶ τὸν αὐτὸν κτείνε, καὶ τὸ
 θυσιᾶν ἐδὲν ἥπρον ἐπέτιλε-
 σιν. ὅθεν ἐπὶ καὶ διόρυ χα-
 εῖς αὐλῶν καὶ σφαίων ἐν
 Πάρῳ θύουσιν ταῖς Χάρισι.

§. η. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
 θαλασσοκρατῆς, ἐπολέ-
 μισε ἑλθὼν πρὸς Ἀθήνας,
 καὶ Μέγαρον εἰλε, Νίσου
 βασιλεύοντ' αὐτῷ Παγ-
 δίωντ' καὶ Μεγαρέα τὸν
 Ἰππομένειον ἐξ Οὔχιστος
 Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα αὐ-

πύλινε. ἀπὸ θανάτου δὲ καὶ
 Νίους διὰ θυγατέρες προ-
 δοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῶν πορ-
 φυρέαν ἐν μίση τῇ καφα-
 λῇ τεύχεα, ταύτης ἀφαιρε-
 θείσης τελευτᾷ, ἣ δὲ θυγα-
 τὴς αὐτῆς Σκύλλα ἐραδιῶ-
 σα Μίνω· ἐξῆλθε δὲ τεύχεα.
 μόνος δὲ Μεγάρεον κρατῶ-
 σαι, καὶ τὴν κέρων τῆς
 πυρρῆς ἥδ' ἐπὶ πύλινον ἐκδή-
 σαι, ὑποδύχον ἐποίησε.
 χρονοζόμενος δὲ τῇ πόλει
 μου μὴ διαλέμεθ' ἐλεῖν
 Ἀθήνας, εἴχεται Διὶ παρ'
 Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
 θυροζόμενος δὲ τῇ πόλει λοι-
 μού τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 πρῶτον κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν ταῖς Τ' ἀκί-
 νου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰ-
 γληίδα, * Ἠνθηνίδα, Ἀν-
 τωίαν, ἐπὶ τὸν Γεραῖον
 τῇ Κύκλωπος τάφον κατέ-
 σφαξαν. τύπων δὲ ὁ παῖς.
 Τ' ἀκινδὸς ἐλθὼν ἐν Λακε-
 δαιμόν· Ἀθήνας κατὰ κει,
 ὡς δὲ ἐλθὼν ὄφελ' ὡς τῷ-
 το, ἐχθρῶντο δὲ ἀπαλλα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπῆλπεν αὐ-
 τοῖς Μίνωϊ δίδουαι δίκας
 αἷ' αὖτὸς αἰρεῖται. πύμ-
 φαρτες οὖν πρὸς Μίνωα,

advenerat, interemit : & is
 demum per filiae prodicionem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, e me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille inte-
 riit. Minos itaque Megaris
 potitus, virginem vincitam
 pedibus, e puppe in mare de-
 jectam summersit. Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasis-
 sent, primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi
 tumulum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis, permiserunt, ut ab eis, quas pœnas vellet, peteret: tum Minos iis, ut quatuordecim corpora, septem scilicet puerorum, ac totidem & ætate parium puellarum, sine armis Minotaurο devoranda mitterent, imperavit. Is taurus labyrintho conclusus coercebatur, unde ingressus quispiam haud facile exire poterat, quod multiplici viarum ambage non agnitum exitum excludebat. Hunc Dedalus filius Eupalami, qui Metionis & Alcippæ filius fuit, exædificavit. Hic item architectus omnium præstantissimus, & primus, statuarum fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post dejectum ex arcē Talum Perdicis sororis filium, ejus discipulum, aufugit: quem, veritus ne ipsum ingenij præcellentia superaret, occidit. Etenim serpentis malam nactus, lignum tenue secuit. Deinde ubi puerum necasse comperit, reus in Areogago peractus ad Minoen confugit. Atque inibi Pasiphaë cum Neptuni taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corri-

ἐπέτρεπον αὐτῶν δίδως. Μίνως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς ι. δ', κοῦρετε ἐπὶ αὐτῶν κότες καὶ ἴσας, χωεῖς ὁπῶν πῖμπειν τῷ Μινωταύρῳ. βορᾷ. ὡς δὲ ἔτθ' ἐν λαβυρίνθῳ καθειρμένῳ. ἐν ᾧ τὸν εἰσιλθόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξίεναι. πολυπλόκοις γὰρ χαμπαῖς καὶ ἀγνοομένῳ ἔξοδον ἀπέκλειε. κατασκευάσει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπάλῳ ἀδελφός, πατρὸς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππου. ἔτος ὡς ἡ χίτων ἀείρουσι, καὶ περὶ τὸ ἀγαλμάτων εὐρετής.

§. 9. Οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν ἔφυγε, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Περδικῆς υἱὸν Τάλῳ μαθητὴν ὄντα. δέισσε μὲν διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν ὑπερβάν. η. σαρῶνα γὰρ ὄφειος εὐφρον, ξύλον λεπτὸν ἔσπισε. φεραδέντος δ' οὗ νεκρῷ κριδίς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς, περὶ Μίνωα ἔφυγε. καὶ κεῖ Παπφάης ἐραδείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου, συνήρπασε τεχνησά-

μῦϑο· ξυλίνῳ βῶν· καὶ τὸν Λαβύρινθον κατασκευάσιν, εἰς ὃν χτὶ ἔτϑο Ἀθηνᾶιοι κόρυς ἐπῆα, καὶ κόρας τὰς ἴσας, τὰς Μινώταυρον βορᾶν ἐπιμπον.

puit, ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses virgines septem, ac totidem pueros ætate pares Minotauro vorandos mittebant.

Κ Ε Φ. ιε.

C A P. XV.

Θησεύς δὲ Ἀθηναῖος ἐξ Αἰδράς Αἰγείης, ὡς ἐγνηθήκη τέλειϑο, ἀποσάμνϑο τῷ πίπταν, τὰ πόδιλα καὶ τῷ μάχαιραν ἀναιρείται. καὶ περὶ ὅς ἡπίετο εἰς τὰς Ἀδελφάς φερουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν πεκούργων τῆς ὁδοῦ, ἡμέρωσι. αὐτὸν μὲν γὰρ Περικλήτῳ τὸν Ἡφαίστου καὶ Ἀντικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύνης ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινε ὡς Ἐπιδάμῳ· πόδας δὲ ἀδινεῖς ἔχων ἔτϑο, ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τὰς παριόντας ἔκτεινε· πάντῳ ἀσελόμῳς Θησεύς ἐφόρει.

§. β. Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονϑο καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ἔτϑο Πιτυοκάμπτης ἀκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν, ὡς ἄγ-

D Onec Theseus ex Æthra Ægeoque natus, jam grandis factus, petrâ summorâ, calcæos atque enses aufert: & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam jam viam à maleficis viris undecumque pacavit. Primum quidem Peripheretem Volcani & Anticliæ filium, qui, quod clavam gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit: qui cum imbecillis pedibus esset, ferreâ clavâ munitus, viatores interficiebat: quam ex illo præreptam Theseus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Polypemonis filium, & Syleæ Corinthi filia, occidit. Huic Pityocampes, à curvandis pinis nomen fuit. Nam cum Corinthiorum Isthmum in-

fediffet, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quòd eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in fe redeun-
tium imperu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

μεζέ τες παρόντας πίνες
μεμπόντας ἀέχεσθαι· οἱ δὲ,
διὰ τὴν ἀδύναμιν ἐκ ἡδύ-
ναντο μεμπειν. καὶ ὑπὸ τῶν
δένδρων ἀπαρριπτούμενοι,
παρωλέθρων ἀπώλυντο. τέ-
τω περ τρόπῳ Θησεὺς Σί-
νιν ἀπὸ κτείνεν.

Multi defunt.

Λεῖπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

A

Bas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. Abderus Erimi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte, Herculis amicus ab equis Diomedæis interemptus. ibid.

Abderus urbs. 110. 325.

Abstyrtes insula. 60. per Colchos habitare. 61.

Abstyrus frater Medæ. 59.

— Medeam persequitur. 59.

— jugulatur ab illa. 59.

Acacallis, Minois filia. 459.

Acalanthis avis. 422.

Acamas. 376. 377.

Acanthis, Autonoi fil. 417. vide Acanthyllis. 418.

Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid.

Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418.

Acarnan, Alcemonis filiorum unus. 126.

Acarnania. 186.

Acastus. 42. Pelix filius 49.

— Peliam patrem sepelit. 64. Jasonem & Medeam Jolco ejicit. ib. fratrem Pelium in Pelæo monte

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217.

Achæus. 24.

Achaia, tetrapolis 267. 449.

Achelous. 24. in taurum mutatus. 132.

Àcheron. 15.

Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391.

Achilleum insula. 257.

Achivi ab Achæo nominati. 24.

Accipiter ex Hierace. 410.

Acontes 188.

Acontius, decipit Cydippen. 406.

Acrisius Proctum fratrem Argis exigit. 78.

— Argis imperat. 78.

— Ex Eurydice Danaen genuit. 78.

— de maribus liberis oraculum sciscitat. 82. cubiculo æneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri jubet. 82.

— filiam compressam cum særu in arca lignea conclusam in mare dejecit. 83.

— Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydice

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis. 387.
 Astæa Nympha, 6. formina. 75.
 Astæon filius Autonoes & Aristæi.
 139.
 ————— à Chirone educatus vena-
 tor evadit, 159.
 ————— à canibus propriis in monte
 Cithærone devoratur, 160.
 Astæus, 213, 222.
 Astæ Cecropia dicta, 221.
 Astæon, 25.
 Astor, 31, 39.
 Astor pater Menœtii, 49. ipse filius
 Hippasæ, 49.
 ————— Augeæ frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Phœreïs filius, 30.
 Almetus, 46. Phœris regnat, 46.
 ————— Eumeli pater.
 Adonæ. Cinyræ & Metharmes fil.
 223. Phœniciæ & Alphæ. 224.
 Thoantis & Myrthæ. ibid. ira-
 cundia Dianæ ab apro percussus
 moritur, 225. Androgynus.
 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratus, 7.
 Adonis ex arbore myrtha, quæ per
 eum mulier conceperat, editur in
 lucem, 224.
 Adrastæa Nympha, 3.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea
 Pronai filia, 46.
 ————— Talai filius, 172. Argis regnat.
 172.
 ————— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ————— equo vincit in certamine Ne-
 meo, 175.
 ————— Athenas proficiscitur, 181.
 ————— ad misericordiæ aram Athenis
 confugit, 181.
 ————— ab Arione equo vectus in tutum
 evadit, 180.
 ————— cadaverum tumultandorum po-
 testatem peccatur, 181.
 Ady, 75.
 Aello, 6.
 Aellopus, 54.
 Aërope, 152, 153.
 Aëropus, ex Botte avis, 439.
 Aëthon, 438.
 Aëthlius, 24.
 Aëcus, 49.
 Aëcus Jovis ex Aëgina filius, 213.
 Aëcus Endeiden uxorem ducit.
 ibid.
 Aëcus cum Psamathe coit, ibid.
 Aëcus pietatis servantissimus, 214.
 ————— apud inferos in honore summo
 est, ibid.
 ————— Claves Plutonis servare creditur.
 214.
 Aëza, 60.
 Aëbialis, 346.
 Aëdon Luscinia, 330.
 Aëtes Solis & Perseidis filius, 37.
 ————— Phrixum hospitio excipit, 37.
 filiam Chalciope nuptui dat
 Phrixo, 37.
 ————— aureum vellus Jasoni se datu-
 rum pollicetur, 57. non dat, 57.
 navem Argo inflammare vult,
 58.
 ————— membris filii colligendis occu-
 patus, à filia persequenda desistit,
 59.
 Aëgeum mare, 296.
 Aëgeon, 188.
 Aëgeonæus 221.
 Aëgeus, 49.
 Aëgeus Metam uxorem ducit, 234.
 ————— Pythiam adit, ibid.
 ————— Aethræ præcipit, ut si filium ex
 eo pepererit, eum educet, 234.
 ————— Athenas contendit, 235.
 ————— Thesei pater, 238.
 Aëgialea, Aëgialei filia, 35. Adrastræ,
 35, 46.
 Aëgialea Peleponnesus vocata fuit,
 67.
 Aëgialeus, 35, 46.
 ————— Inachi ex Melissa filius, 67.
 Aëgialeæ regioni nomen dedit,
 67.
 ————— Adrastræ filius, 182.
 Aëginetæ sacrificant Dianæ Aphaz.
 476.
 Aëgisthus, 319.

Aëgithallus.

- Agathias*, 443.
Agymias Doricæsum rex, 134.
 — per *Lapithas armis* infestatur.
 134.
 — obsidione pressus. *Herculem* in
 societatem & regni partem arcessit.
 135.
Agina Asopi filia, 38.
 — ab *Jove raptâ*, 413. *Instita*, 53.
Agis, 74.
Agla, 117.
Agleis, 236.
Agolius, 440.
Egypan, 20.
Egyptus Anthei filius, 413.
Egyptus Beli filius, 72.
 — *Beli patris missu Arabiam habi-*
tatum vadit, 72. hic *Metampodum*
terram per se devastatam de suo
nomine Egyptum vocari voluit.
ibid. è pluribus conjugibus mares
 quinquaginta suscipit. *ibid.*
Egyptus, 75.
 — *Metopes filius Polyphontem*
perimit, 146.
Emon Cleonæis filius per Sphingem
interemptus, 170.
Emon, 118.
Eneas, 206.
Eneus, 39.
Enigma Thebanis à Springe pro-
pom solivum, 171.
Enus, 113.
Eolenses ab Eolo dicti, 24.
 — ex *Thesalia per Endymionem*
educti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolis, 269.
Elacus Priami fil., 201.
 — in *mergum mu-stus quod con-*
jugem nimium fieret, *ibid.*
 — *artem conjectandi somnium*
edoctus, 210.
Eschreis, 138.
Eson, 31, 42.
Eson Chrethæi filius, 47.
Esculapius non filiz Lucippi
Arfinoes, sed Coronidis Phlegya
filiz filius fuisse putatur, 197.
 — *Apollinis & Arfinoes filius*,
 197.
 — *Podalirii & Machaonis pater*,
 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopis, 75.
Etna Siciliz mons, 21, 399, 457.
descriptio ejus, 21. *Etnæ ignes*,
 288.
Ethra Thefei mater, 238 per *Casto-*
rem & Pollucem captiva abducitur,
 201.
 — per *Egeum compressa*, 234.
Ethus Jovis filius, 255.
Ethusa filia Neptuni ex Alcyone,
 194.
Etolia, 27, 142, 143, 203.
Etolus Endymionis filius, 27, 255.
 320.
Etolus Leo, 427.
Æx Nympha, 469.
Agamemnon, 153, 200. *filiam*
maestat, 326, 455, 474.
Aglaia, 7, 138.
Agapenor, 185.
 — *Ancæ filius*, 202.
Agaptolemus, 74.
Agathenes Polyxeni fil., 202.
Agathon, 211, 306.
Agave, 6, 74.
 — *filia Cadmi*, 158.
Agelaus lapis, 14, *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenei filius, 407.
 — *Temeni filius*, 145.
 — *Priami servus*, 210, al. *Archel*,
Agenor Phœnisæ filius, 27.
 — *Platonis filius*, 27.
 — in *Phœnicen profectus rerum*
suarum sedem collocat, 71.
Agenor, 68, 71, 27.
 — in *Europam proficiscitur*, 147.
 — *Telephassam conjugem ducit*,
 147.
Agraulos Astæi filia, 222.
Agrius gigas à Diana inie scitur, 18.
Agrius centaurus, 104.
Agon Eumeli filius, 231.
Ajax Oilei filius, 202.
 A 2 — *Telamonis*

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem muneri accipit, 215
- Teucrum procreat, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensisibus habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 197.
- Alcæus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alcahoe Minyx filia, 422.
- Alcathous, 29.
- Oenei frater, 34.
- Alcestis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenes, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phæacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumperit, 181.
- Alcmæon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furtis agitur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 183.
- à Phegeo lustratus. Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Psophidem profectus, tum se futuro liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonem emit, 187.
- Alcmæonia tragædia sic appellata, 34.
- Alcmena, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem quidem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicumque fratris necem ulciscatur, 91.
- Erytheo radiis textoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 17.
- Alebion Neptuni fil. 115.
- Alector Leiti pater, 50.
- Alector, 173.
- Aletes Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- Aleus Aphidæ filius, 190.
- Alexander fluvius Rhæginos à Locris separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis lauciatur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phæreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiæres, 137.
- Alipheus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidæ, 25.
- Aloidæ seipsos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphesibæa, 224.
- Alphæus fluvius, 43, 328.
- Althæa, 28.
- Thestii filia, 29.
- ex Oeneo Meleagrum peperit, 29
- de fratrem ex æde mæssa stipitem accendit, unde Meleager contrahescit, 31.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, relicta Cretâ in quandam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quandam Rhodi Cretaniâ nominat, 152.

— Crateum patrem non agnitum interficit, 154.
 — terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154
Amalthæa, 3.
 — Hæmonii filia, 132. hæc tauri Cornu habuit, 132.
Amarynceus, 33.
Amarynthus, 161.
Amazones per Bellerophontem expugnatz, 82.
 — armis capris in navem Herculis, equis vestæ decurrunt, 112.
Ambracia, 441.
Ameilera quæ & **Aspalis** & **Hecæerga**, 432.
Ameſtrius, 138.
Aminias, 264.
Amisodarus, 81.
Ammon, 86.
Amphesibæa palus, 372.
Amphianax, 78.
Amphiarus Oiclei filius, 49. unde sic dictus, 313. vaticinandi peritissimus, 173.
 — Militiam subire coactus filiis imperat, ut quàm primàm possint, matrem occidant, 174.
 — Cursu & disco vincit in certamine Nemezo 175.
 — Tydeum odit, 179.
 — defectum Menalippi caput ad Tydeum perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
 — ad Ismenū amnem confugit, 180.
 — in humeris à Periclymeno vulnus accipit, ibid.
 — hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
Amphyctyon Deucalionis vel hominis indigenæ filius, 225.
 — ab Erythronio ex Arthide expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
 — Vulcani & Palladis filius est secundum quosdam, 225.
 — post Cranaum expulsus in Arthide regnat, 24. 225.
 — regno pellitur, 225.
Amphidamas patet Clysonymi, 191.

Amphidicus Parthenopæum prosernit 179.
Amphilochus Amphiarai filius, 182.
 — Alcæzonis filius, 186.
 — Amphilochus Argos Amphilochicum concedit, 187.
 — Creati filius, 202.
Amphilochus Dryantis filius, 390.
Amphimachus Lyciorum rex, 249.
Amphinomus, 288, 427.
Amphion, 41.
Amphion cum Zetho obruncat Lycum, 165.
 — citharœdicam exercet, 166.
 — Nioben ducit uxorem, ibid.
 — moritur, 168.
Amphion ex Jove & Antiope natus, 194.
Amphissus Nymphis templum condit, certamen instituit, 465.
Amphisheia, 46.
Amphitrite, 5. 6, 232.
Amphitryo, 89.
 — redemptus à Polyxeno boves Mycenæ abducit, 91.
 — Thebas profectus à Creonte expiatur, 92. sororem Perimeden Eicymæio tradit, ibid.
 — ad Cephalum profectus contra Teleboas bellum parat, 92, 479. Creontem sibi ad id socium adiungit, 92
 — Athenas proficiscitur, 93.
 — Thebas renavigat, 94, 95.
 — ad Alcemenen reversus, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit, 94. à Tiresia concubium Jovis cum uxore Amphitrite resciscit, 94.
Amphoterus Alcemeonis filius, 185.
Amulius, 206, 298.
Amycla Niobes fil. 167.
Amycla Eaneiræ mater, 190, 375.
Amyclæ, 278.
Amyclas Cleochææ Naidis Nymphæ filius, 196, 371.
Amycus Nepruni & Bithynidis fil. 52
 — viribus præstat aliis, 52. in regnum suum venientibus castris secum expugnare cogit, 52 devictos perdit, ibid.
 — A 3 — per

- per Pollacem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum, 322.
- Bebycum Rex, 111.
- Amymonē una Danaī filiarum quam disquirens, telum in cervam jactit. Saryrum verò dormientem ferit.
73. Cum Neptuno concumbit.
- 73.
- ex Neptuno pragnans Nauplium parit, 77.
- Amythaon, 27, 79. Pylum habitat.
42. C. ether fil. ibid.
- Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est, 135.
- Amyntor Phanicis pater, 220.
- Anaphe insula, 62, 298. unde dicta.
- 299.
- Anaurus, 48.
- Anaxibia Biantis filia, 42. Cratiei, ib.
- Anaxo, 89.
- Ancaus Lycurgi filius, 30, 31, 49.
- Argo gubernat, 56.
- Agapenoris pater, 202.
- Ancillæ Medæ Argonautis illudunt, 62.
- Anchiroe Erasini filia, 475.
- Anchises Assaraci & Themiſidis filius, 206, 293.
- Anchius centaurus, 104.
- Andramon, 29.
- Andramon Oenei filiz maritus, 35.
- Andramon Oxyli filius, 143, 464.
- Androgeus, 150, 152.
- Minois filius, 235.
- per Jovem in taurum Mararhonium missus, interficitur ab illo. ibid.
- Andromache Eetionis fil. 112, 330.
- Hectoris uxor, 112, 330.
- Andromeda Cephei regis filia, 86. à cetō devoranda, 86, 283.
- Andromedes Piscator, 476.
- Anchinos, Nili filia, 72.
- Andrus insula, 285.
- Anexibia, 75.
- Anicetus, 137.
- Animæ mortuorum fugiant Herculem apud infe. os, 121.
- Animal habens unam vocem, quædrupes, bipes ac demum tripes, quoddam sit, 170.
- Anius, 285.
- Anogon, 204.
- Anonymus gigas, 310.
- Annus olim annis octo constabat, 157.
- Annus per Jovem in tres partes divisus, 224.
- Antæus Neptuni filius, 118. perogit. nos secum palæstra demicare coactos occidit, us. si terram contingeret robustissimus evadebat.
118. filius terræ nonnullis est habitus, 118.
- Antandrus, 285.
- Antea, 78.
- Antheis, Hyacinthi filia, 236.
- Anthela, 75.
- Anthemus fluvius, 115.
- Anthemusia regio, 252.
- Anthecæ, 413.
- Antheus Halicar, 371.
- Antiphus, 25, 211.
- Antipippe, 138.
- Antus Autonoes filius, 416.
- Antiades, 138.
- Anticlea, 396.
- Anticyra, 308.
- Anticyteus, 308.
- Antigone, 271.
- Oedipi filiarum sola superstes, Polynicis corpus humandum curat, 181.
- viva conjicitur in sepulchrum, 181.
- Antigone Astoris filia Peleo nubit, 215. se suspendit, 216.
- Antigone Eurytionis filia, 217.
- Antigonus Ephesus, 315.
- Antileon, 137.
- Antilocus, 42.
- Antilochus Nestoris filius, 202.
- Antimache, 138, 191.
- Antinoe Peliz filia, 63.
- Antioche, 31.
- Antiochus 90.
- Antiochus Hercule natu. 143.

Antiope.

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemesyne. 151.
 Aper per Diapam in Oenei agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphra Britomartis. 476.
 Apheta urbs Theſſaliz. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneiz vel Meganiz filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponneſus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponneſum de ſuo nomine Apiam denominari juber. 67.
 — ſine liberis moritur. 68.
 — inter Deos reſatus Sarapia appellatus eſt. 68.
 Apodafmus. 278.
 Apollo divinandi facultatem edoſtus eſt à Pane. 10.
 — Marſyam occidit. 11.
 — cum Marſya citharz cantu contendit. 11. cum vincit. 12.
 — oculum Ephialtz lævum ſagittis eſſedit. 17.
 — ſibi Marpeſſam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpeſſam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus ſervit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aegleus. 62, 298.
 — peſtem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quatit. 194.
 — boum quatendarum cauſa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipſi per eum furcim abactis accuſat. 195.
 — Mercurium manibus ſublarum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præſente, boves repoſcit. 193.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrâ reddit boves. 196.
 — ſiſtulæ per Mercurium compaſtæ habendi deſiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves paſcendas utebatur, Mercurio præſtula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum diſco nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea ſtatim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopa occidit. 199.
 — armenta paſcit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Caſſandram in ſuprum illicet. 211.
 — Vaticinia Caſſandæ facit irrita & fidei inania. ibid.
 — Agletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330. 335. Vulurius Achillem occidit. 331. amat Daphneum. 375. Hymeneum. 449.
 Alexandri Aoli Hymni. 372.
 Apriate. 392.
 Apteris Cereſium princeps. 399.
 Aqua Stygis de ſcopulo per interiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

- Aquila Typhonis & Echidnae filia,
 119. jecur Promethei in monte
 Caucaſo deſpicit, 22, 120. ſagittis
 ab Hercule conſicitur, 120.
 Aquila poſt preces Herculis de prole
 maculâ obtinenda factas appa-
 rent, 215.
 Aia Apollini Aglæ ab Argonautis
 exſtructa, 62.
 — Junoni Acrææ, 65.
 — Jovi Cenzo, 136.
 — Miſerecordiæ, 140. 181.
 — Atabyrio Jovi ſtatuta, 152.
 Arabia, 74.
 Arabius, 475.
 Arx duodecem Deorum per Hercu-
 lem excitat, 129.
 Arx tres Jovi excitat, 144.
 Arbas mons quidam, 115.
 Arbelus, 76.
 Arcadium legiſlator, 326.
 Arcades, 187, 135.
 Arcadia, 79, 109, 184, 190.
 Arcas Jovis è Calliſtone filius, 190.
 Arce, 331.
 Arceophon, 473.
 Arceſius Baeræ pater, 49.
 Archebares, 188.
 Archedice, 138.
 Archelaus Cyprius, 75, 320, 336, 90.
 Archemachus, 138, 211.
 Archemorus, 46.
 — per draconem petemptus, 175.
 Archeteles ab Hercule occiſus, 133.
 Area Cleochi filia, 149.
 Arene Oebali filia, 197.
 Areopagus, 230.
 Areſtor, 70.
 Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam
 dat Jaſoni uxorem, ibid.
 Arethufa, 117.
 Arethus, 42.
 Areus, 427.
 Arganthon, 400, 401, 454.
 Argæus, 299, 318, 431, 466.
 Arge, 7.
 Argele, 138.
 Argæus Lycymnii filius, 136.
 Argia, 46.
 Argiope Nympha, 8.
 Argiphontes Mercurius cognomina-
 tus eſt, 70.
 Argivi cognita Thebanorum fugâ
 ingrediuntur Thebas, 183.
 — partem prædæ Thebanis ablata
 Delphos ad Apollinem mittunt,
 183.
 Argius, 75.
 Argo navis à fabro appellata, 49.
 Argo navis, 52.
 — Argonautas alloquitur, 60.
 — à Colchis inventa, 61.
 Argonautæ in Phineum animadver-
 tunt, 281.
 — mulieribus Lemniis admifcentur,
 50.
 — à Lemno ad Doliones
 perveniunt, 50.
 — pugnant adverſus Doliones
 ignari, 51.
 — Phineo menſam ſternunt, 52.
 — ad Mariandynos perveniunt, 56.
 — à Lyco Mariandynorum lege
 benigniſſimè excipiuntur, ibid.
 — in Auſoniam profeſti per Cir-
 cæ ab Aſtyri cæde expiantur, 60.
 — Hæturiam legunt, ibid.
 — circa Sirenes navigantes ab
 Orpheo inhibentur, ibid.
 — Siciliam præterveſti in
 Corcyram appellunt, 61.
 — cum Medea in altum avehuntur,
 ibid. noctu navigantes in maximam
 incidunt tempeſtatem, ibid.
 — Apollini Aglææ ſacrificant, 62.
 — ad Aeginam aquarum contem-
 dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
 pugna, ibid. per Eubzam Locridem-
 que navigant in Iolcum, ibid.
 Argos urbs, 144, 159, 285, 344, 369, 475
 Argo, 286, 310.
 Argus Phrixi filius, 448. navem re-
 morum, 50. conſtruit, 48.
 Argus è Niobe & Jove naſcitur, 68.
 — à Phoroneo regnum accipit, ibid.
 — Peleponneſum à ſe Argos ap-
 pellari jubet, ibid. Evadnen uxorem
 ducit, ibid.

Argus Panoptes, ib. hunc corpore toto ocularum fuisse aiunt, 68. taurū qui Arcadiam devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. Saryrum Arcadibus vim inferentem interficiebat, 69. Echidnam interimebat, ib. Apidis eadem ulciscibatur, ibid.

— lapide perimitur, 70.

Argus canis Astzonis, 161.

Argyphia Aegypti conjux, 74.

Ariadne, 150.

Aries aurei velleris, 36, 37.

Aries concisus & elixarus, agnus iterum fit per Medae veneficium, 64.

Arion, 157, 20.

Arisbe Metropis filia, 209.

Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.

Aristaeus Autonoei sibiconjugavit, 152.

Aristarchus, 329.

Aristodeme, 211.

Aristodemus fulmine istius occumbit, 142.

Aristomachus, 46.

— interficitur, 141.

— Hippomedontis pater, 174.

Ariston, 388.

Aristonicus Tarentinus, 306, 310.

Arneus, 259.

Arrhetus, 211.

Arfinoë per Phegei filios capta, Tegeam transvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.

Arfinoë per Apollinem gravidata Esculapiam parit, 197.

— Leucippi filia, 195.

Arsippe, 412.

Artemicha, 442.

Artemisia, 314, 323, 337.

Ascalabus Mismis fil. 451.

Ascalaphus Marris filius, 50, 202.

Ascanius, 211, 285.

Asia Oceani fil. 5, 244, 269, 279, 286, 295.

Asius, 189.

Asopides, 238.

Asopus Oceani & Terhyis filius, 212.

— Aeginam à Jove raptam querens Corinthum abir, 213.

Aspalis, 430-31-32.

Aspetus, 307.

Assaon, 397, 398.

Assaracus, 253, 254.

Assaracus Capyn procreat, 206.

Assario carniū per Mercurium primum inventa, 195.

Assesus, 372.

Assyria, 351.

Assyrii, 223.

Aster, 306.

Asteria, 10.

Asteria insula, 468.

Asterion regulus Cretensium, 149.

— ex Europa in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.

Asterius, 41. Comarz filius, 50.

— liberis nullis relictis decessit, 150.

— cognomento Minotaurus, 151.

Asterope Cebrenis amnis filia, 209.

Asteropea, 39.

— Peliz filia, 63.

Astra nata sunt ex Astræ & Aurora, 5.

Astræus, 5.

Astyanax, 137.

Astyanassa, 317.

Astycrates, 167.

Astydamia, 139.

— Peleum apud Acastum calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.

— Acasti conjux Pelei amore correpta eum per literas ad concubitum invitat, ibid.

Athygites, 431.

Athygone, 211.

Athynous Phæthontis filius, 223.

Astyoche Phalantis filia, 139.

Astyoche, 167.

Astyoche Simoëntis filia, 106.

Astypalza, 128.

Atabyrium mons, 152.

Antiope Nyctei filia, 165.

Atalanta Schœnci filia, 31.

— feram Oenei agros vastantem prima percudit sagittâ, 31.

Atalanta Clymenes & Jasi filia, 191.

— exposita per Ursam lactatur, 192.

— per venatores invicta educatur, ib.

— adultæ facta ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

Rhæcum

- Rhœcum & Hyæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat. *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad vegetationem in aprum Calydonium indictam venit. *ibid.*
- ad certamen in Pelia honorem institutum se confert, 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert. *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur. *ibid.*
- armata cum prociis in stadio decurrit. *ibid.*
- pemis aureis colligendis intacta, cursu vincitur per Melanionem. *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta, 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopzum procreavit. *ibid.*
- Ate, 207.
- Athamantia, 38.
- Athamas, 24.
- Æcoli filius, regulus Boeotiz. 35.
- de rerum penuria Levaada oraculum consultit Delphicum, 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone sustulerat, ira Junonis privatur, 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit, 37.
- è Boeotia pellitur. *ibid.* Deum rogat ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum certior fit. *ibid.* lupis ovium femora depascentibus obviam venit, 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit. *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit. 159.
- Athenæ, 140, 244, 267, 282.
- Minervæ adjudicatz sunt, 222.
- Athenienses Eurysthei filios occidunt, 140.
- Thebas capiunt, 181, 265, 266, 282, 283.
- & fame & peste vexantur, 235.
- ad Jovem placandum filias Hyacinthi jugulant, 236.
- de belli per Misoen illati exitu oraculum consulunt, 236.
- Atlantica, 74.
- Atlantida, 194.
- Atlas humeris cælum sustinet, 5.
- decerpta ex Hysperidum hortomala ad Herculem perfert. 120.
- audito quòd Hercules cisticillum ad cælum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursum id onus recipit ipse. *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit. 120.
- Atlas, 192.
- Atrox, 438.
- Arthis virginitate nandum expugnatâ moritur, 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata, 221.
- Atreus Meaelai pater, 202.
- Astosa, 251.
- Atromes, 138.
- Atropos, 7.
- Atymnius Jovis & Cassiopeæ filius, 149.
- Auctores cædis Apidis per Argum Panopten perimuntur, 69.
- Auge Alei & Neæzæ filia, 131, 139, 190. ab Hercule eam non agnoscente viuitur, 131. puerum occultè pariens in templo Minervæ deponit. *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in loco ejus præstet, 191.
- Augæus rex Elidis, 106. cujusnam filius, 106.
- Helii filius, 50.
- pecoris ditissimus, 106. Herculi promittit postulatâ, *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult, 107. ejus stabulum, 328.
- imperat ut Phyleus & Hercules ab Elide facestant. *ibid.*
- per Herculem bello impetitur, 128. cui ducibus electis se opponit, 129. occiditur per Herculem. *ibid.*
- Augustus imperator, 327.

Aulis,

Aulis, 125.

Aurora, 5.

— Orionem rapit, 13.

— Cephalum rapit, 39.

— Tithonum amat & in *Æthiopiam* aufert, 209.

— Cephalum perdit & amat, 223.

— Cephalum secum in *Syriam* asportat, ex eoque gravidata *Tithonum* parit, *ibid.*

Ausonia, 60.

Autelson, 142.

Aurochthones, 461.

Auroleon, 257.

Autolychnus *Mercurii* filius, 49.

Automate, 74.

Automedula, *Alcathoi* filia, 98.

Autonoe, 6, 75.

Autonoe *Perci* filia, 139.

Autonoe *Cadmi* filia, 158.

Autonous *Melanei* filius, 416-17-18.

Axion *Phgei* filiorum unus, 185.

Axius fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.

Bacchæ in vincula conjecit, 162.

Bacchidæ, 373.

Bacchus *Argivis* mulieribus furorem injicit, 45.

— ad *Tethym* confugit, sub formâ puellæ, 162. tauri, 422. *Melanthides*, 283. *Comædia*, 322.

— *Indiam* universam peragrat & *Thraciam*, 162.

— In *Thracia* & *India* stelis locatis, *Thebas* revertitur, *ibid.*

— forminas *Thebanas*, relictis domibus, in *Cithærone* monte de-bacchari compellit, *ibid.*

— se demum *Thebanis* declarat, 163.

— *Argos* adit, *ibid.*

— ad *Icarium* in *Naxum* transvehitur, *ibid.*

— prædatoriam *Tyrhenorum* na-

vem mercede conducit, *ibid.*

Balius equus *Peleo* per *Neptunum* donatus, 332. prius *gigas*, 324.

Banus, 161.

Barba *Typhoni* impexa proluxaque erat, 19.

Basileus *Lyci* filius, 346.

Batea, 199.

Batea *Teuctri* filia, 206.

Baton auriga *Ampharai*, 180.

Bartus & ejus *Specula*, 449.

Bebryce, 75.

Bebryces, 52.

— in *Pollucem* impetum faciunt, 53. *Salmadossu* deveniunt, *ibid.*

Bellerophon ex *Eurymede* *Glauci* filius, 38, 80, 148, 351.

— *Chimæram* occidit ignivomam, 38.

— fratrem imprudens perimit, 80.

Argos confugiens expiatur à eade fratre, *ibid.*

— cum *Sthenobza* concumbere non vult, *ibid.*

— consensu *Pegaso* *Chimæram* sagittis impetit, 31.

— in *Solymos* pugnat, 82. *Amazonas* expugnat, *ibid.*

— *Lyciorum* juventutem eadit, *ibid.*

Bellum à *Jove* contra *Saturnum*

Titanasque fratres gestum, 4.

— inter *Cureres* & *Calydonios*, 32.

— contra *Labdacum*, 228.

— inter *Athenienses* & *Eleusinos*, 232.

Bellum *Trojanum*, 320.

Belus, 71, 466.

— ex *Ægypto* non discedit, 72. regnum consequitur, *ibid.*

Anchinoen *Nli* filiam uxorem ducit, *ibid.* liberos ex eâ tollit, *ibid.*

— *Ægyptiorum* rex, 147.

Benignitas *Lyci* *Mariandynorum* regis erga *Argonautas*, 55.

Benthesicyme, 232.

Bis, 5.

Bias, 42, 211.

Bias

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. ibid.
B salris, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedæas eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bœotia, 149. 276. 397. 449.
Bœoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Bores, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo vix dux, 156.
 — percursa Bœotia humi procumbit, ibid.
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem data, 207.
Bosporus unde dictus, 70.
Bouçs, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyoneum abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz punicez, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis furim per Mercurium abacti, 194.
 — Pheretis per Apollinem gemellipare omnes fiunt, 199.
Bræsia Canyræ filia, 225.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Brerannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Br ges, 313.
Brimius mons, 243.
Bromatis, 475.
Bromius, 75.
Bronce Cyclopium fuit unus, & Cæli q idem tellurisq; filius, 1.

Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execratur quod ejus taurum voravit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188. 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Phrag. 338.
Buleus, 138.
Bulis, 413. 414.
Bupalus, 310.
Bustiris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lysianassa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, ibid. ad aram Jovis monitus oraculo hospites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, ibid. Sed ab eo cum filio & pracone perimitur ibid.
Butes Teleconis filius, 49.
 — Argonautarum solus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybzum habitatum relegatur, ibid.
Byblis, 244. 367. 364. 459. 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phœnicum rex, 272. 278. 306. 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Mineræ consilio dentes draconis à se infecti ferit, 156.
 — ubi Telephastam virâ sanctam Sepelisset, à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa sciscitaturus proficiscitur, 156.
 — Bove vix ducere uti jubetur, 156.
 — Urem coedere jubetur, ubicunque bos vix dux defessa procubuerit, ibid. — per

— per terram Phocensium iter facit, 136.
 — bovi inter Pelagonis armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos conijcit, 157.
 — pro viris, qui è terra armati exierant, Cælis Marti per annum totum servit, ibid.
 — peplum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces belli ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elysiu à Jove mittuntur, ibid.
 Cædes Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniz Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcæzone coituram se negat, nisi peplum & monile prius acceperit Phægeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcæzonis filii Mox e. u. fiant ætatis, ut moriem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.

Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studio delectatur, & stola cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, ibid.
 — inter astra à Jove collocata & Ursa nominata, 190.
 Calybe, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calyden, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegrazi, 16.
 Campus Elysius, 164.
 — Thriaxius per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervasti Herculis pede admoiso Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Actæonis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quæcumque, 93.
 Canis Molossici generis, 130.
 Canis Cephali perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capira draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcisum fuisse putatur, ibid.
 — Eurysthei amputatum Alcæmon datur, 140.
 Capys Asaraci & Hic. omnes filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carme, 475.

Carous,

Carnus Apollo, 265.

Carteron, 188.

Carthæa, 405.

Carystii, 289.

Casus extrema Syria mons, 20.

Cassamenos Ceteris filius, 382.

Cassandra, 210.

— Corporis sui copiam Apollini
facere non vult, licet promiserit,
211.

Cassiopea Cephei conjux, 86. se
omnium formosissimam esse ja-
ctat, ibid. Nereidas in ceramen
provocat, ibid. easque sic offen-
dit, ibid.

— filiam Andromedam ceto devo-
randam dare juberetur, ibid.

Castor filius Jovis, 171, 174.

Castor & Pollux Helenam retupe-
rant, 201.

Castor Menelai ex Leda filius rem
militarem exercet, 202.

Catana, 288.

Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.

Caucon, 188.

Cannus, 346, 366. Ubs, 344, 460,
349.

Cebren amnis, 209.

Cebriones, 211.

Cecropia, 221.

Cecrops corpore humano simul &
serpentino præditus, primus in
Attica regnat, 221. terræ fil. 415.

— Agraulon uxorem ducit, 222.

— humanitatem exuit, 225.

Cecrops Erecthei filiorum maximus,
233.

— Metiadusam uxorem ducit, ibid.

Celenderis urbs, 223.

Celæneus, 90.

Celæno, 76.

Celeus, 440.

Celeus Eleusiniorum rex, 14.

— Cererem recipit, ibid.

Celeustanor, 138.

Celeutor, 34.

Celtæ, 38, 412.

Celtine Bittanni filia, 394.

Cenchris, 422.

Cenzum Eubææ promontorium, 136.

Cenzus Jupiter, ibid.

Centauri lapidibus armati & abiecti-
bus, in Pholi antrum irumpunt,
104. Anchius & Agrius per Her-
culem perimuntur, ibid. Ceteri
Mæstem usque fugantur, ibid.

Centauricidæ Sirentes, 330.

Centaurus filius Lamie, 316.

Centimani fuerunt filii Cæli per
eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
tum magnitudine tum robore ho-
minibus aliis antecelluerunt.
ibid.

— unde dicti fuerint, ibid.

— Titanas in tartaro custodiunt, 4.

Cephalenia insula, 308.

Cephalus, 39, 93.

— Heres & Mercurii filius, 223.

— ab Aurora supra modum amatus,
ibid.

— Proeridis maritus, 229.

Cephalus Deionæi filius, 477.

— ab Areopagi iudicibus exilio
adjudicatur sempiterno, 230.

Cepheus, 30.

— Alci filius, 49.

— Beli filius, 72.

— Æthopum vi compulsus An-
dromedam scopulo alligat, 86,
283.

Cephisus, 229.

Ceraunii montes, 246.

Cerberus ab inferis per Herculem
abstrahendus, 121. qui & qualis
fuerit, describitur, ibid.

Cerberus Cretenus, 440.

Cercestis, 74.

Cercopes per Herculem capti, & in
vincula coniecti, 125.

Cercops, 70, 77.

Cere: à Saturno patre devoratur, 3.

— Proserpinam filiam per Pluto-
nem abreptam passim quærit, 13. &
alia eó facientia, 255, 451.

— Diis irata & mulieri mortali as-
simila à Eleusinen proficiscitur, 14.

— filium quendam Celei immorta-
lem facit, ibid.

— Aescalapho

- Alcalapho grave Saxum apud inferos imposuit, 15. ejus Spectrum, 260.
 — ab Aegyptiis Isis vocata, 71.
 — Alcalaphum mutat in bubonem, 123.
 — in Erinnyis formam conversa ex Neptuni concubitu parit Arionem, 180. in equam conversa, 312.
 — Jasioni perditæ amata, 205. Erinis dicta, 316. ejus donum Pandaro datum, 423. In Atticam venit, 451.
 Certamen gymnicum, 76.
 — Panathenæorum, 235.
 — Olympicum ab Hercule institutum, 113.
 — Laïi Athenis habitum.
 — Isthmiorum, 159. Sisypho auctore fuit institutum, ibid.
 — Nemezum, 175.
 — inter Eteoclem & Polynicen singulare, 179.
 Cerva cornibus auratis insignis, Dianæ sacra ad Oenoe, 103.
 Ceteus, 189.
 Ceto, 6.
 Cetor Thraz, 382.
 Cetus, 284.
 Ceus, 405.
 Ceuthonymus, 122.
 Ceyx Lucifeti filius, 25, 454.
 — Splendidam Herculi vestem afferre jubetur, 136.
 Chætus, 74.
 Chælbæ Bufridis præco, 119.
 Chalcidenses, 259.
 Chalciopæ Arææ filia, 37. Erypyli 139. Rhexonoris, 234.
 Chalcis, 370.
 Chalco, 308.
 Chalcodon Herculem vulnerat, 128.
 — pater Elephenoris, 202.
 Chaones, 396.
 Chariclo Minervæ charissima, 177.
 Charinus, 245, 338.
 Carybdis, 60.
 Chelidon, 421.
 Chetimachus, 90.
 Cherronesus, 36, 286.
 Chersidamas, 90.
 Chilonis, 386.
 Chimæra Igaivoma, 38.
 — per Jobaten extinguenda, 87. primâ sui parte leo, postrema draco, media capra, bellicarum trium viribus sub natura una munita, ibid. Amisodati curâ nutritur, ibid. Ex Typhone & Echidna nata, ibid.
 Chione miscetur Neptuno, 231.
 — clam patre Eumolpum parit, ibid.
 Chiron centaurus geminus, 5.
 — ab Hercule vulneratur, 103, licet immortalis esset, talis tamen esse desinit, ibid.
 — pater Endeidis, 213.
 — hasta fraxinea Peleum donat, 218. vide 306, 321, 331, 472.
 Chius, 12, 334.
 Chloris Amphionis filia, 41.
 — filiarum Niobæ natu maxima, 167.
 Chloris, 442.
 Chromius, 90, 281.
 Chrysa, 165.
 Chrysaor Geryonæ pater, 86.
 Chryseis, 198.
 Chryses, 111, 150.
 Chrysippe, 75.
 Chrysippus artem curulem docet, 166.
 Chrysonoe, 272.
 Chythonia Buzæ conjux, 229.
 Cibisis, 84.
 Cichreus Neptuni & Salaminis filius, 215.
 — moriens sine liberis regnum Telemæoni concedit, 215.
 Cilix, 148.
 — adjungit se quærentibus Europam, ibid.
 — loca Phœniciæ finitima invadit, ibid.
 — regionem Pyramo amni adjacentem subigit, ibid.

Ciliciam

- Ciliciam de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmeria, 70.
 Cingulum Hippolytæ, 110.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem ducit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absynti
 eæde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 ta, 238.
 Claudius imperator, 326.
 Claves Plutonis ab Acaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobza, 28, 252.
 Cleobza, quæ & Philachme, 371.
 Cleocharea, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 408.
 — Trois & Calistrhoës filia, 206.
 — Orithyæ ex Borea filia, 231.
 — Phineæ sit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cleor, 188.
 Clinus, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 211.
 Clotho, 7.
 Clymene Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minyæ filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Actisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Clytia Amyntoris peller, 220.
 Clytipe, 138.
 Clytius ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytius, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Cœdus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopes liberos suos vinctos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — à Tellure procreat Oceanum, 2.
 — à regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 126, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61. horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inveniunt,
 ibid. Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, ibid.
 — cum Pheacibus habitare statuunt
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonius, 171.
 Colophon, 249.

- Columba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comœchio Præclai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope Lacus, 429.
 Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scœmmata jaciunt, unde orta sit. 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Therydis matrimonio, 218.
 Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copreus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Eurystheo expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. Herculem imperat ut Hydram Lernæam tollat. ib. ut item Cervam cornutam Mycenæ asserat, 103.
 Corcyra insula, 61.
 Corcyra, 246.
 Coretho, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretem Medæ ex Jafone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 61.
 Corinthus aliquandò Ephyra dicta, 33
 Corinthus, 246, 266, 373, 419.
 Cornu Amaltheæ, 132.
 Coronis Phlegyz filia, 197, 443. Mortua in pyra conflatur, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Iſchyl miscetur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leonæi pater, 202.
 Corpus Typhonis totum pennis erat circumdatum, 18.
 Corpus Icari humatur ab Hercule, 125
 Corvus albus per Apollinem in ni-
 grem muratus, 158.
- Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 9
 Corycium antrum, 20,
 Corynetes, 238.
 Coryphasium, 450.
 Corythus bubulcus, 191.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragæus, 480.
 Cranaë Cranai filia, 225.
 Cranzchme, ibid.
 Cranaë Atthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ducta ex Lacedæmone Peliade Cranaen genuit, 225,
 Cranto, 6.
 Craticus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promittat. 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & regnum & Laii uxore se traditum, voce præconis renunciari jubet. 170
 — Thebanorū regnū adipiscitur, 180
 — Argivorum cadavera projicit in sepultra, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crenis porra Thebana, 176.
 Crepiracula ænea Herculi per Palladem data, 108.
 Cresphontes Myſſenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — eam filiis duobus interficitur. 145
 Creta, 62, 93.
 Creta, 295, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia. 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenses, 149. mendaces, 321.
 Cretensis

- Cretenſis puer à dracone amatus , 261.
 Creteus de vitæ exitu oraculum conſulit, oraculum infaſtum celat. 152.
 — ſenio conſectus Alchmeni filio regnum tradere cupit. 153.
 — Rhodum conſendit. *ibid.*
 — Aërophen in terras longinquas cum Clymene amandat, *ibid.*
 Crethe, 137.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creuſa Erecthei filia, 24, 267.
 Creuſa Hecubæ filia, 210.
 Creuſa, 229, 285.
 Criafus, 68. patri Argo in regno Peleponneſiaco ſuccedit, *ibid.*
 Crines à capite Typhonis ſqualescentes ventilabantur, 19.
 Crino, 76.
 Criſſa, 419.
 Critheus, 24.
 Crius Cœli Tellurisſque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Crotopus, 259.
 Creatus dux Auger belli contra Herculem, 128.
 Creatus Amphilochi pater, 202.
 Creſippus, 139.
 Creſippus, *ibid.*
 Creſulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt. 3.
 — in antro Diſtzo armati Jovemque puerum aſſervantes hoſtilibus ſcuta concutiunt, nè Saturnus vocem ejus vagientis exaudiat, *ibid.*
 — Epaphum ob preces Junonis occidunt, 71.
 — à Jove occiduntur, *ibid.*
 — Minoi aiunt filium ejus Glaucum bovem inter armenta tricoloreſſe, 154.
 Curia Romana, 298.
 Currus ab alatis trahendus draconibus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisſque filii fuerunt, 1. in media fronte oculum unum ſinguli habuerant, unde ſic appellati, *ibid.*
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tiryntem manibus cingunt, 78.
 Cygnus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygnæ lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyrenes filius, 117.
 — Martis & Pelopæi filius, 135.
 Cyllina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, *ibid.*
 Cynæthus, 188.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes Laphithæ filii filius, 39, 196, 197.
 Cyprus Salamina, 473. Serpentibus plena, 366.
 Cypſelus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenzus, 314.
 Cyrus, 280, 385. Antiochi filius, *ibid.*
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51. Argonautas benigniſſimè ſuſcipit, *ibid.*
 — à Dolionibus per ignorantiam occiditur, *ibid.* ab iſdem ſumptuoſè tumulatur, *ibid.* 265.

D.

Dedalus Eupalami filius, 237.
cædis reus Athenas aufugit,
151.

— ligneam in rotulis vaccam
concavam construit, ibid.

— pellem bubulam circum-
suit, ibid.

— in prato ubi taurus pasceret, lo-
cavit, ibid.

Dædalus Pasiphaea in vaccam lig-
neam intromisit, ibid.

— primus imagines statuâsque
Deorum invenit, ibid.

— Talaum Perdicis sororis filium,
discipulum suum ex arce dejectum
occidit, 237.

— In Areopago reus cædis peractus
ad Minoem fugit, ibid.

— architectus omnium præstantis-
simus, ibid.

Daiphron Sczam in uxorem ducit,
74.

Daiphron, 76.

Damastichron, 167.

Damastistratus Platænsium rex, 169.

Damaspippus, 200.

Damyfus Gigas, 331.

Danaë Actiſi ex Eurydice filia, 78.
284.

— in Seriphum insulam defertur,
83.

Danaus Beli filius, 72.

— ad Lybiam incolendam per
Belum patrem mittitur, ibid.

— è conjugibus pluribus filias pro-
creat quinquaginta, ibid. cum
fratre Egypto de regno conten-
dens, ope filiarum filios ejus
quinquaginta præter unum alter-
umque necavit omnes, ibid.

— filiabus in navem *παρακόντορος*
appellatam & à seipſo fabricatam
impositis aufugit, ibid. in Rhodum
appellens Minerva Lindiæ statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
73. ibi ei Melanor regnum tradit,
ibid. ille regno potitus regionis
incolas Danaos vocat, ibid. filias
suas aquarum emittit, ibid.

— pollicitationibus filiorum Egypti
parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ,
exiliisque sui reminiscitur, ibid.

— Nuptias filiarum Egypti filiis pa-
ctus, eas distribuere incipit, 74.
& Hypermetram quidem dat
Lynceo, ibid. Gorgophonen verò
Proteo, ibid.

— Hypermetram in vinula con-
jectam asservat, quòd Lynceum
sponsum non interfecisset, 76.

Daphne Amyclæ filia, 374.

Daphnis Mercurii filius, 393.

Dardania, 206, 254, 261.

Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
itum moeret, ibid.

Dardanus Theſſal. 308.

Dares, ibid.

Darius Hyſtaſpis, 316.

Dafelyus, 111.

Daulia Phocidis urbs, 228.

Daunii, 368, 471.

Deianira, 6.

— Herculis fit uxor, 132.

— se ipſa ſuſpendit, 137.

— Oenei filia, 139.

Deicoon, ibid. 98.

Deidamia, 220, 315.

Deimachus, 24, 41.

Deion, 24, 139.

Deion Phocidis rex, 38.

Deioneus, 93.

Deiopes, 211.

Deiphobus, ibid.

Deiphon, 14, 145.

Deiphyle filia Adraſti, 34.

Deipyle, 46.

Dentes draconis, 57.

Deliades, 80.

Delius, 361.

Delos unde nomen acceperit, 10.

Delphicum oraculum, 74.

Delphi, 11, 36, 59, 141.

Delphus, 278, 295, 389.

- Delphyne serpens, 20.
 Delus, 10, 12.
 Demaretes, 52.
 Democoon, 211.
 Demonice, 27.
 Demophoon Thesei filius, 465.
 Dercynus Nept. filius, 125.
 Deo, 6.
 Deside ium Junonis Porphyriani per Jovem injectum, 17.
 Deucalion filius fuit Promethei, 22.
 — cum Pyrrha in arcam ingreditur, ibid.
 — noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnasum appellit, ibid.
 — generis humani restaurationem depolcit, ibid.
 Deucalion, 150, 189.
 Dexamenus, 107.
 Dexihea, 150.
 Dione filia Cœli è Tellure, 2.
 Diana fautica, 318. Dianz cerva, 325, 436. per Dianam jurare, 375. 405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434. templum in Crera, 476.
 — venationis studio delectata virgo permanſit, 10.
 — Orionem necat, 12.
 — Alodas per dolum de curru perimit, 26.
 — in cervam mutata, ibid.
 — Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferte vivā ei permittit, ibid.
 — Aftionem in cervum mutat, 160.
 — filias Niobes sagittis conficit, 167.
 Dicæarchus Teleſtinus, 320.
 Dicaus, 256.
 Dictynna, 476.
 Dictys, 39, 83. Seriphi rex, 87.
 Didymai Apollinis templum, 345.
 Didymus Regio, 274.
 Dii ob Typhonem in Cœlum irrampentem in Aegyptum properant, 19. ſequæ ob inſequentem illum in varias formas tranſmutant, ibid.
 — Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.
 — nuptias Therbidis cum Peleo commendant ſinguli, 218.
 Diluvium Deucalionis ſub Nyctimo regnum adepro factum eſt, 189, 195.
 Dimætas, 395.
 Dino, 84.
 Diocoryſtes, 74.
 Diodorus auletes, 338.
 Diogeneia Cephiſſi filia, 229.
 Diognetus vates, 316. pugil, 329.
 Diognerus Erythr. 361.
 Diomede Xuthi filia, 38.
 Diomedes Rheſum in bello Trojano obruncat, 9.
 — Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.
 Diomedes, 34.
 — Agrii filios ſerè omnes occidit, 35.
 — Martis & Cyrènes filius, Biſtonum Thracii generis pugnaciſſimi rex, 109.
 Diomedes Tydei filius, 182, 202.
 Diomedea neceſſitas, 276.
 Diomus, 419.
 Dione, 26.
 Dionæus, 229.
 Dionyſus pater Phani, 49. & Sta-phyli, ibid.
 — per Jovem in hœdum tranſformatur, 159.
 — poſt vitem inventam per Junonem in furorem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.
 Dionyſus Bacchus Chironis alumnus, 327.
 — Lycurgo furorem injectit, 162.
 — malum & remos vertit in ſerpentes, 163.
 — colitur ab hominibus ut Deus, ib.
 — matrem revocat ab inferis, 164.
 — cū matre in Cœlū conſcendit, ib.
 — in Atticam venit, 227.
 Diopatra, 447.
 Diores, 347.
 Dioſcori, id eſt. Jovis filii, 197.
 Dioſcori diebus alteris inter Deos eſſe permittuntur, 205.
 — in ſuperos relati, ibid.
 — filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204. Di-

Dioscorus Therzus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce crinibus è tauro relegata necatur, ibid.
 Dirce fons, ibid.
 Distantia Tarrati à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Deliche insula, 125. Icatia per Herculem vocata, 126.
 Doliones, 51.
 Dolopes, 220.
 Delus, 260.
 Dore in Cretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde disti fuerint, 267, 268.
 Dorienses unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. ibid.
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Dorycleus, 211.
 Doro, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala servat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appositam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eycurgo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 211.
 Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Eκτόρυς Centimani, 1.
 Ecdylia festum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandram in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Echephron, 42, 211.
 Echidna Tarrati & Terræ filia, 69. per Argum Panopten inærepta, ibid. viatores enim corripiebat, ib.
 Echidna, 81, 170.
 Echinades insulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 333.
 Edoni, 162.
 Eerion, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 111.
 Elates Polyphemi pater, 50.
 Elattonus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneiræ filius, 199.
 — rerum summa potitur, ibid.
 Electra, 56, 75, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porta Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas constare parat, ibid. occiditur, 92.
 E totâ Argivorum terra exigitur, ibid.
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenses, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuscha, 133.
 Eleus, 93.
 Eleusin, 121.
 Eleusini, 232.
 Eleuther fil. Apollinis, 191.
 Eleutherz Boeotiz, 165.
 Elienses, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Sithoni ex Aurora filius, 209.
 B 3 Enarete

- Enasete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonem ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transigrat, ibid.
 Enipeus fluvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Enthenis, 236.
 Erato, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphin uxorem ducit,
 ibid.
 Ephecia, 353.
 Ephefii, 277.
 Ephefius ager, 276. 423.
 Ephefus, 125.
 Ephialtes, 17, 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ehippus, 418.
 Ephydriades Nymphæ, 273.
 Ephyra, 38.
 Epicastra, 168.
 Epicastra, 27, 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnius, 319.
 Epidaurus, 68, 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cedes ultasibellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcmazone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilai, 137.
 Epimetheus, 5. 22.
 Epipola Carystia, 325.
 Epirus, 186, 246, 348, 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vesciebantur.
 ibid.
 Equi Jovis alati, 10.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6, 7, 75.
 Eratus, 138.
 Eretheis locus sic appellatus, 221.
 Eretheus, 218.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam dedit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obruncat, 233.
 Erethedarum genus, 283.
 Eretrius quidam Scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 97. non paucis
 trucidatis pacem jurejurando sta-
 bilitam ita dat, ut sint ei tributa-
 ri, ibid.
 Erichtheus, 222.
 Erichthonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa enu-
 tritur; Athenarum regno potitus
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vita functus in fano Palladis
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 227.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinnyes filiz fuerunt Cœli, 2, 316.
 Eriphyle, 46. nupit Amphiarao, ibid.
 Eriphyle, 173, 182, 389.
 Erippe Xanthi uxor, 358.
 Etis, 424.
 Eritharsus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

Eryfichthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & vitâ, *ibid.*
Erythea, 114. ab oceano non procul sita insula est, *ibid.*
Erythea insula, 117, 247, 394.
Erythras, 131.
Erythræi, 361.
Erythrazum mare, 283.
Erythroë, 38.
Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, *ibid.*
Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
Eteocles, 171, 172.
 — Adraſti & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
Eteochus cursu vincit in certamine Nemezo, 175.
Ethodæa, 167.
Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Neatz filia, *ibid.*
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsam conjicit, 181.
Euzmon, 188.
 — Eurypli pater, 202.
Evagoras, 41.
Evagore, 6.
Evander, 211.
Eubæa, 63.
Euboeas, 138.
Euboles, *ibid.*
Euchenor, 74.
Euchrate, 6.
Eudora, *ibid.*
Eudonus, 308.
Euenus, 28, 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, *ibid.*
 — Hypſipyles ex Jafone filius, 50.
 — amnis, 133.
Eucres, 90.
Eueres Prerelai filius superſtes, 91.
Eugnotus, 339.
Eulimene, 6, 399.
Evippe, 75, *ibid.* 348.
Evippus, 28.
Evmedes, 34.

Eumelus, 190, 189.
 — Admeti filius, 202.
Eumenidum lucus, 171.
Eumides, 137.
Eumolpe, 6.
Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionem in mare deſicitur, 231.
 — per patrem Ereſtheum obtruncatus, 233.
Eumon, 188.
Eunice, 6.
Eunomia, 7.
Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percuffus occiditur, 133.
Eunomus Locrus citharædus, 248.
Euopis, 395.
Eupalamus Metionis & Alcippæ filius, 237.
Eupator, 338.
Euphemus Neptuni filius, 49.
Euphemus, 420.
Euphorbus, 309.
Euphroſyne, 7.
Eupompus Samius, 314.
Europa ad Jovem ducta, 108.
Europa Phœnicis filia, 147, 271.
Europa nuſquàm invenitur, 148.
 — per filios Agenoris inveſtigatur, Agenoris ipſius juſſu, *ibid.*
 — non invenitur, *ibid.* Regio, 244, 350.
Euroras Leletis indigetis filius, 196.
Euryale, 85.
Euryalus Euippæ filius, 348.
Euryalus Mecistei filius, 46. ad Trojam navigat, *ibid.*
Eurybæa, 5, 6.
Eurybatus Euphemæ filius, 420.
Eurybius, 41, 140.
Euryce, 138.
Eurycape, *ibid.*
Eurydamas, 74.
Eurydice Orpheæ conjux Serpentis morſu è medio tollitur, 7.
 — quòd eam maritus ejus Orpheus aſpex ſet in Tartarum redit, 8.

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adrastii filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Euryloclus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Eurypile, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Neptuni & Astypalæ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Eurysthenes, 142, 144.
 Eurystheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheneli filius, ibid. Septimestris
 in lucem prodit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenas
 ingrediatur, 101. jubet autem ut
 res ab eo gestæ ante portas osten-
 tentur, ibid.
 — præ metu dolium æneum sub
 terra sibi occultari mandat, ibid.
 deindè per Copreum Herculi sig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antilare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad se
 deferri jubet, 110.
 — boves sibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Hesperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Animachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleoboræ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum confossus, 31.
 Eurytion bubuleus. Geyonz, 114.
 Eurytion Actoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orchaliz regulus, 123.
 — ab Hercule puniatur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thappii pater, 202.
 Euseirus Neptuni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Eutyches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupacto mor-
 bo ingenti molestat, 142.
 Exole, 138.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cælum porrecta, 2.
 Faustulus, 197, 319.
 Fax Ilium depascens & concremans,
 209.
 Ferix Dionysi per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danai sponfos suos occidunt,
 76.
 — capita præfesta in Eerna defo-
 diunt, corpora ante urbem deplo-
 rata sepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à cæde spon-
 forum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Area-
 diam Peleponnesumque reversæ
 per desertâ discurrunt, 79.
 — magis magisque insaniant,
 ibid. ædibus propriis desertis in
 suos ipsarum filios delatviunt,
 ibid. fugientes in desertâ se
 abdunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortalis quodam concubuisse, ab
 Jove autem se compressam men-
 tam esse & ob id fulmine peti-
 tam, 138.

Filiz

Filii Cinyræ viris alienigenis permittitur in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erefthei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulant, 236.
 Filii Cæli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonz Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Theſtii de fera agrum Oenei depopulatâ contendunt, 32.
 — Melanis Oeneo infidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Boreæ Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscientem comperunt, 73. filias Danaï sibi dari conjuges obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Nereo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.
 — Herculis Euryſtheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutua, 149.
 — Alcæmonis mōx adulti facti mortem patris uisciscuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycaonis quinquaginta mortalibus omnibus impietate antecesserunt, 188.
 — Jovi viscera pueri cujusdam contereant edenda apponunt, ibid.
 — Bo ex ex Orithyia cum Jafone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias infectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priamo fratre per Hælionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Lerno, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistoni Dianæ venatricis sociæ præstans, 189.
 Fratres germani filii Cæli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructus tertius, 141, 142.
 Fumus è saxis Cyaneis errantibus cruciatus, 60.

G.

Gadira quondam E-ythea dicta, 114.
 Gala ea, 6.
 Galatus quidam Achillis, 333.
 Galea Pluroni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orci, 84.
 Galinthias, 458.
 Galliz — seu Celtæ, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 317.
 Ganymedes raptus, 119.
 — ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna fit decorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Cæli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Cræsi unde, 139.
 Geræstus Cyclops, 236.
 Gerenii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxâ barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jactantur, ibid.
 Gigonius lapis, 313.
 Glaucæ Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glaucæ, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucorhoe, 6.
 Glaucus,

Glaucus, 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius, 80.
 Glaucus Minois filius, 154.
 — adhuc infans murem insequitur,
 & in dolium mellis delapsus perit.
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur, 155.
 Glycisonetes, 139.
 Gnosis Nympha, 203.
 Gorge, 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon, 121. 284. 412.
 Gorgones, 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiris obsita habent, 85. dentes tam
 magnos quam magni sunt suum, ib.
 manus item aeneas & alas aureas,
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Sara commutant, 85.
 — somno excit Perseum insequen-
 tur, 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea rectum,
 ibid.
 Gorgophone, 39.
 Gorgophone Danaï filiarum una, 74.
 Proteo datur in uxorem, ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupsit, 197.
 Gorgophonus, 90.
 Gorgythion, 211.
 Gorgyra, 15.
 Græca oracula, 274.
 Græcia, 267.
 Græcia inusitatâ frugum caritate
 pressa, 214.
 Græci fabulatores, 279. 283.
 Græci ad Trojam, 274. 293. reduces,
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem, 15.
 Gratia Eurynomes à Jove filia, 7.
 Gratia in Faro, 235.
 Gratia à Diana confectus, 18.
 Graveolentia, 50.
 Guttæ virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris.
 1.
 Gyges, 325.

H.

Hæmonius, 132.
 Hæmus, 21. unde dictus fuerit, ib.
 Hæmus, 70.
 Hagnius, 49. al. Agrius.
 Halcyone, 24.
 Halcyoneus, v. Alc.
 Halia, 6.
 Halicarnassus, 325.
 Halimede, 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius, 223.
 Halis iutris, 321.
 Halis Tyrrena venetica, 322.
 Halocrates, 138.
 Halocus, 382.
 Hamadryades, 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia.
 157. 164. 397.
 Harmonia in leonem versa, 306.
 Harpa, 442.
 Harpagus, 280.
 Harpaleus, 183.
 Harpalice, 369.
 Harpalycus, ibid.
 Harpalus, 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta,
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure, 1.
 Harpyiæ, 6.
 Harpyiæ in Phineum vatem cæcum
 immisissæ, 53. majorem partem
 ferculorum mensa impostorum
 ipsi abripiunt, ibid. reliqua fercula
 fœdant, 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpessæ, 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt, ibid.
 Harpyiæ, 54. 55.
 Haruspicina, 43.

Hebe, 7.

Hebe, 7.
Hebe filia Junonis, 137.
Hecærga, 407.
Hecale, 150.
Hecate ex Persa & Asteria genita, 5.
Hector Andromachem ducit, 182.
 184. 212.
Hecube filia Dymantis, 209. videtur
 sibi ardentem faciem parere. *ibid.*
Helanor vel Pel, 73.
Helas, 89.
Helena, 201.
Helena Nemesis & Jovis filia, *ibid.*
Helena ex ovo nata, *ibid.*
 — forma præstans rapitur à Theseo.
ibid.
 — per Castorem & Pollucem recuperata. *ibid.*
 — rapitur è Sparte. 212.
Helena fons, 322. filia Musæi, Timon-
 nis, Micynthi, 317-18. 19-20.
Helenion herba, 318.
Helenus, 211.
Helenus Priami filius, 274.
Helicaon, 384.
Helice, 382.
Helicon, 421.
Heliconis, 138.
Heliconius Leo, 309.
Helix, 187.
Hellas, 139.
Helle filia Athamantis, 36.
 — decidit in Mare quod est inter
 Sigeum & Chersonesum, *ibid.* in eo
 extinguitur, *ibid.*
Hellen ex Deucaliōne & Pyrrha natus
 23.
Hellen, 24.
Hellenes Græci vocati, 24.
Hellepontus unde dictus, 37.
Hellepontus, 116.
Helius Auges pater, 50.
Hemithea Staphyli filia, 268. 345.
Hephæste Cranai fil., 225.
Hephestine, 76.
Heraclea undenam dicta, 121.
Heraclidæ in Peloponnesum redeunt,
 140.
Heraclidæ Peloponneso relicti Mara-
thonem commigrant, *ib.*

Heraclidæ per Hyllum in Peloponne-
sum reducti, 141.
Heraclidæ, 145.
Heracliotæ, 357.
Heraeus, 188.
Hercules Linum interficit, 7.
Hercules ad Erythiam, 247. 394.
Lyndius, 253. *Sylei filiam amat*,
 256. *Protei filios occidit*, 272.
igne moritur, 305. 309. in ejus
 sepulcro leo, *ib.* ejus amasii, 335. po-
 steri, 465. lavacra, 410. *Corinthii*
ab Hercule, 412. in hinnulum
versus, 457. cum Argonautis, 453.
 — dexterum *Ephialtæ* oculum la-
 gittando effodit, 17.
 — *Prometheum Caucasio affixum*
liberat, 22.
 — commissa cum *Plutone* pugna
Alcestin ad auras superas reducit,
 47.
 — *Jovis filius*, 49.
 — *Argos remeat* 52. apud *Omphale-*
lem servit, *ibid.*
 — *Argonautarum dux*, *ibid.*
Hercules gignendus, 90.
 — in pedes erectus *Serpentes duos*
maximos necat, 94.
 — de corde *Lini* accasatur, 95. *Rha-*
damanthi lege absolvitur, *ibid.* ad
 boum armenta per *Amphitryonem*
amandatur, 96. ubi dum educatur,
 corporis & virium præstantia cæ-
 teros antecellit, *ibid.* terribilis visu,
 tanquam *Jovis filius*, *ibid.* cubi-
 torum quatuor altitudine est, *ibid.*
 igneum ex oculis splendorem ef-
 fundit, *ibid.* nec frustra à ab arcu
 sagittam emittit, nec jaculo ferit,
ibid. inter boum armenta annum
 agens decimum leonem *Cithæro-*
neum occidit, *ibid.*
 — agitare currus ab *Amphitryone*
discit, 95. artem luctandi ab *Au-*
tolycō, *ibid.* rationem sagittandi
 ab *Euryō*, *ibid.* à *Castore* sub armis
 exerceri, *ibid.* à *lino Citharædicam*,
ibid.
 — unam eandemque sibi puellam
 supponi

- supponi putans, vitiat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obtruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminatum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem præclare gesta accipit conjugem, 98. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum. ensẽ à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylvâ Nemezâ sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minyis pugnam in furorem iacit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphicli natis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Thestio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris imposuim Mycenâs portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianæ sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amnem Ladonẽ tranatura esset, sagittâ percutit, ib. & captam humerisque imposuim auferre vult, ibid.
- Chironis genu velo vulnerat im. medicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & eum vinctum Mycenis infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obtruncat, 107. Stymphalides aves fugat, ibid. jubet, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiendum mittitur, ibid.
- Hippolytæ necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellit, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojæ minatus Aenum appellit, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Proetæ filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiâ trajicit, ib. per Tartessum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque sinibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid. 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbante monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tartessum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ibid. Abderam transgressus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quærit, ibid. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposeit, 116. Eycem ter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

collectis bobus Strymonem lapidibus opplet, & non navigabilem facit, *ibid.* traductas boves Eurystheo dat, *ibid.* ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad certamen singulare provocatur, *ib.* Antium perimit, 118. à Libya Ægyptum peragrat, *ib.* comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Busrin & filium ejus necat, *ibid.* Asia percurfa Thermydras appellit, *ibid.* in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, *ibid.* facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, *ib.* Ibi Scypho sumpto in obiectam continentem navigat, *ib.*

— Nereum comprehensum ligat, 118. cum non prius dimittit, quam ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, *ibid.*

— Prometheum liberat à Caucaso, ad Jovem reducit, 119.

— pro Atlante cælum sustinet, 120. diutius sustinere nolens, cesticillū capiti imponendum facere se velle fingens, facit ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, *ibid.*

— aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, *ibid.* vel ut alii, ea draconi czso ablata Eurystheo donat, *ibid.* quæ ipsi per Eurystheum reddita dat Minervæ, *ibid.*

— Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereris per eum initiatur, 121. à quibus ut indignus repellitur, *ibid.* tandem expiatus admittitur, *ibid.* inde ad Ténarum accedit, *ib.* penetrat ad inferos, *ib.* in Gorgonem gladium stringit, *ib.* in domo Plutonis Theseum & Pirithoum offendit, *ibid.* Theseum ibi manu prehensum excirat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, *ibid.* Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, *ibid.* Mænetium Plutonis bubuleum modis indignis tractat, *ibid.* Cerberum à

Plutone deposcit, *ib.* oblinet canem, eumq; ad Eurystheum abducit, 123. & ad inferna reducit, *ibid.* Thebas reversus Megaram Iolao dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis quærendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, *ib.* avesto tripode ædem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, *ib.* Omphalzæ serviens Cercopas captos in vincula conjicit, *ibid.* Svlzum cum Xenodice filia interficit, *ibid.*

— ad Dolichen insulam delatus Icarî corpus humat, *ibid.*

Hercules ab Ilîo classem reducit, 128. sorda tempestate per Junonem asfigitur, *ib.* ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, *ib.* sed ille insulam vi capit, *ib.* Eurypylum perimit, *ib.* per Chalcodontem vulneratus ope Jovis salvus evadit, *ibid.* Co devastata Phlegram adit, *ibid.* ibi cum diis gigantes debellat, *ib.* in Augeam bellum movet, *ibid.*

— in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, *ibid.*

— Certamen Olympicum instituit, *ib.* aram Pelopi, & diis duodecim excirat, *ibid.*

— Elidem capit, 129. adversus Pylum castra movet, *ib.* expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesto.e excepto interficit, *ib.* Plutone Pyliis opitulantem vulnerat, *ib.* Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, *ibid.*

— Cepheû adversus Lacedæmonios bello verandos sibi socium cupit, 130. Czro Hippocoonte, & filius ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augen non agniti vitiat, *ib.* Calydonē profectus Deianeirā petit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurū transformato, ei cornu unum perfregit, *ib.* Deianoram accipit, *ib.*

Acheloo

- Acheloo* cornu reddit, *ibid.*, loco
 ejus *Amalthea* cornu recipit. *ibid.*
 — in exilium abiens *Trachinem* ad
Ceycem se confert, 133. cum Dei.
 anirâ uxore ad *Evenum* amnem
 venit, *ibid.* *Nessus* centaurum ibi
 offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat. 134.
 — à *Ceyce* hospitio excipitur, *ibid.*
 — *Dryopas* debellat. *ibid.*
 — per *Ironem* iter facit. 134.
 — *Aegimio* se belli socium ad-
 jungit. 134.
 — *Coronum* perimit & *Aegimio*
 regni fines omnes liberos reddit.
 135.
 — *Laogoram* obtruncat. *ibid.*
 — à *Cyigno* ad certamen singulare
 provocatur. *ibid.*
 — *Cygnum* interficit. *ibid.*
 — *Orchomenum* pervenit. *ibid.*
 — *Amyntorem* vitâ privat. *ibid.*
 — *Jovis* *Centi* aram constituit. 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — ægrotans navi *Trachinem* adve-
 nitur. *ibid.*
 — inter Deos relatus. 139.
 — *Hippocoonem* & liberos ejus
 interimit. 200.
Hermione *Menelai* ex *Helena* filia.
 203.
Hermochares. 405.
Hermus. 75.
Hero. 362. 384.
Herodotus. 52. 167.
Hersa. 223.
Hesione. 77.
 — *Laomedontis* filia. 113. 187.
 — saxis alligata celo devoranda
 proponitur. *ibid.*
 — *Laomedontis* filia *Telamoni* per
Herculem datur uxor. 127.
Hesione. 208.
Hesperides. 117.
Hesycha. 138.
Hetturia. 60.
Hiacynthus. 236.
 — *Lacedæmone* *Athenas* commi-
 grat. *ibid.*
- Hiclaon*. 384. 409.
Hicrax. 70. 409.
Hieromneme *Simoëntis* filia. 206.
Himerzi. 287.
Hippalmus *Penelei* pater. 50.
Hippasus pater *Astoris*. 49. 423.
 — *Ceycis* filius. 136.
Hippeus. 137.
Hippocles. 372.
Hippocoon cæditur. 130.
 — *Icarionem* & *Tyndareum* *Lace-*
dæmons ejicit. 199.
Hippocoon. *ibid.*
Hippocoonidis puerum *Licymnii*
 filium, quòd lapide canem, qui
Herculem mordere voluerat pe-
 tiisset, interficiunt loris. 130. hinc
 bello per *Herculem* molestantur.
 129.
Hippocorystes. 76.
Hippocratea. 139.
Hippodamas. 24.
Hippodamia. 74. 416.
 — *Oenomai* filia. 83.
Hippodice. 76.
Hippodrome. 123.
Hippolyta. 467.
Hippolyte. 110.
 — *Amazonum* regina. *ibid.*
 — ad *Herculem* sponte profecta
Zonam se ei daturam promittit.
 112.
Hippolytus. 74. 198.
Hippomedon. 174. 337.
Hippomedusa. 74.
Hippomenes. 193.
Hipponome. 89. *Menzcei* filia. *ibid.*
Hipponoë. 6.
Hipponous. 33. 174. 211.
Hipponas *Triballi* filius. 444.
Hippostratus *Amaryncei* filius. 33.
Hippotes *Phylantis* *Antiochi* ex
Hercule nati filius. 143.
Hippotes solum vetere cogitur. *ibid.*
Hippochoe. 6. 42. 89.
Hippochous. 74. 200. 211.
Hipporus. 183.
Hippozygus. 139.
Historia de excacatione *Tiresiz* va-
 ria. 177. *Historia*

Historia de Palladio. 207.
 Homerus. 9. 78. 81. 167.
 Hominem animal illud per Sphingem
 ænigmaticè propositum ait esse
 Oedipus. 171.
 Homines è formicis facti. 230.
 Homolippus. 138.
 Homolois porta Thebana. 176.
 Horæ Jovis ex Themide filiz. 7.
 Horus. 188.
 Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compressu filius. 3. Apollinis ama-
 sius. *ibid.* & 197.
 Hyacinthus ab Apolline invito occi-
 ditur. 8.
 Hyades stellæ è nymphis factæ. 159.
 Hydra Lernæ copiosè descripta 101.
 Hylas Thiodomantis filius. 51. Her-
 culis amasius. *ibid.* aquatum e-
 missus ob formam eximiam à
 nymphis rapitur. *ibid.*
 Hylæus. 31.
 — ab Atalanta perimitur. 192.
 Hyllus filiorum Deianiræ maximus.
 137.
 — Eurythecum obruncat. 140.
 — Iolen uxorem ducit. 141.
 — Delphos concedit quâ ratione
 Heraclidæ redire possint in Pele-
 ponnesum seiscitaturus. *ibid.*
 — Heraclidæ in Peleponnesum re-
 ducit. *ibid.*
 Hymenæus. 199.
 Hymni. 313. 314.
 Hyperbius. 76.
 Hyperborei. 13. 117.
 Hyperboreus. 441.
 Hyperenor. 157.
 Hyperenor filius Apollinis. 194.
 Hyperion Cœli Tellurisque filius. 2.
 5. 211.
 Hyperipte. 76.
 Hyperlaus. 34.
 Hypermaestra. 18. 438.
 — natu filiarum Danaï maxima. 74.
 — per patrem Danaum Lynceō da-
 tur conjux. 76.
 Hyperphas. 171.
 Hypirychus. 211.

Hypseus. 38.
 Hypsirtus. 443.
 Hypsireon Milesius. 380.
 Hypsipylus. 384.
 Hypsipyle Theantis filia. 50.
 — per Jasonem comprimitur. *ibid.*
 — Lemnia. 175.
 — per mulieres Thebanas venditur.
ibid.
 — vitæ tuendæ gratia servit apud
 Bycurgum. *ibid.*
 Hypsista porta Thebana. 176.
 Hyreus filius Apollinis. 194.
 Hyreus Nyctei & Lyci pater. *ibid.*
 Hyrieus. 382.
 Hyrneto filia Temeni. 145.
 Hyttacus. 209.

I.

Jaculum Cephalî inevitabile. 290.
 Jalmenus Martis filius. 202. vide
 Almenus.
 Iambe anus quidam. 14.
 Japetus Cœli è conjuge Tellure fili-
 us. 2. 5.
 Japyges. 265.
 Jardanus. 125.
 Jason Cererem deperit. 205.
 — vim facere volens fulmine ictus
 perit. *ibid.*
 — Jovis filius. 260. filius Argi. 310.
 Cyzicum occidit. 286. Amyceum.
 323.
 Jason. 31.
 — Aefone natus. 47.
 — rei rusticæ studiosus. 48.
 — Anaurum amnem trajiciens al-
 terum in eo calceum amisit. *ibid.*
 — Argum fil. Phryxi invitat ad au-
 ream pellem. 48.
 — ad Actem contendit. 57.
 — pharmaco inunctus tauros per-
 domat. 58. occidit Spartos. *ibid.*
 — vellus aureum dat Peliz. 63. cum
 heroibus lectissimis in Isthmum
 navigat. 64. navem dedicat Nep-
 tuno.

tune, ibid. monet Medeam. cogiter.
quâ ratione injurias per Peliam
illatas ultiscitur, ibid.

— cum Medea Corinthum commi-
grat, 64. per decennium torum
fortunatè vivit, ib. dimissa Medea
Claucem ducit, ibid.

Jafus, 191.

— Argi ex Ismene filius, 69.

Jafus, 68.

Iberus, 312.

Ibycus, 316.

Icaria insula, 321.

Icarion, 199.

Icarion & Tyndareus Lacedæmone
ejecti ad Thestium confugiunt, 200

Icarius, 39. 197. 200.

— fustibus enectus, 227.

Icarus, 325.

Iceæon, 208. v. Hicæon.

Ida nymphe, 3. mons, 212. regio,
253.

Idæa, 205.

Idæus, 191. Priami filius, 324.

Idas Apharei filius, 30. Neptuni fil.
creditus, 197.

— Clymeni, 369. *Ægypti*, 76.

Idas Missenen proficiscitur, 28.

Ideâ per Phineum in uxorem ducta,
231.

Idmon vates ab apro percussus, 56.

Idomene Pheretis filia, 42.

— Abantis filia, 79.

Idomeneus Deucalionis filius, 151.

Idomeneus Priami fil. 211.

Idyia Oceani filia, 57.

Jelysus, 296.

Ilaira, 204.

Ilaira Philodices filia, 197.

Ilebia, 346.

Ilissus amnis.

Ilium ab Ilo, 207. 254. 347. 398.
474.

Illyrii bello infestant Enchelienſes,
164. & Dorienſes, 471.

Illyris, 354.

Illyrius Cadmi fil. 164.

Ilus, 206.

— sine liberis extinctus, ibid.

— Trois & Callirhoës filius, 206.

— in Phrygiam pervenit, ibid.

— in Phrygia palestra vincit, 207.

— in Phrygia per regem pueris
quinquaginta, puellis totidem
donatur, 207.

— Eurydicen uxorem ducit, 208.

Ilithya, 7.

Imago Herculis impiè effusa, 126.
eadem per eundem lapide noctu
percuſſa, ibid.

Imber aureus, 83.

Imbrus, 75.

Imeusimus, 200.

Impietas filiorum Deucalionis effe-
cit, ut diluvium tempore ejus eſſet,
189.

Inachus ex Oceano & Tethye
gignitur, 67.

— Argivorum fluvius ab Inache
nominatus, 67.

— Philodices pater, 197.

Indi, 161.

India, 162.

Ino Melicertam filium secum in
mare deſecit, 37.

— Athamantis post Nephelen
mortuam uxor, 36.

— Nephelen natus infidiatur, 35.
mulieribus ut triticum torreat
suadet, 36.

— filia Cadmi, 158.

— nubit Athamanti, 159.

— Melicertam in ferventem leberis
aquam conficit, 159.

— cum perempto filio in maris
profunda deſilit, 159.

Insulæ fortunatorum, 194.

Io Argiva, 344.

Io ex Iaso orra traditur, 69. vel ex
Inacho, ibid.

— ad Epaphum filium quærendum
accingit se, 71. Syriam penè uni-
versam pervagatur, ibid. tandem
Epapho filio invento in *Ægyptum*
revertit, ibid.

— ab *Ægyptiis* Isis appellatur, ib.

Iobates Bellerophonem ad Chima-
ram extinguendam mittit, 81.

— Bellerophonæ

— Bellerophontæ præstantiam miratus literas Proeti ei ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philo-
 noen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.
 Iocasta, 168.
 — laqueo sibi collum frangit, 171.
 Iolaus filius Iphicli, 98.
 Iolaus auriga, 101.
 Iolcus, 31.
 Iolcus urbi, 42.
 — per Peleum expugnatur, 219.
 Iole Buryti filia, 123.
 — captiva abducitur, 136.
 Ion, 24, 267.
 Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366
 Ionia, 358.
 Ionium mare, 346.
 Ionius, 348.
 Joppe, 283.
 Jovis sanguis, 441.
 Iphianassa, 78.
 Iphicles Amphitryonis filius, 31.
 Iphiclus, 28.
 — Herculis frater, 131.
 — Thestii filius, 50.
 — Protesilai pater, 202.
 Iphidamas filius Busridis, 119.
 Iphigenia, 318, 326, 455.
 Iphimedia Triopis filia, 25.
 Iphimedia per Neptunum compressa
 geminos parit, 25.
 Iphimedon, 140.
 Iphimedeia, 74.
 Iphinoe, 78.
 — fil. Proeti natu maxima moritur, 80
 Iphis, 138.
 — Alektoris filius, 173.
 Iphirus, 101.
 Iphius, 175.
 Irene Jovis ex Themide filia, 7.
 Iris, 6.
 Iritus Nauboli filius, 50.
 Irus, 473.
 Irus Boetius, 324.
 Issa, 6.
 Ius Aegyptiis, Ceres Græc. 71.
 Ischys Elati fil. 158.
 Ismarus Hippomedontem prostermit,
 179.

— mortuus, 232.
 Ismene Alope filia, 69. }
 Ismene, 171.
 Ismenus, 167, 213.
 Issa, 337. ●
 Issicum bellum, 320.
 Ister, 71.
 Isthmus, 109, 126.
 Isthmus Corinthiorum per Sinin in-
 fessus, 258.
 Italia, 246, 356, 358, 420, 450.
 Iton, 135.
 Ityi, 423.
 — trucidatus & elixatus per Proe-
 nen Tereo patri datur edendus, 228
 Julitz, 406.
 Juno, 310, 317, 334, 336, 414, 416, 458.
 — per Saturnum devoratur, 3.
 — citra concubitū patris Vulcanum, 9
 — Latonam à Jove compressam
 per totum mundum insectatur, 10.
 — Siden ad inferos detrudit, 12.
 — Acræa, 65.
 — Inonem in buculam candidam
 convertit, 69.
 — vaccam à Jove deposcit, ibid.
 acceptam Argo Panoptæ custodi-
 endam tradit, ibid.
 — bovem cæcis concitat, 70.
 — precatur Curetes ut Epa-
 phum occulant, 71.
 — dracones duos magnitudinis in-
 usitatæ mittit in lectum Herculis
 ad perdendum eum, 94.
 — sumit Amazonum unius formam,
 112. nunciat Hippolyren ab Her-
 cule & sociis ejus rapi, ibid.
 — Hesperidum mala suis in
 nuptiis Jovi munerata est, 117.
 — Herculi fœdam immittit tempe-
 statem, 128. hinc per Jovem
 suspenditur ex Olympo, ibid.
 — Thebanis Sphinxem immittit, 171
 Juno Tiresiam luminum usu privat, 155
 15.
 — Dianæ persuadet ut Galistionem
 tanquam ursam cœnigat, 190.
 Junx, 422
 Jupiter in antro Dictæo per Rheam
 editur in lucem, 3. C — Julz

- iustæ ætatis Metin socium capit, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus, *ibid.*
- fit rex Cœli, *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem jurisjurandi religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus cum mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Theridi miscetur, 9.
- Theridem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonem ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit, 20. cominus autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbris largè effusis partem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phyxius, 37.
- Salmonœum fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium inquit, 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoram vitiat, 69.
- Jupiter Cureras occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per

- impluvium in Danaes suum delapsus cum ea concumbit, 83.
- ad Alcmœnem coarrendit, 94. muratus in formam Amphitryonis cum Alcmœne concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnautes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cenzus, 136.
- Europæ amore captus in tantum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare avehit in Cretam, *ibid.*
- Europam in Creta comprimit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 152.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- parvum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insuit, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* eumque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hædum transformat, *ibid.*
- inquit Antiopæ, 165.
- Tireziæ pro luminibus adeptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Amphiaræum immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impietate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistonem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*

— Calistonem

- Calistonem vertit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygere Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemesis inquit, ibid.
- Idam fulminat, 25.
- Aegidem opponit Palladi Mineræ, 208.
- Aeginam rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam contendentes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- L**ædæ, inde lædæ, 23.
- L**abdacus Polydori ex Nyctæide filius, 164.
- scariens eadem quæ Pentheus, post eum occumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
- L**abyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occursum & recursus, hominem fallens, 15.
- à Dædalo constructus, ib. 205.
- L**æc Amaltheæ, 3.
- L**acedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
- Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 195, 298, 309.
- L**acedæmonii, 295.
- L**achesis, 7.
- L**ætonia, 374.
- L**adon amnis, 103.

- L**ætes Arcesii filius, 49.
- Ulyssis pater, 202.
- L**elaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephali canis celerissimus, 230.
- L**ais, 305.
- L**aius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatus, 166.
 - in Peleponneso per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
 - regnum accipit, 168.
 - uxorem ducit Jocastam vel Epicastam, ibid.
 - per Damasistratum sepelitur, 169.
- L**amia fera, 419.
- L**ampon, 208.
- L**amprus Pandionis filius, 437.
- L**ampus, 75.
- L**anomene, 138.
- L**æodamas Ereoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- L**æodamia Bellerophonæ filia, 148.
- L**æodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- L**æodice Mecubæ filia, 211, 376.
- L**æodorus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeseo certamine, 176.
- L**æogoras Dryopum rex, 135.
- vir petulans & improbus, ibid.
 - cum filiis suis in Apollinis loco epulans occiditur, ibid.
 - Lapitharum adversus Ægimium socius, ibid.
- L**æogore, 135.
- L**ædæi populi dicti sunt tanquam lapides, 23.
- L**æomedon Herculi equas, quas promiserat, non dat, 113, v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
 - Ili ex Eurydice filius, 208.
- L**æothoë, 138.
- L**aphria, 476.
- L**apides per Deucalionem missi faciem virorum trahunt, 23.
- L**apis fasciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Ceneus, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæi, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5, 442. ejus sanum, 437.
 — Diana & Apollinem in
 Niobei liberos irritat, 166.
 Leades Ericolum proferunt, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furis percitus
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Actoli filia, 200.
 — ovum per Nemefin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leirus Alestoris filius, 50.
 Leirus Fenelei pater, 202.
 Lelæ, 432.
 Leleges, 37.
 Lelex Euroræ filius, 196.
 Lemnæ, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. à Cithærone
 impetum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat, ibid.
 — Nemeus per Herculem con-
 ficiatur, 100. invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Lepreus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 337.
 Leuce Insula, 456.
 Leucippa, 330.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39, 139.
 Leucomas Gnosius, 336.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 353.
 Leucothæa, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Theumo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Boeotia in
 Euboicum mare præceptis dejicitur,
 136.
 Licymnius, 91.
 — puer adhuc admodum
 servatur incolamnis, ibid.
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 51.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ defecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cussus ab Hercule interit, ibid.
 — Apollinis filius, 258, 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Isthmum & Teleponne-
 sum vi aquarum contestata, 23.
 Locri, 257.
 Locri Epientemedii, 133.
 Locris, 63, 221.
 Locrus Phæacius, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Louis fluvius, 270.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludi Isthmici tertio celebrati, 119.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè
deperit, 26.
Lurcus Phoronei filius, 345.
Lybia, 61, 72, 814, 117.
Lycæon Cyllænes Nymphæ filius, 187.
— Arcadibus imperans è multis
uxoribus filiorum quinquaginta
factus est pater, 187.
Lycæus, 449.
Lycia, 78.
Lycii, 351.
Lycomedes, 220.
Lycon, 200.
Lycopus, 34.
Lycormas, 28.
Lycurgus Arcas, 30.
— ex Pronacte natus, 46.
— Circa Nemeam habitavit, ibid.
— Antæi pater, 49.
Lycurgus, 139.
— Dryantis filius, rex Edonorum,
162.
— per Dionysum in furorem actus,
ibid.
— Dryantem filium securi percus-
sum interfecit, ibid.
— resipuit ubi corporis sui
extrema præcidit, 162.
— in montem Pangæum abductus
in vincula conficitur, ibid.
— Dionysi voto equis laniatus
occumbit, ibid.
Lycurgus Rex Nemeæ, 175.
— Alei & Neææ filius, 190.
— per medicamenta in vitam
ex morte revocatus, 198.
Lycus Mariandynorum Rex, 56.
— à Thebanis imperator belli
declaturus, 165.
— post annum imperii vigesi-
mum obtruncatur, ibid.
— Sicyonem capit, 165.
— Epopeum interfecit, ibid.
— Antiopen captivam abducit, ibid.
Lycus ex Hyæo & Nympha Clonia
natus, 194.
— Antiopen in vinculis torquet, 166
— Nyctei frater, 164.
Lycus Dascyli filius, 212.

— à filiis suis occiditur, 166.
— Agaven uxorem ducit, 74.
Lycus Neptuni fil. in insulas fortu-
natas mittitur, 194.
Lydi, 185.
Lydia, 393, 423.
Lynceus Apharei filius, 30.
Lynceus post Danaum Argis domi-
natur, 77. Abantem ex Hyperm-
nestra gignit, ibid.
Lynceus tantâ oculorum perspicaci-
tate fuit, ut etiam sub terra laten-
tia pervidisse dicatur, 197.
— ex Aphareo & Arene natus, ibid.
Lynceus Hercules fil. 138.
Lyra per Mercurium primùm inven-
ta, 195.
Lyrus sine liberis decedit, 206.
Lysia, 145.
Lysianassa, 6.
Lysidice Pelopis filia, 89.
Lysidice, 238.
Lysimache, 45, 211.
Lysinomus, 90.
Lysippe, 78.
Lysippus, 138.
Lyses, 137.
Lysithous, 211.
Lytæa, 236.

M.

Macareus, 188.
Macednus, ibid.
Macedones, 290.
Maces, 337.
Machaon Æsculapii filius, 202.
Mænades, 8.
Mænalus, 188.
— filius Lycæonis, 187.
— Aralantæ pater juxta quosdâ, 188.
Mæon, 176.
Mæra canis, 217.
Mæra Erasini filia, 475.
Magnes, 24.
— Acoli filius Naïdem Nympham
ducit uxorem, 39.
Magnesia, 269 unde dicta, 449.

Maia, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes
vitiata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules
perit, 117.

— utpiam collocari religiosum erat,
120.

Malca mons, 104.

Mandrolitus, 353.

Manes dii, 1-6.

Mantinus, 188.

Manto filia Tiresia, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum,
altera ad Orientem pertingebat,
19.

Marathon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in
vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50,
202.

— sententiam deorum duodecim in
Ariopago contra Neptunum abso-
lurus, 223.

Marses, 139.

Marsyas Olympi filius, 11. tibias
invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat,
ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per
Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Marris Thebanus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine
certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57.
Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata,
ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris per-
domandis, ibid. pharmacum ei
suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum iugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Ixeliæ filias, ut patrem necent

elixerentque suadendo inducit, 64.

— arietem in frustra concisum elixa-
tūque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepulum veneno
infectum mittit, quos ex Jasone
filios habet trucidat : currum dra-
conum alatorum conscendit ; in
eo profugit Athenas : filios infan-
tes adhuc, in fuga ista, ante Aetææ
Jononis aram supplices reliquit :
Athenis Aegeo nupta Medum
gignit : cum filio Medo Athenis
ejicitur : nulli suorum cognita
Colchos remeat : Aetæ patri reg-
num, ex quo ejectus est, recuperat :
65, 66.

Medeficasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius : mag-
num apud barbaros imperium na-
viscitur : Mediam vocat regionem
sibi subjectam, bellum inferens
Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gor-
gonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arniæ filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88. Argivorum regno
præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cœli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 215.

Meges Phylei filius, 102.

Megestarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanion, 175, 191.

— Atalanæ amore inflammatur,
192.

— mala aurea à Venere accepta
objicit Atalanæ, ut iis colligendis
interna cursus obliviscatur, 193.

— Atalanæ conjugio potitur, ibid.

— in luco Jovis coeuntes in leones
mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelli-
git, 43. quæ per eas futura edoce-
tur, mortalibus prædicis, 43. vari-
cinari

cinari quoque per haruspiciam
scit, ibid.
— boves Iphicli Pylum perducit,
45.
— Amythaonis filius, 79.
— Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.
— curat Proeti filias furentes, ibid.
Melanippus, 324.
Melanippus capite obruncatus, 280.
— Novissimus Astaci filius Tydeum
in ventre percutit, 179.
Melanthides Bacchus, 283.
Melantii scopuli, 61.
Melas, 29, 34, 37.
Melas Licymni filius, 136.
Meleager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.
— Thestii liberos obruncat, 32.
— Contabescit, ibid.
— quosdam è Thestii liberis occidit,
ibid.
— Oenci filius, 49.
Melibœa, 167.
— Oceani filia, 287.
Melicerra, 36.
Melegunis Insula, 347.
Melie, 6.
Melienæses, 135, 289, 446.
Melilorus, 323.
Meline, 138.
Melissa Oceani filia, 67.
Melissus, 372.
Melita, Erasini filia, 475.
Melirenses, 431.
Melius, 211.
Melpomene, 7.
Memnon, 209.
Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, ibid.
Menachus, 75.
Menippides, 138.
Menœceus, 168.
Menœceus ebrius cum uxore con-
cumbit, ibid.
— semetipsum maculat ante portas,
179.

Menœtius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.
Menœtius Actoris filius, 49.
Menœtius Patrocli pater, 202.
— boum Pluronis custos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens sagittâ perso-
ditur & interit, ibid.
— Ceuthonymi filius, 122. precibus
Proserpinæ servatur, ibid.
Menedemus Eleensis Buncæ filius,
327.
Meneclaus, 153.
— Atrei filius, 202.
Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.
— à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.
— ex Helena Hermionen gignit, ib.
— regno Spartano profectus, 205.
Menippa Orionis filia, 452.
Mentor, 138, 140.
Mercurius Hippolyrum conficit, 18.
— ad Deucalionem missus à Jove,
23.
— Martem furto è vinculis eripit
26.
— pater Euryti, 49.
— Argiphonres appellatus, 70.
— Herculem vendit, 125.
Mercurius fur, 434.
— Admeti boves abigit, 449.
— Apemosynes amore correptus
eam vitiat, 153.
— Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.
— Amphioni lyram donat, 166.
— Jovis è Maia filius, 194.
— adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, ibid.
— Pietiam pervadit Apollinisque
boves clam abigit, ibid.
— boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calceos indu-
bat, ne vestigia earum depchen-
derentur, ibid.
— boum Apollinis in spelæo ab-
sconditarum duas immolat, earum

- coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixa edit, 195.
- in Cyllenen proficiscitur, *ibid.*
- ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat testudinem invenit, *ibid.*
- testudini purgare nervos ex bo-
um mastarum intestinis confectos inducit, *ibid.*
- rationem carnum torrendarum primum invenit, *ibid.*
- lyram primum invenit, *ibid.*
- fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, *ibid.*
- boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patiem id facere jubeatur, *ibid.*
- Apollini donat lyram, 196.
- pascens boves fistulam compingit, *ibid.*
- Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, *ibid.*
- Mermerus Medex ex Jasone filius, 65.
- Merope Oenopionis filia, 12.
- Atlantis filia, 38, 192, 209.
- Merope Cephontis uxor invita ducitur à Polyphonte, 145, filium tertium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
- Merops Aefaci avus maternus, 210.
- Messana, 287.
- Messapii, 467.
- Messena, 39.
- Messenii, 30.
- Mestor, 89, *ibid.* 211.
- Meta Aegei uxor, 231.
- Metanira Celei conjux, 15.
- Metharme Pygmalionis filia, 223.
- Meriodusa Eupalami filia, 233.
- Meriocha, 452.
- Merion, 229.
- Merionides, 203.
- Meris Oceanus filia Jovis socia, 4.
- Saturno pharmacum bibendum propinat, *ibid.*
- Merope fluvii Ladonis filia, 212.
- Midas, 243.
- Midea mulier Phrygia, 90.
- Pelopis filiis per Stenelum commendatur, 92.
- Mileti, 358, 362, 371.
- Milerus puer à filiis Asterionis perditè amatur, 149.
- filius Apollinis & Areæ, 149.
- Acacallidis, 459.
- in Sarpedonis amorem benevolentiamque inclinat, *ibid.*
- in Cariam appellit ibique urbem conditam de suo nomine Miletum vocat, *ibid.*
- Miletus urbs, 358, 380.
- Minerva tibias abiecit quòd vultum deformem efficerent, 11, v. 332.
- Encelado fugienti Siciliam Insulam objicit, 18. pelle Pallantis de rasta corpus suum tegit, *ibid.* expiat Danaidas, 76.
- Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
- Cadmo regiam adornat, 157.
- Cadmo Harmoniam dat uxorem *ibid.*
- apud Tritonem educatur, 207.
- post Neptunum in Attica comparat, 211.
- Athenis de seipsa nomen imposuit, 222.
- sibi arma conficere volens Vulcanum adit, 225.
- Pudica & virgo virum non vult admittre, 216.
- Erichthonium immortalem clam diis aliis facere studens educat, *ib.*
- Erichthonium in cista posuit Pandro Cecropis filia commendat, *ib.*
- Minyrides, 473.
- Minois filii, 121, 154.
- Minos, 37, 93, 148.
- Neptuno taurum immolaturus, cum sibi ab eo mitti peti, 150.
- taurum à Neptuno missum non immolat, sed eo ad armenta ducto, immolat alium, *ibid.* v. 366.
- se Neptuno immolaturum committit quicquid è mari apparuisset, 108.
- Jovis ex Europa filius, 148.
- Milerum

- *Miletum & Sarpedonem bello vincit*, 149.
- *Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur*, 150.
- *Cretam incolit*, *ibid.*
- *leges conscribit*, *ibid.*
- *Pasiphaen ducit uxorem*, *ibid.*
- *Cretæ regno prohibetur*, *ibid.*
- *Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet*, 151.
- *cum Procride concumbit*, 229.
- *cum mulieribus multis rem habet*, 230.
- *audita filii morte sublata à capite coronam abiecit*, 235.
- *in Paro Gratiis sacra facit*, *ibid.*
- *classe Athenas oppugnat*, *ibid.*
- *Megareum interficit*, *ibid.*
- *Megaris potitur*, 236.
- *Scyllam pedibus vincitam è puppe deiecit, & eam submergit*, *ibid.*
- *Athenas capere nequit*, *ibid.*
- *orat Jovem Athenienses puniat*, *ibid.*
- *Septem pueros toridemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos petit*, 237.
- Mnestheus Pereti filius*, 202.
- Minotaurus taurino est vultu, cætera homo est*, 151.
- *in Labyrintho conclusus*, 237.
- Minyas*, 191.
- Minytus*, 167.
- Misma*, 451.
- Mnemosyne Cœli è Tellure filia*, 2, 421.
- Mnefileus*, 204.
- Mnestimache*, 107.
- Mnestra*, 75.
- Molione*, 129.
- Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur*, *ibid.* & *multos ex iis trucidant*, *ibid.* *trucidantur ab Hercule*, *ibid.*
- Moloreus pauper*, 100. *Herculem hospitio excipit*, *ibid.* *eidem hostiam immolare vult*, *ibid.*
- Molus*, 27, 154.

- Monomachia inter Herculem & Cygnum*, 117.
- Mons Artemisius*, 103.
- Montes Theffalici aquarum diluvii immunes*, 23.
- Mopsus*, 436.
- Mors Meleagri*, 33.
- Mors Ablyrti per Jovem vindicata*, 60.
- Morsimus Trachiniæ*, 308.
- Moyseus Hebræus*, 329.
- Mulciber in bo'em*, 457.
- Mulieres quæ mortuum Melesgrum dep'o ant in aves commutantur*, 33.
- Mulieres Lemniæ Venerem nihili faciunt*, 53.
- Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant*, *ibid.*
- Munichus Dryantis filius*, 422.
- Munitus Acamantis filius*, 377.
- Musa Jovis ex Mnemosyna filia*, 7.
- *Thamyrin cantu victum oculis & citharadica privant*, 9.
- Mycenæ*, 89, 90.
- Mycenæus lucus*, 70.
- Mygdon rex Amyci frater*, 111.
- Myiscus Ulyssis monitor*, 308.
- Myrmidon*, 25.
- Myrrha Thoantis Assyriorum regis filia*, 224.
- *irâ Veneris, amore patris corrumpitur*, *ibid.*
- *rogat deos ut nusquam compareat*, *ibid.*
- *per deos in arborem nominis istius mutatur*, *ibid.*
- Myss*, 191. *Myssia*, 51, 191. *Candaule uxore*, 324.

N.

- N**^{is}, 21, 75.
- *Nympha*, sit uxor *Magneis*, 39.
- Nanis Cæsi filia*, arcem Cyro prodit, 386.
- Narcissus*, 263.
- Navis πεινηστροπος* appellata, 72.
- Natolus Irii pater*, 50.
- Nauta to undenam sit dictus*, 142.
- *situs in Ætolia*, *ibid.*

Nauplius

- Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste fert, ibid. moritur & ipse tandem, ibid. Clymenem habuit uxorem, ibid. & 153.
 Naufumedon. 77.
 Naufithoe. 6.
 Nautæ quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant, 163. & in Delphines mutantur, ibid.
 Naxii. 381.
 Naxus. 163, 380, 381.
 Nezra. 68.
 — Perce filia, 190.
 Nebrophonus. 51.
 Neleus. 41, 294.
 — regno pulsus Messenam migrat, ibid.
 — Periclymeni pater. 49.
 — Pylorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult, ibid.
 — ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.
 Nelidæ. 370.
 Nelo. 75.
 Nemea. 46, 157.
 Nemeus leo. 309, 310.
 Nemesis. 201.
 — concubitus Jovis fugiens in anserem mutatur, ibid.
 — à Jovis concubitu ovum parit, ibid.
 Neomeris. 6.
 Neoproleus. 220.
 Nephelion Minois fil. 111, 150.
 Nephela Athamantis uxor. 35.
 — moritur. 36.
 — Phryxum Jovi immolandum liberat, ibid.
 Nephos Herculis filius. 138.
 Neptunus à Saturno deglucitur. 3.
 — à Cyclopiis donatur tridente. 4.
 — Rex maris fit, ibid.
 — Amphitriten uxorem ducit. 13.
 — Polyboten infestat. 18.
 — Iphimedian comprimere. 25.
 — formâ fluminis Enpei sumptâ cum Salmonei filia concumbit. 40.
 — pater Euphemi & Ergini. 49.
 — Inacho fontes siccant. 73.
 — Amymonæ fontes Lernæos indicat, ibid.
 — Cephei regnum inundat, & ceto vastat. 86.
 — raptam Hippothoon in Echinadas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat, ibid.
 — Cerum immittit Trojæ. 112.
 — Mileto irascitur. 151.
 — Pasiphaen sic afficit, ut taurum deperiret, ibid.
 — duas Pleiadas corrumpit. 194.
 — Idæ pater. 197.
 — equos donat Peleo nuptias cum Theride celebranti. 218, 332.
 — primus venit in Atticam. 221.
 — campum Thriacum mire affligit. 222.
 Neptunus Cererem sollicitat. 312.
 — Mariem in Arcopago cadis reum agit. 223.
 — Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.
 Nereides. 6, 86.
 Nereus Catanzus. 318.
 Nereus Deus marinus. 6, 25, 472.
 Nessa. 422.
 Nessus Centaurus. 309.
 Nessus Centaurus. 133, 309. per amnem Euenum homines trahit. 133. Hoc tibi iustitiæ causa, à Diis assignatum iactat. ibid. Deianiræ Herculis uxori, dum trahit, vim infert. 134. ob id ab Hercule in corde sagittâ percussus moritur, ib. Moriturus Deianirâ docet quomodo, ut à marito ametur, efficiat, ib.
 Nestor. 41.
 — pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud Gerenios educabatur, ibid.
 Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem disseci. 20.
 Nervi Jovis rursus agglutinari, ibid.
 Nymphæ Jovis & Themidis filia. 117
 Nicandra

Nicandra textrix. 391.

Nice, 5. 138.

Nicharchus. 328.

Nicippe. 90. 138.

Nicocreon Rex Salaminus. 474.

Nicodamas. 426.

Nicodromus. 138.

Nicostratus Menelei ex Helena filius.
203.

Nicothoe. 54.

Nilus fluvius. 251.

Ninus. ibid.

Niobe. 67. primam è mortalibus

Jupiter compressit. 68.

— Tantalus aut Asiaonis filia. 167.
397.

— ob liberorum numerum se Lato-
nâ frœundtorem esse jactat. 167.

— ad Tantalum patrem pervenit.
168.

— Jovem precata in saxum com-
mutatur. ibid.

Nireus Symzus. 309.

Nisus. 233.

— Pandionis filius Megaris regnat.
235.

— abscissis per filiam capillis perit.
236.

Nisyros Insula. 18.

Nomades. 456.

Nomion. 413.

Nothus. 154.

Numitor. 296.

Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
uxorem ducta. 164.

Nycteus Cthonii filius. ibid.

— se ipsum interficit. 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nympha
natus. 194.

Nyctimus junior. 188.

Nymphæ Nysam habitantes à Jove
in stellas mutatz Hyades vocantur.

159.

Nymphæ in Ainos mutatz. 447.

Nysa mons. 20.

— Asiz urbs. 159.

Nysia. 315.

O.

O Cales Manrianei filia. 77. al.
Agallia.

— Bæotiz regio. 98.

Oceanides ter millenaz. 5.

Oceanus Czli Tellurisq; filius. 2.

Ocmus Avis. 418.

Oculi Typhonis igne micabant. 19.

Ocypete. 6. 54. 75.

Ocypode. 54.

Ocythos. ibid.

Odrysia Regio. 190.

Oechalia. 135.

Oeagrus. 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab
Hercule. 7.

Oeax. 77.

Oebalus. 199.

Oedipus à pedum dolore sic vocatus.
168.

— suppositivus, & spurius appella-
tur. 169.

— Delphos profectus, deum de
parentibus suis sciscitatur. ibid.

— patrem occisurus, & matrem
initurus per oraculum dicitur, si in
patriam revertatur. ibid.

— in patriam redire non vult. ibid.

— Polyphontæ de via cedere non
vult. ibid.

— Polyphontem & Laium necat.
ibid.

— Thebas pervenit. ibid.

— ænigma Sphingis solvit. 171.

— regnum hui accipit & matrem
ignorans ducit. ibid.

— Oculis orbatus Thebis expellitur,
& filios non defendentes execra-
tur. 171.

— fugit cum Antigone in Colonom
Atticæ locum. ibid.

— in Eumenidum luco supplex
confedit. ibid.

— à Theseo suscipitur. 173.

— è vita migrat. ibid.

Oeme. 76.

Oeneus.

Oeneus, 19, 75, 407, 408.

— Diis omnibus, Dianâ solâ præterita, primitias rerum omnium dedidit, 30.

— Peribzâ uxorem ducit, 33.

— in vincula coniectus & flagris cæsus, 35.

— senio confectus, ibid.

— in Peleponnesum abductus, ibid.

Occiditur in Arcadia, ibid. Argos

translatus in Oenoe sepelitur, ibid.

— pater Meleagri, 49.

Oenoe urbs ab Oeneo appellata, 35, 282.

— puella, 436.

Oenomaus Steropen ducit uxorem, 191.

Oeuone Crebrenis amnis filia, 212.

— à Rheâ vaticinandi artem edocta fuit, ibid.

— Paridem sanare non vult, ibid.

— pharmaca curando Alexandro Paridi parat, ibid.

— Alexandrum mortuum intelligens, laqueo vitam finit, ibid.

Oenopion, 382.

Oestribles Herculis fil. ex Hefychæe, 138.

Oeta Trachiniorum mons, 137, 463.

Oerci, 388.

Oetho Neptuni filius, 252.

Ogygia, 167.

— porta Thebana, 176.

Oicleus, 49, 125.

— interficitur à Laomedonte, ibid.

— Amphiarai pater, 173.

Oileus Ajacis pater, 202.

Olea in Luco Mycenæo, 70.

— à Minervâ inventa, 222.

Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz expugnata, 33.

Olympia, 324.

Olympici, 320.

Olympus, 26.

— Mons, 110.

Olympuse, 118.

Olymhus, 248, 377.

Omphale, 51.

— Lydorum Regina, 139.

Onchaïdes portæ Thebæz, 176.

Onchestus Agrii filius, 34.

— lucus Neptuni, ibid.

Oneirus ab Oreste occisus, 315.

Onesippus, 138.

Opis una virginum quæ ex Hyperbortis venerant, 13.

Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo procreat, 16.

Opheltes, 46.

— Eurydices & Lycurgi filius, 175.

Oples, 234.

Opleus, 15, 188.

Opus, 109, 221.

Orax, 153.

Orchomenus, 95, 125, 453.

— Vir, 188, 422.

Orcus, 18, 330.

Oress, 138.

Oreilochia, quæ & Iphigenia, Achilles uxor, 456.

Orestes, 24, 315.

Oreus, 382, 444.

Orgia, 291.

Orion in Delo à Diana necatur, 12, 13.

— Neptuni ex Euryale filius, ibid.

Orirhyia, 229.

— à Boræâ rapta, 231.

Orpheus Citharædicam exercet, 7. lapides arboresque cantu Citharæ mover, ibid.

— in domum Platonis ad Eurydicem morfu serpentis sublatam, revocandam descendit, 7.

— non obtemperans Platonis consilio, conjugem respicit, 8.

— Mytheria Bacchica invenit, 8. à Menadibus discerpitur, ibid.

— ad Pieriam sepultus esse traditur, ibid.

— Argonautas inhibet, 60.

— Oeagri filius, 49.

Orhrus canis biceps boum Geryonis custos, 114. ex Echidna & Typhone oritur, ibid.

Orsedice, 123.

Orseis Nympha, 24.

Otygius, 442.

Otythia, 466.

Ossa

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſalix, 310.
Otho, 252.
Othrys mons, 446.
Otus, 25.
— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.
Ovædis quis, 1.
Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.
Oxynius, 193.
Oxylus è Prologeneæ & Marte na-
tus, 27.
— Andræmonis filius, 143.
— unoculus erat, ibid.
Oxyporus, 223.

P.

PAcis templum, 320.
Pæan, 63.
Pæas Thaumaci filius, 49. v. Pœ.
— Philoſteræ pater, 202.
Palmemon fil. Vulcani, 49.
Palmemon, 139.
Palamedes, 77, 151, 305, 325.
Palladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.
— deſcriptum, 110.
Pallas, 5.
— armata è Jovis capite exilit, 10.
— filia Tritonis, 207.
— Minervæ vulnus illatura, ibid.
Pallena, 259, 272.
— Oethonis filia, 252.
Pallene, 331, 354, 355.
Pammon, 211.
Pamphytus, 144.
Pan Jovis & contumeliæ filius, 11.
Panaſtes, 438.
Panathenæa, 235. Celebritas Pana-
thenæorum, ibid.
Pancræto, 382.
Pandareus, 423, 425. Meropis filius,
470.
Pandion, 76, 228, 270, 437.
— matri ſux ſo. orem habuit uxo-
rem, 218.

— Procrænen filiam Tereo dat uxo-
rem, ibid.
— moritur, 219.
— Phineî è Cleopatra filius, 231.
— cum Cæcrope patre regnans, per
liberos Metæonis ejicitur, 219.
— Megaris regnat, 233.
Pandorus, 229.
Pandrosium, 222.
Pandrosos, ibid.
— Cæcropis filia, 226.
Pangæum, 162.
Panope, 6, 137.
Panopeus Phocæſis, 193.
Panyasus, 15, 192, 224.
Paphus, 223.
Parræ, 7.
— Agræum Gigantem conficiunt, 18.
— Typhonem fruſtratur ſunt, 21.
Pardalis, 396.
Pariæ Nympha, 150.
Paris, 262, 274, 307, 317, 334.
Paris Alexander cognominatus, 210.
— inventos parentes agnoſcit, ibid.
Parnafſus, 23, 267.
Paros Inſula, 111, 235.
Parthaon, 27. ibid.
Parthenius mons, 191.
Parthenope Stympiali filia, 139.
Parthenopæus Premachum gignit,
46.
— arcu vincit in certamine Ne-
mezo, 175.
— per Amphidicum proſtratus, ibid.
— bellum gerit in Thebanos, 193.
Partus Alcmenes prohibitus, 90.
Paſiphaë Solis filia, 478.
Paſiphae, 97. conjux Minois, ibid.
— Solis & Perſeidis filia, 150.
— Neptuni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.
— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.
— Aſterium cognomine Minotau-
rum parit, ibid.
— efficiebat incantatione, ut quo-
ties alia cum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affigerent, 230.

Taſitheæ

- Palishea Nais Nympha. 227.
 Patroclus Menœtii & Stheneles filius.
 138. 202. 220.
 Pedias, 225. Menetis filia, ibid.
 Pegafus, 421.
 Pegafus equus Bellerophontæ aliger,
 ex Medusa & Neptuno natus, 81.
 85.
 Pelagon, 213.
 Pelagus Sardinia, 60.
 Pelasgia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta, 68.
 Pelasgi, 258.
 Pelasgius, 68.
 — Jovis & Niobes filius, 187.
 Peleus Acaci filius, 31. 49. 213.
 Peleus, 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigonem
 filiam ejus in conjugem accipit,
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica, 216.
 — Terhin uxorem ducit, 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert, 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii
 venationem egressus, Eurytionem
 telo missio ferit, 216.
 — à Centauris comprehensus sibi
 moriendum putat, 217.
 — per Chironem servatur incolu-
 mis, ibid.
 — Antigonem uxorem ducit, ibid.
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem, ibid.
 — ferarum captarum linguas desc-
 ctas in peram condit, ibid.
 — in monte Pelio obdormit, ibid.
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat, 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit, 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit, ibid.
 Pellene, 16. 17.
 Pelias, 233.
 — à lividula faciei parte vocatus,
 40.
 — Junonem nunquàm honore ullo
 affecisse narratur, 41.
 — Thessaliam incolit, 42.
 — ab Admero currum à leone &
 dracone trahendum postulat, 46.
 — Iolci regnat post Cretheum,
 47.
 — à filiabus enecatur & elixatur,
 63.
 — reditum Argonautarum iniquo
 animo fert, ibid. de Aesone obtrun-
 cando cogitat, ibid.
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit, ibid.
 — à filiabus concisus elixatur, 64.
 Pelides, 384.
 Pelion Ossa monti imponitur, 26.
 104. 269.
 Pelius pater Acasti, 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luo è quercu suspensa, 48.
 — leonis Nemezi, 99.
 Pellus, 418.
 Pelopca, 42. & 167.
 Peloponnesii, 142.
 Peleponnesus, 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api denominata, 67.
 — peste gravatur, 140.
 Pelops, 89.
 — Laum in Peleponneso hospitio
 accipit, 166.
 Pelor, 157.
 Pemphredo, 84.
 Peneleus Hippalmi filius, 50.
 — Leiti filius, 202.
 Penelope Ulyssi elocata, 200.
 Pencus, 269.
 Penthesilea, 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius,
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur,
 163.
 — in Citheronem Mimallonidas
 exploraturus se confert, 163.
 — furem sœminarum Thebanarum
 in Cithrone compefcit, 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membratim conciditur, 163.
 Περικλέης navis unde dicta, 72.
 Peplum Harmonia dat Cadmus, 157.
 Pepo,

- Pepo. 412.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Perander. 377.
 Peribœa Hipponoi filia. duclitur ab
 Oœeo in uxorem. 33.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcaethoi filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic. licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 50.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menoccei auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aeoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anicliæ
 filius.
 — Mygdoniæ rex. 151.
 Periphaous. 310.
 Perisphenes. 75.
 Periteranes Arcas. 307.
 Pero. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perses. 5. ibid.
 Perseus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit.
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in petra ponit & recedit.
 86.
 — Orci galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Cephæo,
 si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelit. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur, Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tiryntem adeptus, Midæam &
 Mycenæ munivit. 89.
 Pestis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Pereus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucetius. 187.
 — Lycæonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phætho filius Tithoni. 223.
 Phagus. 430.
 Phalæcus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphitis. 328.
 Phantes. 75.
 Phæus Dionysi filius. 49.
 Pharex. 364.
 Pharmacum Saturno à Mete pro-
 pinatum. 4.
 Pharte. 74.
 Phæus Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phæstus. 188.
 Phæyllus. 318.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædra. 152.
 Phægeus. 184.
 — Alcæmoni peplum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenfes. 245.
 Phæx urbi Thessaliæ. 46.
 Phæxi. 300.

- Theres, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeri pater, 49.
 — Medea ex Jasone filius, 65.
 Thereus, 407.
 Therusa, 6.
 Thicæum, 190.
 Thigius, 186.
 Philæmon, 210.
 Philæus, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philoctetes Pæantis filius, 202.
 — Serpentis ictu perit, 326. Pati-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Tereo vitata.
 Procne Sorori miseria significat, ib.
 fit hirundo, 229, 271.
 Philonoe Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta, 200.
 Philonemus Lacedæmonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper investis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 5.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cæcus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Neptuni, ibid. exæcatus
 fuit à diis, quod hominibus futura
 prædiceret, ibid. vel à Bo. ea &
 Argonautis, vel à Neptuno Filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privatur, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Beli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 insidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedæ maritus desig-
 nat, ibid.
 — Cleopatram uxorem ducit, 231.
 — Idæam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privatur, ibid. Lycæo-
 nis filius, 188.
 Phitres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Martis & Chryse Boeotidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Eaci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus præstabat al-
 liis, 214.
 Phoebe filia Cæli & Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phœnice, 148.
 Phœnissa, 75.
 Phœnix in Phœnicen se confert, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatur, ibid.
 Pholoe, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meliz
 Nymphæ filius, ibid.
 Phœmonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Thorbas, 306.
 Thorbus, 27.
 Phoreyades, 6.
 Phoreys filius Ponti, 6.
 Thoroneus Egialeæ positur, 67. ex
 Laodice nympha Apin & Nioben
 procreatur, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Thryxus Nephelæ ex Athamante
 filius, 35.
 — Iovi immolandus ad aram con-
 stituitur, 36. liberatur per Nephelen
 matrem, ibid.
 — in Colcho penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Throntis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 372.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

Phthius,

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augez
 fil. 106.
 — ab Hercule citatus in pa-
 trem testimonium dixit, 106. Du-
 lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430
 Phyllus, 188.
 Pithonius Apolloniæ, 270.
 Pieris, 421, 243.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 Platæenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plectrum primò per Mercurium fuit
 inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plesæus, 6.
 Plesirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Plexippus, 18.
 — Phineï è Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153
 Pluto à Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopibus galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis
 ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ granum mali
 Punici dat edendum, 15.
 — Pylli contra Herculem opem
 ferens ab eo vulneratur, 130.
 Pieria, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem expro-
 brat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypœtæ pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pirtheus Pelopis filius, 234.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis
 nominatus, 219.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole do-
 natum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 202.
 Podarce, 75.
 Podarces Hefiones frater, 127, 208,
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polires, 211.
 Pollux, 30, 201.
 — filius Jovis, 49, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53
 — genus pugnandi cesticum
 exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cœlum evehitur, 205
 — Castore mortuo immorta-
 litatem renuit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybores per maris fluctus in Insu-
 lam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168,
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polycles, 363.
 Polycrete, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 39.
 Polydestes uterius Diityis frater,
 83. Seriphi rex, ibid. Danaes amore
 corripitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nycteidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 112.
 Polyidus Cœrani fil. 154. draconē ad
 cadaver Glauci accidentē occidit, ib.
 herbâ illâ, quâ draco alium draconē
 vivificaverat, Glaucum è mortuis
 revocat, 155. D — Colq.

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilar, ibid.
 — per Minœem non prius dimi-
 titur, quàm Glaucum filium etiam
 vaticinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyce filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 347.
 Polymelus, 211.
 Polymnia, 7.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile &
 pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam capit uxorem, 173.
 — ad Iphin Alestoris filium conten-
 dit, ibid.
 — vincit lucta in certamine Ne-
 meo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elari filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi
 putans, eos ense nudato persequi-
 tur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere
 ortus, 145.
 — Laii pater, 169.
 — Oedipo ut sibi de via ce-
 dat, imperat, 169.
 — equorum Oedipi jugalium alterum
 interficit, ibid.
 Polypoetes, 27.
 Polypoetes Pirithoi filius, 202.
 Polytechnus, 415.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Anriopæ mater, 194.
 Polyzelus Cyrenzus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem
 impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis trans-
 figitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Portheus Martis filius, 188, 407.
 Poramon, 75.
 Proetides portæ Thebarum, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exa-
 ctus in Lyciam ad Iobaten se con-
 fert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tirynthe, 78.
 — è Sithenobza Lysippem procreat,
 78, 190.
 — curatoni filiarum furentium æ-
 gide assentitur, 79.
 — scribit ad Iobaten ut Belleropho-
 ntem occidi caret, 80.
 — vitiat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phrasimi & Diogenes filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Arisben Hyrtaco dat ux-
 orem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis
 effervebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Procne, 228.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — fit lusciniæ, 229.
 Proctis Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalis uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum mari-
 tum deprehensa ad Minœem confu-
 git, ibid.
 — cum Pteleonte concumbit, ibid.
 — radice Circea sumpta, incantati-
 one Pasiphaës Izdi non poterat,
 230.
 — conjugem Minois verita Athenas
 proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalis redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cepha-
 li mariti inevitabile percussa mo-
 ritur, ibid.
 Proles znea Jovis consilio sublata,
 22.

Promachus

Promachus cum Epigoni in bello contra Thebanos militat. 46.
 — **Parthenopæi** filius. 182.
Promedon Naxius. 380.
Promerheus. 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in ferula furatus est, impetrat. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad Hesperidum mala proficiscatur ipse, sed Atlantæ ad Cælum sustinendum succedens eum pro se mittat. 120.
 — Vaticinatur natum è Terhидæ filium Cælo dominaturum. 218.
Procrax. 46.
Pronoe Nais. 255.
Pronoe Phœbi filia. 27.
Pronous Phegei filius. 186.
Propontis. 55.
Proserpina Jovis è Stryge filia. 7.
 — per Plutonem rapta. 13.
 — Adonin conspectum reddere non vult. 224.
Protesilaus Iphicli filius. 102.
Proteus. 113. ex Neptuno procreatus. ibid.
 — **Ægyptiorum** Rex, Dionysium primus omnium hospitio excipit. 161.
Protheus. 74.
Proto. 6.
Protogenea Deucalionis filia. 255.
Protemedusa. 6.
Prothous. 34.
Psacacantha herba *Ægyptia*. 322.
Psamathe. 6.
 — **Croropi** filia. 258.
 — **Nerei** filia in fontem mutata. 213.
Psophidii, **Alcmæonis** filios, (Phegei & uxoris ejus occisores) Tegeam usque persequuntur. 186.
 — per Tegeentes & Argivos fugantur. ibid.
Psophis. 104.
Preleon. 229.
Preclaus ex Taphio natus. 89. hic

per Neptunum sic immortalis. 89.
 90.
 — **Taphum** capere nequit. 93.
 — moritur. ibid.
Ptolæmæi canis. 312.
Prous. 38.
Puer Thebanus singulis mensibus vulpi agros Thebanos vastanti apponi solitus. 93.
Pueri Athenienses septem quorannis mittuntur Minotaurum devorandi. 238.
Pygmæi. 336.
Pygmalion Cypriorum Rex. 223.
Pyla. 223.
Pylaon. 41.
Pylarge. 76.
Pylas partium Biantem occidit. 233.
 — traducto in Peloponnesum populo Pylum condit. ibid.
Pyleus Eurytionem nolens jaculo confodit. 31.
Pylæi de bobus abactis per Apollinem examinati. 194.
Pylus. 121.
Pylus. 27. 233.
 — **Urbs** à Neleo condita. 41.
 — per **Herculem** expugnatur. 130.
Pyramus amnis. 148.
Pyrene. 117.
Pyrippe. 138.
Pyrrifous Achilles. 335.
Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia. 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. ibid.
Pyrrha dictus Achilles apud Bycon medem. 307.
Pyrrhus Achilles ex Deidamia filius.
 — **Neoptolemus** est nominatus. 220.
Pyrrhus Epirotarum rex. 387.
Pythagoras. 330.
Pythia Alcidi dat nomen Herculis. 99. Thynthe habitaturum prædicat. ibid. Eurysteo annos duodecim servitutum, toridemque labores imperatos confecturum. ibid. tandem immortalitate donatum. ibid. ibid.

- per Temenum reprehensa, 142.
- Pythius, 327. 405.
- Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
- per Apollinem perimitur, ibid.
- Pytholaus, 300.

Q

QUinquaginta remis πέντηκοντο
πος navis, 71.

R.

- R**Adix Circe, 230.
- Reges Persarum undè originem habeant, 81.
- Reges Græciæ Helenam perituri Spartam adveniunt, 207.
- Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
- Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
- Remus, 319.
- Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis cædem Alcmene ducit, ib. Ocaleam habitatū concedit, ib.
- leges condit, 149.
- legibus à se conditis Insulanis imperat, ibid.
- ex fuga in Bæotiam contendit, 149.
- Alcmene uxorem ducit, 150.
- vita functus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
- Rhea filia Cœli è Tellure, 2.
- Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
- Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, ibid.
- involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
- vaticinandi perita fuit, 212.
- Rheginus, 248. 249.
- Rhegium, 400. 401. 402.
- Rhesus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
- Euerpes & Strymonis filius, ibid.

- Rhœcus ab Atalanta interficitur, 192.
- Rhexenor, 234.
- Rhode, 13. ibid.
- Rhodia, 74.
- Rhodium portus, 119.
- Rhodus, 295. 296.
- Rhododaphne, 315.
- Rhodope Amisena, 338.
- Rhodus, 141.
- Rhœcus filius Staphyli, 345.
- Roma, 298.
- Romani unde, 294.
- Romulus, 296.
- Ropalus Herculis filius, 313.
- Rubeta si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
- Ryndacus, 186.

S

- S**acerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
- Sacra Ceresis, 121.
- Sagitta Herculis, 105.
- Salamis filia Asopi, 215.
- Salamis, 472.
- Salmonæus, 24.
- ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suæpæ ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. pœnas impietatis hujus luit, ibid.
- Salmydessus urbs Thraciæ, 53.
- Samothrace Insula, 260. 205.
- Sandalium, 319.
- Sandocus Astynoi filius, 223.
- è Syria in Ciliciam profectus Celerem condit, ibid.
- Sangarius fluvius, 209.
- Sanguis Nessi phylurum, 135.
- Sao, 6.
- Serapis, 68.
- Sardes, 386.
- Sardinia, 60.
- Insula, 133.
- Sardiorum Arx, 385. 458.
- Sarpedon Neptuni filius, Polyis frater,

- rer, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 213.
 — Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
 — Jovis ex Laodamia Bellerophon-
 tz filia, potius quam ex Europa,
 filius, 148.
 — Cilici adversum Lycios bellum
 gerenti opitulatur, 149.
 — ex Lycia parte sibi regnum com-
 paravit, ibid.
 — vitam ad tres aetates per Jovem
 consequitur, ibid.
 — Atymnium amat indeque in se-
 ditionem cadit, ibid.
 Saturnus filius Coeli novissimus è
 Tellure uxore, 2.
 — defecta Coeli genitalia in pelagus
 deiecit, ibid.
 — in locum patris Coeli è regno ex-
 pulsi sufficitur, ibid.
 — Titanas fratres compeditos in
 Tartarum demittit, ibid.
 — Rheam sororem sibi in matri-
 monium copulat, 3.
 — liberos suos devorat, ibid.
 — vi pharmaci per Metin propinati
 eum lapidem devoratum, tùm fi-
 lios alios antea deglutitos evo-
 mit, ibid.
 Saryrus ab Amymone Danaï filia te-
 lo percussus expergefit, 73. miro
 puellæ ineundæ capitur desiderio,
 ibid. at Neptuni interveatu in
 fugam se dare cogitur, ibid.
 Saxa errantia, 60.
 Scæa Danaï filia, 74.
 Scæus, 200.
 Scamander fluvius, 205.
 Scellis, 382.
 Schedius Epistrophī filius, 202.
 Scheria Insula, 248.
 Scione, 254.
 Schæneus Atalantz pater, 49.
 Schæneus Autonoi filius, 417.
 Scylla, 60.
 — Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
 Scyrius, 233.
 Scyros insula, 220.
 Scythæ, 250. 310.
 Scythia, 70.
 Scis, 27.
 Seleneus Nicatoris filius, 326.
 Semele filia Cadmi, 158.
 — metu externata partum semestris
 ejecit, ibid.
 — ab Actæone in uxorem petita, 160
 Semiramis, 251.
 Seriphus, 39.
 Seriphus Insula, 83.
 Sicania, 264.
 Sicilia, 280, 288, 347, 393, 450.
 Siculum mare, 347.
 Siculus, 265, 289.
 Sicyon, 80.
 Side uxor Orionis, 12.
 Sigeum, 36.
 Silenus, 243, 336.
 Simois, 206.
 Simulacrum Jovis per Procti filias
 contemptum, 78.
 Sinis Polypemonis & Sylex filius,
 238.
 — Corinthiorum Isthmum insidet,
 238.
 — viatores ad arbores flectendas
 compellebat invitos, ibid.
 — per Theseum è medio sublatus,
 239.
 Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
 Siprætes Cretensis, 438.
 Sipylos, 167, 168.
 Sirenes ex Melpomene & Acheloo
 natæ, 9. Centauricidæ, 325, 330.
 interficiunt Telemachum, 335.
 Sirenes è Sterope & Acheloo ortæ,
 29.
 Sirenes, 60.
 Sisyphidæ, 266, 411.
 Sisyphus, 24, 213.
 — Aoli filius, 38.
 — apud inferos saxo volutando
 cruciatur, ibid.
 — ducit Meropen, 193.
 Sirhon, 351.
 Sirhoni, 272.
 Sirhonia, 248.
 Sirhonijs puer, Orpheus, 367.
 D 3 Smicrus

- Smerus Democli Delphi filius. 272.
 Smyrna. 456.
 Socleus. 188.
 Sol. 5.
 — Herculem poculo aureo donat. 115.
 Sol cum Circe gigante interfecit. 321.
 Soymi. 82.
 Sophoclis mors. 305.
 Sores Pandrosi cistam, in qua Erichthonius tegebatur, reterunt. 226.
 Sortes iacta in titulam aqua plenam. 144.
 Spargapiza Darium educavit. 316.
 Sparra. 278.
 Spartani. 248. 386.
 Sparte filia Euroz. 196.
 Spartus. 161.
 Sperchius flumen. 217.
 Sphinx per Junonem Thebanis immissa. 170.
 — ex Echidna & Typhone orta. ibid.
 — ab adjunctis ipsius descripta. ibid.
 — zigmatis per musas instructa in monte Phiceo confedit. ibid.
 — ex omnibus zigma propositum solvere nescientibus, abieptum unum devorat. ibid.
 — se ex arce quadam precipitem dat. 171.
 Spio. 6.
 Spiz viperarum in cruribus Typhonis erant. 19.
 — Staphylus Dionysi filius. 49.
 Statua Cereri per Ionem posita. 71.
 Stenygrus. 142.
 Sternops. 34.
 Sterope. 27.
 — Cephei filia. 131.
 — conjux fit Oenomai. 194.
 — Acasti filia. 216.
 Sterope: unus fuit è Cyclopiis, filius Coeli & Telluris. 1.
 Stesichorus Himerzus poeta. 287. excrucatus. 321.
 Sthenele. 73.
 Sthenele Acasti filia. 220.
 Sthenelus. 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum terra eiecit. 92. Mycenarum & Tirynthis dirione potitur. ibid. Mideam Pelopis filii commendat. ibid.
 — Capanei filius. 182. 202.
 Stheno. 85.
 Sthenobza. 78. Bellerophontem de concubitu interpellat, & accusat. 80.
 — Proeto nubit. 190. Antza dicta. ibid.
 Stichius Aetolar. 335.
 Straticus. 42.
 Stratobates. 90.
 Stratonice. 27.
 Strongyle quæ & Naxos. 382.
 Strophades Insulæ. 55.
 Strymno Scamandri filia. 208.
 Strymon Thracum Rex. 348.
 — flumen navigabile innavigabile fit per Herculem. 116.
 Stryx. 5.
 Stygne. 75.
 Symphalis palus descripta. 108.
 Symphalus Arcadiæ urbs. ibid.
 Symphalus Arcadum Rex. 214.
 — Elati è Laodice filius. 190.
 Sybaris. 420.
 Syleus per Aulidem iter facientes terram fodere compellit. 125. interficiatur ab Hercule. 125. 207. 256.
 Sylea Corinthi filia. 238.
 Symplegades. 55.
 — immobiles factæ. 56.
 Syria. 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tænarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Cretæ custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdicens fil. 237. ferram invenit à Dædalo per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cælum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri tripedes. 57.

Taurica. 258.

Tauromenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebrus. 200.

Teges. 185.

Tegyrius Thraciæ Rex. 232.

Telamon Aëci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quod meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, responderet aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedontis filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesione. *ibid.*

— Ajacis & Teuctri pater. 202.

— Aëci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Thoco fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Peleo, in Sylva occulrat. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Periboeam uxorem ducit. *ibid.*

Telchin. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Aegyptiaci administrator 71.

— Protei filius. 113.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris liberis ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 138.

Telephilla. 167.

Telefinus. 120.

Telestas. 211.

Teles. 369.

Teleuragoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cæli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum varicinatur. 4.

Telum Hercules Chironis genu infligit. 105.

Temenus ob occisum vavem quandam ad exilium decennale damnatur. 142.

— militum copias legit. *ibid.*

— sortes jacit in situlam aquæ plenam. 144.

— Phœgi filius. 161.

Teneus. 170.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium constructum 208.

Terambus Eusciri filius. 446. 447.

Tetrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

Tereus Martis filius, 228.

— Philomelam & Procnen fugientes persequitur, ibid.

— in upupam mutatur, ibid.

Teridae, 201.

Termera, 400.

Terpsichore, 7.

Terpsicratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per Cœlum maritum in Tartarum dejectorum, interiqum, 2.

— Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur, ibid.

— Saturno filio falcem adamantanam suppeditat, ibid.

— Tartaro admitta, 18. annonam negat, 36.

— Jovis dexteram contactu suo demulcens, iram compescit, 183.

Tethys filia Cœli è Tellure, 2.

Tettigida Myrthenza, 137.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Hecione filius, 227.

— Telamonis filius, 202.

— Scamandri & Idææ filius, 205.

— moritur, ibid.

Teucris à Teucro vocati, ibid.

Teumessus, 479.

Teutamias Larissorum rex, 88. in patris honorem certamen gymnicum edit, ibid.

Teuthras Mysorum Dynastes, 191.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamyris Philammonis & Argiopes nymphæ filius, 8. Thrax, 394.

— cum formâ corporis tum fidibus præstans vir, ibid.

— musas cantu provocat, ib.

Thanace Megestari filia, 223.

Thargelia, 362.

Thasus Insula, 113. à Thaso, Cadmi filio, 149. 278.

— Androgei filiis habitanda per Herculem datur, 123.

— Neptuni filius adjungit se Europam quærentibus, 147.

— Thasum urbem de suo no-

mine appellatam inhabitat. 149. 278.

Thaumacus pater Poeantis, 49.

Thaumas, 6.

Theano, 75.

Thebz, 57.

— urbs undè dicta, 166.

— clade non mediocri afficitur, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergino vestigales, 97.

— Tydeo fruunt insidias, 176.

— ad mœnia confugiunt, 183.

— diu multumq; vagari Hestizam urbem à se conditam incolant, ibid.

Thebè Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beli fil. 466.

Thelxion, 68.

Themis filia Cœli è Tellure, 2.

— oracula dat Delphis, 207.

— Ili filia, 11.

Themiscyra, 111.

Themisto Hypsei filia, 38.

Themistocles, 315.

Theoclus, 259.

Theonoe, 250.

Theophrastus, 315.

Thera, 167.

Theragrus, 369.

Thereus, 315.

Therimachus, 98. 139.

Thermodon, 56.

Thermopylæ, 331.

Thermus finis, 293.

Thermydræ Rhodiorum portus, 119.

Thersander Polynicis filius, 182.

Thersippus Agrii filius, 35.

Theseus Egei filius, 30. ex Æthra, 238.

— apud inferos ab Hercule conspectus, 112.

— Helenam rapit & Athenas eam abducit, 201.

— clavam ferream gestare solitus, 238.

Thesmo-

Theſmophoria, 14, 358.

Theſpia, 96.

Theſpiades, 139.

Theſpius adoptivus Pylſi filius, 121.

Theſproti, 184.

Theſprotus, 187.

Theſſalia, 256, 286, 364.

Theſſalus bos lignivorus Cerambis, 448.

Theſſalus, 139.

Theſtius, Iphicli pater, 50.

— Aſtolus, 200.

Thera, 287.

Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum ſervat, 9. filium ex ſe natum Patre præſtantioſiorem fore prævidit, 218.

Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiæ, 218, 332. cùm Medea contendit de formâ, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Junone abſtinet à Jovis concubitu, 218. formam variat, ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano periturum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.

Thia, 2. 5.

Thiodamas, 134.

Thoas Hypſipyles pater, 50.

— per filiam Hypſipylen ſervatur, 50.

— Boryſthenis filius, 456.

— Aſſyriorum rex, 224.

— cum Myrrha filia per menſes duodecim concumbit inſcius, ibid.

— Myrrham ſtriſto enſe perſequitur, eam interfeſturn, ibid.

Thoon gigas à Parciſ conſectus, 18.

Thoricus, 93. Atticæ locus, ibid.

Thraces, 355.

Thraces per Herculem in Thäſo expugnati, 113.

Thracia, 162.

Thraſſia Martiſ filia, 444.

Thraſymedes, 42.

Thriaſius campus, 222.

Thrupſſepes, 137.

Thyſe Siculæ, 124.

Thymoetes, 282.

Thyone, 164.

Thyreus, 29.

Thyria Amphinomi filia, 427, 429.

Tibiz per Maſſyan inventæ, 12. per Minervam fuerunt abjectæ, ibid.

Tiberius Cæſar, 329.

Tigariſ, Herculiſ filius, 138.

Tigriſ amariſ, 54. nominatur Harpys ab unâ Harpyiarum, ibid.

Tilphuſius fons, 183.

Timandra, 200.

Timon Aegyptius, 320.

Tiphys moritur, 56.

Tiphys, 138.

Tireſias vates Thebanus, 177. longævus, 178.

— formam mutat ſepties, 306. Andegues necat, 438.

— Eueriſ & Charicloniſ filius, 177.

— oculiſ captus, ibid.

— Thebaniſ futura prædicit, 178.

— repentinâ morie periit, 183.

Tiryns, 78.

Tiſamenuſ Oreſtiſ filius, 141. Peleſiſ ponneſſorum Rex, 143.

— occiditur, 144.

Tiſiphone filia Coeliſ fuit, 2.

— forma præſtantiſſima per Cræontis conjugem divenditur, 187.

Tiſiphonuſ, 300.

Titanes, 188.

— appellati fuerunt filii quidam Coeli è Tellure procreati, 2.

— omnes in patrem excepto Oceano impetum faciunt, ibid.

— in vincula conſecti, & in Tartarum detrufi Centimanis dantur cuſtodiendi, 1.

— à filiis Temeni ad Temenum occidenduſ conducuntur, 145.

Titanideſ Cloei & Telluriſ filiz, 2.

Tithonuſ, 209.

— in Aethiopiam ab aurorâ abducitur, ibid.

Titony.

- Tironychus** (Tynnichus) Chalcidoni-
 nus Poeta. 326.
Tityrus & **Stolus**. 320.
Tityrus Jovis ex Elara filius. 11.
 — magnitudinis inusitatus fuit. 11.
 — latonam conspicatus abripit.
 ibid.
 — etiam mortuus cruciatur. 11.
Tityus Alexandro insidiatur. 316.
Therapolemus. 133. 139.
 — Licymnium occidit quidem, sed
 non sponte. 141.
 — exul magnam cum manu Rhodum
 venit. 141.
Tomi. 59.
Torgus coloniam deducit. 411.
Torone. 113.
Toxus. 29.
Toxicratea. 139.
Trachin. 133. 135.
Trachion Carystius. 325.
Tragasia. 366.
Trajectus Thracius unde nominatur.
 70.
Trambelus. 390. 391.
Traxita Tawomenitanus vaser
 281.
Trapezus. 188.
Triballus. 444.
Tridens Neptuno per Cyclopes dona-
 tur. 4.
Trimilis Lycia dicta. 469.
Trioculus. 143.
Triops. 25.
Tripodiscium urbi. 259.
Triptolemus Metanice natorum
 maximus. 15.
Tripus Delphicus Delphis per
Herculem auctus. 125.
Triticum suavis Inonis per mulieres
 rostum. 36.
Triton amnis. 10. 13.
Troades. 377.
Troizen. 126. 395.
Troja peste affligitur per Apollinem.
 112. cetero per Neptunum. ibid.
 — à Troe nuncupata. 206.
Troiz mala. 254. obsidio. 274. ex-
 cidium. 317. 249. 377.
 — ab **Hercule capta**. 209.
 — bello impetita. 212.
Troilus. 211.
Tros. 206. **Erichonii filius**. 253.
Tudus Candaule uxore acutissimi
 visus. 325.
Tumulus Ares. 207.
Tumulus Gerani Cyclopi. 236.
Tydeus. 34.
 — adversus Thebas in bellum pro-
 ficiscitur. ibid.
 — à Menalippo vulneratus occum-
 bit. ibid. & 179.
 — Oenei filius. 172.
 — Deipylem uxorem accipit. 173.
 — castris vincit in certamine
Nemæo. 175.
 — **Eteoclis orator**. 176.
 — cerebrum Menalippi absorbet.
 180.
 — **Diomedis pater**. 202.
Tyndareus. 197.
 — **Oebali & Batez filius**. 199.
 — **Thestii filiam Ledam ducit uxo-**
 rem. 200.
 — metuit ne si uni è prociis multis
 Helena despondeatur, seditione mo-
 veatur per alios. 201.
 — procos Helenæ eo adigit, ut ju-
 rent seditionem se non moturos.
 203.
 — **Menelaum filiz suæ sponsum**
 declarat. ibid.
 — **Menelao regnum tradit**. 205.
Typhon humana ferinaque natura
 nascitur è terra in Sicilia. 18. hic
 corporis vastitate & robore ceteris,
 quos terra genuerat, omnibus
 antecellebat. ibid.
 — lapides in Coelum candentes
 jaculatus, cum sibilo boatusque
 magno ferebatur. 19. 456. 457.
 — **Spirarum volumine Jovem cir-**
 cumplectitur & detinet. 20.
 — matura mitiæque poma gustat.
 21.
 — in Thraciam contendit. ibid.
Typhis Hagnii filius. 49.
Tyramus. 90.

Tyreus.

Tyrcus, 29.
 Tyria mulier uxor Egypti. 75.
 Tyrimma. 348.
 Tyro Salmonis filia. 40. 42.
 — geminos parit & exponit. ibid.
 Tyrrheni. 163.
 Tyrrhenia 321. 325. 335.
 Tyrrhenum mare. 347.
 Tyrsenia. 325.

 V.
 Vates quidam magus existimatus, 142. insectus. 143.
 Udxus. 157.
 — unus è Spartorum genere. 177.
 Vena Tali à collo ejus ad calcem pertingens. 62.
 Venatio apri Calydonii. 126.
 Venti nati sunt ex Aurora & Astræo. 5. 317. 319. 334.
 Venus ex Dione Jovis filia. 7.
 Venus Nessim contra Herculem dolis instruit. 309. ei dies festus. 315. ejus Scyphus. 312. Pani Echus amore inicit. 333. cum aliis Deabus contendit. 334. cum Mercurio. 335.
 — Mascula per quem primum incepta. 8.
 — Auroram ardore perpetuo cruciat. 13.
 — à mulieribus Lemniis nihili facta. 50.
 — Buren ad Elybæum relegat. 60.
 — cum Anchise congregitur & Eneam gignit. 206.
 — Adonin clam diis in arca occultatum ante Proserpinam constituit. 224.
 Vespasianus Imperator. 320.
 Vesta. 381. v. 35.
 Victoria Jovis contra Saturnum partem certâ conditione per Tellurem prædicta 4.
 Vipera in cratribus Typhonis sibilum ingentem excitabat. 19.

Virga aurea per Apollinem Mercurio pro fistulâ data. 196.
 Virgines Athenienses septem Minotauris quotannis mittuntur devorandæ. 238.
 Viri Lemnii ancillas è Thracia abductas subigunt. 50.
 — è terra ex dentibus satis portis profiliunt. 58.
 — armati è dentibus draconis per Cadmum satis oriuntur. 156. Hi mutuis vulneribus sese conficiunt. 157.
 Vitus graveolentis terribilissimæ mulieribus Lemniis per Venerem injectum. 50.
 Visum Hecubæ Priamo per eam recitatum. 210.
 Ulysses Laërte filius. Helenæ procurator. 202.
 — Palladium aufert, tibia vincit. 335. ejus errores. 322. 347. 348.
 — instruit Tyndareum de prociis Helenæ sic obligandis, ne si uni despondeatur seditionem moveant alii. 203.
 — Tyndareo promittit opem contra procos Helenæ seditionem moturos. ibid.
 — Achillem apud Lycomedem quæsitum invenit. 220.
 Voluptas in coeundo num virorum an mulierum major sit. 178.
 Urania. 7.
 Vulcanus è Cælo præcipitatus. 9.
 — in Lemno per Thetidem servatus. ibid. 43. 331.
 — Peleum ensc donat. 217.
 — Minervam stuprare cupit. 226.
 — in semur Minervæ semen effundit. 226.
 Vulpes agros devastans. 91.
 — animal dolosum. 145.
 Vultur occulta revelat, & futura prædicat. 44.
 Vultures cor Tityi apud inferos depascere non desistunt. 11.
 Vulturius Apollo. 277.

X.

- X** Anhippe Dori filia, 27.
X Xanthippus, 34.
 Xanthus, 138.
 Xanthius pater Leucippi, 352.
 Xanthus equus Peleo per Neptunum donatus, 218.
 — Bæotia Rex, 282.
 — fluvijs, 321, 468, 469.
 — Samius, 361. Termerensis, 400.
 Milesius Erippen redimit à Celta, 358.
 Xenodamus Menelai è Gnusia nympha filius, 203.
 Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creusæ maritus, 229.

Z.

- Z** Elus, 5.
 Zetes Boreæ filius, 49.
 — Boreæ & Orithyæ filius, 231.
 Zethus unus ex Lyci interfectores, 165.
 — rei pecuariae studiosus, 166.
 — Theben ducit, ibid.
 — Sagittis confixus occumbit, 168.
 — ex Jove & Antiope natus, 194.
 Zeuxippe Pandionis uxor & matris ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

- A.**
A Bas Sophista, 325.
 Acusilaus, 68. 69. 78. 108. 160. 187.
 203. 212. 231.
 Aesopus, 329.
 Alcmanis Natanres, 326.
 Alcmonidis Scriptor, 34.
 Alexander
 Ætolus, 372.
 Myadus, 310.
 Andrisei Narica, 361.
 ejus operis, I. 11. 382.
 Antenor Cretensis, 329.
 Antigoni Mutationes, 448.
 Antiochus Mythicus, 325.
 Antipater Acanthius, 308.
 Apollonius Rhodius
 in Argonauticis, 55.
 Cauno, 344. 366.
 Epigrammar, 448.
 Apollonius Astronomus, 329.
 Archelaus Cyprius, 310.
 Areus Laco, in Cygno, 427.
 Aristarchus Grammat, 329.
 Aristocritus
 de Milero, 366.
 Aristodemus Nyleus, 357.
 Aristonicus Tarentinus, 307. 310.
 Aristoteles, 307. 371.
 Asclepiades Myrleanus, 70. 151.
 in I. Bithyniacen, 399.
 Asius poeta, 189.
 Athanadæ Ambracica, 410.
 Athenodorus Eretrensis, 323.
B.
B Acchylides, 335.
 Bæus [al. Boeius] poeta
 in Ornithogonia, 409. 416. 444.
 in II. ejus operis, 436. 439.
 440. 441. 444.
 Botrias Myndius, 308.
C.
C Allimachus, 322.
 Castor Chronographus, 69.
 Cephalo Gergethius
 in Troicis, 349. 398.
 Cercops Milesius, 70. 77.
 Charinus Iambographus, 338.
 Corinna
 in Heterocœmenen I, 452.
 Cratini Eunidæ, 326.
 Crinagoras Epigrammatogr. 322.
D.
D Ares Phrygius, 308.
 Destadas, 369.
 Demaratus, 52.
 Demetrius Scepsius, 326.
 Democyles, 330.
 Demodocus, 335.
 Didymarchus
 in Metamorphoseon, III. 448
 Diodorus ~~in~~ ⁱⁿ ~~poeta~~, 374.
 Diogenes Historicus, 354.
 Diognetus vates, 316.
 Dionysius Mitylenæus, 52.
E.
E Ubulus comicus, 312.
 Eumelus poeta, 189. 190. 203.
 Euphron in
 Apollodoro, 392.
 Hyacintho, 306.
 Thraci, 369. 390.
 Eupolidis Hybristhodicæ, 327.
 Euripides, 72. 179. 186. 193. 317.
G. Gallus

Gallus Cornelius, 343.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Palleniæcis, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52. 167.
 Herodotus, in I, 306. 314. 321. 324.
 Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 316.
 in Aspidæ, 84.
 in Ecclis magnis, 448.
 Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
 Hypermenes de chio, 334.
 I.
Ibycus Poeta, 216.
 L.
Lesbiacæ scriptor, 384.
Licymbius chius, 385.
 Lycophron Alex. 330.
 M.
Mattis Thebanus Hymnogr. 313.
 Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacæ scriptor, 371.
 Mnesagoras, 199.
 Mæro in Diris, 391.
 Musæus Atheniensis, 310.
 N.
Naupacticæ scriptor, 199.
 Neanthes Cyzicenus
 in II. 397.
 Nicænerus in Lyco. 344. 366.
 Nicander, 468.

Heterocæmenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 410. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 453. 455.
 456. 458. 463.
 De Poetis, 349.

O.

Orphici, 199.
 P.
Pamphilus, 448.
 Panyasis, 15. 199. 224.
 Parthenius, 367.
 Phaniæ Eresius, 356.
 Phanites Microgram, 328.
 Phantasia Memphisitis, ibid.
 Pherecydes, 12. 15. 24. 52. 70. 95. 132.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.
 Phileas ad Hermen, 147.
 Philocrates, 221.
 Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.

Pisander, 34.

Pleisirhous Hymnographus, 314.
 Redituum [Nesw] scriptor, 77.

S.

Satyrus, 329.
Simmiat Rhodius, 397.
 in Apollinæ, 441.
 Sophocles Euryalo, 348.
 Stesichorus, 199. 258. 313. 320.
 T.

Telles, 316.

Thebaidos scriptor, 33.
 Theodorus Samothracæ, 334.
 Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. I. 380. III. 361.

Telestilla, 167.

Timæus Siculus, 393.

Tragici, 69. 77. 78.

Tynnichus Chalcidensis, 326.

X.

Xanthus Lydius, 397.

F I N I S.